

Euroopan unionin virallinen lehti

L 141

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

58. vuosikerta

5. kesäkuuta 2015

Sisältö

I Lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/847, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, varainsiirtojen mukana toimitettavista tiedoista ja asetuksen (EY) N:o 1781/2006 kumoamisesta ⁽¹⁾ 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/848, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, maksukyvyttömyysmenettelyistä 19

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta ⁽¹⁾ 73

Oikaisuja

- ★ Oikaisu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 861/2007, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä (EUVL L 199, 31.7.2007) 118

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2015/847,

annettu 20 päivänä toukokuuta 2015,

varainsiirtojen mukana toimitettavista tiedoista ja asetuksen (EY) N:o 1781/2006 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Varainsiirtojen avulla liikkuvat laittoman rahan virrat voivat vahingoittaa rahoitusalan eheyttä, vakautta ja mainetta sekä uhata unionin sisämarkkinoita ja kansainvälistä kehitystä. Rahanpesu, terrorismin rahoitus ja järjestäytynyt rikollisuus ovat edelleen huomattavia ongelmia, joihin olisi puututtava unionin tasolla. Varainsiirtojärjestelmän luotettavuus, eheys ja vakaus sekä koko rahoitusjärjestelmän uskottavuus voivat vakavasti vaarantua, kun rikolliset ja heidän kumppaninsa pyrkivät joko salaamaan rikollisuudesta saadun hyödyn alkuperän tai siirtämään varoja rikolliseen toimintaan tai terrorismitarkoituksiin.
- (2) Rikollisen toimintansa helpottamiseksi rahanpesijät ja terrorismin rahoittajat todennäköisesti käyttäisivät hyväkseen unionin yhtenäiseen rahoitusalueeseen liittyvää pääomien vapaata liikkuvuutta, ellei unionin tasolla toteuteta tiettyjä koordinoivia toimenpiteitä. Rahanpesunvastaisen toimintaryhmän, jäljempänä 'FATF', puitteissa tehtävällä kansainvälisellä yhteistyöllä sekä FATF:n suositusten maailmanlaajuisella täytäntöönpanolla pyritään estämään varojen siirron yhteydessä tapahtuva rahanpesu ja terrorismin rahoitus.
- (3) Unionin olisi toteutettavan toiminnan laajuuden vuoksi varmistettava, että FATF:n 16 päivänä helmikuuta 2012 hyväksymät rahanpesun sekä terrorismin ja joukkotuhoaseiden leviämisen rahoituksen torjuntaa koskevat

⁽¹⁾ EUVL C 166, 12.6.2013, s. 2.

⁽²⁾ EUVL C 271, 19.9.2013, s. 31.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. maaliskuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 20. huhtikuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 20. toukokuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

kansainväliset normit, jäljempänä 'tarkistetut FATF:n suositukset', ja erityisesti FATF:n suositus 16 sähköisistä rahalahetyksistä, jäljempänä 'FATF:n suositus 16', sekä sen täytäntöönpanoa koskeva tarkistettu tulkintahuomautus pannaan täytäntöön yhtenäisellä tavalla koko unionin alueella, ja erityisesti, että yhtäältä jäsenvaltiossa suoritettavien kansallisten maksujen ja toisaalta jäsenvaltioiden välisten rajatylittävien maksujen välillä ei esiinny syrjintää eikä epäjohdonmukaisuuksia. Jäsenvaltioiden koordinoimaton toiminta rajatylittävien varainsiirtojen alalla voisi vaikuttaa merkittävästi maksujärjestelmien moitteettomaan toimintaan unionin tasolla ja siten vahingoittaa rahoituspalvelujen sisämarkkinoita.

- (4) Jotta edistettäisiin johdonmukaista lähestymistapaa kansainvälisellä tasolla ja tehostettaisiin rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa, unionin tulevissa toiminna olisi otettava huomioon viimeaikainen kehitys kansainvälisellä tasolla, eli tarkistetut FATF:n suositukset.
- (5) Tämän asetuksen ja myös FATF:n suosituksen 16 soveltaminen ja täytäntöönpano ovat tarkoituksenmukaisia ja tehokkaita keinoja rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämiseksi ja torjumiseksi.
- (6) Tämän asetuksen tarkoituksena ei ole aiheuttaa tarpeettomia rasitteita tai kustannuksia maksupalveluntarjoajille tai henkilöille, jotka käyttävät niiden tarjoamia palveluja. Ennaltaehkäisevän lähestymistavan olisi tältä osin oltava hyvin kohdennettua ja oikeasuhteista, ja sen olisi täysimääräisesti noudatettava unionissa taattua pääomien vapaata liikkuvuutta.
- (7) Terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevassa 17 päivänä heinäkuuta 2008 annetussa unionin tarkistetussa strategiassa, jäljempänä 'tarkistettu strategia', todetaan, että ponnisteluja on jatkettava edelleen terrorismin rahoituksen estämiseksi ja epäiltyjen terroristien omien rahavarojen käytön rajoittamiseksi. Siinä tuodaan esiin, että FATF pyrkii jatkuvasti parantamaan suosituksiaan ja saavuttamaan yhteisymmärryksen siitä, miten ne olisi pantava täytäntöön. Tarkistetussa strategiassa todetaan, että kaikkien FATF:n jäsenten sekä FATF:n kaltaisten alueellisten elinten jäsenten toteuttamaa FATF:n tarkistettujen suositusten täytäntöönpanoa arvioidaan säännöllisesti ja että tässä suhteessa on tärkeää, että jäsenvaltiot noudattavat täytäntöönpanossa yhteistä lähestymistapaa.
- (8) Terrorismin rahoituksen estämiseksi on toteutettu toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on tiettyjen henkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen, kuten neuvoston asetukset (EY) N:o 2580/2001⁽¹⁾, (EY) N:o 881/2002⁽²⁾ ja (EU) N:o 356/2010⁽³⁾. Samassa tarkoituksessa on myös toteutettu toimenpiteitä, joilla pyritään suojelemaan rahoitusjärjestelmää varojen ja taloudellisten resurssien ohjaamiselta terrorismitarkoituksiin. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849⁽⁴⁾ sisältää lukuisia tällaisista toimenpiteistä. Näillä toimenpiteillä ei kuitenkaan täysin estetä terroristeja ja muita rikollisia siirtämästä varojaan maksujärjestelmien välityksellä.
- (9) Varainsiirtojen täydellinen jäljitettävyyks voi olla erityisen tärkeä ja arvokas keino rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämisessä, paljastamisessa ja selvittämisessä sekä erityisesti asetuksissa (EY) N:o 2580/2001, (EY) N:o 881/2002 ja (EU) N:o 356/2010 säädettyjen rajoittavien toimenpiteiden täytäntöönpanossa ja kyseisiä toimenpiteitä täytäntöön panevia unionin asetuksia täysimääräisesti noudattaen. Jotta varmistetaan tietojen välittyminen läpi koko maksuketjun, on näin ollen asianmukaista säätää järjestelmästä, jossa maksupalveluntarjoajat veloitetaan toimittamaan varainsiirtojen mukana maksajaa ja maksunsaajaa koskevat tiedot.
- (10) Tätä asetusta olisi sovellettava rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 215 artiklaan perustuvissa asetuksissa, kuten asetuksissa (EY) N:o 2580/2001, (EY) N:o 881/2002 ja (EU) N:o 356/2010, säädettyjen rajoittavien toimenpiteiden soveltamista; näissä asetuksissa voidaan vaatia, että maksajan ja maksunsaajan käyttämät maksupalveluntarjoajat sekä välittäjinä toimivat maksupalveluntarjoajat toteuttavat asianmukaisia toimia jäädyttääkseen tietyt varat tai noudattavat erityisiä rajoituksia tiettyjen varainsiirtojen osalta.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2580/2001, annettu 27 päivänä joulukuuta 2001, tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi (EYVL L 344, 28.12.2001, s. 70).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 881/2002, annettu 27 päivänä toukokuuta 2002, tiettyihin al-Qaida-verkostoa lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä (EYVL L 139, 29.5.2002, s. 9).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 356/2010, annettu 26 päivänä huhtikuuta 2010, tiettyihin luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin, yhteisöihin tai elimiin kohdistuvien rajoittavien erityistoimenpiteiden käyttöönotosta Somalian tilanteen vuoksi (EUVL L 105, 27.4.2010, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (ks. tämän virallisen lehden s. 73).

- (11) Tätä asetusta olisi myös sovellettava rajoittamatta sellaisen kansallisen lainsäädännön soveltamista, jolla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY⁽¹⁾ saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Esimerkiksi tämän asetuksen noudattamiseksi kerättäviä henkilötietoja ei saisi edelleenkäsitellä direktiivin 95/46/EY kanssa yhteensopimattomalla tavalla. Erityisesti henkilötietojen edelleenkäsitely kaupallisiin tarkoituksiin olisi ehdottomasti kiellettävä. Kaikki jäsenvaltiot tunnustavat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan olevan tärkeä yleistä etua koskeva asia. Näin ollen tätä asetusta sovellettaessa henkilötietojen siirto kolmanteen maahan, joka ei tarjoa riittävän tasoista suojaa direktiivin 95/46/EY 25 artiklan mukaisesti, olisi sallittava mainitun direktiivin 26 artiklan mukaisesti. On tärkeää, että useilla lainkäyttöalueilla toimivia maksupalveluntarjoajia, joilla on sivuliikkeitä tai tytäryhtiöitä unionin ulkopuolella, ei estettäisi välittämästä tietoa epäilyttävistä liiketoimista saman organisaation sisällä, edellyttäen, että ne soveltavat asianmukaisia suojoitoimia. Lisäksi maksajan ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajilla sekä välittäjinä toimivilla maksupalveluntarjoajilla olisi oltava käytössään soveltuvat tekniset ja organisatoriset keinot henkilötietojen suojaamiseksi tahattomalta häviämiseltä, muutoksilta taikka luvattomalta luovuttamiselta tai pääsystä tietoihin.
- (12) Henkilöt, jotka vain muuntavat paperimuodossa olevia asiakirjoja sähköiseen muotoon ja toimivat sopimussuhteessa maksupalveluntarjoajaan, ja henkilöt, jotka antavat maksupalveluntarjoajien käyttöön ainoastaan viesti- tai muita tukijärjestelmiä varojen siirtämistä varten taikka määritys- ja toteutusjärjestelmiä, eivät kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan.
- (13) Varainsiirrot, jotka vastaavat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/64/EY⁽²⁾ 3 artiklan a–m ja o alakohdassa tarkoitettuja palveluja, eivät kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan. Tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle on myös aiheellista jättää varainsiirrot, joissa rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riski on pieni. Tällaisten poikkeusten olisi koskettava maksukortteja, sähköisen rahan välineitä, matkapuhelimia tai muita digitaalisia tai tietoteknisiä laitteita, joiden käytöstä maksetaan etu- tai jälkikäteen ja joilla on samanlaiset ominaisuudet, jos niitä käytetään yksinomaan tavaroiden tai palvelujen ostamiseen ja kaikkien varainsiirtojen mukana toimitetaan kortin, välineen tai laitteen numero. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluu kuitenkin se, että maksukorttia, sähköisen rahan välinettä, matkapuhelinta taikka muuta digitaalista tai tietoteknistä laitetta, jonka käytöstä maksetaan etu- tai jälkikäteen ja jolla on samanlaiset ominaisuudet, käytetään kahden henkilön väliseen varainsiirtoon. Lisäksi käteisnostot pankkiautomaateista, varojen, sakkujen tai muiden maksujen maksaminen, muunnetuilla sekeillä, mukaan lukien sähköiseen muotoon tallennetut alkuperäiset paperisekit, tai vekseleillä toteutetut varainsiirrot, sekä varainsiirrot, joissa sekä maksaja että maksunsaaja ovat omaan lukuunsa toimivia maksupalveluntarjoajia, olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.
- (14) Kansallisten maksujärjestelmien ominaispiirteiden huomioon ottamiseksi ja edellyttäen, että varainsiirto voidaan aina jäljittää takaisin maksajaan, jäsenvaltioiden olisi voitava vapauttaa tämän asetuksen soveltamisesta tietyt kansalliset arvotiaan vähäiset varainsiirrot, mukaan lukien sähköiset maksusiirrot, joita käytetään tavaroiden tai palvelujen ostamiseen.
- (15) Maksupalveluntarjoajien olisi varmistettava, että maksajaa ja maksunsaajaa koskevat tiedot eivät puutu tai ole puutteellisia.
- (16) Jotta maksujärjestelmien tehokkuus ei kärsisi ja jotta varainsiirrot eivät siirtyisi säänneltyjen järjestelmien ulkopuolelle liian tiukkojen tunnistamisvaatimusten takia ja jotta toisaalta pieniin varainsiirtoihin liittyvä mahdollinen terrorismin uhka voitaisiin torjua, velvollisuutta todentaa maksajaa tai maksunsaajaa koskevien tietojen oikeellisuus olisi niiden varainsiirtojen osalta, joissa todentamista ei ole vielä suoritettu, sovellettava ainoastaan yksittäisiin varainsiirtoihin, joiden suuruus on yli 1 000 euroa, paitsi jos siirto näyttää olevan kytkeytynyt muihin varainsiirtoihin, joiden suuruus olisi yhteensä yli 1 000 euroa, varat on vastaanotettu tai maksettu käteisenä tai anonyyminä sähköisenä rahana tai jos on perusteltu syy epäillä rahanpesua tai terrorismin rahoitusta.
- (17) Kun kyseessä ovat varainsiirrot, joiden osalta todentamisen katsotaan tulleen suoritetuksi, maksupalveluntarjoajien ei tarvitsisi todentaa kunkin varainsiirron mukana toimitettavia maksajaa tai maksunsaajaa koskevia tietoja, jos direktiivissä (EU) 2015/849 säädettyjä velvoitteita on noudatettu.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY, annettu 13 päivänä marraskuuta 2007, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta (EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1).

- (18) Kun otetaan huomioon maksupalveluja koskevat unionin säädökset eli Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 924/2009⁽¹⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 260/2012⁽²⁾ ja direktiivi 2007/64/EY, pitäisi olla riittävää säätää, että vain perustiedot, kuten maksutilin numero tai numerot taikka yksilöllinen tapahtumatunnus, toimitetaan unionin sisällä tehtävien varainsiirtojen mukana.
- (19) Jotta rahanpesun tai terrorismin rahoituksen torjunnasta vastaavat viranomaiset kolmansissa maissa voisivat jäljittää rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen käytettävien varojen alkuperän, unionista sen ulkopuolelle tehtävien varainsiirtojen mukana olisi oltava täydelliset tiedot maksajasta ja maksunsaajasta. Kyseisillä viranomaisilla olisi oltava pääsy maksajaa ja maksunsaajaa koskeviin täydellisiin tietoihin ainoastaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämistä, paljastamista ja selvittämistä varten.
- (20) Rahanpesun tai terrorismin rahoituksen torjunnasta vastaavien jäsenvaltioiden viranomaisten sekä jäsenvaltioiden asianomaisten lainkäyttö- ja lainvalvontaelinten olisi tehostettava keskinäistä yhteistyötään sekä yhteistyötä kolmansien maiden, kehitysmaat mukaan luettuina, asianomaisten viranomaisten kanssa, jotta tehostetaan edelleen avoimuutta sekä tietojen jakamista ja parhaita käytäntöjä.
- (21) Sellaisten varainsiirtojen osalta, jotka yksi maksaja suorittaa unionista useille maksunsaajille unionin ulkopuolelle yksittäiset siirrot käsittävien erätiedostojen muodossa, olisi vaadittava, että yksittäisiin siirtoihin sisällytetään vain maksajan maksutilin numero tai yksilöllinen tapahtumatunnus sekä täydelliset tiedot maksunsaajasta, edellyttäen että erätiedosto sisältää maksajaa koskevat täydelliset tiedot, joiden oikeellisuus on todennettu, ja maksunsaajaa koskevat täydelliset tiedot, jotka ovat täysin jäljitettävissä.
- (22) Jotta maksunsaajan käyttämä maksupalveluntarjoaja ja välittäjänä toimiva maksupalveluntarjoaja voisivat tarkistaa, ovatko tarvittavat maksajaa ja maksunsaajaa koskevat tiedot varainsiirron mukana, ja jotta epäilyttävät varainsiirrot voidaan tunnistaa, maksunsaajan käyttämällä maksupalveluntarjoajalla ja välittäjänä toimivalla maksupalveluntarjoajalla olisi oltava käytössään tehokkaat menettelyt, joiden avulla havaitaan maksajaa tai maksunsaajaa koskevien tietojen puuttuminen tai niiden puutteellisuus. Näihin menettelyihin olisi tarvittaessa sisällytettävä tapahtuman jälkeinen valvonta tai reaaliaikainen valvonta. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että maksupalveluntarjoajat sisällyttävät vaaditut tapahtumatiedot sähköiseen rahalähetykseen tai muuhun viestiin koko maksuketjun läpi.
- (23) Koska anonyymejä siirtoja voidaan käyttää rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen, on asianmukaista edellyttää, että maksupalveluntarjoajat vaativat maksajaa ja maksunsaajaa koskevia tietoja. FATF:n kehittämän riskiperusteisen lähestymistavan mukaisesti olisi tunnistettava suuremman ja pienemmän riskin alat, jotta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiin voitaisiin puuttua kohdennetummin. Sen vuoksi maksunsaajan käyttämällä maksupalveluntarjoajalla ja välittäjänä toimivalla maksupalveluntarjoajalla olisi oltava tehokkaat riskiperusteiset menettelyt, joita sovelletaan, kun varainsiirron mukana ei toimiteta vaadittuja maksajaa tai maksunsaajaa koskevia tietoja, jotta maksupalveluntarjoaja ja välittäjänä toimiva maksupalveluntarjoaja voisivat päättää siirron suorittamisesta, epäämisestä tai keskeyttämisestä ja asianmukaisista jatkotoimista.
- (24) Maksunsaajan käyttämän maksupalveluntarjoajan ja välittäjänä toimivan maksupalveluntarjoajan olisi noudatettava riskienarvioinnin pohjalta erityistä varovaisuutta huomattaessaan, että maksajaa tai maksunsaajaa koskevat tiedot puuttuvat tai ovat puutteellisia, ja niiden olisi ilmoitettava epäilyttävistä liiketoimista toimivaltaisille viranomaisille direktiivissä (EU) 2015/849 säädettyjen ilmoitusvelvollisuuksien ja niiden kansallisten toimenpiteiden mukaisesti, joilla mainittu direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä.
- (25) Säännöksiä varainsiirroista, joiden osalta maksajaa tai maksunsaajaa koskevat tiedot puuttuvat tai ovat puutteellisia, sovelletaan rajoittamatta maksupalveluntarjoajien ja välittäjinä toimivien maksupalveluntarjoajien velvollisuuksia keskeyttää ja/tai evätä varainsiirrot, jotka rikkovat jotain siviili-, hallinto- tai rikosoikeudellista säännöstä.
- (26) Jotta maksupalveluntarjoajia voitaisiin auttaa ottamaan käyttöön tehokkaat menettelyt sellaisten tapausten havaitsemiseksi, joissa ne vastaanottavat varainsiirtoja, joiden osalta maksajaa tai maksunsaajaa koskevat tiedot puuttuvat tai ovat puutteellisia, sekä jatkotoimien toteuttamiseksi, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 924/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, rajatylittävistä maksuista yhteisössä ja asetuksen (EY) N:o 2560/2001 kumoamisesta (EUVL L 266, 9.10.2009, s. 11).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 260/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta (EUVL L 94, 30.3.2012, s. 22).

(EU) N:o 1093/2010 ⁽¹⁾ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), jäljempänä 'pankkiviranomainen', Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010 ⁽²⁾ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen), jäljempänä 'vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen', ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 ⁽³⁾ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä 'arvopaperimarkkinaviranomainen', olisi annettava ohjeita.

- (27) Jotta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi voitaisiin toimia nopeasti, maksupalveluntarjoajien olisi vastattava ripeästi maksajaa ja maksunsaajaa koskeviin tietopyyntöihin, joita rahanpesun tai terrorismin rahoituksen torjunnasta vastaavat viranomaiset esittävät siinä jäsenvaltiossa, johon kyseiset maksupalveluntarjoajat ovat sijoittautuneet.
- (28) Työpäivien lukumäärä siinä jäsenvaltiossa, johon maksajan käyttämä maksupalveluntarjoaja on sijoittautunut, ratkaisee, miten monen päivän kuluessa maksajaa koskevaan tietopyyntöön on vastattava.
- (29) Koska rikostutkinnassa ei aina ole mahdollista tunnistaa tarvittavia tietoja tai liiketoimeen osallistuneita henkilöitä kuin vasta useita kuukausia tai jopa vuosia alkuperäisen varainsiirron jälkeen, on asianmukaista vaatia maksupalveluntarjoajia säilyttämään maksajaa ja maksunsaajaa koskevat tiedot tietyn ajan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämistä, paljastamista ja selvittämistä varten, jotta keskeiset todisteet olisivat tutkinnan yhteydessä saatavilla. Tämä aika olisi rajoitettava viiteen vuoteen, minkä jälkeen kaikki henkilötiedot olisi poistettava, jollei kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetä. Jäsenvaltioiden olisi toimenpiteen tarpeellisuutta ja oikeasuhteisuutta koskevan arvioinnin jälkeen voitava sallia aineiston säilyttämisen jatkaminen enintään viiden vuoden ajan tai vaatia sitä, mikäli se on tarpeen rahanpesun tai terrorismin rahoituksen estämistä, paljastamista tai selvittämistä varten, sanotun kuitenkin rajoittamatta meneillään oleviin rikostutkintoihin ja oikeudellisiin menettelyihin sovellettavien todistusaineistoa koskevien kansallisen rikoslain säännösten soveltamista.
- (30) Jotta voidaan tehostaa tämän asetuksen noudattamista ja noudattaa komission 9 päivänä joulukuuta 2010 antamaa tiedonantoa "Seuraamusjärjestelmien lujittaminen finanssipalvelujen alalla", olisi vahvistettava toimivaltaisten viranomaisten valtuuksia hyväksyä valvontatoimenpiteitä ja määrätä seuraamuksia. Olisi säädettävä hallinnollisista seuraamuksista ja toimenpiteistä, ja jäsenvaltioiden olisi rahanpesun ja terrorismin rahoituksen vastaisen toiminnan suuren merkityksen takia vahvistettava seuraamukset ja toimenpiteet, jotka ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava näistä komissiolle sekä pankkiviranomaisen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja arvopaperimarkkinaviranomaisen, jäljempänä yhdessä 'Euroopan valvontaviranomaiset', yhteiskomitealle.
- (31) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen V luvun yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽⁴⁾ mukaisesti.
- (32) Useat maat ja alueet, jotka eivät kuulu unionin alueeseen, muodostavat rahaliiton jonkin jäsenvaltion kanssa, ovat osa jonkin jäsenvaltion valuutta-alueita tai ovat allekirjoittaneet sopimuksen valuuttasuhteista jonkin jäsenvaltion edustaman unionin kanssa, ja niissä toimivilla maksupalveluntarjoajilla on suoraan tai välillisesti pääsy kyseisen jäsenvaltion maksu- ja selvitysjärjestelmiin. Jotta vältetään tämän asetuksen soveltaminen kyseisten jäsenvaltioiden sekä näiden maiden tai alueiden välisiin varainsiirtoihin, mistä kyseisten maiden tai alueiden taloudet kärsisivät huomattavasti, on asianmukaista säätää, että tällaisia varainsiirtoja voidaan kohdella asianomaisten jäsenvaltioiden sisäisinä siirtoina.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (33) Ottaen huomioon niiden muutosten lukumäärä, jotka Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 1781/2006 ⁽¹⁾ olisi tämän asetuksen johdosta tehtävä, mainittu asetus olisi selkeyden vuoksi kumottava.
- (34) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (35) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, erityisesti oikeus yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen (7 artikla), oikeus henkilötietojen suojaan (8 artikla) ja oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen (47 artikla) sekä *ne bis in idem* -periaate.
- (36) Jotta voidaan varmistaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntakehyksen sujuva käyttöönotto, on asianmukaista aloittaa tämän asetuksen soveltaminen päivänä, jona määräaika direktiivin (EU) 2015/849 saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä päättyy.
- (37) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 ⁽²⁾ 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon 4 päivänä heinäkuuta 2013 ⁽³⁾,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännökset maksajaa ja maksunsaajaa koskevista tiedoista, jotka on toimitettava missä tahansa valuutassa tehtävien varainsiirtojen mukana rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämistä, paljastamista ja selvittämistä varten, kun vähintään yksi varainsiirtoon osallistuvista maksupalveluntarjoajista on sijoittautunut unioniin.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan missä tahansa valuutassa tehtäviin varainsiirtoihin, jotka unioniin sijoittautunut maksupalveluntarjoaja tai välittäjänä toimiva maksupalveluntarjoaja lähettää tai vastaanottaa.
2. Tätä asetusta ei sovelleta direktiivin 2007/64/EY 3 artiklan a–m ja o alakohdassa lueteltuihin palveluihin.
3. Tätä asetusta ei sovelleta varainsiirtoihin, jotka tehdään käyttäen maksukorttia, sähköisen rahan välinettä tai matkapuhelinta taikka muuta digitaalista tai tietoteknistä laitetta, jonka käytöstä maksetaan etu- tai jälkikäteen ja jolla on samanlaiset ominaisuudet, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) korttia, välinettä tai laitetta käytetään yksinomaan tavaroiden tai palvelujen maksamiseen; ja
 - b) kortin, välineen tai laitteen numero toimitetaan kaikkien kyseisestä liiketoimesta johtuvien siirtojen mukana.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1781/2006, annettu 15 päivänä marraskuuta 2006, maksajaa koskevien tietojen toimittamisesta varainsiirtojen mukana (EUVL L 345, 8.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ EUVL C 32, 4.2.2014, s. 9.

Tätä asetusta kuitenkin sovelletaan, kun maksukorttia, sähköisen rahan välinettä tai matkapuhelinta taikka muuta digitaalista tai tietoteknistä laitetta, jonka käytöstä maksetaan etu- tai jälkikäteen ja jolla on samanlaiset ominaisuudet, käytetään kahden henkilön väliseen varainsiirtoon.

4. Tätä asetusta ei sovelleta henkilöihin, joiden ainoa tehtävä on muuntaa paperimuodossa olevia asiakirjoja sähköiseen muotoon ja jotka toimivat sopimussuhteessa maksupalveluntarjoajaan, eikä henkilöihin, joiden ainoa tehtävä on antaa maksupalveluntarjoajien käyttöön viesti- tai muita tukijärjestelmiä varojen siirtämistä varten taikka määritys- ja toteutusjärjestelmiä.

Tätä asetusta ei sovelleta varainsiirtoihin,

- a) joissa maksaja nostaa käteistä omalta maksutililtään;
 - b) joissa viranomaiselle siirretään varoja, joilla maksetaan veroja, sakkoja tai muita maksuja jäsenvaltiossa;
 - c) joissa sekä maksaja että maksunsaaja ovat omaan lukuunsa toimivia maksupalveluntarjoajia;
 - d) jotka toteutetaan muunnetuilla sekeillä, mukaan lukien sähköiseen muotoon tallennetut alkuperäiset paperisekit.
5. Jäsenvaltio voi päättää olla soveltamatta tätä asetusta alueellaan tapahtuviin varainsiirtoihin maksunsaajan maksutilille maksujen suorittamiseksi yksinomaan tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) maksunsaajan käyttämään maksupalveluntarjoajaan sovelletaan direktiiviä (EU) 2015/849;
 - b) maksunsaajan käyttämä maksupalveluntarjoaja pystyy yksilöllisellä tapahtumatunnuksella jäljittämään maksunsaajan kautta varainsiirron henkilöltä, jolla on sopimus maksunsaajan kanssa tavaroiden luovuttamisesta tai palvelujen suorittamisesta;
 - c) varainsiirron suuruus on enintään 1 000 euroa.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) 'terrorismin rahoituksella' direktiivin (EU) 2015/849 1 artiklan 5 kohdassa määriteltyä terrorismin rahoitusta;
- 2) 'rahanpesulla' direktiivin (EU) 2015/849 1 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua rahanpesutoimintaa;
- 3) 'maksajalla' henkilöä, joka on maksutilin haltija ja joka antaa luvan varainsiirtoon kyseiseltä maksutililtä tai, jos maksutiliä ei ole, joka antaa varainsiirtoa koskevan toimeksiannon;
- 4) 'maksunsaajalla' henkilöä, joka on tarkoitettu varainsiirron vastaanottajaksi;
- 5) 'maksupalveluntarjoajalla' varainsiirtopalveluja tarjoavia direktiivin 2007/64/EY 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja maksupalveluntarjoajia, sekä luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, joihin sovelletaan poikkeusta mainitun direktiivin 26 artiklan nojalla, ja oikeushenkilöitä, joihin sovelletaan poikkeusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/110/EY (1) 9 artiklan nojalla;
- 6) 'välittäjänä toimivalla maksupalveluntarjoajalla' maksupalveluntarjoajaa, joka ei ole maksajan eikä maksunsaajan käyttämä maksupalveluntarjoaja ja joka vastaanottaa ja välittää varainsiirron maksajan tai maksunsaajan käyttämän maksupalveluntarjoajan tai toisen välittäjänä toimivan maksupalveluntarjoajan puolesta;
- 7) 'maksutilillä' direktiivin 2007/64/EY 4 artiklan 14 kohdassa määriteltyä maksutiliä;
- 8) 'varoilla' direktiivin 2007/64/EY 4 artiklan 15 kohdassa määriteltyjä varoja;

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7).

- 9) 'varainsiirrolla' mitä tahansa liiketoimintaa, jonka maksupalveluntarjoaja suorittaa maksajan puolesta ainakin osittain sähköisesti antaakseen varat maksunsaajan käyttöön maksupalveluntarjoajan kautta, riippumatta siitä, ovatko maksaja ja maksunsaaja sama henkilö, ja siitä, ovatko maksajan käyttämä maksupalveluntarjoaja ja maksunsaajan käyttämä maksupalveluntarjoaja yksi ja sama henkilö, mukaan lukien:
- a) asetuksen (EU) N:o 260/2012 2 artiklan 1 kohdassa määritellyt tilisiirrot;
 - b) asetuksen (EU) N:o 260/2012 2 artiklan 2 kohdassa määritellyt suoraveloitukset;
 - c) direktiivin 2007/64/EY 4 artiklan 13 kohdassa määritellyt rahansiirrot riippumatta siitä, ovatko ne kansallisia vai rajatylittäviä;
 - d) siirrot, jotka on suoritettu käyttäen maksukorttia, sähköisen rahan välinettä tai matkapuhelinta taikka muuta digitaalista tai tietoteknistä laitetta, jonka käytöstä maksetaan etu- tai jälkikäteen ja jolla on samanlaiset ominaisuudet;
- 10) 'eräsiirrolla' useita yksittäisiä varainsiirtoja, jotka yhdistetään siirtoa varten;
- 11) 'yksilöllisellä tapahtumatunnuksella' maksupalveluntarjoajan varainsiirtoon käytettyjen maksu- ja selvitysjärjestelmien tai viestijärjestelmien sääntöjen mukaisesti määrittelemää kirjain-, numero- tai merkkiyhdistelmää, joka mahdollistaa liiketoimen jäljittämisen maksajaan ja maksunsaajaan;
- 12) 'kahden henkilön välisellä varainsiirrolla' sellaisten luonnollisten henkilöiden välistä liiketoimintaa, jotka kuluttajina toimivat muussa kuin kauppaa-, liiketoimintaa- tai ammattitarkoituksessa.

II LUKU

MAKSUPALVELUNTARJOAJIEN VELVOLLISUUDET

1 JAKSO

Maksajan käyttämän maksupalveluntarjoajan velvollisuudet

4 artikla

Varainsiirtojen mukana toimitettavat tiedot

1. Maksajan käyttämän maksupalveluntarjoajan on varmistettava, että varainsiirtojen mukana toimitetaan seuraavat maksajaa koskevat tiedot:
- a) maksajan nimi;
 - b) maksajan maksutilin numero; ja
 - c) maksajan osoite, virallisen henkilöasiakirjan numero, asiakasnumero tai syntymäaika ja -paikka.
2. Maksajan käyttämän maksupalveluntarjoajan on varmistettava, että varainsiirtojen mukana toimitetaan seuraavat maksunsaajaa koskevat tiedot:
- a) maksunsaajan nimi; ja
 - b) maksunsaajan maksutilin numero.
3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdan b alakohdassa säädetään, siinä tapauksessa, että kyseessä ei ole siirto maksutililtä tai maksutilille, maksajan käyttämän maksupalveluntarjoajan on varmistettava, että varainsiirron mukana toimitetaan maksutilin numeron tai numeroiden sijasta yksilöllinen tapahtumatunnus.
4. Maksajan käyttämän maksupalveluntarjoajan on ennen varojen siirtämistä todennettava 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen oikeellisuus luotettavasta ja riippumattomasta lähteestä saatujen asiakirjojen tai tietojen perusteella.
5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettujen todentamisen katsotaan tulleen suoritetuksi, kun:
- a) maksajan henkilöllisyys on todennettu direktiivin (EU) 2015/849 13 artiklan mukaisesti ja tällä todentamisella saadut tiedot on tallennettu kyseisen direktiivin 40 artiklan mukaisesti; tai
 - b) maksajaan sovelletaan direktiivin (EU) 2015/849 14 artiklan 5 kohtaa.

6. Maksajan käyttämä maksupalveluntarjoaja ei saa toteuttaa varainsiirtoja ennen sen varmistamista, että tätä artiklaa noudatetaan täysimääräisesti, sanotun kuitenkään rajoittamatta 5 ja 6 artiklassa säädettyjen poikkeusten soveltamista.

5 artikla

Varainsiirrot unionin sisällä

1. Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, tapauksissa, joissa kaikki maksuketjuun osallistuvat maksupalveluntarjoajat ovat sijoittautuneet unioniin, varainsiirtojen mukana on toimitettava ainakin sekä maksajan että maksunsaajan maksutilin numero tai, jos 4 artiklan 3 kohtaa sovelletaan, yksilöllinen tapahtumatunnus, sanotun kuitenkään tilanteen mukaan rajoittamatta asetuksessa (EU) N:o 260/2012 säädettyjä tiedotusvaatimuksia.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, maksajan käyttämän maksupalveluntarjoajan on kolmen työpäivän kuluessa maksunsaajan käyttämän maksupalveluntarjoajan tai välittäjänä toimivan maksupalveluntarjoajan esittämän tietopyynnön vastaanottamisesta annettava saataville seuraavat tiedot:

- a) kun kyse on varainsiirroista, joiden suuruus joko yhtenä suorituksena tai useina suorituksina, jotka näyttävät olevan toisiinsa kytkeytyneitä, on yhteensä yli 1 000 euroa, maksajaa tai maksunsaajaa koskevat 4 artiklan mukaiset tiedot;
- b) kun on kyse varainsiirroista, joiden suuruus on enintään 1 000 euroa ja jotka eivät näytä olevan kytkeytyneitä muihin varainsiirtoihin, joiden suuruus yhdessä kyseisen siirron kanssa on yli 1 000 euroa, ainakin
 - i) maksajan ja maksunsaajan nimet; ja
 - ii) maksajan ja maksunsaajan maksutilien numerot tai, jos 4 artiklan 3 kohtaa sovelletaan, yksilöllinen tapahtumatunnus.

3. Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 4 kohdassa säädetään, maksajan käyttämän maksupalveluntarjoajan ei tarvitse tämän artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen varainsiirtojen osalta todentaa maksajaa koskevia tietoja, paitsi jos:

- a) maksajan käyttämä maksupalveluntarjoaja on vastaanottanut siirrettävät varat käteisenä tai anonyyminä sähköisenä rahana; tai
- b) maksajan käyttämällä maksupalveluntarjoajalla on perusteltu syy epäillä rahanpesua tai terrorismin rahoitusta.

6 artikla

Varainsiirrot unionin ulkopuolelle

1. Kun on kyse yhden maksajan suorittamasta eräsiirrosta, jossa maksunsaajien käyttämät maksupalveluntarjoajat ovat sijoittautuneet unionin ulkopuolelle, 4 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta yhdessä erässä toimitettaviin yksittäisiin siirtoihin, jos erätiedosto sisältää 4 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja tietoja, kyseiset tiedot on todennettu 4 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti ja yksittäisten siirtojen mukana on maksajan maksutilin numero tai, jos 4 artiklan 3 kohtaa sovelletaan, yksilöllinen tapahtumatunnus.

2. Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, ja tarvittaessa rajoittamatta tietoja, joita vaaditaan asetuksen (EU) N:o 260/2012 mukaisesti, tapauksissa, joissa maksunsaajan käyttämä maksupalveluntarjoaja on sijoittautunut unionin ulkopuolelle, on sellaisten varainsiirtojen mukana, joiden suuruus on enintään 1 000 euroa ja jotka eivät näytä olevan kytkeytyneitä muihin varainsiirtoihin, joiden suuruus yhdessä kyseisen siirron kanssa on yli 1 000 euroa, toimitettava ainakin seuraavat tiedot:

- a) maksajan ja maksunsaajan nimet; ja
- b) maksajan ja maksunsaajan maksutilien numerot tai, jos 4 artiklan 3 kohtaa sovelletaan, yksilöllinen tapahtumatunnus.

Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 4 kohdassa säädetään, maksajan käyttämän maksupalveluntarjoajan ei tarvitse todentaa tässä kohdassa tarkoitettuja maksajaa koskevia tietoja, paitsi jos:

- a) maksajan käyttämä maksupalveluntarjoaja on vastaanottanut siirrettävät varat käteisenä tai anonyyminä sähköisenä rahana; tai
- b) maksajan käyttämällä maksupalveluntarjoajalla on perusteltu syy epäillä rahanpesua tai terrorismin rahoitusta.

2 JAKSO

Maksunsaajan käyttämän maksupalveluntarjoajan velvollisuudet

7 artikla

Maksajaa tai maksunsaajaa koskevien tietojen puuttumisen havaitseminen

1. Maksunsaajan käyttämän maksupalveluntarjoajan on otettava käyttöön tehokkaat menettelyt, joiden avulla se havaitsee, onko varainsiirron toteuttamiseen käytetyn viestijärjestelmän tai maksu- ja selvitysjärjestelmän kentät, jotka sisältävät maksajaa ja maksunsaajaa koskevat tiedot, täytetty kyseisen järjestelmän käytäntöjen mukaisilla merkinnöillä tai sisällöillä.
2. Maksunsaajan käyttämän maksupalveluntarjoajan on otettava käyttöön tehokkaat menettelyt, mukaan lukien tarvittaessa tapahtuman jälkeinen valvonta tai reaaliaikainen valvonta, joiden avulla se havaitsee, puuttuvatko seuraavat maksajaa tai maksunsaajaa koskevat tiedot:
 - a) sellaisten varainsiirtojen osalta, joissa maksajan käyttämä maksupalveluntarjoaja on sijoittautunut unioniin, 5 artiklassa tarkoitetut tiedot;
 - b) sellaisten varainsiirtojen osalta, joissa maksajan käyttämä maksupalveluntarjoaja on sijoittautunut unionin ulkopuolelle, 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot;
 - c) sellaisten eräsiirtojen osalta, joissa maksajan käyttämä maksupalveluntarjoaja on sijoittautunut unionin ulkopuolelle, 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut eräsiirtoon liittyvät tiedot.
3. Kun kyse on varainsiirroista, joiden suuruus joko yhtenä suorituksena tai useina suorituksina, jotka näyttävät olevan toisiinsa kytkeytyneitä, on yhteensä yli 1 000 euroa, maksunsaajan käyttämän maksupalveluntarjoajan on ennen maksunsaajan maksutilin hyvittämistä tai varojen asettamista maksunsaajan käyttöön todennettava tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen maksunsaajaa koskevien tietojen oikeellisuus luotettavasta ja riippumattomasta lähteestä saatujen asiakirjojen tai tietojen perusteella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2007/64/EY 69 ja 70 artiklassa säädettyjen vaatimusten soveltamista.
4. Kun kyse on varainsiirroista, joiden suuruus on enintään 1 000 euroa ja jotka eivät näytä olevan kytkeytyneitä muihin varainsiirtoihin, joiden suuruus yhdessä kyseisen siirron kanssa on yli 1 000 euroa, maksunsaajan käyttämän maksupalveluntarjoajan ei tarvitse todentaa maksunsaajaa koskevien tietojen oikeellisuutta, paitsi jos:
 - a) maksunsaajan käyttämä maksupalveluntarjoaja maksaa varat käteisenä tai anonyyminä sähköisenä rahana; tai
 - b) maksunsaajan käyttämällä maksupalveluntarjoajalla on perusteltu syy epäillä rahanpesua tai terrorismin rahoitusta.
5. Edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitetun todentamisen katsotaan tulleen suoritetuksi, jos:
 - a) maksunsaajan henkilöllisyys on todennettu direktiivin (EU) 2015/849 13 artiklan mukaisesti ja tämän todentamisen perusteella saatuja tietoja säilytetään kyseisen direktiivin 40 artiklan mukaisesti; tai
 - b) maksunsaajaan sovelletaan direktiivin (EU) 2015/849 14 artiklan 5 kohtaa.

8 artikla

Varainsiirrot, joissa maksajaa tai maksunsaajaa koskevat tiedot puuttuvat tai ovat puutteellisia

1. Maksunsaajan käyttämän maksupalveluntarjoajan on otettava käyttöön tehokkaat riskiperusteiset menettelyt, myös direktiivin (EU) 2015/849 13 artiklassa tarkoitettuun riskialttiuteen perustuvat menettelyt, joiden avulla määritetään, onko varainsiirto, jonka mukana ei toimiteta vaadittuja maksajaa ja maksunsaajaa koskevia täydellisiä tietoja, toteutettava, evättävä vai keskeytettävä, ja joiden avulla toteutetaan aiheelliset jatkotoimet.

Jos maksunsaajan käyttämä maksupalveluntarjoaja havaitsee varainsiirtoa vastaanottaessaan, että 4 artiklan 1 tai 2 kohdassa, 5 artiklan 1 kohdassa tai 6 artiklassa tarkoitetut tiedot puuttuvat tai ovat puutteellisia tai niitä ei ole täytetty kyseisen viestijärjestelmän taikka maksu- ja selvitysjärjestelmän käytäntöjen mukaisilla merkinnöillä tai sisällöillä 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti, maksunsaajan käyttämän maksupalveluntarjoajan on evättävä siirto tai pyydyttävä vaaditut tiedot maksajasta ja maksunsaajasta riskialttiuden perusteella ennen maksunsaajan maksutilin hyvittämistä tai varojen asettamista maksunsaajan käyttöön taikka tämän jälkeen.

2. Jos maksupalveluntarjoaja jättää toistuvasti toimittamatta vaaditut maksajaa tai maksunsaajaa koskevat tiedot, maksunsaajan käyttämän maksupalveluntarjoajan on ryhdyttävä toimiin, joihin voivat alussa kuulua varoitusten antaminen ja määräaikojen asettaminen, ennen kuin se joko epää kyseisen maksupalveluntarjoajan myöhemmät varainsiirrot, rajoittaa liikesuhdettaan kyseiseen maksupalveluntarjoajaan tai lopettaa tämän liikesuhteen kokonaan.

Maksunsaajan käyttämän maksupalveluntarjoajan on ilmoitettava tietojen toimittamatta jättämisestä ja toteutetuista toimista toimivaltaiselle viranomaiselle, joka vastaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien säännösten noudattamisen valvonnasta.

9 artikla

Arviointi ja ilmoittaminen

Maksunsaajan käyttämän maksupalveluntarjoajan on otettava huomioon maksajaa tai maksunsaajaa koskevien tietojen puuttuminen tai puutteellisuus arvioidessaan, onko varainsiirto tai siihen liittyvä liiketoimi epäilyttävä ja onko siitä ilmoitettava direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti perustetulle rahanpesun selvittelykeskukselle.

3 JAKSO

Välittäjinä toimivien maksupalveluntarjoajien velvollisuudet

10 artikla

Maksajaa ja maksunsaajaa koskevien tietojen säilyttäminen siirron mukana

Välittäjinä toimivien maksupalveluntarjoajien on varmistettava, että kaikki varainsiirron mukana saadut maksajaa ja maksunsaajaa koskevat tiedot säilytetään siirron mukana.

11 artikla

Maksajaa tai maksunsaajaa koskevien tietojen puuttumisen havaitseminen

1. Välittäjänä toimivan maksupalveluntarjoajan on otettava käyttöön tehokkaat menettelyt sen havaitsemiseksi, onko siirron toteuttamiseen käytetyn viestijärjestelmän tai maksu- ja selvitysjärjestelmän kentät, jotka sisältävät maksajaa ja maksunsaajaa koskevat tiedot, täytetty kyseisen järjestelmän käytäntöjen mukaisilla merkinnöillä tai sisällöillä.

2. Välittäjänä toimivan palveluntarjoajan on otettava käyttöön tehokkaat menettelyt, mukaan lukien tarvittaessa tapahtuman jälkeinen valvonta tai reaaliaikainen valvonta, joiden avulla se havaitsee, puuttuvatko seuraavat maksajaa tai maksunsaajaa koskevat tiedot:

- a) sellaisten varainsiirtojen osalta, joissa maksajan ja maksunsaajan käyttämät maksupalveluntarjoajat ovat sijoittautuneet unioniin, 5 artiklassa tarkoitetut tiedot;
- b) sellaisten varainsiirtojen osalta, joissa maksajan tai maksunsaajan käyttämä maksupalveluntarjoaja on sijoittautunut unionin ulkopuolelle, 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot;
- c) sellaisten eräsiirtojen osalta, joissa maksajan tai maksunsaajan käyttämä maksupalveluntarjoaja on sijoittautunut unionin ulkopuolelle, kyseiseen eräsiirtoon liittyvät 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot.

12 artikla

Varainsiirrot, joissa maksajaa tai maksunsaajaa koskevat tiedot puuttuvat

1. Välittäjänä toimivan maksupalveluntarjoajan on vahvistettava tehokkaat riskiperusteiset menettelyt, joiden avulla määritetään, onko varainsiirto, jonka mukana ei toimiteta vaadittuja maksajaa ja maksunsaajaa koskevia tietoja, toteutettava, evättävä vai keskeytettävä, ja joiden avulla toteutetaan aiheelliset jatkotoimet.

Jos välittäjänä toimiva maksupalveluntarjoaja havaitsee varainsiirtoa vastaanottaessaan, että 4 artiklan 1 tai 2 kohdassa, 5 artiklan 1 kohdassa tai 6 artiklassa vaaditut maksajaa tai maksunsaajaa koskevat tiedot puuttuvat tai niitä ei ole täytetty kyseisen viestijärjestelmän taikka maksu- ja selvitysjärjestelmän käytäntöjen mukaisilla merkinnöillä tai sisällöillä 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sen on evättävä siirto tai pyydyttävä vaaditut tiedot maksajasta ja maksunsaajasta riskialttiuden perusteella ennen varainsiirron toteuttamista taikka tämän jälkeen.

2. Jos maksupalveluntarjoaja jättää toistuvasti toimittamatta vaaditut maksajaa tai maksunsaajaa koskevat tiedot, välittäjänä toimivan maksupalveluntarjoajan on ryhdyttävä toimiin, joihin voivat alussa kuulua varoitusten antaminen ja määräaikojen asettaminen, ennen kuin se joko epää kyseisen maksupalveluntarjoajan myöhemmät varainsiirrot, rajoittaa liikesuhdettaan kyseiseen maksupalveluntarjoajaan tai lopettaa tämän liikesuhteen kokonaan.

Välittäjänä toimivan maksupalveluntarjoajan on ilmoitettava tietojen toimittamatta jättämisestä ja toteutetuista toimista toimivaltaiselle viranomaiselle, joka vastaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien säännösten noudattamisen valvonnasta.

13 artikla

Arviointi ja ilmoittaminen

Välittäjänä toimivan maksupalveluntarjoajan on otettava huomioon maksajaa tai maksunsaajaa koskevien tietojen puuttuminen arvioidessaan, onko varainsiirto tai siihen liittyvä liiketoimi epäilyttävä ja onko siitä ilmoitettava rahanpesun selvittelykeskukselle direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti.

III LUKU

TIEDOT, TIETOSUOJA JA TIETOJEN SÄILYTTÄMINEN

14 artikla

Tietojen toimittaminen

Maksupalveluntarjoajien on sijoittautumisjäsenvaltionsa kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen menettelyvaatimusten mukaisesti vastattava viipymättä ja tyhjentävästi, myös direktiivin (EU) 2015/849 45 artiklan 9 kohdan mukaisen keskitetyn yhteyspisteen kautta, jos tällainen yhteyspiste on nimetty, yksinomaan kyseisen jäsenvaltion rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnasta vastaavien viranomaisten tiedusteluihin, jotka koskevat tämän asetuksen nojalla vaadittavia tietoja.

15 artikla

Tietosuoja

1. Tämän asetuksen mukaiseen henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan direktiiviä 95/46/EY, sellaisena kuin se on saatettuna osaksi kansallista lainsäädäntöä. Henkilötietoihin, joita komissio tai Euroopan valvontaviranomaiset käsittelevät tämän asetuksen nojalla, sovelletaan asetusta (EY) N:o 45/2001.

2. Maksupalveluntarjoajat saavat käsitellä henkilötietoja tämän asetuksen perusteella ainoastaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi, eikä henkilötietoja saa edelleenkäsitellä kyseisten tarkoitusten kanssa yhteensopimattomalla tavalla. Henkilötietojen käsittely tämän asetuksen perusteella kaupallisiin tarkoituksiin on kielletty.

3. Maksupalveluntarjoajien on toimitettava uusille asiakkaille direktiivin 95/46/EY 10 artiklan nojalla vaadittavat tiedot ennen liikesuhteen aloittamista tai yksittäisen liiketoimen suorittamista. Kyseisiin tietoihin on erityisesti sisällytettävä yleinen ilmoitus maksupalveluntarjoajien tämän asetuksen mukaisista oikeudellisista velvoitteista niiden käsitellessä henkilötietoja rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi.

4. Maksupalveluntarjoajien on varmistettava, että käsiteltyjen tietojen luottamuksellisuus taataan.

16 artikla

Tietojen säilyttäminen

1. Maksajaa ja maksunsaajaa koskevia tietoja ei saa säilyttää pidempään kuin on välttämätöntä. Maksajan ja maksunsaajan käyttämien maksupalveluntarjoajien on säilytettävä 4–7 artiklassa tarkoitettut tiedot viiden vuoden ajan.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun säilytysajan päätyttyä maksupalveluntarjoajien on varmistettava henkilötietojen poistaminen, jollei toisin säädetä kansallisessa lainsäädännössä, jossa vahvistetaan, missä olosuhteissa maksupalveluntarjoajat voivat jatkaa tai ovat velvollisia jatkamaan tietojen säilyttämistä. Jäsenvaltiot voivat sallia säilyttämisen jatkamisen tai vaatia sitä vasta sitten, kun ne ovat suorittaneet perusteellisen arvioinnin säilyttämisen jatkamisen tarpeellisuudesta ja oikeasuhteisuudesta ja kun ne katsovat, että säilyttämisen jatkaminen on perusteltua rahanpesun tai terrorismin rahoituksen estämisen, paljastamisen tai selvittämisen vuoksi. Säilyttämisen jatkaminen ei saa kestää kauemmin kuin viisi vuotta.
3. Jos jäsenvaltiossa on 25 päivänä kesäkuuta 2015 meneillään epäillyn rahanpesun tai terrorismin rahoituksen estämiseen, paljastamiseen tai selvittämiseen taikka niitä koskeviin syytetoimiin liittyvä oikeudellinen menettely ja maksupalveluntarjoajalla on hallussaan tuohon meneillään olevaan oikeudelliseen menettelyyn liittyviä tietoja tai asiakirjoja, maksupalveluntarjoaja voi säilyttää kyseisiä tietoja tai asiakirjoja kansallisen lainsäädännön mukaisesti viiden vuoden ajan 25 päivästä kesäkuuta 2015. Jäsenvaltiot voivat sallia tällaisten tietojen tai asiakirjojen säilyttämisen viiden lisävuoden ajan tai vaatia sitä, kun säilyttämisen jatkamisen on todettu olevan tarpeellista ja oikeasuhteista epäillyn rahanpesun tai terrorismin rahoituksen estämisen, paljastamisen tai selvittämisen taikka niitä koskevien syytetoimien vuoksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta meneillään oleviin rikostutkintoihin ja oikeudellisiin menettelyihin sovellettavan todistusaineistoa koskevan kansallisen rikoslain soveltamista.

IV LUKU

SEURAAMUKSET JA VALVONTA

17 artikla

Hallinnolliset seuraamukset ja toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tämän asetuksen rikkomisesta määrättäviä hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä koskevat säännöt ja ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden oikeutta säätää ja määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia. Säädettyjen seuraamusten ja toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, ja niiden on oltava johdonmukaisia direktiivin (EU) 2015/849 IV luvun 4 jakson mukaisesti vahvistettujen seuraamusten kanssa.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että ne eivät säädä hallinnollisia seuraamuksia tai toimenpiteitä koskevia sääntöjä sellaisten tämän asetuksen säännösten rikkomisten osalta, joihin jo sovelletaan rikosoikeudellisia seuraamuksia niiden kansallisen lainsäädännön nojalla. Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle asianomaiset rikoslainsäädännön säännökset.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos velvoitteet koskevat maksupalveluntarjoajia ja tämän asetuksen säännöksiä rikotaan, seuraamuksia tai toimenpiteitä voidaan soveltaa ylimmän hallintoelimen jäseniin ja kaikkiin muihin luonnollisiin henkilöihin, jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaan vastuussa rikkomisesta, jollei kansallisesta lainsäädännöstä muuta johdu.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitettut säännöt komissiolle sekä Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitealle viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2017. Niiden on ilmoitettava komissiolle sekä Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitealle viipymättä kaikista kyseisten sääntöjen muutoksista.

4. Direktiivin (EU) 2015/849 58 artiklan 4 kohdan mukaisesti toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava kaikki valvonta- ja tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi. Käyttäessään valtuuksiaan määrätä hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä toimivaltaisten viranomaisten on toimittava tiiviissä yhteistyössä sen varmistamiseksi, että näillä hallinnollisilla seuraamuksilla tai toimenpiteillä saavutetaan halutut vaikutukset, ja koordinoitava toimintansa käsitellessään rajatylittäviä tapauksia.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että oikeushenkilö voidaan saattaa vastuuseen 18 artiklassa tarkoitetuista rikkomisista, jotka on sen hyödyksi itsenäisesti tai osana kyseisen oikeushenkilön organisaatiota toimien toteuttanut henkilö, jolla on kyseisessä oikeushenkilössä johtava asema, joka perustuu johonkin seuraavista:

- a) oikeus edustaa oikeushenkilöä;
- b) valtuudet tehdä päätöksiä oikeushenkilön puolesta; tai
- c) valtuudet käyttää määräysvaltaa oikeushenkilössä.

6. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että oikeushenkilö voidaan saattaa vastuuseen, jos tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettun henkilön harjoittaman valvonnan tai käyttämän määräysvallan puutteellisuus on mahdollistanut sen, että kyseisen oikeushenkilön alaisena toimiva henkilö on voinut toteuttaa 18 artiklassa tarkoitettut rikkomiset kyseisen oikeushenkilön hyväksi.

7. Toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä valtuuksiaan määrätä tämän asetuksen mukaisia hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä jollakin seuraavista tavoista:

- a) suoraan;
- b) yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa;
- c) omalla vastuullaan antamalla valtuudet tällaisille muille viranomaisille;
- d) saattamalla asia toimivaltaisten oikeusviranomaisten käsiteltäväksi.

Käyttäessään valtuuksiaan määrätä hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä toimivaltaisten viranomaisten on toimittava tiiviissä yhteistyössä sen varmistamiseksi, että kyseisillä hallinnollisilla seuraamuksilla tai toimenpiteillä saavutetaan halutut vaikutukset, ja koordinoitava toimintansa käsitellessään rajatylittäviä tapauksia.

18 artikla

Erityissäännökset

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ainakin direktiivin (EU) 2015/849 59 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetyt hallinnolliset toimenpiteet ja seuraamukset kuuluvat niiden soveltamiin hallinnollisiin seuraamuksiin ja toimenpiteisiin, kun kyse on seuraavista tämän asetuksen rikkomisista:

- a) maksupalveluntarjoaja jättää toistuvasti tai järjestelmällisesti pois maksajaa tai maksunsaajaa koskevat vaadittavat tiedot 4, 5 tai 6 artiklan vastaisesti;
- b) maksupalveluntarjoaja laiminlyö toistuvasti, järjestelmällisesti tai vakavasti velvollisuutensa varmistaa tietojen säilyttäminen 16 artiklan vastaisesti;
- c) maksupalveluntarjoaja ei ota käyttöön tehokkaita riskiperusteisia menettelyjä 8 tai 12 artiklan vastaisesti;
- d) välittäjänä toimiva maksupalveluntarjoaja laiminlyö vakavasti 11 tai 12 artiklan noudattamisen.

19 artikla

Seuraamusten ja toimenpiteiden julkaiseminen

Toimivaltaisten viranomaisten on direktiivin (EU) 2015/849 60 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti julkaistava tämän asetuksen 17 ja 18 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa määrätyt hallinnolliset seuraamukset ja toimenpiteet ilman aiheutonta viivytystä, mukaan luettuina tiedot rikkomisen tyypistä ja luonteesta sekä, mikäli se on tapauskohtaisen harkinnan perusteella tarpeellista ja oikeasuhteista, rikkomisesta vastuussa olevien henkilöiden nimet.

20 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten soveltamat seuraamukset ja toimenpiteet

1. Päättyessään hallinnollisten seuraamusten tai toimenpiteiden tyypistä ja hallinnollisten taloudellisten seuraamusten suuruudesta toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon kaikki merkitykselliset olosuhteet, mukaan lukien direktiivin (EU) 2015/849 60 artiklan 4 kohdassa luetellut olosuhteet.

2. Tämän asetuksen mukaisesti määrättävien hallinnollisten seuraamusten ja toimenpiteiden osalta sovelletaan direktiivin (EU) 2015/849 62 artiklaa.

21 artikla

Rikkomisista ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on luotava tehokkaat mekanismit, joilla kannustetaan ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille tämän asetuksen rikkomisista.

Näihin mekanismeihin on sisällytettävä ainakin direktiivin (EU) 2015/849 61 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut mekanismit.

2. Maksupalveluntarjoajien on yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa otettava käyttöön asianmukaiset, asianomaisen maksupalveluntarjoajan luonteeseen ja kokoon nähden oikeasuhteiset sisäiset menettelyt työntekijöitään tai vastaavassa asemassa olevia henkilöitä varten, jotta nämä voivat ilmoittaa rikkomisista sisäisesti erityisen turvallisen, riippumattoman ja nimettömän kanavan kautta.

22 artikla

Valvonta

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että toimivaltaiset viranomaiset valvovat tehokkaasti tämän asetuksen noudattamista ja toteuttavat aiheellisia toimenpiteitä, joilla varmistetaan tämän asetuksen noudattaminen, sekä tehokkaiden mekanismien kautta kannustettava ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille tämän asetuksen rikkomisista.

2. Jäsenvaltioiden ilmoitettua tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä komissiolle ja Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitealle 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle IV luvun soveltamista koskevan kertomuksen, jossa kiinnitetään erityistä huomiota rajatylittäviin tapauksiin.

V LUKU

TÄYTÄNTÖÖNPANOVALTA

23 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen vastainen komitea, jäljempänä 'komitea'. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

VI LUKU

POIKKEUKSET

24 artikla

Sopimukset unionin alueen ulkopuolella olevien maiden ja alueiden kanssa

1. Komissio voi antaa jäsenvaltiolle luvan tehdä kolmannen maan tai Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 355 artiklassa määritetyn, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen alueellisen soveltamisalan ulkopuolella olevan alueen, jäljempänä 'asianomainen maa tai alue', kanssa sopimuksia, joissa myönnetään poikkeuksia tämän asetuksen soveltamisesta, jotta kyseisen maan tai alueen ja asianomaisen jäsenvaltion välisiä varainsiirtoja voidaan käsitellä kyseisen jäsenvaltion sisäisinä varainsiirtoina.

Lupa tällaisiin sopimuksiin voidaan antaa vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) asianomainen maa tai alue muodostaa rahaliiton kyseessä olevan jäsenvaltion kanssa, se on osa tämän jäsenvaltion valuutta-aluetta tai se on tehnyt sopimuksen valuuttasuhteista jonkin jäsenvaltion edustaman unionin kanssa;
- b) asianomaisen maan tai alueen maksupalveluntarjoajat osallistuvat suoraan tai välillisesti kyseessä olevan jäsenvaltion maksu- ja selvitysjärjestelmiin; ja
- c) asianomainen maa tai alue edellyttää lainkäyttöalueellaan toimivien maksupalveluntarjoajien noudattavan samoja sääntöjä kuin tässä asetuksessa säädetään.

2. Jäsenvaltion, joka haluaa tehdä 1 kohdassa tarkoitetun sopimuksen, on toimitettava komissiolle asiaa koskeva pyyntö ja kaikki pyynnön arvioimiseksi tarvittavat tiedot.

3. Kun komissio on saanut tällaisen pyynnön, kyseessä olevan jäsenvaltion ja asianomaisen maan tai alueen välisiä varainsiirtoja kohdellaan väliaikaisesti jäsenvaltion sisäisinä varainsiirtoina, kunnes asiasta tehdään päätös tämän artiklan mukaisesti.

4. Jos komissio kahden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta katsoo, ettei sillä ole kaikkia pyynnön arvioimiseksi tarvittavia tietoja, se ottaa yhteyttä kyseessä olevaan jäsenvaltioon ja täsmentää, millaisia lisätietoja se tarvitsee.

5. Kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on saanut kaikki pyynnön arvioimiseksi tarvitsemansa tiedot, se ilmoittaa asiasta pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle ja toimittaa jäljennökset pyynnöstä muille jäsenvaltioille.

6. Kolmen kuukauden kuluessa tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetusta ilmoituksesta komissio päättää 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti, annetaanko kyseessä olevalle jäsenvaltiolle lupa tehdä pyynnön kohteena oleva sopimus.

Komissio tekee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun päätöksen 18 kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

7. Jäsenvaltioiden, jotka ovat komission täytäntöönpanopäätöksellä 2012/43/EU⁽¹⁾, komission päätöksellä 2010/259/EU⁽²⁾, komission päätöksellä 2009/853/EY⁽³⁾ tai komission päätöksellä 2008/982/EY⁽⁴⁾ saaneet luvan tehdä asianomaisen maan tai alueen kanssa sopimuksia, on toimitettava komissiolle viimeistään 26 päivänä maaliskuuta 2017 sellaiset ajantasaiset tiedot, jotka ovat tarpeen 1 kohdan toisen alakohdan c alakohdan mukaista arviointia varten.

Kolmen kuukauden kuluessa näiden tietojen vastaanottamisesta komissio tarkastelee toimitettuja tietoja varmistaakseen, että asianomainen maa tai alue edellyttää lainkäyttöalueellaan toimivien maksupalveluntarjoajien noudattavan samoja sääntöjä kuin tässä asetuksessa säädetään. Jos komissio tämän tarkastelun jälkeen katsoo, että 1 kohdan toisen alakohdan c alakohdassa säädetty edellytys ei enää täyty, se kumoaa asiaa koskevan komission päätöksen tai komission täytäntöönpanopäätöksen.

⁽¹⁾ Komission täytäntöönpanopäätös 2012/43/EU, annettu 25 päivänä tammikuuta 2012, luvan antamisesta Tanskan kuningaskunnalle tehdä sopimuksia Grönlannin ja Färsaarten kanssa Tanskan ja kummankin näistä alueista välillä tehtävien varainsiirtojen pitämisestä Tanskan sisällä tapahtuvina varainsiirtoina Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1781/2006 nojalla (EUVL L 24, 27.1.2012, s. 12).

⁽²⁾ Komission päätös 2010/259/EU, annettu 4 päivänä toukokuuta 2010, luvan antamisesta Ranskan tasavallalle tehdä sopimus Monacon ruhtinaskunnan kanssa Ranskan tasavallan ja Monacon ruhtinaskunnan välillä tehtävien varainsiirtojen pitämisestä Ranskan tasavallan sisällä tapahtuvina varainsiirtoina Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1781/2006 nojalla (EUVL L 112, 5.5.2010, s. 23).

⁽³⁾ Komission päätös 2009/853/EY, tehty 26 päivänä marraskuuta 2009, luvan antamisesta Ranskalle tehdä sopimus Saint-Pierre ja Miquelonin, Mayotten, Uuden-Kaledonian, Ranskan Polynesian sekä Wallis ja Futunan kanssa Ranskan ja näiden alueiden välisten varainsiirtojen kohtelemiseksi Ranskan sisäisinä varainsiirtoina Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1781/2006 mukaisesti (EUVL L 312, 27.11.2009, s. 71).

⁽⁴⁾ Komission päätös 2008/982/EY, tehty 8 päivänä joulukuuta 2008, Yhdistyneen kuningaskunnan valtuuttamiseksi tekemään sopimuksen Jersey'n hallintoalueen, Guernsey'n hallintoalueen ja Mansaaren kanssa siitä, että varainsiirtoja Yhdistyneen kuningaskunnan ja kunkin näistä alueista välillä pidetään Yhdistyneen kuningaskunnan sisäisinä varainsiirtoina, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1781/2006 nojalla (EUVL L 352, 31.12.2008, s. 34).

*25 artikla***Ohjeet**

Euroopan valvontaviranomaiset antavat toimivaltaisille viranomaisille ja maksupalveluntarjoajille viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2017 asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet toimenpiteistä, joita tämän asetuksen mukaisesti on toteutettava, erityisesti 7, 8, 11 ja 12 artiklan täytäntöönpanon osalta.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET*26 artikla***Asetuksen (EY) N:o 1781/2006 kumoaminen**

Kumotaan asetus (EY) N:o 1781/2006.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

*27 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 26 päivästä kesäkuuta 2017.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 20 päivänä toukokuuta 2015.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

LIITE

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 1781/2006	Tämä asetetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	3 artikla
3 artikla	2 artikla
4 artikla	4 artiklan 1 kohta
5 artikla	4 artikla
6 artikla	5 artikla
7 artikla	7 artikla
8 artikla	7 artikla
9 artikla	8 artikla
10 artikla	9 artikla
11 artikla	16 artikla
12 artikla	10 artikla
—	11 artikla
—	12 artikla
—	13 artikla
13 artikla	—
14 artikla	15 artikla
15 artikla	17–22 artikla
16 artikla	23 artikla
17 artikla	24 artikla
18 artikla	—
19 artikla	—
—	26 artikla
20 artikla	27 artikla

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2015/848,
annettu 20 päivänä toukokuuta 2015,
maksukyvyttömyysmenettelyistä
(uudelleenlaadittu)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 81 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun ehdotus lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Komissio hyväksyi 12 päivänä joulukuuta 2012 kertomuksen neuvoston asetuksen (EY) N:o 1346/2000 ⁽³⁾ soveltamisesta. Kertomuksessa todettiin, että asetus toimii yleisesti hyvin, mutta eräiden sen säännösten soveltamista olisi syytä parantaa rajat ylittävien maksukyvyttömyysmenettelyjen hallinnonin tehostamiseksi. Koska kyseistä asetusta on muutettu useaan otteeseen ja muutoksia on tehtävä vielä lisää, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Unionin tavoitteena on luoda vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue.
- (3) Sisämarkkinoiden moitteeton toiminta edellyttää rajat ylittävien maksukyvyttömyysmenettelyjen tehokasta toimintaa. Tämän asetuksen antaminen on tarpeen, jotta saavutettaisiin kyseinen tavoite, joka kuuluu perustamis-sopimuksen 81 artiklassa tarkoitettun, yksityisoikeuden alalla tehtävän oikeudellisen yhteistyön alaan.
- (4) Yritysten toiminnalla on yhä enemmän rajat ylittäviä vaikutuksia, ja sen vuoksi niitä säännellään lisääntyvästi unionin lainsäädännöllä. Tällaisten yritysten maksukyvyttömyys vaikuttaa myös sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan, ja tarvitaan unionin säädöstä, jossa vaaditaan maksukyvyttömän velallisen omaisuutta koskevien toimenpiteiden yhteensovittamista.
- (5) Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta on tarpeen välttää kannustamasta asiaan osallisia siirtämään omaisuutta tai oikeudellisia menettelyjä jäsenvaltiosta toiseen edullisemman oikeusaseman saamiseksi velkojien vahingoksi (oikeuspaikkakeinottelu).
- (6) Tähän asetukseen olisi sisällyttävä säännöksiä, joilla säännellään toimivaltaa aloittaa maksukyvyttömyysmenettely ja käsitellä kanteita, jotka johtuvat välittömästi maksukyvyttömyysmenettelystä ja liittyvät siihen läheisesti. Tässä asetuksessa olisi myös säädettävä kyseisissä menettelyissä tehtyjen päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä maksukyvyttömyysmenettelyssä sovellettavasta laista. Lisäksi tässä asetuksessa olisi vahvistettava säännöt sellaisten maksukyvyttömyysmenettelyjen koordinoinnista, jotka koskevat samaa velallista tai useita saman yritysyhmän jäseniä.
- (7) Konkursit, maksukyvyttömiä yritysten tai muiden oikeushenkilöiden selvitysmenettelyt, oikeudelliset järjestelyt, akordit ja muut niihin rinnastettavat menettelyt sekä tällaisiin menettelyihin liittyvät kanteet eivät kuulu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 ⁽⁴⁾ soveltamisalaan. Näiden menettelyjen olisi kuuluttava tämän asetuksen soveltamisalaan. Tätä asetusta tulkittaessa olisi mahdollisimman suuressa määrin pyrittävä välttämään näiden kahden säädöksen välisiä sääntelyaukkoja. Kuitenkaan pelkästään sen, että jotakin kansallista menettelyä ei ole lueteltu tämän asetuksen liitteessä A, ei olisi tarkoitettava sitä, että se kuuluu asetuksen (EU) N:o 1215/2012 soveltamisalaan.

⁽¹⁾ EUVL C 271, 19.9.2013, s. 55.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 5. helmikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 12. maaliskuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 20. toukokuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1346/2000, annettu 29 päivänä toukokuuta 2000, maksukyvyttömyysmenettelyistä (EYVL L 160, 30.6.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1215/2012, annettu 12 päivänä joulukuuta 2012, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla (EUVL L 351, 20.12.2012, s. 1).

- (8) Jotta saavutettaisiin rajat ylittäviä vaikutuksia omaavien maksukyvyttömyysmenettelyjen tehokkuuden parantamista koskeva tavoite, on tarpeen ja aiheellista, että tuomioistuimen toimivaltaa, päätösten tunnustamista ja sovellettavaa lakia tällä alalla koskevat säännökset sisällytettäisiin unionin säädökseen, joka on velvoittava ja jäsenvaltioissa sellaisenaan sovellettava.
- (9) Tätä asetusta olisi sovellettava maksukyvyttömyysmenettelyihin, jotka täyttävät siinä vahvistetut edellytykset, riippumatta siitä, onko velallinen luonnollinen henkilö vai oikeushenkilö, elinkeinonharjoittaja vai yksityishenkilö. Kyseiset maksukyvyttömyysmenettelyt on lueteltu tyhjentävästi liitteessä A. Liitteeseen A sisältyvien kansallisten menettelyjen osalta tätä asetusta olisi sovellettava ilman että toisen jäsenvaltion tuomioistuin tarkastelee sitä, täytyvätkö tässä asetuksessa vahvistetut edellytykset. Kansallisten maksukyvyttömyysmenettelyjen, joita ei ole lueteltu liitteessä A, ei olisi kuuluttava tämän asetuksen soveltamisalaan.
- (10) Tämän asetuksen soveltamisala olisi ulotettava menettelyihin, joilla edistetään elinkelpoisten mutta taloudellisiin vaikeuksiin joutuneiden yritysten tervehtämistä ja annetaan yrittäjille uusi mahdollisuus. Se olisi erityisesti ulotettava menettelyihin, jotka koskevat velallisen saneerausta vaiheessa, jossa on vasta olemassa maksukyvyttömyyden todennäköisyys, ja menettelyihin, joissa velallinen säilyttää kokonaan tai osittain määräysvallan omaisuuteensa ja liiketoimintaansa. Soveltamisala olisi ulotettava myös kuluttajien ja itsenäisten ammattiharjoittajien velkavastuusta vapautumiseen tai velkajärjestelyyn liittyviin menettelyihin, esimerkiksi vähentämällä määrää, joka velallisen on maksettava, tai pidentämällä velalliselle myönnettyä maksuaikaa. Koska tällaisiin menettelyihin ei välttämättä määrätä selvittäjää, niiden olisi kuuluttava tämän asetuksen soveltamisalaan, jos ne toteutetaan tuomioistuimen valvonnassa tai seurannassa. Tässä yhteydessä ilmaisun ”valvonta” olisi katettava tilanteet, joihin tuomioistuin puuttuu vain velkojan tai muiden asiaan osallisten valituksen perusteella.
- (11) Tätä asetusta olisi sovellettava myös menettelyihin, joilla väliaikaisesti keskeytetään yksittäisten velkojien käynnistämät täytäntöönpanotoimet, jos tällaiset toimet voisivat haitata neuvotteluja ja mahdollisuuksia velallisen liiketoiminnan saneeraukseen. Tällaiset menettelyt eivät saisi vahingoittaa velkojia, ja ne olisi toteutettava ennen muita tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia menettelyjä, jollei saneerausohjelmasta päästä sopimukseen.
- (12) Tätä asetusta olisi sovellettava menettelyihin, joiden aloittaminen on julkista, jotta velkojat olisivat tietoisia menettelyistä ja voisivat esittää vaateensa, millä varmistetaan, että kyse on kaikkia velkoja koskevasta menettelystä, ja jotta velkojille annettaisiin mahdollisuus kiistää menettelyn aloittaneen tuomioistuimen toimivalta.
- (13) Luottamukselliset maksukyvyttömyysmenettelyt olisi näin ollen jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Vaikka tällaisilla menettelyillä saattaa olla tärkeä merkitys joissakin jäsenvaltioissa, toisessa jäsenvaltiossa olevan velkojan tai sijaitsevan tuomioistuimen on mahdotonta tietää näiden menettelyjen luottamuksellisuuden takia, että tällainen menettely on aloitettu, minkä vuoksi on vaikea säätää niiden vaikutusten tunnustamisesta kaikkialla unionissa.
- (14) Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien kaikkia velkoja koskevien menettelyjen olisi koskettava kaikkia niitä velkojia tai huomattavaa osaa niistä velkojista, joiden saataviin kuuluvat velallisen kaikki jäljellä olevat velat tai huomattava osa niistä, edellyttäen, että tällaiset menettelyt eivät vaikuta niiden velkojien vaateisiin, joita menettely ei koske. Tämän asetuksen soveltamisalaan olisi kuuluttava myös menettelyt, joihin osallistuvat ainoastaan velalliselle velkarahoitusta myöntäneet velkojat. Sellaisen menettelyn tavoitteena, johon eivät osallistu velallisen kaikki velkojat, olisi oltava velallisen tervehtäminen. Menettelyssä, joka johtaa velallisen toiminnan lopulliseen lakkauttamiseen tai velallisen omaisuuden rahaksimuuttoon, olisi oltava mukana velallisen kaikki velkojat. Lisäksi sen, että joissakin luonnollisten henkilöiden maksukyvyttömyysmenettelyissä tietyt vaateiden ryhmät, kuten elatusapuvaatimukset, suljetaan velkajärjestelymahdollisuuden ulkopuolelle, ei pitäisi tarkoittaa sitä, että tällaiset menettelyt eivät ole kaikkia velkoja koskevia menettelyjä.
- (15) Tätä asetusta olisi myös sovellettava menettelyihin, jotka joidenkin jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan aloitetaan ja toteutetaan tietynä ajanjaksona väliaikaisesti tai toistaiseksi ennen tuomioistuimen antamaa määräystä, jolla vahvistetaan menettelyn jatkaminen ei-väliaikaisella tavalla. Vaikka kyseiset menettelyt luokitellaan väliaikaisiksi, niiden olisi täytettävä kaikki muut tämän asetuksen vaatimukset.
- (16) Tätä asetusta olisi sovellettava menettelyihin, jotka perustuvat maksukyvyttömyyttä koskevaan lainsäädäntöön. Kuitenkaan menettelyjen, jotka perustuvat yleiseen yrityslainsäädäntöön, jota ei ole laadittu yksinomaan maksukyvyttömyystilanteita varten, ei olisi katsottava perustuvan maksukyvyttömyyttä koskevaan lainsäädäntöön. Vastaavasti velkajärjestelyä koskeviin menettelyihin ei olisi kuuluttava erityismenettelyjä, joissa velkojen maksuvelvollisuus poistetaan luonnolliselta henkilöltä, jolla on erittäin alhainen tulotaso ja hyvin vähän varallisuutta, edellyttäen että tämäntyyppisessä menettelyssä ei koskaan mahdollisteta velkojille maksamista.

- (17) Tämän asetuksen soveltamisala olisi ulotettava menettelyihin, jotka käynnistetään tilanteissa, joissa velallisella on muita kuin taloudellisia vaikeuksia, edellyttäen että tällaiset vaikeudet voivat tosiasiallisesti ja vakavasti uhata velallisen tämänhetkistä tai tulevaa kykyä maksaa velkansa niiden erääntyessä. Tällaisen uhan määrittämiseksi tarvittava aika voi olla useita kuukausia tai jopa pidempi sellaisten tapausten selville saamiseksi, joissa velallisella on sellaisia muita kuin taloudellisia vaikeuksia, jotka uhkaavat velallisen toiminnan jatkamista ja keskipitkällä aikavälillä velallisen likviditeettiä. Tällainen tilanne voi olla esimerkiksi silloin, kun velallinen on menettänyt velalliselle keskeisen tärkeän sopimuksen.
- (18) Tämä asetus ei saisi vaikuttaa sääntöihin, jotka koskevat valtiontuen perimistä takaisin maksukyvyttömiltä yrityksiltä, sellaisina kuin Euroopan unionin tuomioistuimella on niitä oikeuskäytännössään tulkinnut.
- (19) Maksukyvyttömyysmenettelyt, jotka koskevat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/24/EY⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluvia vakuutusyrityksiä, luottolaitoksia, sijoituspalveluyrityksiä ja muita yrityksiä tai laitoksia, samoin kuin yhteissijoitusyrityksiä koskevat maksukyvyttömyysmenettelyt olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, koska niihin kaikkiin sovelletaan erityisjärjestelyjä ja kansallisilla valvontaviranomaisilla on laajat valtuudet puuttua niiden asioihin.
- (20) Maksukyvyttömyysmenettelyissä ei välttämättä edellytetä oikeusviranomaisen toimenpiteitä. Sen vuoksi tämän asetuksen termi "tuomioistuin" olisi tietyissä säännöksissä ymmärrettävä laajasti ja siihen olisi sisällyttävä henkilö tai elin, joka kansallisen lainsäädännön mukaan on toimivaltainen päättämään maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisesta. Jotta tätä asetusta voitaisiin soveltaa, menettelyjen (jotka käsittävät laissa säädettyjä toimenpiteitä ja muodollisuuksia) olisi oltava sekä tämän asetuksen säännösten mukaisia että virallisesti tunnustettuja ja oikeudellisesti sitovia jäsenvaltioissa, jossa maksukyvyttömyysmenettely aloitetaan.
- (21) Selvittäjät on määritelty tässä asetuksessa ja lueteltu liitteessä B. Selvittäjien, jotka määrätään ilman lainkäyttöelimen osallistumista, olisi kansallisen lainsäädännön mukaisesti oltava asianmukaisen sääntelyn alaisia, ja selvittäjillä olisi oltava lupa toimia maksukyvyttömyysmenettelyissä. Kansallisessa lainsäädännössä olisi säädettävä asianmukaisista järjestelyistä mahdollisten eturistiriitojen käsittelemiseksi.
- (22) Tässä asetuksessa tunnustetaan se, että koska eri jäsenvaltioiden aineellisen oikeuden säännökset poikkeavat merkittävästi toisistaan, ei ole käytännöllistä ottaa käyttöön soveltamisalaltaan yleistä maksukyvyttömyysmenettelyä kaikkialla unionissa. Menettelyn aloitusvaltion lain poikkeukseton soveltaminen johtaisi näin ollen usein vaikeuksiin. Tämä koskee esimerkiksi vakuuksia koskevaa kansallista lainsäädäntöä, joka on jäsenvaltioissa hyvin erilainen. Lisäksi joidenkin velkojien maksukyvyttömyysmenettelyssä nauttimat etuoikeudet ovat joissain tapauksissa täysin erilaisia. Kun tätä asetusta tarkastellaan seuraavan kerran uudelleen, on tarpeen määrittää jatkotoimia työntekijöiden etuoikeuksien parantamiseksi Euroopan tasolla. Tällaiset toisistaan poikkeavat kansalliset lainsäädännöt olisi pyrittävä ottamaan huomioon tässä asetuksessa kahdella eri tavalla. Yhtäältä tässä asetuksessa olisi säädettävä sovellettavaa lainsäädäntöä koskevista erityissäännöistä erityisen merkityksellisten oikeuksien ja oikeussuhteiden osalta (esimerkiksi esineoikeus ja työ sopimukset). Toisaalta vaikutuksiltaan yleisen maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn rinnalla olisi sallittava myös kansalliset menettelyt, jotka koskevat ainoastaan menettelyn aloitusvaltiossa olevaa omaisuutta.
- (23) Tässä asetuksessa mahdollistetaan maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn aloittaminen jäsenvaltiossa, jossa velallisen pääintressien keskus sijaitsee. Tämä menettely on vaikutuksiltaan yleinen ja pyrkii käsittämään velallisen koko omaisuuden. Eri intressien suojaamiseksi tässä asetuksessa sallitaan maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittaminen rinnakkain maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn kanssa. Maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely voidaan aloittaa siinä jäsenvaltiossa, jossa velallisella on toimipaikka. Maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn vaikutukset rajoittuvat kyseisen valtion alueella sijaitsevaan omaisuuteen. Maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn ja maksukyvyttömyyttä koskevien sekundäärimenettelyjen yhteensovittamista koskevat pakottavat säännökset tyydyttävät yhtenäisyyden tarpeen unionissa.
- (24) Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä on todettu, että jos yhtiön tai muun oikeushenkilön maksukyvyttömyyttä koskeva päämenettely on aloitettu muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa kyseisen yhtiön tai muun oikeushenkilön sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee, olisi oltava mahdollista aloittaa maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely jäsenvaltiossa, jossa sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee, edellyttäen, että velallinen harjoittaa siellä taloudellista toimintaa inhimillisin ja aineellisin voimavaroin.
- (25) Tätä asetusta sovelletaan ainoastaan sellaista velallista koskeviin menettelyihin, jonka pääintressien keskus sijaitsee unionissa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/24/EY, annettu 4 päivänä huhtikuuta 2001, luottolaitosten tervehtymisestä ja likviditeetistä (EYVL L 125, 5.5.2001, s. 15).

- (26) Toimivaltaa koskeissa tämän asetuksen säännöksissä säädetään vain kansainvälisestä toimivallasta eli niissä osoitetaan jäsenvaltio, jonka tuomioistuimissa maksukyvttömyysmenettely voidaan aloittaa. Alueellisen toimivallan tässä jäsenvaltiossa olisi määrädyttävä kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan.
- (27) Toimivaltaisen tuomioistuimen olisi ennen maksukyvttömyysmenettelyn aloittamista tarkasteltava omasta aloitteestaan, sijaitseeko velallisen pääntressien keskus tai toimipaikka todella sen toimivallan alueella.
- (28) Määritettäessä sitä, onko velallisen pääntressien keskus kolmansien osapuolten todettavissa, olisi kiinnitettävä erityistä huomiota velkojiin ja velkojen käsitykseen siitä, missä velallinen hallinnoi intressejään. Pääntressien keskuksen vaihtuessa tämä saattaa edellyttää, että velkojille ilmoitetaan uusi sijaintipaikka, josta käsin velallinen tulee harjoittamaan toimintaansa, esimerkiksi kiinnittämällä huomiota liikekirjeenvaihdossa olevan osoitteen muuttumiseen tai tiedottamalla uudesta sijainnista muulla asianmukaisella keinolla.
- (29) Tähän asetukseen olisi sisällyttävä useita takeita vilpillisen oikeuspaikkakeinottelun estämiseksi.
- (30) Näin ollen olisi voitava kumota oletus, että sääntömääräinen kotipaikka, pääasiallinen toimipaikka tai vakinainen asuinpaikka on pääntressien keskus, ja jäsenvaltion asianomaisen tuomioistuimen olisi huolellisesti arvioitava, sijaitseeko velallisen pääntressien keskus todella kyseisessä jäsenvaltiossa. Kun kyseessä on yritys, kyseinen oletus pitäisi voida kumota, jos yrityksen keskushallinto sijaitsee muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa sen sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee, ja jos kaikkien asiaan liittyvien seikkojen kattavassa arvioinnissa käy ilmi kolmansien osapuolten todettavissa olevalla tavalla, että yrityksen johdon ja valvonnan tosiasiallinen keskus sijaitsee ja sen intressejä hallinnoidaan kyseisessä muussa jäsenvaltiossa. Kun kyseessä on yksityishenkilö, joka ei harjoita itsenäistä elinkeino- tai ammattitoimintaa, kyseinen oletus pitäisi voida kumota, jos esimerkiksi suurin osa velallisen omaisuudesta sijaitsee hänen vakinaisen asuinjäsenvaltionsa ulkopuolella tai jos voidaan näyttää, että hänen muuttonsa tärkein syy oli maksukyvttömyysmenettelyn hakeminen toisessa jäsenvaltiossa ja jos maksukyvttömyysmenettelyn hakeminen häiritseisi merkittävästi velkojia, jotka olivat suhteessa velalliseen ennen pääntressien keskuksen siirtämistä.
- (31) Vilpillisen oikeuspaikkakeinottelun estämiseksi myöskään oletuksen, että pääntressien keskus sijaitsee sääntömääräisessä kotipaikassa, luonnollisen henkilön pääasiallisessa toimipaikassa tai yksityishenkilön vakinaisessa asuinpaikassa, ei tulisi päteä yhtiön tai muun oikeushenkilön taikka yksityisen elinkeino- tai ammatinharjoittajan osalta, jos velallinen on muuttanut sääntömääräisen kotipaikkansa tai pääasiallisen toimipaikkansa toiseen jäsenvaltioon maksukyvttömyysmenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen tekemistä edeltäneiden kolmen kuukauden aikana, taikka itsenäistä elinkeino- tai ammattitoimintaa harjoittamattoman yksityishenkilön osalta, jos velallinen on muuttanut vakinaisen asuinpaikkansa toiseen jäsenvaltioon maksukyvttömyysmenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen tekemistä edeltäneiden kuuden kuukauden aikana.
- (32) Kaikissa tapauksissa, joissa asian olosuhteet aiheuttavat epäilyjä tuomioistuimen toimivallasta, tuomioistuimen olisi vaadittava velallista toimittamaan lisätodisteita väitteidensä tueksi ja, jos maksukyvttömyysmenettelyyn sovellettava lainsäädäntö sen sallii, antamaan velallisen velkojille mahdollisuus esittää näkemyksensä toimivaltakykyisestä.
- (33) Jos tuomioistuin, jolle on tehty hakemus maksukyvttömyysmenettelyn aloittamisesta, katsoo, että pääntressien keskus ei sijaitse sen alueella, sen ei pitäisi aloittaa maksukyvttömyyttä koskevaa päämenettelyä.
- (34) Lisäksi velallisen velkojalla olisi oltava käytössään tehokkaat oikeussuojakeinot maksukyvttömyysmenettelyn aloittamis päätöstä vastaan. Maksukyvttömyysmenettelyn aloittamis päätöksen kohdistuvan muutoksenhaun seurauksista olisi säädettävä kansallisessa lainsäädännössä.
- (35) Sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jonka alueella maksukyvttömyysmenettely on aloitettu, olisi oltava toimivalta myös maksukyvttömyysmenettelyistä välittömästi johtuvien tai niihin läheisesti liittyvien kanteiden osalta. Näihin kanteisiin olisi kuuluttava muissa jäsenvaltioissa olevia vastaajia koskevat takaisinsaantikanteet ja kanteet, jotka koskevat maksukyvttömyysmenettelyn aikana ilmeneviä veloitteita, kuten menettelystä aiheutuvien kustannusten ennakkomaksua. Sen sijaan kanteet, jotka koskevat velallisen ennen menettelyn aloittamista tekemän sopimuksen mukaisten veloitteiden täyttämistä, eivät johdu välittömästi menettelystä. Jos tällainen kanne liittyy toiseen kanteeseen, joka perustuu yleiseen yksityis- ja kauppaoikeuteen, selvittäjän pitäisi voida nostaa molemmat kanteet vastaajan kotipaikan tuomioistuimessa, jos selvittäjä katsoo tehokkaammaksi nostaa

kanne siellä. Asia voisi olla näin esimerkiksi silloin, kun selvittäjä haluaa yhdistää maksukyvyttömyyslainsäädäntöön perustuvan, johtajan vastuuta koskevan kanteen sekä yritys- tai vahingonkorvauslainsäädäntöön perustuvan kanteen.

- (36) Tuomioistuimen, joka on toimivaltainen aloittamaan maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn, olisi voitava määrätä väliaikaisia ja turvaamista koskevia toimenpiteitä maksukyvyttömyysmenettelyn hakemisesta alkaen. Ennen maksukyvyttömyysmenettelyn alkamista ja sen jälkeen määrätty turvaamista koskevat toimenpiteet ovat tärkeitä maksukyvyttömyysmenettelyn tehokkuuden takaamiseksi. Tässä asetuksessa olisi tältä osin säädettävä erilaisista mahdollisuuksista. Yhtäältä tuomioistuimen, joka on toimivaltainen aloittamaan maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn, olisi voitava myös määrätä muiden jäsenvaltioiden alueella sijaitsevaan omaisuuteen kohdistuvia väliaikaisia ja turvaamista koskevia toimenpiteitä. Toisaalta väliaikaisen selvittäjän, joka on määrätty ennen maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn aloittamista, olisi sellaisissa jäsenvaltioissa, joissa velallisella on toimipaikka, voitava hakea kyseisten jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisia turvaamista koskevia toimenpiteitä.
- (37) Ennen maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn aloittamista oikeuden hakea maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista siinä jäsenvaltiossa, jossa velallisella on toimipaikka, olisi oltava rajattu koskemaan paikallisia velkojia ja viranomaisia tai tapauksia, joissa maksukyvyttömyyttä koskevaa päämenettelyä ei voida aloittaa sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa velallisen pääintressien keskus sijaitsee. Tämän rajoituksen tarkoituksena on, että tapaukset, joissa alueellista maksukyvyttömyysmenettelyä haetaan ennen maksukyvyttömyyttä koskevaa päämenettelyä, pyritään rajoittamaan siihen, mikä on ehdottomasti välttämätöntä.
- (38) Tässä asetuksessa ei rajoiteta oikeutta hakea maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn tultua aloitetuksi maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista siinä jäsenvaltiossa, jossa velallisella on toimipaikka. Maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjä tai muu henkilö, joka kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan on toimivaltainen, voi hakea sekundäärimenettelyn aloittamista.
- (39) Tässä asetuksessa olisi säädettävä velallisen omaisuuden sijainnin määrittämistä koskevat säännöt, joita olisi sovellettava määritettäessä, mikä omaisuus kuuluu päämenettelyyn ja mikä sekundäärimenettelyyn, sekä tilanteissa, joissa on kyse sivullisen esineoikeuksista. Tässä asetuksessa olisi erityisesti säädettävä, että vaikutukseltaan yhtenäinen eurooppapatentti, yhteisön tavaramerkki tai muut vastaavat oikeudet, kuten yhteisön kasvinjalostajanoikeudet tai yhteisömalli, kuuluvat vain maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn piiriin.
- (40) Sekundäärimenettelyt voivat paikallisten intressien suojaamisen ohella palvella eri tarkoituksia. Voi esiintyä tapauksia, joissa maksukyvyttömyysmenettelyn piiriin kuuluva omaisuus on liian hankala hallinnoitavaksi yhtenä kokonaisuutena tai joissa erot asianomaisten oikeusjärjestelmien välillä ovat niin suuria, että menettelyn aloitusvaltion lain vaikutusten ulottamisesta muihin jäsenvaltioihin, joissa omaisuutta sijaitsee, saattaa aiheutua vaikeuksia. Tämän vuoksi maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjä voi hakea maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamista, jos maksukyvyttömyysmenettelyn piiriin kuuluvan omaisuuden tehokas hallinnointi sitä vaatii.
- (41) Maksukyvyttömyyttä koskevat sekundäärimenettelyt voivat myös haitata maksukyvyttömyysmenettelyn piiriin kuuluvan omaisuuden tehokasta hallinnointia. Siksi tässä asetuksessa säädetään kahdesta erityistilanteesta, joissa tuomioistuimen, jolle on tehty hakemus maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamisesta, olisi maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjän pyynnöstä voitava lykätä tällaisen menettelyn aloittamista tai evätä sen aloittaminen.
- (42) Ensiksikin tässä asetuksessa annetaan maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjälle mahdollisuus antaa paikallisille velkojille sitoumus siitä, että niitä kohdellaan niin kuin maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely olisi aloitettu. Tämän sitoumuksen on täytettävä useita tässä asetuksessa säädettyjä ehtoja, erityisesti ehto siitä, että sitoumus on hyväksyttävä paikallisten velkojien määränemmistöllä. Kun tällainen sitoumus on annettu, tuomioistuimen, jolle on tehty hakemus maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamisesta, olisi voitava hylätä tämä hakemus, jos se toteaa, että sitoumus suojelee riittävästi paikallisten velkojien yleisiä intressejä. Arvioidessaan näitä intressejä tuomioistuimen olisi otettava huomioon, että sitoumus on hyväksytty paikallisten velkojien määränemmistöllä.
- (43) Kun kyse on sitoumuksen antamisesta paikallisille velkojille, siinä jäsenvaltiossa, jossa velallisella on toimipaikka, sijaitsevien omaisuuden ja oikeuksien olisi muodostettava maksukyvyttömyysmenettelyn piiriin kuuluvan omaisuuden alaluokka, ja niitä tai niiden rahaksimuutosta saatua tuottoa jaettaessa maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjän olisi noudatettava niitä etuoikeusjärjestystä koskevia oikeuksia, jotka velkojilla olisi ollut, jos maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely olisi aloitettu kyseisessä jäsenvaltiossa.

- (44) Sitoumuksen hyväksymiseen olisi tarvittaessa sovellettava kansallista lainsäädäntöä. Erityisesti jos kansallisen lainsäädännön mukaan saneerausohjelman hyväksymistä koskevissa äänestyssäännöissä edellytetään, että velkojien saatavat on etukäteen hyväksytty, nämä saatavat olisi katsottava hyväksytyiksi sitoumuksesta äänestettäessä. Jos saneerausohjelmien hyväksymiseen sovelletaan kansallisen lainsäädännön mukaan eri menettelyjä, jäsenvaltioiden olisi nimettävä tässä yhteydessä noudatettava erityinen menettely.
- (45) Toiseksi, tässä asetuksessa olisi säädettävä siitä mahdollisuudesta, että tuomioistuin lykkää väliaikaisesti maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamista, jos maksukyvyttömyyttä koskevassa päämenettelyssä on väliaikaisesti keskeytetty yksittäiset täytäntöönpanotoimet, jotta maksukyvyttömyyttä koskevassa päämenettelyssä myönnetyn keskeytyksen vaikutus säilyy. Tuomioistuimen olisi voitava myöntää väliaikainen lykkäys, jos se toteaa, että paikallisten velkojien yleisten intressien suojelemiseksi on otettu käyttöön asianmukaiset toimenpiteet. Tällaisessa tapauksessa kaikille velkojille, joihin saneerausohjelmaa koskevien neuvottelujen tulos voisi vaikuttaa, olisi ilmoitettava neuvotteluista, ja niiden olisi saatava osallistua neuvotteluihin.
- (46) Jotta paikalliset intressit voidaan suojata tehokkaasti, maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjän ei pitäisi voida perusteettomasti muuttaa rahaksi tai siirtää siinä jäsenvaltiossa, jossa toimipaikka sijaitsee, sijaitsevaa omaisuutta, erityisesti jos tarkoituksena on estää mahdollisuus tyydyttää tällaiset intressit siinä tapauksessa, että myöhemmin aloitetaan maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely.
- (47) Tämä asetus ei saisi estää maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloitusjäsenvaltion tuomioistuimia määräämästä seuraamuksia velallisen johtajille, jotka ovat rikkoneet velvollisuuksiaan, edellyttäen että kyseiset tuomioistuimet ovat toimivaltaisia käsittelemään tällaisia riitoja kansallisen lainsäädäntönsä nojalla.
- (48) Maksukyvyttömyyttä koskeva päämenettely ja maksukyvyttömyyttä koskevat sekundäärimenettelyt voivat edistää maksukyvyttömyysmenettelyn piiriin kuuluvan omaisuuden tehokasta hallinnointia tai koko omaisuuden tehokasta rahaksimuuttoa, jos rinnakkaisiin menettelyihin osallistuvat toimijat tekevät asianmukaista yhteistyötä. Asianmukainen yhteistyö merkitsee sitä, että asianomaiset selvittäjät ja tuomioistuimet ovat läheisessä yhteistyössä erityisesti antamalla toisilleen riittävästi tietoja. Maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn hallitsevan aseman varmistamiseksi tämän menettelyn selvittäjälle olisi annettava useita mahdollisuuksia vaikuttaa samanaikaisesti vireillä oleviin sekundäärimenettelyihin. Selvittäjän pitäisi erityisesti pystyä esittämään ehdotus saneerausohjelmaksi tai sovintoehdotus taikka hakemaan omaisuuden rahaksimuuton keskeyttämistä maksukyvyttömyyttä koskevassa sekundäärimenettelyssä. Selvittäjien ja tuomioistuinten olisi yhteistyötä tehdessään otettava huomioon maksukyvyttömyysoikeuden alalla toimivien eurooppalaisten ja kansainvälisten järjestöjen käyttöön ottamissa kommunikointi- ja yhteistyöperiaatteissa ja -ohjeissa vahvistetut, rajat ylittävissä maksukyvyttömyysasioissa toteutettavan yhteistyön parhaat käytännöt ja erityisesti Yhdistyneiden kansakuntien kansainvälisen kauppaoikeuden toimikunnan (UNCITRAL) asiaa koskevat ohjeet.
- (49) Tämä yhteistyö huomioon ottaen selvittäjien ja tuomioistuinten olisi voitava tehdä sopimuksia ja selvittäjien välisiä sopimuksia samaa velallista tai samaa yritysryhmää koskevissa, eri jäsenvaltioissa toteutettavissa moniosaisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä tehtävän yhteistyön helpottamiseksi, mikäli se on kuhunkin menettelyyn sovellettavien sääntöjen mukaista. Tällaiset sopimukset ja selvittäjien väliset sopimukset voivat vaihdella muodoltaan eli olla kirjallisia tai suullisia, ja ne voivat vaihdella soveltamisalaltaan eli olla yleisiä tai erityisiä, ja niihin voivat liittyä eri osapuolet. Yksinkertaisissa yleisissä sopimuksissa voidaan korostaa osapuolten välisen tiiviin yhteistyön tarvetta käsittelemättä yksittäisiä ongelmia, kun taas yksityiskohtaisemmissa erityissopimuksissa voidaan luoda puitteet periaatteille, joiden mukaisesti moniosaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä hallinnoidaan, ja asianomaiset tuomioistuimet voivat hyväksyä ne, jos kansallisessa lainsäädännössä tätä edellytetään. Niissä voidaan tuoda esille osapuolten yhteisymmärrys tiettyjen toimien toteuttamiseksi tai toteuttamisesta pidättymiseksi.
- (50) Samoin eri jäsenvaltioiden tuomioistuimet voivat tehdä yhteistyötä määräämällä selvittäjät koordinoitusti. Tällöin ne voivat määrätä yhden selvittäjän useisiin samaa velallista koskeviin maksukyvyttömyysmenettelyihin tai yritysryhmän eri jäsenille, edellyttäen, että se on kuhunkin menettelyyn sovellettavien sääntöjen mukaista erityisesti selvittäjän pätevyyttä ja toimilupaa koskevien vaatimusten osalta.
- (51) Tällä asetuksella olisi varmistettava sellaisten maksukyvyttömyysmenettelyjen tehokas hallinnointi, jotka koskevat eri yrityksiä, jotka ovat osa yritysryhmää.

- (52) Jos on aloitettu maksukyvyttömyysmenettely, joka koskee useita samaan yritysryhmään kuuluvia yrityksiä, tähän menettelyyn osallistuvien toimijoiden olisi tehtävä asianmukaista yhteistyötä. Asianomaisille selvittäjille ja tuomioistuimille olisi näin ollen asetettava samanlainen velvoite tehdä yhteistyötä ja kommunikoida keskenään kuin niille selvittäjille ja tuomioistuimille, jotka osallistuvat saman velallisen maksukyvyttömyyttä koskevaan pää- ja sekundäärimenettelyyn. Selvittäjien välinen yhteistyö ei saisi olla kunkin menettelyn velkojien intressien vastaista, ja yhteistyön tarkoituksena pitäisi olla sellaisen ratkaisun löytäminen, jolla voitaisiin tehostaa ryhmän sisäistä synergiaa.
- (53) Yritysryhmien maksukyvyttömyysmenettelyjä koskevien sääntöjen käyttöönotolla ei pitäisi rajoittaa tuomioistuimen mahdollisuutta aloittaa samaan yritysryhmään kuuluvien yritysryhmien maksukyvyttömyysmenettelyjä samassa jäsenvaltiossa, jos tuomioistuin katsoo, että kyseisten yritysten pääintressien keskus on samassa jäsenvaltiossa. Tällaisissa tapauksissa tuomioistuimen olisi myös voitava tarvittaessa määrätä sama selvittäjä kaikkiin asianomaisiin menettelyihin, edellyttäen, että tämä ei ole niihin sovellettavien sääntöjen vastaista.
- (54) Jotta yritysryhmien jäsenten maksukyvyttömyysmenettelyä voitaisiin koordinoida paremmin ja mahdollistaa yritysryhmän koordinoitu saneeraus, tässä asetuksessa olisi otettava käyttöön menettelysäännöt yritysryhmän jäseniä koskevan maksukyvyttömyysmenettelyn koordinoinnille. Tällaisella koordinoinnilla olisi pyrittävä varmistamaan koordinoinnin tehokkuus samalla kun otetaan huomioon yritysryhmän kunkin jäsenen erillinen oikeushenkilöys.
- (55) Yritysryhmän jäsentä koskevaan maksukyvyttömyysmenettelyyn määrätyn selvittäjän olisi voitava hakea ryhmäkoordinointimenettelyn aloittamista. Tämän selvittäjän olisi kuitenkin saatava tarvittava lupa ennen tällaisen hakemuksen tekemistä, jos maksukyvyttömyyteen sovellettava lainsäädäntö tätä edellyttää. Hakemuksessa olisi esitettävä koordinoinnin olennaiset tekijät, erityisesti koordinointisuunnitelman luonnos, ehdotus siitä, kuka olisi määrättävä koordinaattoriksi, ja arvio koordinoinnin kustannuksista.
- (56) Ryhmäkoordinointimenettelyn vapaaehtoisen luonteen varmistamiseksi asianomaisten selvittäjien olisi voitava vastustaa menettelyyn osallistumista tietyn määräajan kuluessa. Jotta asianomaiset selvittäjät voisivat tehdä perustellun päätöksen osallistumisesta ryhmäkoordinointimenettelyyn, selvittäjien olisi saatava varhaisessa vaiheessa tietoa koordinoinnin olennaisista tekijöistä. Kuitenkin selvittäjän, joka alun perin vastustaa ryhmäkoordinointimenettelyyn sisällyttämistä, olisi voitava myöhemmin pyytää saada osallistua siihen. Tässä tapauksessa koordinaattorin olisi päätettävä, otetaanko pyyntö käsiteltäväksi. Kaikille selvittäjille, pyynnön esittävä selvittäjä mukaan lukien, olisi tiedotettava koordinaattorin päätöksestä, ja selvittäjillä olisi oltava mahdollisuus riitauttaa kyseinen päätös siinä tuomioistuimessa, joka on aloittanut ryhmäkoordinointimenettelyn.
- (57) Ryhmäkoordinointimenettelyssä olisi aina pyrittävä siihen, että yritysryhmän jäsenten maksukyvyttömyysmenettelyn tehokasta hallintoa helpotetaan ja että ryhmäkoordinointimenettelyllä on yleisesti myönteinen vaikutus velkojiin. Tällä asetuksella olisi sen vuoksi varmistettava, että tuomioistuin, jolle ryhmäkoordinointimenettelyä koskeva hakemus on tehty, arvioi nämä tekijät ennen ryhmäkoordinointimenettelyn aloittamista.
- (58) Ryhmäkoordinointimenettelyn tuomat edut eivät saisi jäädä vähäisemmiksi kuin sen aiheuttamat kustannukset. Siksi on tarpeen varmistaa, että koordinoinnin kustannukset ja kunkin jäsenen maksettavaksi tuleva osuus näistä kustannuksista ovat asianmukaisia, oikeasuhteisia ja kohtuullisia ja että ne määräytyvät sen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jossa ryhmäkoordinointimenettely on aloitettu. Asianomaisilla selvittäjillä olisi myös oltava mahdollisuus valvoa näitä kustannuksia menettelyn varhaisesta vaiheesta alkaen. Jos kansallisessa lainsäädännössä niin edellytetään, kustannusten valvomiseen menettelyn varhaisesta vaiheesta alkaen saattaa liittyä se, että selvittäjä pyytää tuomioistuimelta tai velkojainkokoukselta hyväksyntää.
- (59) Jos koordinaattori katsoo tehtäviensä suorittamisesta aiheutuvan huomattavasti alkuperäistä kustannusarviota suuremmat kustannukset ja joka tapauksessa jos kustannukset ylittävät arvioidut kustannukset 10 prosentilla, koordinaattorin olisi saatava ryhmäkoordinointimenettelyn aloittaneelta tuomioistuimelta lupa näiden kustannusten ylittämiseen. Ennen kuin ryhmäkoordinointimenettelyn aloittanut tuomioistuin päättää asiasta, sen olisi annettava menettelyyn osallistuville selvittäjille mahdollisuus tulla kuulluiksi kyseisessä tuomioistuimessa, jotta nämä voivat esittää huomautuksensa koordinaattorin pyynnön asianmukaisuudesta.

- (60) Sellaisten yritysryhmien jäsenten osalta, jotka eivät osallistu ryhmäkoordinointimenettelyyn, tässä asetuksessa olisi myös säädettävä vaihtoehtoisesta menettelystä, joka mahdollistaa yritysryhmän koordinoitun saneerauksen. Yritysryhmän jäsentä koskevaan menettelyyn määrätyllä selvittäjällä olisi oltava oikeus pyytää omaisuuden rahaksimuuttoon liittyvän toimenpiteen keskeyttämistä menettelyssä, joka koskee muita ryhmäkoordinointimenettelyn piiriin kuulumattomia ryhmän jäseniä. Tällaista keskeyttämistä olisi voitava pyytää ainoastaan silloin, jos esitetään ehdotus asianomaisen ryhmän jäseniä koskevaksi saneerausohjelmaksi, jos ohjelma on niiden velkojien edun mukainen, jotka osallistuvat menettelyyn, jossa keskeyttämistä pyydetään, ja jos keskeyttäminen on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että ohjelma voidaan panna asianmukaisesti täytäntöön.
- (61) Tämä asetus ei saisi estää jäsenvaltioita vahvistamasta kansallisia sääntöjä, jotka täydentäisivät yritysryhmän jäsenten maksukyvyttömyyteen liittyviä yhteistyötä, kommunikointia ja koordinoitua menettelyä koskevia tämän asetuksen säännöksiä, edellyttäen, että kyseisten kansallisten sääntöjen soveltamisala kuuluu kansallisen toimivallan piiriin ja että niiden soveltaminen ei heikentäisi tämän asetuksen säännösten tehokkuutta.
- (62) Tämän asetuksen säännöksiä yhteistyöstä, kommunikoinnista ja koordinoinnista yritysryhmän jäsenten maksukyvyttömyyteen liittyen olisi sovellettava vain siltä osin kuin useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa on aloitettu saman yritysryhmän eri jäseniä koskevia menettelyjä.
- (63) Velkojalla, jonka vakinainen asuinpaikka, kotipaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on unionissa, olisi oltava oikeus ilmoittaa saatavansa jokaisessa unionissa vireillä olevassa velallisen omaisuutta koskevassa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Tämän olisi koskettava myös veroviranomaisia ja sosiaaliturvalaitoksia. Tämä asetus ei saisi estää selvittäjää ilmoittamasta saatavia tiettyjen velkojaryhmien, esimerkiksi työntekijöiden, puolesta, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään. Velkojien tasapuolisen kohtelun turvaamiseksi varojen jako olisi kuitenkin sovitettava yhteen. Kunkin velkojan olisi saatava pitää itsellään, mitä se on saanut jossakin maksukyvyttömyysmenettelyssä, mutta velkojan olisi voitava saada osallistua koko omaisuuden jakoon toisissa menettelyissä vain, jos muut samassa asemassa olevat velkojat ovat saaneet saman osuuden saamisistaan.
- (64) On hyvin tärkeää, että velkojat, joiden vakinainen asuinpaikka, kotipaikka tai sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee unionissa, ovat tietoisia velallistensa omaisuutta koskevien maksukyvyttömyysmenettelyjen aloittamisesta. Jotta varmistettaisiin tiedon välittyminen velkojille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1393/2007⁽¹⁾ ei olisi sovellettava silloin, kun tässä asetuksessa viitataan velvoitteeseen antaa velkojille tietoja. Kaikilla unionin toimielinten kielillä saatavana olevien vakiolomakkeiden käytöllä olisi helpotettava velkojien tehtävää niiden ilmoittaessa saataviaan toisessa jäsenvaltiossa aloitetussa menettelyssä. Vakiolomakkeiden epätäydellisen toimittamisen seurausten olisi määräydyttävä kansallisen lain mukaan.
- (65) Tässä asetuksessa olisi säädettävä, että sen soveltamisalaan kuuluvien maksukyvyttömyysmenettelyjen aloittamista, kulkua ja päättämistä koskevat päätökset sekä tällaisiin maksukyvyttömyysmenettelyihin välittömästi liittyvät päätökset on tunnustettava välittömästi. Ilman eri toimenpiteitä tapahtuvan tunnustamisen olisi näin ollen merkittävä sitä, että aloitusjäsenvaltion lain mukaiset menettelyn oikeusvaikutukset ulotetaan kaikkiin muihin jäsenvaltioihin. Jäsenvaltioiden tuomioistuinten päätösten tunnustamisen olisi perustuttava keskinäisen luottamuksen periaatteeseen. Siksi perusteet tunnustamatta jättämiselle olisi rajoitettava ainoastaan välttämättömimpään. Tämän periaatteen mukaan olisi ratkaistava myös se ristiriitatilanne, jossa kahden jäsenvaltion tuomioistuimet katsovat olevansa toimivaltaisia aloittamaan maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn. Menettelyn ensimmäisenä aloittaneen tuomioistuimen päätös olisi tunnustettava muissa jäsenvaltioissa, ja näillä muilla jäsenvaltioilla ei pitäisi olla toimivaltaa tutkia kyseisen tuomioistuimen päätöstä.
- (66) Tässä asetuksessa olisi määritettävä sen piiriin kuuluvien asioiden osalta yhtenäiset lainvalintasäännöt, jotka niiden soveltamisalalla korvaavat yksittäisten valtioiden kansainvälisen yksityisoikeuden säännökset. Jollei toisin säädetä, sovellettaisiin menettelyn aloittaneen jäsenvaltion lakia (*lex concursus*). Tätä lainvalintasääntöä olisi sovellettava sekä maksukyvyttömyyttä koskevissa päämenettelyissä että paikallisissa menettelyissä. Menettelyn aloittaneen jäsenvaltion lain mukaan määräytyvät kaikki maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset, sekä prosessuaaliset että materiaaliset, asianomaisiin henkilöihin ja oikeussuhteisiin. Sen mukaan määräytyvät kaikki maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista, kulkua ja päättämistä koskevat edellytykset.
- (67) Se, että maksukyvyttömyysmenettely, johon sovelletaan pääsääntöisesti menettelyn aloitusvaltion lakia, tunnustetaan ilman eri toimenpiteitä, saattaa olla ristiriidassa niiden sääntöjen kanssa, joiden mukaisesti oikeustoimia toteutetaan muissa jäsenvaltioissa. Perustellun luottamuksen ja oikeustoimien varmuuden turvaamiseksi muissa jäsenvaltioissa kuin siinä, jossa menettely on aloitettu, olisi säädettävä useita poikkeuksia pääsäännöstä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1393/2007, annettu 13 päivänä marraskuuta 2007, oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa ("asiakirjojen tiedoksianto") ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 kumoamisesta (EUVL L 324, 10.12.2007, s. 79).

- (68) Menettelyn aloitusvaltion laista on erityistä tarvetta poiketa esineoikeuksien osalta, sillä nämä oikeudet ovat erittäin merkittäviä luotonannossa. Esineoikeuksien perustamisen, pätevyyden ja ulottuvuuden olisi näin ollen yleensä määrädyttävä esineoikeuden kohteen sijaintivaltion lain (*lex situs*) mukaan, eikä maksukyvyttömyysmenettelyn aloittaminen saisi vaikuttaa niihin. Esineoikeuden haltijan olisi siten voitava edelleen vedota oikeuteensa erottaa esineoikeuden kohde velallisen omaisuudesta tai saada vakuutensa osalta erilliselvitys. Jos omaisuuteen kohdistuu esineoikeuksia sen jäsenvaltion lain nojalla, jossa omaisuus sijaitsee, mutta maksukyvyttömyyttä koskeva päämenettely toteutetaan toisessa jäsenvaltiossa, maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjän olisi voitava hakea maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamista sen jäsenvaltion tuomioistuimessa, jossa esineoikeudet syntyvät, jos velallisella on siellä toimipaikka. Jos maksukyvyttömyyttä koskevaa sekundäärimenettelyä ei aloiteta, esineoikeuksien piiriin kuuluvan omaisuuden myynnistä syntyvä ylijäämä olisi maksettava maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjälle.
- (69) Tässä asetuksessa vahvistetaan useita säännöksiä, joiden nojalla tuomioistuin voi lykätä menettelyn aloittamista tai keskeyttää täytäntöönpanomenettelyn. Tällainen lykkääminen tai keskeyttäminen ei saisi vaikuttaa velkojan tai sivullisen esineoikeuksiin.
- (70) Jos menettelyn aloitusvaltion laki ei salli velan kuittausta, velkojalla olisi kuitenkin oltava oikeus kuittaukseen, jos se on mahdollista maksukyvyttömän velallisen saatavaan sovellettavan lain mukaan. Tällä tavoin kuittaus toimisi eräänlaisena lakiin perustuvana takuuna, johon asianomainen velkoja voi nojautua saatavan syntyhetkellä.
- (71) Myös maksujärjestelmiä ja rahoitusmarkkinoita on erityisesti suojattava esimerkiksi siltä osin kuin kyse on näissä järjestelmissä käytettävistä selvitys- ja nettoutussopimuksista sekä arvopapereiden myynnistä ja sellaisten oikeustoimien osalta asetetuista vakuuksista, joista on säädetty erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/26/EY⁽¹⁾. Näihin toimiin olisi sovellettava ainoastaan kyseistä järjestelmää tai kyseisiä markkinoita koskevaa lakia. Tällä lailla pyritään estämään se, että liikekumppanin maksukyvyttömyys vaikuttaisi jäsenvaltioiden maksu- ja kuittausjärjestelmissä tai säännellyillä rahoitusmarkkinoilla käytettäviin liiketoimien maksu- ja selvitysmenettelyihin. Direktiivi 98/26/EY sisältää erityissäännöksiä, joiden olisi mentävä tässä asetuksessa säädettyjen yleisten säännösten edelle.
- (72) Työntekijöiden ja työpaikkojen suojelemiseksi sen, miten maksukyvyttömyysmenettely vaikuttaa työsuhteen jatkumiseen tai päättymiseen sekä työsuhteen kaikkien osapuolten oikeuksiin ja velvollisuuksiin, olisi määrädyttävä asianomaiseen työsopimukseen sovellettavien yleisten lainvalintasääntöjen mukaan. Lisäksi tapauksissa, joissa työsopimusten päätyminen edellyttää tuomioistuimen tai hallintoviranomaisen hyväksyntää, jäsenvaltion, jossa velallisen toimipaikka sijaitsee, olisi oltava toimivaltainen tällaisen hyväksynnän antamiseen silloinkin, kun maksukyvyttömyysmenettelyä ei ole aloitettu kyseisessä jäsenvaltiossa. Muiden maksukyvyttömyys-oikeuteen liittyvien kysymysten, kuten sen, onko työntekijöiden saatavilla etuoikeuksia ja mikä on tällaisten etuoikeuksien asema, olisi määrädyttävä sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jossa maksukyvyttömyysmenettely (pää- tai sekundäärimenettely) on aloitettu, lukuun ottamatta tapauksia, joissa tämän asetuksen mukaisesti on annettu sitoumus maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn välttämiseksi.
- (73) Lain, jota sovelletaan vaikutuksiin, joita maksukyvyttömyysmenettelyllä on maksukyvyttömyysmenettelyn piiriin kuuluvaa omaisuutta tai oikeutta koskevaan vireillä olevaan oikeudenkäyntiin tai välimiesmenettelyyn, olisi oltava sen jäsenvaltion laki, jossa oikeudenkäynti tai välimiesmenettely on vireillä. Tämän säännön ei olisi kuitenkaan vaikutettava välimiesmenettelyssä annettujen päätösten tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskeviin kansallisiin sääntöihin.
- (74) Tiettyjen jäsenvaltioiden tuomioistuinjärjestelmissä noudatettujen erityisten menettelysääntöjen huomioon ottamiseksi tiettyjen tämän asetuksen sääntöjen olisi oltava joustavia. Tässä asetuksessa olevien viittausten jäsenvaltion lainkäyttöelimen antamaan ilmoitukseen olisi näin ollen katettava myös kyseisen lainkäyttöelimen antama määräys ilmoituksen antamisesta, jos jäsenvaltion menettelysäännöissä sellaista vaaditaan.
- (75) Elinkeinotoimintaan liittyvien näkökohtien vuoksi menettelyn aloittamispäätöksen olennainen sisältö olisi selvittäjän pyynnöstä julkaistava muussa kuin mainitun päätöksen antaneen tuomioistuimen jäsenvaltiossa. Jos velallisella on toimipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa, julkaisemisen olisi oltava pakollista. Kummassakaan tapauksessa julkaiseminen ei kuitenkaan voi olla toisessa jäsenvaltiossa aloitetun menettelyn tunnustamisen edellytys.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopapereiden selvitysjärjestelmissä (EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45).

- (76) Asianomaisten velkojen ja tuomioistuinten tiedonsaannin parantamiseksi ja rinnakkaisten maksukyvyttömyysmenettelyjen aloittamisen estämiseksi jäsenvaltioiden olisi edellytettävä julkaisevan rajat ylittäviä maksukyvyttömyysmenettelyjä koskevat oleelliset tiedot julkisessa sähköisessä rekisterissä. Tässä asetuksessa olisi säädettävä tällaisten maksukyvyttömyysrekisterien yhteenliittämisestä Euroopan oikeusportaalin kautta, jotta niiden velkojen ja tuomioistuinten, joiden koti- tai sijaintipaikka on muissa jäsenvaltioissa, olisi helpompaa käyttää näitä tietoja. Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti julkaista asiaa koskevia tietoja useissa rekistereissä, ja olisi oltava mahdollista liittää yhteen useampi kuin yksi rekisteri jäsenvaltiota kohden.
- (77) Tässä asetuksessa olisi määritettävä maksukyvyttömyysrekistereissä julkistettavien tietojen vähimmäismäärä. Jäsenvaltioita ei saisi estää sisällyttämästä rekistereihin lisätietoja. Jos velallinen on yksityinen elinkeino- tai ammatinharjoittaja, maksukyvyttömyysrekistereissä olisi ilmoitettava vain rekisterinumero. Kyseisen rekisterinumeron olisi katsottava olevan velallisen itsenäisen elinkeino- tai ammattitoiminnan kaupparekisterissä julkistettu yksilöllinen rekisterinumero, jos sellainen on olemassa.
- (78) Tieto tietyistä maksukyvyttömyysmenettelyyn liittyvistä seikoista, kuten saatavien ilmoittamisen tai muutoksenhaun määräajoista, on olennaisen tärkeää velkojille. Tässä asetuksessa ei kuitenkaan olisi vaadittava, että jäsenvaltiot laskevat nämä määräajat tapauskohtaisesti. Jäsenvaltioiden olisi voitava täyttää velvoitteensa lisäämällä hyperlinkkejä Euroopan oikeusportaaliin, jossa annetaan selvät tiedot kyseisten määräaikaisten laskemisperusteista.
- (79) Jotta voitaisiin riittävällä tavalla suojata sellaisia yksityishenkilöitä koskevat tiedot, jotka eivät harjoita itsenäistä elinkeino- tai ammattitoimintaa, jäsenvaltioiden olisi voitava asettaa täydentäviä hakuvaatimuksia, kuten velallisen henkilökohtainen tunnistenumero, osoite tai syntymäaika taikka toimivaltaisen tuomioistuimen piiri, edellytykseksi näihin tietoihin pääsemiselle tai voitava edellyttää pyyntöä toimivaltaiselle viranomaiselle tai hyväksytyyn käyttötarkoituksen tarkistamista.
- (80) Jäsenvaltioiden olisi myös voitava olla sisällyttämättä maksukyvyttömyysrekistereihinsä tietoja yksityishenkilöistä, jota eivät harjoita itsenäistä elinkeino- tai ammattitoimintaa. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että velkojille annetaan asianmukaiset tiedot yksilöllisessä ilmoituksessa ja että menettely ei vaikuta sellaisten velkojen saataviin, jotka eivät ole saaneet ilmoitusta.
- (81) On mahdollista, että jotkut asianomaiset eivät tiedä maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisesta ja toimivat vilpittömässä mielessä tavalla, joka on ristiriidassa uusien olosuhteiden kanssa. Sellaisten henkilöiden suojaamiseksi, jotka tietämättä menettelyn aloittamisesta toisessa valtiossa tekevät maksusuorituksen velalliselle eikä toisessa valtiossa aloitetun maksukyvyttömyysmenettelyn selvittäjälle, olisi säädettävä, että tällainen maksaja vapautuu velastaan.
- (82) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset tämän asetuksen täytäntöönpanolle, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (83) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Tällä asetuksella pyritään erityisesti edistämään henkilötietojen suojaa koskevan 8 artiklan, omistusoikeutta koskevan 17 artiklan ja oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen koskevan 47 artiklan soveltamista.
- (84) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY⁽²⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001⁽³⁾ sovelletaan tämän asetuksen puitteissa tapahtuvaan henkilötietojen käsittelyyn.
- (85) Tällä asetuksella ei rajoiteta neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1182/71⁽⁴⁾ soveltamista.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

(4) Neuvoston asetus (ETY, Euratom) N:o 1182/71, annettu 3 päivänä kesäkuuta 1971, määräaikiin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä (EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1).

- (86) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, koska on luotava oikeudelliset puitteet rajat ylittävien maksukyvyttömyysmenettelyjen asianmukaiselle hallinnoinnille, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (87) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 3 artiklan ja 4 a artiklan 1 kohdan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti ovat ilmoittaneet haluavansa osallistua tämän asetuksen antamiseen ja soveltamiseen.
- (88) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.
- (89) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu, ja hän antoi lausunnon 27 päivänä maaliskuuta 2013 ⁽¹⁾,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan kaikkia velkoja koskeviin julkisiin menettelyihin, väliaikaiset menettelyt mukaan luettuina, jotka perustuvat maksukyvyttömyyttä koskevaan lainsäädäntöön ja joissa toiminnan tervehdyttämistä, velkajärjestelyä, uudelleenjärjestämistä tai omaisuuden rahaksimuuttoa varten

- velallinen menettää kokonaan tai osittain määräysvallan omaisuuteensa ja määrätään selvittäjä;
- tuomioistuin valvoo velallisen omaisuutta ja liiketoimia; tai
- tuomioistuin myöntää yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen tai ne keskeytetään lain nojalla, jotta velallinen voi neuvotella velkojensa kanssa, edellyttäen, että menettelyt, joissa keskeyttäminen on myönnetty, sisältävät asianmukaiset toimenpiteet velkojien suojelemiseksi ja että siinä tapauksessa, että sopimukseen ei päästä, menettelyt toteutetaan ennen jotakin a tai b alakohdassa tarkoitettua menettelyä.

Jos tässä kohdassa tarkoitettu menettely voidaan aloittaa tilanteissa, joissa maksukyvyttömyys on ainoastaan todennäköistä, sen tarkoituksena on oltava välttää velallisen maksukyvyttömyys tai tämän liiketoiminnan lopettaminen.

Tässä kohdassa tarkoitettut menettelyt luetellaan liitteessä A.

2. Tätä asetusta ei sovelleta 1 kohdassa tarkoitettuihin menettelyihin, jotka koskevat

- vakuutusyrityksiä;
- luottolaitoksia;
- sijoituspalveluyrityksiä ja muita yrityksiä ja laitoksia, siltä osin kuin ne kuuluvat direktiivin 2001/24/EY soveltamisalaan; tai
- yhteissijoitusyrityksiä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 'kaikkia velkoja koskevalla menettelyllä' menettelyä, joka koskee velallisen kaikkia velkoja tai huomattavaa osaa niistä, edellyttäen, että viimeksi mainitussa tapauksessa menettely ei vaikuta niiden velkojien saataviin, joita menettely ei koske;

⁽¹⁾ EUVL C 358, 7.12.2013, s. 15.

- 2) 'yhteissijoitusyrityksillä' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/65/EY ⁽¹⁾ määriteltyjä siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2011/61/EU ⁽²⁾ määriteltyjä vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja;
- 3) 'velallisella, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa' velallista, jonka osalta on aloitettu maksukyvyttömyysmenettely, jossa ei välttämättä määrätä selvittäjää tai siirretä velallisen omaisuuden hoitamiseen liittyviä oikeuksia ja velvollisuuksia täysimääräisesti selvittäjälle ja jossa velallisella siksi säilyy kokonaan tai ainakin osittain määräysvalta omaisuutensa ja liiketoimiensa suhteen;
- 4) 'maksukyvyttömyysmenettelyllä' liitteessä A lueteltuja menettelyjä;
- 5) 'selvittäjällä' henkilöä tai elintä, jonka tehtävänä, väliaikaiset tehtävät mukaan luettuina, on
 - i) tarkastaa ja hyväksyä maksukyvyttömyysmenettelyyn ilmoitetut saatavat;
 - ii) edustaa velkojien yhteistä etua;
 - iii) hallinnoida menettelyn piiriin kuuluvaa omaisuutta kokonaan tai osittain;
 - iv) muuttaa iii alakohdassa tarkoitettu omaisuus rahaksi; tai
 - v) valvoa velallisen liiketoimintaa.Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut henkilöt ja elimet on lueteltu liitteessä B;
- 6) 'tuomioistuimella'
 - i) 1 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa, 4 artiklan 2 kohdassa, 5 ja 6 artiklassa, 21 artiklan 3 kohdassa, 24 artiklan 2 kohdan j alakohdassa, 36, 39 ja 61–77 artiklassa jäsenvaltion lainkäyttöelintä;
 - ii) kaikissa muissa artikloissa jäsenvaltion lainkäyttöelintä tai muuta toimivaltaista viranomaista, jolla on valtuudet päättää maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisesta, vahvistaa sen aloittaminen tai tehdä päätöksiä tällaisen menettelyn aikana;
- 7) 'maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamispäätöksellä'
 - i) tuomioistuimen päätöstä aloittaa maksukyvyttömyysmenettely tai vahvistaa tällaisen menettelyn aloittaminen; ja
 - ii) tuomioistuimen päätöstä, jossa määrätään selvittäjä;
- 8) 'menettelyn alkamisella' ajankohtaa, josta alkaen maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamispäätöstä on noudatettava, riippumatta siitä, onko päätös lopullinen;
- 9) 'jäsenvaltiolla, jossa omaisuus sijaitsee'
 - i) muiden kuin ii alakohdassa tarkoitettujen yritysten rekisteröityjen osakkeiden osalta sitä jäsenvaltiota, jonka alueella sijaitsee osakkeet liikkeeseen laskeneen yrityksen sääntömääräinen kotipaikka;
 - ii) niiden rahoitusvälineiden osalta, joiden omistusoikeuden osoittaa välittäjän ylläpitämään tai sen puolesta ylläpidettyyn rekisteriin tai tiliin tehty merkintä (arvo-osuusmuotoinen arvopaperi), jäsenvaltiota, jossa pidetään sitä rekisteriä tai tiliä, johon merkinnät tehdään;
 - iii) luottolaitoksen tileillä olevan käteisrahan osalta tilin kansainvälisen tilinumeron (IBAN) osoittamaa jäsenvaltiota tai, jos kyse on IBAN-tilinumerojärjestelmän ulkopuolisesta luottolaitoksesta, sitä jäsenvaltiota, jossa luottolaitoksella, jossa tiliä pidetään, on keskushallintonsa tai, jos tiliä pidetään sivuliikkeessä, agentuurissa tai muussa toimipaikassa, sitä jäsenvaltiota, jossa sivuliike, agentuuri tai muu toimipaikka sijaitsee;
 - iv) sellaisen omaisuuden tai oikeuden osalta, jota koskeva omistus- tai muu oikeus on merkitty muuhun kuin i alakohdassa tarkoitettuun julkiseen rekisteriin, sitä jäsenvaltiota, jossa rekisteriä pidetään;
 - v) eurooppapatenttien osalta jäsenvaltiota, jossa eurooppapatentti on myönnetty;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

- vi) tekijänoikeuden ja sen lähioikeuksien osalta jäsenvaltiota, jonka alueella kyseisten oikeuksien omistajan vakinainen asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee;
 - vii) muun kuin i–iv alakohdassa tarkoitettun aineellisen omaisuuden osalta jäsenvaltiota, jonka alueella omaisuus sijaitsee;
 - viii) muiden kuin iii alakohdassa tarkoitettua omaisuutta koskevien, kolmansiin osapuoliin kohdistuvien saatavien osalta jäsenvaltiota, jossa saatavien maksamiseen velvollisella kolmannella osapuolella on 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetty pääntressien keskus;
- 10) 'toimipaikalla' sellaista taloudellisen toiminnan paikkaa, jossa velallinen harjoittaa tai on harjoittanut maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen tekemistä edeltäneiden kolmen kuukauden aikana muuta kuin tilapäistä taloudellista toimintaa inhimillisin ja aineellisin voimavaroin;
- 11) 'paikallisella velkojalla' velkojaa, jonka velalliseen kohdistuvat saatavat syntyvät muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa velallisen pääntressien keskus sijaitsee, sijaitsevan toimipaikan toiminnasta tai sen toimintaan liittyen;
- 12) 'ulkomaisella velkojalla' velkojaa, jolla on vakinainen asuinpaikka, kotipaikka tai sääntömääräinen kotipaikka muussa jäsenvaltiossa kuin menettelyn aloitusvaltiossa, mukaan lukien jäsenvaltioiden veroviranomaiset ja sosiaaliturvaviranomaiset;
- 13) 'yritysryhmällä' emoyritystä ja kaikkia sen tytäryrityksiä;
- 14) 'emoyrityksellä' yritystä, jolla on suora tai välillinen määräysvalta yhdessä tai useammassa tytäryrityksessä. Yritys, joka laatii konsernitilinpäätökset Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU⁽¹⁾ mukaisesti, katsotaan emoyritykseksi.

3 artikla

Kansainvälinen toimivalta

1. Sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jonka alueella velallisen pääntressien keskus sijaitsee, ovat toimivaltaisia aloittamaan maksukyvyttömyysmenettelyn (maksukyvyttömyyttä koskeva päämenettely). Pääntressien keskus on paikka, jossa velallinen hallinnoi säännöllisesti intressejään ja joka on kolmansien osapuolten todettavissa.

Yhtiön tai muun oikeushenkilön pääntressien keskuksen oletetaan olevan sen sääntömääräinen kotipaikka, jollei muuta näytetä. Tätä oletusta sovelletaan vain, jos sääntömääräistä kotipaikkaa ei ole siirretty toiseen jäsenvaltioon maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen tekemistä edeltäneiden kolmen kuukauden aikana.

Jos kyseessä on yksityinen elinkeinon- tai ammatinharjoittaja, pääntressien keskuksen oletetaan olevan kyseisen henkilön pääasiallinen toimipaikka, jollei muuta näytetä. Tätä oletusta sovelletaan vain, jos pääasiallista toimipaikkaa ei ole siirretty toiseen jäsenvaltioon maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen tekemistä edeltäneiden kolmen kuukauden aikana.

Kun on kyse muista yksityishenkilöistä, pääntressien keskuksen oletetaan olevan henkilön vakinainen asuinpaikka, jollei muuta näytetä. Tätä oletusta sovelletaan vain, jos vakainaista asuinpaikkaa ei ole siirretty toiseen jäsenvaltioon maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen tekemistä edeltäneiden kuuden kuukauden aikana.

2. Jos velallisen pääntressien keskus sijaitsee jäsenvaltion alueella, muun jäsenvaltion tuomioistuimet ovat toimivaltaisia aloittamaan maksukyvyttömyysmenettelyn vain, jos velallisella on toimipaikka tämän jäsenvaltion alueella. Tällaisen menettelyn vaikutukset rajoittuvat viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa sijaitsevaan velallisen omaisuuteen.

3. Jos maksukyvyttömyysmenettely on aloitettu 1 kohdan mukaisesti, menettely, joka aloitetaan myöhemmin 2 kohdan mukaisesti, on maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu alueellinen menettely voidaan aloittaa ennen 1 kohdan mukaisen maksukyvyyttömyyttä koskevan päämenettelyn aloittamista vain, jos

- a) 1 kohdan mukaista maksukyvyyttömyysmenettelyä ei voida aloittaa sen jäsenvaltion lainsäädännöstä johtuvien edellytysten vuoksi, jonka alueella velallisen pääintressien keskus sijaitsee; tai
- b) alueellisen menettelyn aloittamista koskevan hakemuksen tekee
 - i) velkoja, jonka saatava johtuu sen jäsenvaltion alueella, jossa alueellisen menettelyn aloittamista haetaan, sijaitsevan toimipaikan toiminnasta tai liittyä siihen; tai
 - ii) viranomaisen, jolla on sen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla, jonka alueella toimipaikka sijaitsee, oikeus hakea maksukyvyyttömyysmenettelyn aloittamista.

Jos maksukyvyyttömyyttä koskeva päämenettely aloitetaan, alueellisesta menettelystä tulee maksukyvyyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely.

4 artikla

Toimivallan tutkiminen

1. Tuomioistuimen, jolle tehdään hakemus maksukyvyyttömyysmenettelyn aloittamisesta, on tutkittava omasta aloitteestaan, onko se 3 artiklan nojalla toimivaltainen. Maksukyvyyttömyysmenettelyn aloittamispäätöksessä on mainittava, mihin tuomioistuimen toimivalta perustuu, ja erityisesti se, perustuuko toimivalta 3 artiklan 1 vai 2 kohtaan.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos maksukyvyyttömyysmenettely aloitetaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti ilman tuomioistuimen päätöstä, jäsenvaltio voi antaa kyseiseen menettelyyn määrätyn selvittäjän tehtäväksi tutkia, onko jäsenvaltio, jossa hakemus menettelyn aloittamiseksi on vireillä, toimivaltainen 3 artiklan nojalla. Tällaisessa tapauksessa selvittäjän on mainittava menettelyn aloittamispäätöksessä, mihin toimivalta perustuu, ja erityisesti, perustuuko toimivalta 3 artiklan 1 vai 2 kohtaan.

5 artikla

Muutoksenhaku maksukyvyyttömyyttä koskevan päämenettelyn aloittamispäätökseen

1. Velallinen tai velkoja voi hakea tuomioistuimessa muutosta maksukyvyyttömyyttä koskevan päämenettelyn aloittamispäätökseen kansainvälisen toimivallan perusteella.

2. Maksukyvyyttömyyttä koskevan päämenettelyn aloittamispäätökseen voivat hakea muutosta muutkin kuin 1 kohdassa tarkoitettut osapuolet tai siihen voidaan hakea muutosta muistakin syistä kuin kansainvälisen toimivallan puuttumisen vuoksi, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään.

6 artikla

Toimivalta maksukyvyyttömyysmenettelystä välittömästi johtuvien tai siihen läheisesti liittyvien kanteiden osalta

1. Sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jonka alueella maksukyvyyttömyysmenettely on aloitettu 3 artiklan mukaisesti, on toimivalta tutkia maksukyvyyttömyysmenettelystä välittömästi johtuvat tai siihen läheisesti liittyvät kanteet, kuten takaisin-saantikanteet.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu kanne liittyy toiseen samaa vastaajaa koskevaan yksityis- ja kauppaoikeudelliseen kanteeseen, selvittäjä voi nostaa molemmat kanteet sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jonka alueella on vastaajan kotipaikka, tai jos kanne nostetaan useita vastaajia vastaan, sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jonka alueella on minkä tahansa vastaajan kotipaikka, edellyttäen että kyseiset tuomioistuimet ovat toimivaltaisia asetuksen (EU) N:o 1215/2012 nojalla.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan velalliseen, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa, edellyttäen, että kansallisessa lainsäädännössä sallitaan se, että velallinen, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa, nostaa kanteita pesän puolesta.

3. Edellä olevaa 2 kohtaa sovellettaessa kanteiden katsotaan liittyvän toisiinsa silloin, kun niiden välinen yhteys on niin läheinen, että kanteiden käsittely ja ratkaiseminen yhdessä on tarkoituksenmukaista, jotta niiden käsittely eri oikeudenkäynneissä ei johtaisi ristiriitaisiin tuomioihin.

7 artikla

Sovellettava laki

1. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, maksukyvyttömyysmenettelyyn ja sen vaikutuksiin sovelletaan sen jäsenvaltion lakia, jonka alueella menettely on alkanut, jäljempänä 'menettelyn aloitusvaltio'.
2. Menettelyn aloittamisen edellytykset, menettelyn kulku sekä menettelyn päättäminen määräytyvät menettelyn aloitusvaltion lain mukaan. Sen mukaan määräytyvät erityisesti seuraavat:
 - a) minkälaiset velalliset voivat olla maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena;
 - b) maksukyvyttömyysmenettelyn piiriin kuuluva omaisuus sekä sellaisen omaisuuden asema, jonka velallinen hankkii tai saa maksukyvyttömyysmenettelyn alkamisen jälkeen;
 - c) velallisen ja selvittäjän toimivaltasuhteet;
 - d) kuittauksen edellytykset;
 - e) maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset velallisen sopimussuhteisiin;
 - f) maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset yksittäisten velkojien nostamiin kanteisiin, lukuun ottamatta vireillä olevia oikeudenkäyntejä;
 - g) mille saataville voidaan vaatia maksua maksukyvyttömyysmenettelyn piiriin kuuluvasta omaisuudesta sekä maksukyvyttömyysmenettelyn alkamisen jälkeen syntyneiden saatavien asema;
 - h) saatavien ilmoittaminen, todistaminen ja hyväksyminen;
 - i) omaisuuden myynnistä kertyneiden varojen jakaminen, maksunsaantijärjestys sekä niiden velkojien oikeudet, jotka ovat maksukyvyttömyysmenettelyn alkamisen jälkeen saaneet osittaisen suorituksen esinevakuuden tai kuittauksen perusteella;
 - j) maksukyvyttömyysmenettelyn päättämisen edellytykset ja vaikutukset, erityisesti sovinnon osalta;
 - k) velkojien oikeudet maksukyvyttömyysmenettelyn päättymisen jälkeen;
 - l) vastuu maksukyvyttömyysmenettelyn kustannuksista;
 - m) velkojia vahingoittavien oikeustoimien mitättömyys, pätemättömyys ja peräyttäminen.

8 artikla

Sivullisen esineoikeudet

1. Maksukyvyttömyysmenettelyn alkaminen ei vaikuta velkojan tai sivullisen esineoikeuteen, joka kohdistuu menettelyn alkaessa toisen jäsenvaltion alueella sijaitsevaan velallisen omaisuuteen, olipa se aineellista tai aineetonta, irtainta tai kiinteää ja riippumatta siitä, onko kyseessä tietty omaisuus vai ajallisesti vaihtelevan omaisuuden muodostama kokonaisuus.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja oikeuksia ovat erityisesti:
 - a) oikeus omaisuuden rahaksimuuttoon sekä oikeus saada maksu omaisuudesta tai sen tuotosta, erityisesti pantin tai kiinnityksen perusteella;
 - b) yksinoikeus saatavan perimiseen, erityisesti silloin kun saatava on velan vakuutena tai siirretty vakuustarkoituksessa;
 - c) oikeus vaatia omaisuuden palauttamista siltä, joka hallitsee tai käyttää omaisuutta oikeudenhaltijan tahdon vastaisesti;
 - d) esineoikeudellisesti suojattu oikeus omaisuuden tuottoon.
3. Esineoikeuteen rinnastetaan rekisteriin merkitty, sivullisiin nähden tehokas oikeus, jonka perusteella voidaan saada 1 kohdassa tarkoitettu esineoikeus.

4. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta oikeustoimen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustoimen peräyttämistä 7 artiklan 2 kohdan m alakohdan mukaisesti.

9 artikla

Kuittaus

1. Maksukyvyttömyysmenettelyn alkaminen ei estä velkojaa käyttämästä saatavaansa velalliselle olevan velkansa kuittamiseen, jos tällainen kuittaus on sallittu sen valtion lain mukaan, jota sovelletaan menettelyn kohteena olevan velallisen saatavaan.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta oikeustoimen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustoimen peräyttämistä 7 artiklan 2 kohdan m alakohdan mukaisesti.

10 artikla

Omistuksenpidätys

1. Omaisuuden ostajaa koskevan maksukyvyttömyysmenettelyn alkaminen ei vaikuta myyjän omistuksenpidätystehtoon perustuviin oikeuksiin, jos omaisuus maksukyvyttömyysmenettelyn alkaessa sijaitsi muun jäsenvaltion kuin menettelyn aloitusvaltion alueella.

2. Jos omaisuuden myyjää koskeva maksukyvyttömyysmenettely alkaa sen jälkeen, kun omaisuus on toimitettu, menettelyn alkaminen ei oikeuta purkamaan kauppaa eikä estä ostajaa saamasta omistusoikeutta kaupan kohteeseen, jos myyty omaisuus menettelyn alkaessa sijaitsi muun jäsenvaltion kuin menettelyn aloitusvaltion alueella.

3. Mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta oikeustoimen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustoimen peräyttämistä 7 artiklan 2 kohdan m alakohdan mukaisesti.

11 artikla

Kiinteää omaisuutta koskeva sopimus

1. Maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset kiinteän omaisuuden hankkimista tai käyttöä koskevaan sopimukseen määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jonka alueella kiinteä omaisuus sijaitsee.

2. Maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn aloittaneella tuomioistuimella on toimivalta hyväksyä tässä artiklassa tarkoitettujen sopimusten irtisanominen tai muuttaminen, jos

- a) kyseisiin sopimuksiin sovellettavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaan kyseinen sopimus voidaan irtisanoa tai sitä voidaan muuttaa ainoastaan maksukyvyttömyysmenettelyn aloittaneen tuomioistuimen hyväksynnällä; ja
- b) kyseisessä jäsenvaltiossa ei ole aloitettu maksukyvyttömyysmenettelyä.

12 artikla

Maksujärjestelmät ja rahoitusmarkkinajärjestelyt

1. Maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset maksu- tai katteensirtojärjestelmän taikka rahoitusmarkkinajärjestelyn osapuolen oikeuksiin ja velvollisuuksiin määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jota sovelletaan kyseiseen järjestelmään tai markkinajärjestelyyn, sanotun kuitenkin rajoittamatta 8 artiklan soveltamista.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta maksun tai toimen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustoimen peräyttämistä kyseiseen maksujärjestelmään tai rahoitusmarkkinajärjestelyyn sovellettavan lain nojalla.

*13 artikla***Työsopimukset**

1. Maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset työsopimukseen ja työsuhteeseen määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jota sovelletaan kyseiseen työsopimukseen.
2. Sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jossa maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely voidaan aloittaa, on toimivalta hyväksyä tässä artiklassa tarkoitettujen sopimusten irtisanominen tai muuttaminen siitä huolimatta, että kyseisessä jäsenvaltiossa ei ole aloitettu maksukyvyttömyysmenettelyä.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös viranomaiseen, jolla on kansallisen lainsäädännön mukaan toimivalta hyväksyä tässä artiklassa tarkoitettujen sopimusten irtisanominen tai muuttaminen.

*14 artikla***Vaikutukset rekisteröitäviin oikeuksiin**

Maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset sellaisiin velallisen oikeuksiin, jotka koskevat kiinteää omaisuutta, alusta tai ilma-alusta ja jotka on merkittävä julkiseen rekisteriin, määräytyvät sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa rekisteriä pidetään.

*15 artikla***Vaikutukseltaan yhtenäiset eurooppapatentit ja yhteisön tavaramerkit**

Tätä asetusta sovellettaessa vaikutukseltaan yhtenäinen eurooppapatentti, yhteisön tavaramerkki tai muu vastaava oikeus, joka on perustettu unionin lainsäädännön mukaan, voi kuulua vain 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun menettelyn piiriin.

*16 artikla***Velkojia vahingoittavat oikeustoimet**

Mitä 7 artiklan 2 kohdan m alakohdassa säädetään, ei sovelleta, jos se, joka on saanut etua velkojia vahingoittavasta oikeustoimesta, osoittaa, että

- a) tähän oikeustoimeen sovellettava laki on muun jäsenvaltion kuin menettelyn aloitusvaltion laki ja
- b) kyseisen jäsenvaltion lain mukaan ei ole mitään mahdollisuutta peräyttää kyseistä oikeustointa kyseessä olevassa tapauksessa.

*17 artikla***Luovutuksensaajan suoja**

Jos velallinen maksukyvyttömyysmenettelyn alkamisen jälkeen tekee vastikkeellisen oikeustoimen, joka koskee

- a) kiinteää omaisuutta,
- b) julkiseen rekisteriin merkittävää alusta tai ilma-alusta, tai
- c) arvo-osuutta, jonka edellytyksenä on osuuden kirjaaminen lakisääteiseen rekisteriin,

tällaisen oikeustoimen pätevyys määräytyy sen valtion lain mukaan, jonka alueella kiinteistö sijaitsee tai jossa rekisteriä pidetään.

*18 artikla***Maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset vireillä oleviin oikeudenkäynteihin tai välimiesmenettelyihin**

Maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset menettelyn piiriin kuuluvaa omaisuutta tai oikeutta koskevaan vireillä olevaan oikeudenkäyntiin tai välimiesmenettelyyn määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa oikeudenkäynti tai välimiesmenettely on vireillä.

II LUKU

MAKSUKYVYTTÖMYYSMENETTELYN TUNNUSTAMINEN*19 artikla***Periaate**

1. Maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamispäätös, jonka on tehnyt 3 artiklan mukaan toimivaltainen jäsenvaltion tuomioistuin, on tunnustettava kaikissa muissa jäsenvaltioissa siitä alkaen, kun päätöstä on noudatettava menettelyn aloitusvaltiossa.

Ensimmäistä alakohtaa on sovellettava myös silloin, kun velallinen oikeudellisen luonteensa vuoksi ei olisi voinut olla maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena muissa jäsenvaltioissa.

2. Edellä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun menettelyn tunnustaminen ei estä toisen jäsenvaltion tuomioistuinta aloittamasta 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä. Tällöin viimeksi mainittu menettely on III luvussa tarkoitettu sekundäärimenettely.

*20 artikla***Tunnustamisen vaikutukset**

1. Päätös 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisesta saa ilman eri muodollisuuksia muissa jäsenvaltioissa samat vaikutukset kuin sillä on menettelyn aloitusvaltion lain mukaan, jollei tästä asetuksesta muuta johdu eikä 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä ole aloitettu tässä toisessa jäsenvaltiossa.

2. Muissa jäsenvaltioissa ei saa riitauttaa 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn vaikutuksia. Velkojien oikeuksia koskevia rajoituksia erityisesti maksun lykkäyksen tai maksuvelvollisuudesta vapauttamisen osalta voidaan toisen jäsenvaltion alueella sijaitsevaan omaisuuteen nähden kohdistaa vain niihin velkoihin, jotka ovat siihen suostuneet.

*21 artikla***Selvittäjän valtuudet**

1. Selvittäjä, jonka 3 artiklan 1 kohdan nojalla toimivaltainen tuomioistuin on määrännyt, voi käyttää toisessa jäsenvaltiossa kaikkia niitä toimivaltuuksia, joita selvittäjällä on menettelyn aloitusvaltion lain mukaan, niin kauan kuin siellä ei ole aloitettu toista maksukyvyttömyysmenettelyä eikä annettu toista maksukyvyttömyysmenettelyä koskevan hakemuksen perusteella toimivaltuuksien käytön estävää turvaamista koskevaa toimenpidettä. Selvittäjä voi erityisesti siirtää velallisen omaisuutta sen jäsenvaltion alueelta, jossa se sijaitsee, jollei 8 ja 10 artiklasta muuta johdu.

2. Selvittäjä, jonka 3 artiklan 2 kohdan nojalla toimivaltainen tuomioistuin on määrännyt, voi toisessa jäsenvaltiossa oikeudenkäynnissä tai muutoin esittää vaatimuksia sillä perusteella, että irtainta omaisuutta on siirretty maksukyvyttömyysmenettelyn alkamisen jälkeen menettelyn aloitusvaltion alueelta tämän toisen jäsenvaltion alueelle. Selvittäjä voi myös vaatia oikeustoimen peräyttämistä, jos se on velkojien edun mukaista.

3. Toimivaltuuksiaan käyttäessään selvittäjän on noudatettava sen jäsenvaltion lakia, jossa selvittäjä aikoo toimia, erityisesti menettelyn piiriin kuuluvan omaisuuden rahaksimuuttoa koskevia säännöksiä. Näihin toimivaltuuksiin ei voi sisältyä pakkokeinojen käyttöä, ellei kyseisen jäsenvaltion tuomioistuin niitä määrää, eikä oikeutta ratkaista riitaa.

*22 artikla***Todistus selvittäjän määräämisestä**

Selvittäjän määräys on osoitettava esittämällä oikeaksi todistettu jäljennös alkuperäisestä päätöksestä, jolla määräys on annettu, tai muulla toimivaltaisen tuomioistuimen antamalla todistuksella.

Selvittäjän määräyksestä voidaan vaatia käänös sen jäsenvaltion viralliselle kielelle, jossa selvittäjä aikoo toimia, tai jollekin sen virallisista kielistä. Muuta laillistamista tai vastaavaa muodollisuutta ei saa vaatia.

23 artikla

Suorituksen palauttaminen ja huomioon ottaminen

1. Jos velkoja 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun menettelyn alkamisen jälkeen saa millä tavalla tahansa, erityisesti ulosottoimin, täyden tai osittaisen suorituksen saatavastaan velallisen muun jäsenvaltion alueella sijaitsevasta omaisuudesta, sen on palautettava selvittäjälle, mitä se on saanut, jollei 8 ja 10 artiklasta muuta johdu.
2. Velkojen yhdenvertaisen kohtelun turvaamiseksi velkojalle, joka on maksukyvyttömyysmenettelyssä saanut saatavalleen jako-osuutta, jaetaan muussa maksukyvyttömyysmenettelyssä jako-osuutta vain, jos muut samassa etuoikeusasemassa olevat velkojat ovat siinä saaneet vastaavan jako-osuuden.

24 artikla

Maksukyvyttömyysrekisterien perustaminen

1. Jäsenvaltioiden on perustettava alueelleen yksi tai useampi rekisteri, jossa julkaistaan tietoja maksukyvyttömyysmenettelyistä, jäljempänä 'maksukyvyttömyysrekisterit', ja pidettävä niitä yllä. Nämä tiedot on julkaistava mahdollisimman pian menettelyn alkamisen jälkeen.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on asetettava julkisesti saataville 27 artiklassa vahvistetuin edellytyksin ja niistä on käytävä ilmi seuraavaa, jäljempänä 'pakolliset tiedot':
 - a) maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamispäivä;
 - b) maksukyvyttömyysmenettelyn aloittanut tuomioistuin ja mahdollinen asian viitenumero;
 - c) liitteessä A tarkoitetun aloitetun maksukyvyttömyysmenettelyn tyyppi ja soveltuvin osin kansallisen lainsäädännön mukaisesti aloitetun menettelyn asiaankuuluva alatyypit;
 - d) tieto siitä, perustuuko toimivalta aloittaa menettely 3 artiklan 1, 2 vai 4 kohtaan;
 - e) jos velallinen on yhtiö tai muu oikeushenkilö, velallisen nimi, rekisterinumero, sääntömääräinen kotipaikka ja postiosoite, jos eri kuin sääntömääräinen kotipaikka;
 - f) jos velallinen on luonnollinen henkilö, riippumatta siitä, harjoittaako hän itsenäistä elinkeino- tai ammattitoimintaa, velallisen nimi, mahdollinen rekisterinumero ja postiosoite tai, jos osoite on salainen, velallisen syntymäpaikka ja -aika;
 - g) menettelyyn mahdollisesti määrätyn selvittäjän nimi ja postiosoite tai sähköpostiosoite;
 - h) saatavien ilmoittamisen mahdollinen määräaika tai viittaus kyseisen määräajan laskemisperusteisiin;
 - i) maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn mahdollinen lopettamispäivä;
 - j) tuomioistuin, jossa maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamispäätökseen on haettava muutosta 5 artiklan mukaisesti, ja muutoksenhaun mahdollinen määräaika tai viittaus kyseisen määräajan laskemisperusteisiin.
3. Edellä oleva 2 kohta ei estä jäsenvaltioita sisällyttämästä kansallisiin maksukyvyttömyysrekistereihinsä muita asiakirjoja tai lisätietoja, kuten tietoa maksukyvyttömyyteen liittyvistä johtajien liiketoimintakielloista.
4. Jäsenvaltioilla ei ole velvollisuutta sisällyttää maksukyvyttömyysrekistereihin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja yksityishenkilöistä, jotka eivät harjoita itsenäistä elinkeino- tai ammattitoimintaa, tai antaa näitä tietoja julkisesti saataville näiden rekisterien yhteenliittämisenjärjestelmän avulla, edellyttäen, että tiedossa oleville ulkomaisille velkojille ilmoitetaan 54 artiklan nojalla tämän artiklan 2 kohdan j alakohdassa tarkoitetuista seikoista.

Jos jäsenvaltio käyttää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua mahdollisuutta, maksukyvyttömyysmenettely ei vaikuta niiden ulkomaisten velkojien saataviin, jotka eivät ole saaneet ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietoja.

5. Tietojen julkaisemisella rekistereissä tämän asetuksen nojalla ei ole muita oikeusvaikutuksia kuin ne, joista säädetään kansallisessa lainsäädännössä ja 55 artiklan 6 kohdassa.

25 artikla

Maksukyvyttömyysrekisterien yhteenliittäminen

1. Komissio perustaa täytäntöönpanosäädöksillä hajautetun järjestelmän maksukyvyttömyysrekisterien yhteenliittämistä varten. Tähän järjestelmään kuuluvat maksukyvyttömyysrekisterit ja Euroopan oikeusportaali, joka toimii järjestelmän sisältämien tietojen julkisena sähköisenä yhteyspisteenä. Järjestelmään kuuluu kaikilla unionin toimielinten virallisilla kielillä toimiva hakupalvelu, jonka kautta annetaan saataville pakolliset tiedot sekä maksukyvyttömyysrekistereihin sisältyvät sellaiset muut asiakirjat tai tiedot, jotka jäsenvaltiot päättävät antaa saataville Euroopan oikeusportaalien kautta.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä 87 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2019 seuraavat:

- a) tekninen eritelmä, jossa määritellään sähköiset viestintä- ja tiedonvaihtomenetelmät maksukyvyttömyysrekisterien yhteenliittämisjärjestelmää varten laaditun rajapintamäärittelyn perusteella;
- b) tekniset toimenpiteet, joilla varmistetaan tietoteknisen turvallisuuden vähimmäisvaatimukset tiedon välittämistä ja jakamista varten maksukyvyttömyysrekisterien yhteenliittämisjärjestelmän sisällä;
- c) Euroopan oikeusportaalien 24 artiklassa esitettyjen tietojen perusteella tarjoaman hakupalvelun vähimmäisvaatimukset;
- d) 24 artiklassa esitettyihin tietoihin perustuvien hakujen tulosten esittämiseen liittyvät vähimmäisvaatimukset;
- e) yhteenliittämisjärjestelmän tarjoamien palvelujen saatavuuteen liittyvät keinot ja tekniset edellytykset; ja
- f) sanasto, joka sisältää lyhyen selityksen liitteessä A luetelluista kansallisista maksukyvyttömyysmenettelyistä.

26 artikla

Maksukyvyttömyysrekisterien perustamis- ja yhteenliittämiskustannukset

1. Maksukyvyttömyysrekisterien yhteenliittämisjärjestelmän perustaminen, ylläpito ja tuleva kehittäminen rahoitetaan unionin yleisestä talousarviosta.

2. Kukin jäsenvaltio vastaa kustannuksista, jotka aiheutuvat sen kansallisten maksukyvyttömyysrekisterien perustamisesta ja mukauttamisesta yhteentoimiviksi Euroopan oikeusportaalien kanssa, sekä kyseisten rekisterien hallinnointi-, toiminta- ja ylläpitokustannuksista. Tämä ei rajoita mahdollisuutta hakea avustuksia unionin rahoitusohjelmista kyseisten toimien tukemiseksi.

27 artikla

Edellytykset tietojen saamiseksi yhteenliittämisjärjestelmän kautta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 24 artiklan 2 kohdan a–j alakohdassa tarkoitettut pakolliset tiedot ovat saatavilla maksukyvyttömyysrekisterien yhteenliittämisjärjestelmän kautta maksutta.

2. Tämä asetus ei estä jäsenvaltioita perimästä kohtuullista maksua 24 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen tai lisätietojen saannista maksukyvyttömyysrekisterien yhteenliittämisjärjestelmän kautta.

3. Jäsenvaltiot voivat 25 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen vähimmäisvaatimusten lisäksi asettaa velalliseen liittyviä täydentäviä hakuvaatimuksia edellytykseksi pakollisten tietojen saannille yksityishenkilöistä, jotka eivät harjoita itsenäistä elinkeino- tai ammattitoimintaa, sekä yksityisistä elinkeino- tai ammatinharjoittajista, kun maksukyvyttömyysmenettely ei liity kyseiseen toimintaan.

4. Jäsenvaltiot voivat asettaa 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen saannin ehdoksi, että niitä pyydetään toimivaltaiselta viranomaiselta. Jäsenvaltiot voivat asettaa tietojen saannin ehdoksi sen tarkistamisen, että kyseisten tietojen saantiin on hyväksyttävä käyttötarkoitus. Tietoja pyytävän henkilön on voitava toimittaa pyyntö sähköisesti vakiolomakkeella Euroopan oikeusportaalien kautta. Jos tietojen saanti edellyttää hyväksyttävää käyttötarkoitusta, tietoja pyytävän henkilön on annettava perustella pyyntönsä asiaankuuluvien asiakirjojen sähköisillä kopeilla. Toimivaltaisen viranomaisen on annettava tietoja pyytäneelle henkilölle vastaus kolmen työpäivän kuluessa.

Tietoja pyytävää henkilöä ei saa velvoittaa toimittamaan käännöksiä pyynnön perusteena olevista asiakirjoista eikä vastaamaan toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisesti aiheutuvista käännöskustannuksista.

28 artikla

Kuuluttaminen toisessa jäsenvaltiossa

1. Selvittäjän tai velallisen, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa, on pyydettävä, että kuulutus maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamispäätöksestä ja tarvittaessa selvittäjän määräämistä koskevasta päätöksestä julkaistaan muussa jäsenvaltiossa, jossa velallisella on toimipaikka, kyseisen jäsenvaltion kuulutusmenettelyjen mukaisesti. Tällaisesta kuulutuksesta on käytävä tarvittaessa ilmi, kenet on määrätty selvittäjäksi ja perustuuko toimivalta 3 artiklan 1 vai 2 kohtaan.

2. Selvittäjä tai velallinen, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa, voi pyytää, että 1 kohdassa tarkoitettut tiedot julkaistaan missä tahansa muussa jäsenvaltiossa kyseisen jäsenvaltion kuulutusmenettelyjen mukaisesti, jos selvittäjä tai velallinen, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa, katsoo sen olevan tarpeen.

29 artikla

Merkintä toisen jäsenvaltion julkisiin rekistereihin

1. Jos sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa sijaitsee velallisen sellainen toimipaikka, joka on merkitty kyseisen jäsenvaltion julkiseen rekisteriin, tai jos sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa sijaitsee velalliselle kuuluvaa kiinteää omaisuutta, edellytetään, että tiedot 28 artiklassa tarkoitettujen maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisesta merkitään kiinteistörekisteriin, kaupparekisteriin tai mihin tahansa muuhun julkiseen rekisteriin, selvittäjän tai velallisen, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa, on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tällaisen rekisteriin merkitsemisen varmistamiseksi.

2. Selvittäjä tai velallinen, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa, voi pyytää tällaista rekisteriin merkitsemistä missä tahansa muussa jäsenvaltiossa, edellyttäen että tällainen rekisteriin merkitseminen sallitaan sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa rekisteriä pidetään.

30 artikla

Kustannukset

Edellä 28 ja 29 artiklassa tarkoitettua kuulutuksesta ja rekisteriin merkitsemisestä aiheutuneita kustannuksia pidetään menettelyyn liittyvinä kustannuksina.

31 artikla

Velalliselle olevan veloitteen täyttäminen

1. Jos joku on jäsenvaltiossa täyttänyt veloitteen velalliselle, joka on toisessa jäsenvaltiossa aloitetun maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena, vaikka velvoite olisi ollut täytettävä tämän maksukyvyttömyysmenettelyn selvittäjälle, vapautuu hän veloitteestaan, jos hän ei tiennyt menettelyn alkamisesta.

2. Jos velvoite on täytetty ennen kuin 28 artiklassa tarkoitettu kuulutus on julkaistu, katsotaan, jollei muuta näytetä, että veloitteen täyttänyt osapuoli ei tiennyt maksukyvyttömyysmenettelyn alkamisesta. Jos velvoite on täytetty kuulutuksen julkaisemisen jälkeen, katsotaan, jollei muuta näytetä, että hän tiesi menettelyn alkamisesta.

32 artikla

Muiden päätösten tunnustaminen ja täytäntöönpano

1. Tuomioistuimen, jonka päätös menettelyn aloittamisesta tunnustetaan 19 artiklan mukaisesti, antamat päätökset maksukyvyttömyysmenettelyn kulusta tai päättämisestä sekä kyseisen tuomioistuimen hyväksymät sovinnot on myös tunnustettava ilman eri muodollisuuksia. Kyseiset päätökset on pantava täytäntöön asetuksen (EU) N:o 1215/2012 39–44 ja 47–57 artiklan mukaisesti.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös maksukyvyttömyysmenettelystä välittömästi johtuviin ja siihen läheisesti liittyviin päätöksiin, silloinkin kun ne on antanut muu tuomioistuin.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös turvaamista koskevista toimenpiteistä tehtyihin päätöksiin, jotka on annettu maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen tekemisen jälkeen tai sen yhteydessä.

2. Muiden kuin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen päätösten tunnustamisen ja täytäntöönpanon osalta noudatetaan asetusta (EU) N:o 1215/2012 siltä osin kuin kyseistä asetusta sovelletaan.

33 artikla

Oikeusjärjestyksen perusteet

Jäsenvaltio voi kieltäytyä tunnustamasta toisessa jäsenvaltiossa aloitettua maksukyvyttömyysmenettelyä tai panemasta täytäntöön tällaisen menettelyn yhteydessä annettua päätöstä, jos tunnustaminen tai täytäntöönpano olisi selvästi vastoin kyseisen valtion oikeusjärjestyksen perusteita (*ordre public*), erityisesti vastoin sen peruseriaatteita tai sen valtiosäännössä turvattuja yksilön oikeuksia ja vapauksia.

III LUKU

SEKUNDÄÄRIMENETTELY

34 artikla

Menettelyn aloittaminen

Jos jäsenvaltion tuomioistuin on aloittanut maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn, joka on tunnustettu toisessa jäsenvaltiossa, kyseisen toisen jäsenvaltion 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimivaltainen tuomioistuin voi aloittaa sekundäärimenettelyn tämän luvun säännösten mukaisesti. Jos maksukyvyttömyyttä koskevassa päämenettelyssä on edellytetty velallisen maksukyvyttömyyttä, maksukyvyttömyyttä ei saa tutkia uudelleen jäsenvaltiossa, jossa maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely voidaan aloittaa. Maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn vaikutukset rajoittuvat velallisen omaisuuteen, joka sijaitsee sen jäsenvaltion alueella, jossa kyseinen menettely on aloitettu.

35 artikla

Sovellettava laki

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, maksukyvyttömyyttä koskevaan sekundäärimenettelyyn sovelletaan sen jäsenvaltion lakia, jonka alueella maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely on aloitettu.

36 artikla

Oikeus antaa sitoumus maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn välttämiseksi

1. Maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamisen välttämiseksi maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjä voi siinä jäsenvaltiossa, jossa maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely voitaisiin aloittaa, sijaitsevan omaisuuden osalta antaa yksipuolisen sitoumuksen, jäljempänä 'sitoumus', jonka mukaan selvittäjä kyseistä omaisuutta tai sen rahaksimuutosta saatua tuottoa jakaessaan noudattaa kansallisen lainsäädännön mukaisia omaisuuden jakamista ja etuoikeusjärjestystä koskevia oikeuksia, jotka velkojilla olisi, jos maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely olisi aloitettu kyseisessä jäsenvaltiossa. Sitoumuksessa on tarkennettava sen perustana olevat tosiseikat, erityisesti asianomaisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan omaisuuden arvo ja sen rahaksimuuttoa varten käytettävissä olevat vaihtoehdot.

2. Jos tämän artiklan mukainen sitoumus on annettu, 1 kohdassa tarkoitetun omaisuuden rahaksimuutosta saatavan tuoton jakamiseen, velkojien maksunsaantijärjestykseen ja velkojien oikeuksiin 1 kohdassa tarkoitettuun omaisuuteen sovelletaan sen jäsenvaltion lakia, jossa maksukyvyttömyyttä koskeva sekundaärimenettely olisi voitu aloittaa. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu omaisuus määritetään sitoumuksen antamishetken perusteella.
3. Sitoumus on tehtävä sen jäsenvaltion, jossa maksukyvyttömyyttä koskeva sekundaärimenettely olisi voitu aloittaa, virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä tai, jos kyseisessä jäsenvaltiossa on useita virallisia kieliä, sen paikan, jossa maksukyvyttömyyttä koskeva sekundaärimenettely olisi voitu aloittaa, virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä.
4. Sitoumus on tehtävä kirjallisesti. Siihen sovelletaan maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn aloitusvaltion mahdollisia muita muotovaatimuksia sekä mahdollisia omaisuuden jakoa koskevia hyväksymisvaatimuksia.
5. Tiedossa olevien paikallisten velkojien on hyväksyttävä sitoumus. Määräenemmistöä ja äänestystä koskevia sääntöjä, joita sovelletaan saneerausohjelmien hyväksymiseen sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jossa maksukyvyttömyyttä koskeva sekundaärimenettely olisi voitu aloittaa, sovelletaan myös sitoumuksen hyväksymiseen. Velkojien on voitava osallistua äänestykseen etäviestintäkeinoin, jos kansallinen lainsäädäntö sen sallii. Selvittäjän on ilmoitettava tiedossa oleville paikallisille velkojille sitoumuksesta, sen hyväksymistä koskevista säännöistä ja menettelyistä sekä sitoumuksen hyväksymisestä tai hylkäämisestä.
6. Tämän artiklan mukaisesti annettu ja hyväksytyt sitoumus on pesää sitova. Jos maksukyvyttömyyttä koskeva sekundaärimenettely aloitetaan 37 ja 38 artiklan mukaisesti, maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjän tai siirrettävä kyseisen jäsenvaltion alueelta sitoumuksen antamisen jälkeen siirtämänsä omaisuus tai, jos kyseinen omaisuus on jo muutettu rahaksi, sen tuotto maksukyvyttömyyttä koskevan sekundaärimenettelyn selvittäjälle.
7. Jos selvittäjä on antanut sitoumuksen, selvittäjän on ilmoitettava paikallisille velkojille aiotuista jaoista ennen 1 kohdassa tarkoitettua omaisuuden ja tuoton jakamista. Jos kyseiset tiedot eivät ole sitoumuksen ehtojen tai sovellettavan lainsäädännön mukaisia, paikallinen velkoja voi hakea jakoon muutosta maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn aloitusjäsenvaltion tuomioistuimissa omaisuuden jaon muuttamiseksi sitoumuksen ehtojen ja sovellettavan lainsäädännön mukaiseksi. Siinä tapauksessa omaisuuden jako suoritetaan vasta sen jälkeen, kun tuomioistuin on tehnyt päätöksen muutoksenhaun johdosta.
8. Paikalliset velkojat voivat saattaa asian maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn aloitusjäsenvaltion tuomioistuinten käsiteltäväksi vaatiakseen maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjää ryhtymään maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn aloitusvaltion lainsäädännön nojalla toteutettavissa oleviin tarvittaviin toimenpiteisiin, joilla varmistetaan sitoumuksen ehtojen noudattaminen.
9. Paikalliset velkojat voivat myös saattaa asian sen jäsenvaltion tuomioistuinten käsiteltäväksi, jossa maksukyvyttömyyttä koskeva sekundaärimenettely olisi voitu aloittaa, vaatiakseen tuomioistuinta toteuttamaan väliaikaisia toimenpiteitä tai suojelutoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että selvittäjä noudattaa sitoumuksen ehtoja.
10. Selvittäjä on vastuussa vahingosta, joka paikallisille velkojille aiheutui siitä, että selvittäjä ei noudattanut tässä artikkelissa säädettyjä velvoitteita ja vaatimuksia.
11. Tätä artiklaa sovellettaessa paikallisena velkojana pidetään viranomaista, joka on sijoittautunut jäsenvaltioon, jossa olisi voitu aloittaa maksukyvyttömyyttä koskeva sekundaärimenettely, ja jonka on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/94/EY⁽¹⁾ mukaisesti taattava maksu työntekijöiden työ sopimuksista tai työsuhteista johtuvista maksamatta olevista saatavista, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/94/EY, annettu 22 päivänä lokakuuta 2008, työntekijöiden suojasta työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa (EUVL L 283, 28.10.2008, s. 36).

37 artikla

Oikeus hakea maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamista

1. Maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamista voi hakea:
 - a) maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjä;
 - b) mikä tahansa muu henkilö tai viranomainen, jolla on oikeus hakea maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista sen jäsenvaltion lain mukaan, jonka alueella maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamista haetaan.
2. Jos sitoumuksesta on tullut 36 artiklan mukaisesti sitova, maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamista koskeva hakemus on tehtävä 30 päivän kuluessa sitoumuksen hyväksymistä koskevan ilmoituksen vastaanotamisesta.

38 artikla

Maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamispäätös

1. Jos tuomioistuimelle tehdään hakemus maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamisesta, sen on välittömästi ilmoitettava tästä maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjälle tai velalliselle, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa, ja annettava tälle mahdollisuus tulla kuulluksi hakemuksen johdosta.
2. Jos maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjä on antanut sitoumuksen 36 artiklan mukaisesti, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuomioistuimen on selvittäjän pyynnöstä jätettävä maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely aloittamatta, jos se toteaa, että sitoumus suojelee asianmukaisesti paikallisten velkojien yleisiä intressejä.
3. Jos yksittäiset täytäntöönpanotoimet on väliaikaisesti keskeytetty, jotta velallinen ja velkojat voisivat neuvotella, tuomioistuin voi selvittäjän tai velallisen, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa, pyynnöstä lykätä maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamista enintään kolmella kuukaudella edellyttäen, että paikallisten velkojien intressien suojelemiseksi on otettu käyttöön asianmukaiset toimenpiteet.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettu tuomioistuin voi määrätä turvaamista koskevia toimenpiteitä paikallisten velkojien intressien suojelemiseksi ja vaatia, että selvittäjä tai velallinen, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa, ei siirrä siinä jäsenvaltiossa, jossa velallisella on toimipaikka, sijaitsevaa omaisuutta tai muuta sitä rahaksi, ellei tämä liity velallisen tavanomaiseen liiketoimintaan. Tuomioistuin voi määrätä myös muita toimenpiteitä paikallisten velkojien intressien suojelemiseksi lykkäyksen aikana, jollei tämä ole ristiriidassa riita-asia- oikeudenkäynteihin sovellettavien kansallisten sääntöjen kanssa.

Tuomioistuimen on peruutettava maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamisen lykkäys omasta aloitteestaan tai velkojan pyynnöstä, jos lykkäyksen aikana päästään sopimukseen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa neuvotteluissa.

Tuomioistuin voi peruuttaa lykkäyksen omasta aloitteestaan tai velkojan pyynnöstä, jos lykkäyksen jatkuminen vahingoittaa velkojan oikeuksia, erityisesti jos neuvottelut ovat keskeytyneet tai on käynyt ilmeiseksi, että niissä ei todennäköisesti päästä sopimukseen, tai jos selvittäjä tai velallinen, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa, on rikkonut kieltoa muuttaa velallisen omaisuutta rahaksi tai siirtää sitä sen jäsenvaltion alueelta, jossa toimipaikka sijaitsee.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu tuomioistuin voi maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjän hakemuksesta aloittaa jonkin liitteessä A luetellun, muuntyyppisen kuin alun perin pyydetyn maksukyvyttömyysmenettelyn, jos edellytykset tämän tyyppisen menettelyn aloittamiseksi kansallisen lainsäädännön mukaisesti täyttyvät ja tämän tyyppinen menettely on asianmukaisin paikallisten velkojien intressien sekä pää- ja sekundäärimenettelyjen välisen johdonmukaisuuden kannalta. Tällöin sovelletaan 34 artiklan toista virkettä.

39 artikla

Muutoksenhaku maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamispäätökseen

Maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjä voi hakea muutosta maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamispäätökseen sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jossa maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely on aloitettu, jos tuomioistuin ei noudattanut 38 artiklassa säädettyjä ehtoja ja vaatimuksia.

40 artikla

Kustannusten ennakkomaksu

Jos sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa maksukyvyttömyyttä koskevan sekundaärimenettelyn aloittamista haetaan, velallisen omaisuuden on riitettävä kattamaan menettelystä aiheutuvat kustannukset kokonaan tai osittain, tuomioistuimien voi hakemuksen vastaanottaessaan vaatia, että hakija suorittaa ennakkomaksun näistä kustannuksista tai asettaa niistä riittävän vakuuden.

41 artikla

Selvittäjien välinen yhteistyö ja kommunikointi

1. Saman velallisen maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjän sekä maksukyvyttömyyttä koskevien sekundaärimenettelyjen selvittäjän tai selvittäjien on tehtävä yhteistyötä, mikäli tällainen yhteistyö ei riko kumpaankaan näistä menettelyistä sovellettavia sääntöjä. Yhteistyötä voidaan toteuttaa missä muodossa tahansa, myös tekemällä sopimuksia tai selvittäjien välisiä sopimuksia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua yhteistyötä toteuttaessaan selvittäjien on

- a) toimitettava toisilleen mahdollisimman pian kaikki tiedot, joilla voi olla merkitystä toisessa menettelyssä, erityisesti tiedot edistymisestä saatavien ilmoittamisessa ja todentamisessa sekä kaikista velallisen tervehdyttämiseen tai saneeraukseen taikka menettelyn lopettamiseen tähtäävistä toimenpiteistä, edellyttäen että luottamuksellisten tietojen suojaamiseksi toteutetaan asianmukaiset järjestelyt;
- b) tarkasteltava mahdollisuutta velallisen saneeraukseen ja, jos tällainen mahdollisuus on olemassa, koordinoitava saneerausohjelman laatimista ja toteuttamista;
- c) koordinoitava velallisen omaisuuden ja liiketoimien rahaksimuuton tai käytön hallinnointia; maksukyvyttömyyttä koskevan sekundaärimenettelyn selvittäjän on annettava maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjälle hyvissä ajoin tilaisuus tehdä ehdotuksia maksukyvyttömyyttä koskevan sekundaärimenettelyn piiriin kuuluvan omaisuuden rahaksimuutosta tai käytöstä.

3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin tilanteissa, joissa samaa velallista koskevissa ja samaan aikaan aloitetuissa maksukyvyttömyyttä koskevissa pää- tai sekundaärimenettelyissä tai alueellisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä velallinen säilyttää määräysvallan omaisuuteensa.

42 artikla

Tuomioistuinten välinen yhteistyö ja kommunikointi

1. Tuomioistuimen, jossa on vireillä maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskeva hakemus tai jossa tällainen menettely on aloitettu, on saman velallisen maksukyvyttömyyttä koskevassa päämenettelyssä, alueellisessa menettelyssä ja sekundaärimenettelyssä tehtävä koordinoinnin helpottamiseksi yhteistyötä minkä tahansa muun tuomioistuimen kanssa, jossa on vireillä maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskeva hakemus tai jossa tällainen menettely on aloitettu, mikäli tällainen yhteistyö ei ole mihinkään näistä menettelyistä sovellettavien sääntöjen vastaista. Tuomioistuimet voivat tätä varten määrätä tarvittaessa riippumattoman henkilön tai elimen toimimaan ohjeidensa mukaisesti, edellyttäen että tämä ei ole näihin menettelyihin sovellettavien sääntöjen vastaista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua yhteistyötä toteuttaessaan tuomioistuimet tai 1 kohdassa tarkoitettujen niiden puolesta toimimaan määrättyt henkilöt tai elimet voivat kommunikoida suoraan toistensa kanssa tai pyytää suoraan tietoja tai apua toisiltaan, mikäli tällaisessa kommunikoinnissa kunnioitetaan menettelyn osapuolten menettelyllisiä oikeuksia ja tietojen luottamuksellisuutta.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua yhteistyötä voidaan toteuttaa kaikin tuomioistuimen asianmukaisiksi katsomin keinoin. Se voi erityisesti koskea:

- a) selvittäjien määräämisen koordinointia;
- b) tietojen toimittamista tuomioistuimen asianmukaisiksi katsomin keinoin;
- c) velallisen omaisuuden ja liiketoimien hallinnoinnin ja valvonnan koordinointia;
- d) kuulemisten järjestämisen koordinointia;
- e) selvittäjien välisten sopimusten hyväksymisen koordinointia tarvittaessa.

*43 artikla***Selvittäjien ja tuomioistuinten välinen yhteistyö ja kommunikointi**

1. Saman velallisen maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn, alueellisen menettelyn ja sekundäärimenettelyn koordinoinnin helpottamiseksi
 - a) maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjän on tehtävä yhteistyötä ja kommunikointia minkä tahansa tuomioistuimen kanssa, jossa on vireillä maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamista koskeva hakemus tai jossa tällainen menettely on aloitettu;
 - b) maksukyvyttömyyttä koskevan alueellisen menettelyn tai sekundäärimenettelyn selvittäjän on tehtävä yhteistyötä ja kommunikointia sen tuomioistuimen kanssa, jossa on vireillä maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn aloittamista koskeva hakemus tai jossa tällainen menettely on aloitettu; ja
 - c) maksukyvyttömyyttä koskevan alueellisen menettelyn tai sekundäärimenettelyn selvittäjän on tehtävä yhteistyötä ja kommunikointia sen tuomioistuimen kanssa, jossa on vireillä toisen maksukyvyttömyyttä koskevan alueellisen menettelyn tai sekundäärimenettelyn aloittamista koskeva hakemus tai jossa tällainen menettely on aloitettu,

mikäli tällainen yhteistyö ja kommunikointi ei riko mihinkään näistä menettelyistä sovellettavia sääntöjä eikä aiheuta eturistiriitoja.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua yhteistyötä voidaan toteuttaa kaikin asianmukaisin keinoin, kuten 42 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuina keinoin.

*44 artikla***Yhteistyön ja kommunikoinnin kustannukset**

Edellä 42 ja 43 artiklassa säädetty vaatimukset eivät saa johtaa siihen, että tuomioistuimet perivät toisiltaan yhteistyöstä ja kommunikoinnista aiheutuvia kustannuksia.

*45 artikla***Velkojen oikeuksien käyttö**

1. Velkoja voi ilmoittaa saatavansa maksukyvyttömyyttä koskevassa päämenettelyssä ja missä tahansa maksukyvyttömyyttä koskevassa sekundäärimenettelyssä.
2. Maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjän ja maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn selvittäjän on ilmoitettava toisessa menettelyssä saatavat, jotka on jo ilmoitettu siinä menettelyssä, johon kyseinen selvittäjä on määrätty, jos tämä on viimeksi mainitun menettelyn velkojen edun mukaista, kuitenkin siten, että velkojilla on oikeus kieltää saatavansa ilmoittaminen tai peruuttaa se, jos sovellettava laki sen sallii.
3. Maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjällä ja maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn selvittäjällä on samanlainen oikeus kuin velkojalla osallistua toiseen menettelyyn, erityisesti osallistumalla velkojainkokouksiin.

*46 artikla***Omaisuuksien rahaksimuuton keskeytys**

1. Maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittaneen tuomioistuimen on maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjän pyynnöstä määrättävä omaisuuden rahaksimuutto kokonaan tai osittain keskeytettäväksi. Se voi tällöin vaatia maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjältä tarpeellisia toimia maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn velkojen ja tiettyjen velkojaryhmien intressien turvaamiseksi. Tämä selvittäjän pyyntö voidaan hylätä vain, jos on ilmeistä, että keskeytyksellä ei ole merkitystä maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn velkojille. Omaisuuden rahaksimuuton keskeytys voidaan määrätä enintään kolmeksi kuukaudeksi. Sitä voidaan jatkaa tai se voidaan uusia täksi määräajaksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuomioistuimen on peruutettava omaisuuden rahaksimuuton keskeytys
 - a) maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjän pyynnöstä;
 - b) omasta aloitteestaan, velkojan pyynnöstä tai maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn selvittäjän pyynnöstä, jos keskeytystä ei voi enää pitää perusteltuna, erityisesti maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn tai maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn velkojien kannalta.

47 artikla

Selvittäjän valtuudet ehdottaa saneerausohjelmia

1. Jos sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jossa maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely on aloitettu, tällainen menettely voidaan päättää ilman likvidaatiota saneerausohjelman, sovinnon tai vastaavan toimenpiteen avulla, maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjällä on valtuudet ehdottaa tällaista toimenpidettä kyseisen jäsenvaltion menettelyn mukaisesti.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetusta, maksukyvyttömyyttä koskevassa sekundäärimenettelyssä ehdotetusta toimenpiteestä johtuvat rajoitukset velkojien oikeuksiin, kuten maksun lykkäys tai maksuvelvollisuudesta vapautuminen, eivät ilman kaikkien asianomaisten velkojien suostumusta koske sitä velallisen omaisuutta, joka ei kuulu tämän menettelyn piiriin.

48 artikla

Maksukyvyttömyysmenettelyn lopettamisen vaikutus

1. Maksukyvyttömyysmenettelyn lopettaminen ei estä jatkamasta muita kyseisenä aikana vielä käynnissä olevia, samaa velallista koskevia maksukyvyttömyysmenettelyjä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 49 artiklan soveltamista.
2. Jos yhtiötä tai muuta oikeushenkilöä koskeva maksukyvyttömyysmenettely on vireillä jäsenvaltiossa, jossa on kyseisen yhtiön tai muun oikeushenkilön sääntömääräinen kotipaikka, ja menettely johtaisi yhtiön tai muun oikeushenkilön purkamiseen, kyseinen yhtiö tai muu oikeushenkilö lakkaa olemasta vasta sitten, kun samaa velallista koskevat muut maksukyvyttömyysmenettelyt on lopetettu tai kyseisten menettelyjen selvittäjä tai selvittäjät ovat antaneet suostumuksensa purkamiseen.

49 artikla

Maksukyvyttömyyttä koskevassa sekundäärimenettelyssä jäljelle jäänyt omaisuus

Jos maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn piiriin kuuluvan omaisuuden rahaksimuutolla on mahdollista maksaa kaikki siinä menettelyssä hyväksytyt saatavat, tässä menettelyssä määrätyn selvittäjän on viivytyksettä luovutettava jäljelle jäänyt omaisuus maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjälle.

50 artikla

Myöhemmin aloitettu maksukyvyttömyyttä koskeva päämenettely

Jos 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu menettely on aloitettu sen jälkeen, kun toisessa jäsenvaltiossa on aloitettu 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely, 41, 45, 46, 47 ja 49 artiklaa sovelletaan aiemmin aloitettuun menettelyyn siltä osin kuin se on tämän menettelyn vaihe huomioon ottaen mahdollista.

51 artikla

Maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn muuntaminen

1. Maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjän hakemuksesta sen jäsenvaltion tuomioistuimien, jossa maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely on aloitettu, voi määrätä, että maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely muunnetaan liitteessä A luetelluksi muuntotyyppiseksi maksukyvyttömyysmenettelyksi, jos edellytykset tämän tyyppisen menettelyn aloittamiseksi kansallisen lainsäädännön mukaisesti täyttyvät ja tämäntyyppinen menettely on asianmukaisin paikallisten velkojien intressien sekä pää- ja sekundäärimenettelyjen välisen johdonmukaisuuden kannalta.

2. Tuomioistuin voi 1 kohdassa tarkoitettua hakemusta tarkastellessaan pyytää tietoja molempiin menettelyihin osallistuvilta selvittäjiltä.

52 artikla

Turvaamista koskevat toimenpiteet

Kun 3 artiklan 1 kohdan nojalla toimivaltainen jäsenvaltion tuomioistuin määrää väliaikaisen selvittäjän varmistukseen velallisen omaisuuden säilymisen, tämä väliaikainen selvittäjä voi pyytää toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan velallisen omaisuuden säilyttämiseksi ja turvaamiseksi kyseisen jäsenvaltion lain mukaisia toimenpiteitä maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen ja menettelyn aloittamista koskevan päätöksen tekemisen väliseksi ajaksi.

IV LUKU

TIETOJEN ANTAMINEN VELKOJILLE JA SAATAVIEN ILMOITTAMINEN

53 artikla

Oikeus saatavien ilmoittamiseen

Ulkomaiset velkojat voivat ilmoittaa saatavansa maksukyvyttömyysmenettelyssä millä tahansa menettelyn aloitusvaltion lainsäädännössä hyväksytyllä viestintäkeinolla. Lakimiehen tai muun oikeusalan ammattilaisen käyttäminen ei ole pakollista pelkästään saatavia ilmoitettaessa.

54 artikla

Velvollisuus antaa tietoja velkojille

1. Kun maksukyvyttömyysmenettely on alkanut jäsenvaltiossa, kyseisen valtion toimivaltaisen tuomioistuimen tai kyseisen tuomioistuimen määräämän selvittäjän on viipymättä toimitettava tästä ilmoitus tunnetuille ulkomaisille velkojille.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa, joka on toimitettava erikseen kullekin velkojalle, on mainittava erityisesti määräajat, seuraamukset niiden laiminlyönnistä, se elin tai viranomainen, joka ottaa vastaan ilmoitukset saatavista, sekä muut määrätyt toimenpiteet. Siitä on käytävä ilmi myös, onko velkojan ilmoitettava saatava, joka on etuoikeutettu tai jonka vakuutena on esineoikeus. Ilmoitukseen on sisällyttävä myös jäljennös 55 artiklassa tarkoitetusta saatavien ilmoittamista koskevasta vakiolomakkeesta tai tieto siitä, missä lomake on saatavilla.
3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu ilmoitus toimitetaan käyttäen 88 artiklan mukaisesti laadittavaa vakiolomaketta. Lomake julkaistaan Euroopan oikeusportaalissa, ja sen otsikkona on "Ilmoitus maksukyvyttömyysmenettelystä" kaikilla unionin toimielinten virallisilla kielillä. Se toimitetaan menettelyn aloitusvaltion virallisella kielellä tai, jos kyseisessä jäsenvaltiossa on useita virallisia kieliä, maksukyvyttömyysmenettelyn aloituspaikan virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä taikka muulla kielellä, jonka kyseinen valtio on ilmoittanut hyväksyvänsä 55 artiklan 5 kohdan mukaisesti, jos voidaan olettaa, että kyseinen kieli on helpommin ulkomaisten velkojien ymmärrettävissä.
4. Tässä artiklassa tarkoitetun vakiolomakkeen käyttö ei ole pakollista maksukyvyttömyysmenettelyssä, joka koskee luonnollista henkilöä, joka ei harjoita elinkeino- tai ammattitoimintaa, jos velkojat eivät ole velvollisia ilmoittamaan saataviaan niiden ottamiseksi menettelyssä huomioon.

55 artikla

Saatavien ilmoittamista koskeva menettely

1. Ulkomaiset velkojat voivat ilmoittaa saatavansa käyttäen 88 artiklan mukaisesti laadittavaa vakiolomaketta. Lomakkeen otsikkona on "Saatavien ilmoittaminen" kaikilla unionin toimielinten virallisilla kielillä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu vakiolomake sisältää seuraavat tiedot:
- a) edellä 1 kohdassa tarkoitetun ulkomaisen velkojan nimi, postiosoite, mahdollinen sähköpostiosoite, mahdollinen henkilötunnus ja pankkiyhteystiedot;
 - b) saatavan määrä, pääoma ja tarvittaessa korko eriteltyinä, ja päivä, jona saatava on syntynyt, sekä päivä, jona se erääntyi, jollei se ole sama;
 - c) jos vaaditaan korkoa, korkotaso, onko korko lainsäädäntöön vai sopimukseen perustuva, aika, jolta korkoa vaaditaan, ja koron pääomitettu määrä;
 - d) jos vaaditaan kuluja, jotka aiheutuivat vaatimuksen esittämisestä ennen menettelyn alkamista, näiden kulujen määrä ja niitä koskevat yksityiskohtaiset tiedot;
 - e) saatavan luonne;
 - f) tieto siitä, vaaditaanko saatavalle etuoikeutta, ja tällaisen vaatimuksen perusteet;
 - g) tieto siitä, vedotaanko saatavan osalta esinevakuusoikeuteen tai omistuksenpidätykseen, ja jos vedotaan, mitä omaisuutta vakuusoikeus koskee, vakuusoikeuden myöntämispäivä sekä rekisterinumero, jos vakuusoikeus on rekisteröity; ja
 - h) tieto siitä, vaaditaanko kuittausta, ja jos vaaditaan, keskinäisten saatavien määrä maksukyvyttömyysmenettelyn alkamispäivänä, päivä, jona saatavat syntyivät, ja saatavan jäljellä oleva määrä kuittauksen jälkeen.

Vakiolomakkeeseen on liitettävä jäljennökset mahdollisista tositteista.

3. Vakiolomakkeessa on ilmoitettava, että 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen velkojan pankkiyhteystietojen ja henkilötunnuksen toimittaminen ei ole pakollista.

4. Jos velkoja ilmoittaa saatavansa muulla tavalla kuin 1 kohdassa tarkoitettulla vakiolomakkeella, ilmoituksen on sisällettävä 2 kohdassa tarkoitettut tiedot.

5. Saatavat voidaan ilmoittaa millä tahansa unionin toimielinten virallisella kielellä. Tuomioistuin, selvittäjä tai velallinen, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa, voi vaatia velkojaa toimittamaan käännöksen menettelyn aloitusvaltion virallisella kielellä tai, jos kyseisessä jäsenvaltiossa on useita virallisia kieliä, sen paikan, jossa maksukyvyttömyysmenettely on aloitettu, virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä, taikka jollakin muulla kielellä, jonka kyseinen jäsenvaltio on ilmoittanut voivansa hyväksyä. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava, hyväksyykö se saatavia ilmoitettaessa unionin toimielinten jonkin muun virallisen kielen kuin omansa.

6. Saatavat on ilmoitettava menettelyn aloitusvaltion lainsäädännössä vahvistetussa määräajassa. Jos kyseessä on ulkomainen velkoja, määräajan on oltava vähintään 30 päivää siitä, kun tieto maksukyvyttömyysmenettelyn alkamisesta julkaistiin menettelyn aloitusvaltion maksukyvyttömyysrekisterissä. Jos jäsenvaltio nojautuu 24 artiklan 4 kohtaan, määräajan on oltava vähintään 30 päivää siitä, kun velkojalle on annettu ilmoitus 54 artiklan mukaisesti.

7. Jos tuomioistuimella, selvittäjällä tai velallisella, jolla säilyy määräysvalta omaisuutensa, on epäilyksiä tämän artiklan mukaisesti ilmoitetusta saatavasta, sen on annettava velkojalle mahdollisuus esittää lisätodisteita saatavan olemassaolosta ja määrästä.

V LUKU

YRITYSRYHMIEN JÄSENTEN MAKSUKYVYTTÖMYYSMENETTELY

1 JAKSO

Yhteistyö ja kommunikointi

56 artikla

Selvittäjien välinen yhteistyö ja kommunikointi

1. Jos maksukyvyttömyysmenettely koskee kahta tai useampaa yritysrhmän jäsentä, ryhmän jäsentä koskevaan menettelyyn määrätyn selvittäjän on tehtävä yhteistyötä saman ryhmän muuta jäsentä koskevaan menettelyyn määrätyn selvittäjän kanssa, mikäli tällainen yhteistyö on omiaan helpottamaan näiden menettelyjen tehokasta hallinnointia, ei

riko tällaisiin menettelyihin sovellettavia sääntöjä eikä aiheuta eturistiriitoja. Yhteistyötä voidaan toteuttaa missä muodossa tahansa, myös tekemällä sopimuksia tai selvittäjien välisiä sopimuksia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua yhteistyötä toteuttaessaan selvittäjien on
 - a) toimitettava toisilleen mahdollisimman pian kaikki tiedot, joilla voi olla merkitystä muiden menettelyjen kannalta, edellyttäen että luottamuksellisten tietojen suojaamiseksi toteutetaan asianmukaiset järjestelyt;
 - b) harkittava, onko maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena olevien ryhmän jäsenten liiketoimien hallinnointia ja valvontaa mahdollista koordinoida, ja jos on, koordinoitava tällaista hallinnointia ja valvontaa;
 - c) harkittava, onko maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena olevia ryhmän jäseniä mahdollista saneerata, ja jos on, sovitettava yhteen koordinoitua saneerausohjelmaa koskeva ehdotus ja sitä koskevat neuvottelut.

Edellä olevia b ja c alakohtaa sovellettaessa kaikki 1 kohdassa tarkoitetut selvittäjät tai jotkut niistä voivat sopia antavansa lisäoikeuksia yhteen menettelyyn määrätyle selvittäjälle, mikäli tällainen sopimus on kuhunkin menettelyyn sovellettavien sääntöjen mukaan sallittu. Ne voivat myös sopia jakavansa keskenään tietyt tehtävät, mikäli tällainen tehtävien jakaminen on kuhunkin menettelyyn sovellettavien sääntöjen mukaan sallittu.

57 artikla

Tuomioistuinten välinen yhteistyö ja kommunikointi

1. Jos maksukyvyttömyysmenettely koskee kahta tai useampaa yritysyhmän jäsentä, tuomioistuimen, joka on aloittanut tällaisen menettelyn, on tehtävä yhteistyötä kaikkien muiden tuomioistuinten kanssa, joissa on vireillä hakemus aloittaa saman ryhmän muuta jäsentä koskeva menettely tai jotka ovat aloittaneet tällaisen menettelyn, mikäli tällainen yhteistyö on omiaan helpottamaan menettelyjen tehokasta hallinnointia, ei riko niihin sovellettavia sääntöjä eikä aiheuta eturistiriitoja. Tuomioistuimet voivat tätä varten nimetä tarvittaessa riippumattoman henkilön tai elimen toimimaan ohjeidensa mukaisesti, edellyttäen että tämä ei ole niihin sovellettavien sääntöjen vastaista.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua yhteistyötä toteuttaessaan tuomioistuimet tai 1 kohdassa tarkoitetut niiden puolesta toimimaan määrätyt henkilöt tai elimet voivat kommunikoida suoraan toistensa kanssa tai pyytää suoraan tietoja tai apua toisiltaan, mikäli tällaisessa kommunikoinnissa kunnioitetaan menettelyn osapuolten menettelyllisiä oikeuksia ja tietojen luottamuksellisuutta.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua yhteistyötä voidaan toteuttaa kaikin tuomioistuimen asianmukaisiksi katsomin keinoin. Yhteistyö voi koskea erityisesti seuraavia:
 - a) selvittäjien määräämisen koordinointi;
 - b) tietojen toimittaminen tuomioistuimen asianmukaisiksi katsomin keinoin;
 - c) ryhmän jäsenten omaisuuden ja liiketoimien hallinnoinnin ja valvonnan koordinointi;
 - d) kuulemisten järjestämisen koordinointi;
 - e) tarvittaessa selvittäjien välisten sopimusten hyväksymisen koordinointi.

58 artikla

Selvittäjien ja tuomioistuinten välinen yhteistyö ja kommunikointi

Selvittäjä, joka on määrätty yritysyhmän jäsentä koskevaan maksukyvyttömyysmenettelyyn,

- a) tekee yhteistyötä ja kommunikoi kaikkien muiden tuomioistuinten kanssa, joissa on vireillä hakemus aloittaa saman ryhmän muuta jäsentä koskeva menettely tai jotka ovat aloittaneet tällaisen menettelyn; ja
- b) voi pyytää kyseiseltä tuomioistuimelta tietoja ryhmän toista jäsentä koskevasta menettelystä tai pyytää apua menettelyssä, johon kyseinen selvittäjä on määrätty,

mikäli tällainen yhteistyö ja kommunikointi on omiaan helpottamaan menettelyjen tehokasta hallinnointia, ei aiheuta eturistiriitoja eikä riko menettelyihin sovellettavia sääntöjä.

59 artikla

Yhteistyön ja kommunikoinnin kustannukset yritysrhmän jäseniä koskevissa menettelyissä

Tämän asetuksen 56–60 artiklassa tarkoitetusta yhteistyöstä ja kommunikoinnista aiheutuneita selvittäjän tai tuomioistuimen kustannuksia pidetään menettelyyn liittyvinä kustannuksina.

60 artikla

Selvittäjän valtuudet yritysrhmän jäseniä koskevassa menettelyssä

1. Yritysrhmän jäsentä koskevaan maksukyvyttömyysmenettelyyn määrätty selvittäjä voi, siinä määrin kuin se on asianmukaista menettelyjen tehokkaan hallinnoinnin helpottamiseksi,

- a) tulla kuulluksi missä tahansa saman ryhmän muuta jäsentä koskevassa menettelyssä;
- b) pyytää omaisuuden rahaksimuuttoon liittyvän toimenpiteen keskeyttämistä saman ryhmän muuta jäsentä koskevassa menettelyssä, edellyttäen että
 - i) saneerausohjelmaa, joka koskee kaikkia tai joitakin ryhmän jäseniä, joiden osalta on aloitettu maksukyvyttömyysmenettely, on ehdotettu 56 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla ja sillä on riittävä onnistumismahdollisuus;
 - ii) keskeyttäminen on tarpeen, jotta voidaan varmistaa saneerausohjelman asianmukainen toteuttaminen;
 - iii) saneerausohjelma olisi eduksi velkojille menettelyssä, jossa keskeyttämistä pyydetään; ja
 - iv) maksukyvyttömyysmenettelyyn, johon on määrätty tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu selvittäjä, ja menettelyyn, jossa keskeyttämistä pyydetään, ei sovelleta tämän luvun 2 jakson mukaista koordinointia;
- c) hakea 61 artiklan mukaisen ryhmäkoordinointimenettelyn aloittamista.

2. Tuomioistuimen, joka on aloittanut 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun menettelyn, on keskeytettävä menettelyyn kuuluvan omaisuuden rahaksimuuttoon liittyvä toimenpide kokonaan tai osittain, jos se toteaa, että 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät.

Tuomioistuimen on ennen keskeytyksen määräämistä kuultava siihen menettelyyn määrättyä selvittäjää, jossa keskeyttämistä pyydetään. Keskeyttäminen voidaan määrätä tuomioistuimen asianmukaiseksi katsomaksi ajaksi, joka on enintään kolme kuukautta ja menettelyyn sovellettavien sääntöjen mukainen.

Keskeyttämisen määräävä tuomioistuin voi vaatia 1 kohdassa tarkoitettua selvittäjää toteuttamaan kansallisen lainsäädännön nojalla soveltuvat toimenpiteet velkojien intressien varmistamiseksi menettelyssä.

Tuomioistuin voi pidentää keskeyttämisen kestoa asianmukaiseksi katsomallaan yhdellä tai useammalla lisäajalla, joka on menettelyyn sovellettavien sääntöjen mukainen, edellyttäen, että 1 kohdan b alakohdan ii–iv alakohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät edelleen ja että keskeyttämisen kokonaiskesto (alkuperäinen kesto sekä mahdolliset pidennykset yhdessä) on enintään kuusi kuukautta.

2 JAKSO

Koordinointi

1 alajakso

Menettely

61 artikla

Hakemus ryhmäkoordinointimenettelyn aloittamiseksi

1. Yritysrhmän jäsentä koskevaan maksukyvyttömyysmenettelyyn määrätty selvittäjä voi hakea ryhmäkoordinointimenettelyä missä tahansa tuomioistuimessa, jolla on toimivalta ryhmän jäsenen maksukyvyttömyysmenettelyssä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu hakemus on esitettävä siihen menettelyyn, johon selvittäjä on määrätty, sovellettavassa laissa säädetyin edellytyksin.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun hakemukseen on liitettävä
 - a) ehdotus ryhmäkoordinaattoriksi, jäljempänä 'koordinaattori', nimettäväksi henkilöksi, tiedot hänen 71 artiklan mukaisesta valintakelpoisuudestaan, tiedot hänen pätevyystään sekä hänen kirjallinen suostumuksensa toimia koordinaattorina;
 - b) ehdotetun ryhmäkoordinoinnin pääpiirteet ja erityisesti syyt siihen, miksi 63 artiklan 1 kohdassa asetetut edellytykset täyttyvät;
 - c) luettelo yritysrhmän jäsenten maksukyvyttömyysmenettelyihin määräytyistä selvittäjistä sekä tarvittaessa tuomioistuintuimista ja toimivaltaisista viranomaisista, jotka ovat osallisina yritysrhmän jäseniä koskevassa maksukyvyttömyysmenettelyssä;
 - d) esitys ehdotetun ryhmäkoordinoinnin arvioituista kustannuksista ja arvio kunkin rhmän jäsenen maksettavaksi tulevasta kustannusten osuudesta.

62 artikla

Etuoikeutta koskeva sääntö

Kun ryhmäkoordinointimenettelyn aloittamista haetaan useiden jäsenvaltioiden tuomioistuimissa, muiden tuomioistuinten paitsi hakemuksen ensimmäisenä vastaanottaneen tuomioistuimen on jätettävä asia tutkimatta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 66 artiklan soveltamista.

63 artikla

Hakemuksen vastaanottaneen tuomioistuimen antama ilmoitus

1. Tuomioistuimen, jolle ryhmäkoordinointimenettelyn aloittamista koskeva hakemus on tehty, on mahdollisimman pian ilmoitettava ryhmäkoordinointimenettelyn aloittamista koskevasta hakemuksesta sekä ehdotetusta koordinaattorista 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisessa hakemuksessa mainituille yritysrhmän jäsenten maksukyvyttömyysmenettelyihin määräytyille selvittäjille, jos se toteaa, että
 - a) kyseisen menettelyn aloittaminen on asianmukaista rhmän eri jäseniä koskevien maksukyvyttömyysmenettelyjen tehokkaan hallinnoinnin helpottamiseksi;
 - b) mikään rhmän jäsenen velkoja, jonka odotetaan osallistuvan menettelyyn, ei todennäköisesti jää taloudellisesti epäedullisempaan asemaan sen vuoksi, että kyseinen jäsen sisällytetään tällaiseen menettelyyn; ja
 - c) ehdotettu koordinaattori täyttää 71 artiklassa säädetyt vaatimukset.
2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa ilmoituksessa on lueteltava 61 artiklan 3 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettut seikat.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus on lähetettävä vastaanottotodistuksella varustettuna kirjattuna kirjeenä.
4. Tuomioistuimen, jolle hakemus on tehty, on annettava asianomaisille selvittäjille mahdollisuus tulla kuulluksi.

64 artikla

Selvittäjien ilmaisema vastustaminen

1. Yritysrhmän jäsenen maksukyvyttömyysmenettelyyn määrätty selvittäjä voi vastustaa
 - a) maksukyvyttömyysmenettelyn, johon kyseinen selvittäjä on määrätty, sisällyttämistä ryhmäkoordinointimenettelyyn; tai
 - b) ehdotetun henkilön nimeämistä koordinaattoriksi.
2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vastustaminen on osoitettava 63 artiklassa tarkoitettulle tuomioistuimelle 30 päivän kuluessa siitä, kun tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu selvittäjä on vastaanottanut ryhmäkoordinointimenettelyn aloittamista koskevaa hakemusta koskevan ilmoituksen.

Vastustaminen voidaan ilmaista 88 artiklan mukaisesti laadittavalla vakiolomakkeella.

3. Ennen kuin selvittäjä tekee 1 kohdan a alakohdan mukaisesti päätöksen osallistua tai olla osallistumatta koordinointiin, selvittäjän on saatava mahdollinen hyväksyntä, jota saatetaan vaatia sen maksukyvyttömyysmenettelyyn, johon hänet on määrätty, aloitusvaltion lainsäädännön nojalla.

65 artikla

Seuraukset ryhmäkoordinointimenettelyyn sisällyttämisen vastustamisesta

1. Jos selvittäjä on vastustanut sitä, että menettely, johon kyseinen selvittäjä on määrätty, sisällytetään ryhmäkoordinointimenettelyyn, tätä menettelyä ei sisällytetä ryhmäkoordinointimenettelyyn.
2. Jäljempänä 68 artiklassa tarkoitetun tuomioistuimen toimivaltuuksilla tai kyseiseen menettelyyn perustuvilla koordinaattorin toimivaltuuksilla ei ole vaikutuksia kyseisen jäsenen osalta eikä niistä aiheudu tälle jäsenelle kustannuksia.

66 artikla

Tuomioistuimen toimivallasta sopiminen ryhmäkoordinointimenettelyä varten

1. Kun vähintään kaksi kolmasosaa kaikista selvittäjistä, jotka on määrätty yrityseriön jäseniä koskeviin maksukyvyttömyysmenettelyihin, on hyväksynyt sen, että toisen jäsenvaltion toimivaltainen tuomioistuin on asianmukaisin tuomioistuin aloittamaan ryhmäkoordinointimenettelyyn, tällä tuomioistuimella on yksinomainen toimivalta.
2. Tuomioistuimen toimivallasta sovitaan yhteisellä kirjallisella tai kirjallisesti vahvistetulla sopimuksella. Sopimus voidaan tehdä siihen saakka, kunnes ryhmäkoordinointimenettely on aloitettu 68 artiklan mukaisesti.
3. Muiden tuomioistuinten kuin 1 kohdan mukaisesti valitun tuomioistuimen on jätettävä asia tutkimatta.
4. Hakemus aloittaa ryhmäkoordinointimenettely on toimitettava sovitulle tuomioistuimelle 61 artiklan mukaisesti.

67 artikla

Seuraukset ehdotetun koordinaattorin nimeämisen vastustamisesta

Kun ehdotetun koordinaattorin nimeämistä vastustaa selvittäjä, joka ei samalla vastusta sen ryhmän jäsenen sisällyttämistä ryhmäkoordinointimenettelyyn, jonka selvittäjäksi se on määrätty, tuomioistuin voi pidättäytyä nimeämästä kyseistä henkilöä ja kehottaa vastustavaa selvittäjää toimittamaan uuden, 61 artiklan 3 kohdan mukaisen hakemuksen.

68 artikla

Päätös ryhmäkoordinointimenettelyyn aloittamisesta

1. Tuomioistuin voi 64 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun määräajan päätyttyä aloittaa ryhmäkoordinointimenettelyyn, jos se toteaa, että 63 artiklan 1 kohdan vaatimukset täyttyvät. Tässä tapauksessa tuomioistuin
 - a) nimeää koordinaattorin;
 - b) päättää koordinoinnin pääpiirteistä; ja
 - c) päättää kustannusarviosta ja ryhmän jäsenten maksettavaksi tulevasta osuudesta.
2. Ryhmäkoordinointimenettelyyn aloittamisesta on ilmoitettava menettelyyn osallistuville selvittäjille ja koordinaattorille.

69 artikla

Selvittäjien myöhemmin esittämä osallistumispyyntö

1. Selvittäjä voi oman kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti pyytää 68 artiklassa tarkoitetun tuomioistuimen päätöksen tekemisen jälkeen, että menettely, johon kyseinen selvittäjä on määrätty, sisällytetään mukaan ryhmäkoordinointimenettelyyn, jos

- a) maksukyvyttömyysmenettelyn sisällyttämistä ryhmäkoordinointimenettelyyn on vastustettu; tai
- b) yritysryhmän jäsentä koskeva maksukyvyttömyysmenettely on aloitettu sen jälkeen, kun tuomioistuin on aloittanut ryhmäkoordinointimenettelyn.

2. Rajoittamatta 4 kohdan soveltamista koordinaattori voi menettelyyn osallistuvia selvittäjiä kuultuaan suostua tällaiseen pyyntöön, jos

- a) koordinaattori toteaa, että 63 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaiset perusteet täyttyvät, ottaen huomioon ryhmäkoordinointimenettelyssä pyynnön esittämishetkellä saavutettu vaihe; tai
- b) kaikki menettelyyn osallistuvat selvittäjät suostuvat tähän kansallisessa lainsäädännössään säädetyin edellytyksin.

3. Koordinaattorin on ilmoitettava tuomioistuimelle ja menettelyyn osallistuville selvittäjille 2 kohdan mukaisesta päätöksestään ja sen perusteluista.

4. Menettelyyn osallistuva selvittäjä taikka selvittäjä, jonka pyyntö ryhmäkoordinointimenettelyyn sisällyttämisestä on hylätty, voi hakea muutosta 2 kohdassa tarkoitettuun päätökseen sen jäsenvaltion, jossa ryhmäkoordinointimenettely on aloitettu, lainsäädännössä säädettyä menettelyä noudattaen.

70 artikla

Suosituks^{et} ja ryhmäkoordinointisuunnitelma

1. Selvittäjien on maksukyvyttömyysmenettelyä hoitaessaan otettava huomioon koordinaattorin suositukset ja 72 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ryhmäkoordinointisuunnitelman sisältö.

2. Selvittäjä ei ole velvollinen noudattamaan koordinaattorin suosituksia tai ryhmäkoordinointisuunnitelmaa kokonaan tai edes osittain.

Jos selvittäjä ei noudata koordinaattorin suosituksia tai ryhmäkoordinointisuunnitelmaa, selvittäjän on esitettävä syyt noudattamatta jättämiseen niille henkilöille tai elimille, joille selvittäjän on raportoitava kansallisen lainsäädäntönsä nojalla, sekä koordinaattorille.

2 alajakso

Yleiset säännökset

71 artikla

Koordinaattori

1. Koordinaattorin on oltava henkilö, joka voi jäsenvaltion lainsäädännön nojalla toimia selvittäjänä.
2. Koordinaattori ei saa olla yksi selvittäjistä, joka on määrätty ryhmän jäsentä koskevaan maksukyvyttömyysmenettelyyn, eikä koordinaattorilla saa olla eturistiriitaa ryhmän jäsenten, niiden velkojien taikka minkään ryhmän jäsenen maksukyvyttömyysmenettelyyn määrätyn selvittäjän kanssa.

72 artikla

Koordinaattorin tehtävät ja oikeudet

1. Koordinaattorin on
 - a) yksilöitävä ja laadittava maksukyvyttömyysmenettelyn koordinoitua etenemistä edistäviä suosituksia;
 - b) esitettävä ryhmäkoordinointisuunnitelma, jossa yksilöidään, kuvataan ja suositetaan kattavat toimenpiteet, joilla ryhmän jäsenten maksukyvyttömyydet voidaan ratkaista yhdennetyllä tavalla. Suunnitelma voi sisältää ehdotuksia erityisesti

- i) toimenpiteiksi ryhmän tai sen osien taloudellisen suorituskyvyn ja taloudellisen vakauden palauttamiseksi;
 - ii) ryhmän sisäisten riita-asioiden ratkaisemiseksi ryhmän sisäisten transaktioiden ja takaisinsaantikanteiden osalta;
 - iii) maksukyvyttömiä ryhmän jäsenten selvittäjien väliseksi sopimuksiksi.
2. Koordinaattori voi myös
- a) tulla kuulluksi ja olla mukana, erityisesti velkojainkokouksiin osallistumalla, ryhmän jäsentä koskevassa menettelyssä;
 - b) sovittelua ryhmän jäsenten kahden tai useamman selvittäjän välisiä riita-asioita;
 - c) esittää ryhmäkoordinointisuunnitelmansa ja selittää sitä henkilöille tai elimille, joille koordinaattorin on raportoitava kansallisen lainsäädäntönsä nojalla;
 - d) pyytää selvittäjältä ryhmän jäsentä koskevia tietoja, jotka ovat tai voivat olla hyödyllisiä yksilöittäessä ja laadittaessa strategioita ja toimenpiteitä menettelyjen koordinoimiseksi; ja
 - e) pyytää ryhmän jäsentä koskevan menettelyn keskeyttämistä enintään kuudeksi kuukaudeksi edellyttäen, että keskeyttäminen on tarpeen, jotta voidaan varmistaa suunnitelman asianmukainen toteuttaminen, ja eduksi velkojille menettelyssä, jonka keskeyttämistä pyydetään, tai pyytää voimassa olevan keskeytyksen peruuttamista. Tällainen pyyntö on esitettävä tuomioistuimelle, joka on aloittanut menettelyn, jonka keskeyttämistä pyydetään.
3. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu suunnitelma ei saa sisältää menettelyjen taikka menettelyjen piiriin kuuluvan omaisuuden yhdistämistä koskevia suosituksia.
4. Tässä artiklassa määritellyjä koordinaattorin tehtäviä ja oikeuksia ei saa ulottaa koskemaan sellaista ryhmän jäsentä, joka ei osallistu ryhmäkoordinointimenettelyyn.
5. Koordinaattorin on suoritettava tehtävänsä puolueettomasti ja asiaankuuluvalla huolellisuudella.
6. Jos koordinaattori katsoo tehtäviensä suorittamisen aiheuttavan merkittävää kustannusten nousua verrattuna 61 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun kustannusarvioon, ja joka tapauksessa jos kustannukset ylittävät arvioidut kustannukset 10 prosentilla, koordinaattorin on
- a) ilmoitettava tästä menettelyyn osallistuville selvittäjille viipymättä; ja
 - b) pyydetävä etukäteen hyväksyntää ryhmäkoordinointimenettelyn aloittaneelta tuomioistuimelta.

73 artikla

Kielet

1. Koordinaattorin on kommunikoitava menettelyyn osallistuvan ryhmän jäsenen selvittäjän kanssa kielellä, josta selvittäjän kanssa on sovittu, tai jos sopimusta ei ole, kyseisen ryhmän jäsenen osalta menettelyn aloittaneen tuomioistuimen virallisella kielellä, joka on unionin toimielinten virallinen kieli.
2. Koordinaattorin on kommunikoitava tuomioistuimen kanssa kyseiseen tuomioistuimeen sovellettavalla virallisella kielellä.

74 artikla

Selvittäjien ja koordinaattorin välinen yhteistyö

1. Yritysryhmän jäsenten maksukyvyttömyysmenettelyihin määrättyjen selvittäjien ja koordinaattorin on tehtävä keskenään yhteistyötä siinä määrin kuin tällainen yhteistyö ei ole ristiriidassa näihin menettelyihin sovellettavien sääntöjen kanssa.
2. Selvittäjien on erityisesti välitettävä kaikki tiedot, joilla on merkitystä koordinaattorin tehtävien suorittamisen kannalta.

75 artikla

Koordinaattorin nimeämisen peruuttaminen

Tuomioistuimen on peruutettava koordinaattorin nimeäminen omasta aloitteestaan tai menettelyyn osallistuvan ryhmän jäsenen selvittäjän pyynnöstä, jos

- a) koordinaattori toimii menettelyyn osallistuvan ryhmän jäsenen velkojaa vahingoittavalla tavalla; tai
- b) koordinaattori ei noudata tämän luvun mukaisia velvollisuuksiaan.

76 artikla

Velallinen, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa

Selvittäjään sovellettavia tämän luvun säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin myös velalliseen, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa.

77 artikla

Kustannukset ja niiden jakautuminen

1. Koordinaattorin palkkion on oltava asianmukainen ja oikeassa suhteessa suoritettuihin tehtäviin, ja kulujen on oltava kohtuulliset.
2. Tehtävänsä suoritettuaan koordinaattorin on laadittava lopullinen kustannus selvitys ja määritettävä kunkin jäsenen maksettavaksi tuleva osuus sekä toimitettava tämä selvitys kullekin menettelyyn osallistuvalla selvittäjälle ja koordinointimenettelyn aloittaneelle tuomioistuimelle.
3. Jos selvittäjät eivät 30 päivän kuluessa 2 kohdassa tarkoitetun selvityksen vastaanottamisesta vastusta selvitystä, kustannukset ja kunkin jäsenen maksettavaksi tuleva osuus katsotaan hyväksytyiksi. Selvitys on toimitettava koordinointimenettelyn aloittaneen tuomioistuimen vahvistettavaksi.
4. Jos selvitystä vastustetaan, ryhmäkoordinointimenettelyn aloittaneen tuomioistuimen on päätettävä koordinaattorin tai menettelyyn osallistuvan selvittäjän pyynnöstä kustannuksista ja kunkin jäsenen maksettavaksi tulevasta osuudesta tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen perusteiden mukaisesti ja ottaen huomioon 68 artiklan 1 kohdassa ja soveltuvin osin 72 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun kustannusarvion.
5. Ryhmäkoordinointimenettelyyn osallistuva selvittäjä voi hakea muutosta 4 kohdassa tarkoitettuun päätökseen sen jäsenvaltion, jossa ryhmäkoordinointimenettely on aloitettu, lainsäädännössä säädettyä menettelyä noudattaen.

VI LUKU

TIETOSUOJA

78 artikla

Tietosuoja

1. Kun jäsenvaltioissa käsitellään henkilötietoja tämän asetuksen nojalla, sovelletaan direktiivin 95/46/EY täytäntöönpanemiseksi annettuja kansallisia säännöksiä, edellyttäen että kyse ei ole direktiivin 95/46/EY 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista käsittelytoimista.
2. Kun komissio käsittelee henkilötietoja tämän asetuksen nojalla, sovelletaan asetusta (EY) N:o 45/2001.

79 artikla

Jäsenvaltioiden velvoitteet käsiteltäessä kansallisissa maksukyvyttömyysrekistereissä olevia henkilötietoja

1. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava Euroopan oikeusportaalissa julkaisemista varten komissiolle sellaisen luonnollisen henkilön, oikeushenkilön, viranomaisen, viraston tai muun elimen nimi, joka on kansallisessa lainsäädännössä nimetty suorittamaan rekisterinpitäjän tehtäviä direktiivin 95/46/EY 2 artiklan d alakohdan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava sellaisten teknisten toimenpiteiden toteuttaminen, joilla taataan niiden 24 artiklassa tarkoitetuissa kansallisissa maksukyvyttömyysrekistereissä käsiteltyjen henkilötietojen turvallisuus.
3. Jäsenvaltiot ovat vastuussa siitä, että kansallisessa lainsäädännössä direktiivin 95/46/EY 2 artiklan d alakohdan mukaisesti nimetty rekisterinpitäjä varmistaa tietojen laatua koskevien periaatteiden noudattamisen, erityisesti kansallisiin maksukyvyttömyysrekistereihin tallennettujen tietojen paikkansapitävyyden ja ajan tasalle saattamisen.
4. Jäsenvaltiot ovat direktiivin 95/46/EY mukaisesti vastuussa tietojen keräämisestä ja säilyttämisestä kansallisissa tietokannoissa sekä päätöksistä, jotka koskevat kyseisten tietojen asettamista saataville yhteenliitetyssä rekisterissä, jota voidaan käyttää Euroopan oikeusportaalin kautta.
5. Jotta rekisteröidyt voisivat käyttää oikeuksiaan ja erityisesti oikeutta tietojen poistamiseen, jäsenvaltioiden on muun muassa ilmoitettava rekisteröidyille aika, jonka maksukyvyttömyysrekistereihin tallennetut henkilötiedot ovat saatavilla.

80 artikla

Komission velvollisuudet henkilötietojen käsittelyssä

1. Komissio toimii asetuksen (EY) N:o 45/2001 2 artiklan d alakohdan mukaisena rekisterinpitäjänä tässä artiklassa määriteltyjen velvollisuuksiensa mukaisesti.
2. Komissio määrittelee tarvittavat politiikat ja soveltaa tarvittavia teknisiä ratkaisuja rekisterinpitäjän tehtäviin kuuluvien velvollisuuksiensa täyttämiseksi.
3. Komissio toteuttaa vaadittavat tekniset toimenpiteet henkilötietojen siirron turvallisuuden ja erityisesti Euroopan oikeusportaaliin ja sieltä siirrettävien tietojen luottamuksellisuuden ja koskemattomuuden varmistamiseksi.
4. Komission velvoitteet eivät vaikuta jäsenvaltioiden ja muiden elinten velvollisuuksiin, jotka koskevat niiden ylläpitämien yhteenliitettyjen kansallisten tietokantojen sisältöä ja toimintaa.

81 artikla

Tiedotusvelvollisuus

Komissio ilmoittaa rekisteröidyille Euroopan oikeusportaalin kautta tehtävästään tietojen käsittelyssä ja tarkoituksista, joita varten näitä tietoja käsitellään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta rekisteröidyille asetuksen (EY) N:o 45/2001 11 ja 12 artiklan mukaisesti annettavia tietoja.

82 artikla

Henkilötietojen säilyttäminen

Euroopan oikeusportaalissa ei säilytetä rekisteröityjen henkilötietoja, jotka ovat peräisin yhteenliitettyjen kansallisten tietokantojen tiedoista. Kaikki tällaiset tiedot säilytetään jäsenvaltioiden tai muiden elinten ylläpitämässä kansallisissa tietokannoissa.

83 artikla

Henkilötietojen saatavuus Euroopan oikeusportaalin kautta

Edellä 24 artiklassa tarkoitetuissa kansallisissa maksukyvyttömyysrekistereissä säilytetyt henkilötiedot ovat saatavilla Euroopan oikeusportaalin kautta sen ajan kuin ne ovat kansallisen lainsäädännön nojalla saatavilla.

VII LUKU

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

84 artikla

Ajallinen soveltaminen

1. Tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan ainoastaan niihin maksukyvyttömyysmenettelyihin, jotka aloitetaan 26 päivän kesäkuuta 2017 jälkeen. Oikeustoimiin, jotka velallinen on tehnyt ennen kyseistä päivää, sovelletaan edelleen sitä lakia, joka oli niihin niiden tekohetkellä sovellettava laki.
2. Sen estämättä, mitä tämän asetuksen 91 artiklassa säädetään, asetusta (EY) N:o 1346/2000 sovelletaan edelleen niihin maksukyvyttömyysmenettelyihin, jotka kuuluvat kyseisen asetuksen soveltamisalaan ja jotka on aloitettu ennen 26 päivää kesäkuuta 2017.

85 artikla

Suhde sopimuksiin

1. Tämä asetus korvaa niiden asioiden osalta, joita se koskee, ja jäsenvaltioiden keskinäisissä suhteissa seuraavat kahden tai useamman jäsenvaltion väliset sopimukset:
 - a) Pariisissa 8 päivänä heinäkuuta 1899 allekirjoitettu oikeustoimivaltaa, oikeuspäätösten, välimiestuomioiden ja virallisesti vahvistettujen asiakirjojen tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskeva Belgian ja Ranskan sopimus;
 - b) Brysselissä 16 päivänä heinäkuuta 1969 allekirjoitettu konkurssia, sovintoratkaisua ja maksujen lykkäystä koskeva Belgian ja Itävallan sopimus (lisäpöytäkirjalla 13 päivänä kesäkuuta 1973 täydennettynä);
 - c) Brysselissä 28 päivänä maaliskuuta 1925 allekirjoitettu Belgian ja Alankomaiden sopimus alueellisesta konkurssia koskevasta tuomioistuinten toimivallasta sekä tuomioiden, välimiestuomioiden ja virallisesti vahvistettujen asiakirjojen tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta;
 - d) Wienissä 25 päivänä toukokuuta 1979 allekirjoitettu Saksan liittotasavallan ja Itävallan sopimus konkurssista ja sovintoratkaisusta;
 - e) Wienissä 27 päivänä helmikuuta 1979 allekirjoitettu Ranskan ja Itävallan sopimus tuomioistuinten toimivallasta, konkurssia koskevien tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta;
 - f) Roomassa 3 päivänä kesäkuuta 1930 allekirjoitettu Ranskan ja Italian sopimus siviili- ja kauppaoikeudellisten tuomioiden täytäntöönpanosta;
 - g) Roomassa 12 päivänä heinäkuuta 1977 allekirjoitettu Italian ja Itävallan sopimus konkurssista ja sovintoratkaisusta;
 - h) Haagissa 30 päivänä elokuuta 1962 allekirjoitettu Alankomaiden kuningaskunnan ja Saksan liittotasavallan sopimus tuomioiden sekä muiden siviili- ja kauppaoikeudellisten täytäntöönpanokelpoisten asiakirjojen keskinäisestä tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta;
 - i) Brysselissä 2 päivänä toukokuuta 1934 allekirjoitettu Yhdistyneen kuningaskunnan ja Belgian kuningaskunnan sopimus ja pöytäkirja vastavuoroisesta siviili- ja kauppaoikeudellisten tuomioiden täytäntöönpanosta;
 - j) Kööpenhaminassa 7 päivänä marraskuuta 1933 allekirjoitettu Tanskan, Suomen, Norjan, Ruotsin ja Islannin välinen konkurssia koskeva sopimus;
 - k) Istanbulissa 5 päivänä kesäkuuta 1990 allekirjoitettu eurooppalainen yleissopimus konkurssiin liittyvistä tietyistä kansainvälisistä näkökohdista;
 - l) Ateenassa 18 päivänä kesäkuuta 1959 allekirjoitettu Jugoslavian federatiivisen kansantasavallan ja Kreikan kuningaskunnan sopimus tuomioiden vastavuoroisesta tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta;
 - m) Belgradissa 18 päivänä maaliskuuta 1960 allekirjoitettu Jugoslavian federatiivisen kansantasavallan ja Itävallan tasavallan sopimus kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen välitystuomioiden ja välitysratkaisujen vastavuoroisesta tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta;

- n) Roomassa 3 päivänä joulukuuta 1960 allekirjoitettu Jugoslavian federatiivisen kansantasavallan ja Italian tasavallan sopimus keskinäisestä oikeudellisesta yhteistyöstä siviili- ja hallinnollisissa asioissa;
- o) Belgradissa 24 päivänä syyskuuta 1971 allekirjoitettu Jugoslavian sosialistisen liittotasavallan ja Belgian kuningaskunnan sopimus oikeudellisesta yhteistyöstä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa;
- p) Pariisissa 18 päivänä toukokuuta 1971 allekirjoitettu Jugoslavian hallituksen ja Ranskan hallituksen sopimus tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla;
- q) Ateenassa 22 päivänä lokakuuta 1980 allekirjoitettu Tšekkoslovakian sosialistisen tasavallan ja Helleenien tasavallan sopimus oikeusavusta siviili- ja rikosasioissa, edelleen voimassa Tšekin ja Kreikan välillä;
- r) Nikosiassa 23 päivänä huhtikuuta 1982 allekirjoitettu Tšekkoslovakian sosialistisen tasavallan ja Kyproksen tasavallan sopimus oikeusavusta siviili- ja rikosasioissa, edelleen voimassa Tšekin ja Kyproksen välillä;
- s) Pariisissa 10 päivänä toukokuuta 1984 allekirjoitettu Tšekkoslovakian sosialistisen tasavallan hallituksen ja Ranskan tasavallan hallituksen sopimus oikeusavusta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili-, perhe- ja kauppaoikeudellisissa asioissa, edelleen voimassa Tšekin ja Ranskan välillä;
- t) Prahassa 6 päivänä joulukuuta 1985 allekirjoitettu Tšekkoslovakian sosialistisen tasavallan ja Italian tasavallan sopimus oikeusavusta siviili- ja rikosasioissa, edelleen voimassa Tšekin ja Italian välillä;
- u) Tallinnassa 11 päivänä marraskuuta 1992 allekirjoitettu Latvian tasavallan, Viron tasavallan ja Liettuan tasavallan sopimus oikeusavusta ja oikeussuhteista;
- v) Tallinnassa 27 päivänä marraskuuta 1998 allekirjoitettu Viron ja Puolan sopimus oikeusavun myöntämisestä ja oikeussuhteista siviili-, työ- ja rikosoikeudellisissa asioissa;
- w) Varsovassa 26 päivänä tammikuuta 1993 allekirjoitettu Liettuan tasavallan ja Puolan tasavallan sopimus oikeusavusta ja oikeussuhteista siviili-, perhe-, työ- ja rikosoikeudellisissa asioissa;
- x) Bukarestissa 19 päivänä lokakuuta 1972 allekirjoitettu Romanian sosialistisen tasavallan ja Helleenien tasavallan sopimus oikeusavusta siviili- ja rikosasioissa ja sen pöytäkirja;
- y) Pariisissa 5 päivänä marraskuuta 1974 allekirjoitettu Romanian sosialistisen tasavallan ja Ranskan tasavallan sopimus oikeusavusta siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa;
- z) Ateenassa 10 päivänä huhtikuuta 1976 allekirjoitettu Bulgarian kansantasavallan ja Helleenien tasavallan sopimus oikeusavusta siviili- ja rikosasioissa;
- a a) Nikosiassa 29 päivänä huhtikuuta 1983 allekirjoitettu Bulgarian kansantasavallan ja Kyproksen tasavallan sopimus oikeusavusta siviili- ja rikosasioissa;
- a b) Sofiassa 18 päivänä tammikuuta 1989 allekirjoitettu Bulgarian kansantasavallan hallituksen ja Ranskan tasavallan hallituksen sopimus keskinäisestä oikeusavusta siviiliasioissa;
- a c) Bukarestissa 11 päivänä heinäkuuta 1994 allekirjoitettu Romanian ja Tšekin sopimus oikeusavusta siviiliasioissa;
- a d) Bukarestissa 15 päivänä toukokuuta 1999 allekirjoitettu Romanian ja Puolan tasavallan sopimus oikeusavusta ja oikeussuhteista siviiliasioissa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja sopimuksia sovelletaan edelleen ennen asetuksen (EY) N:o 1346/2000 voimaantuloa aloitettujen menettelyjen osalta.

3. Tätä asetusta ei sovelleta

- a) jäsenvaltiossa siltä osin kuin se on ristiriidassa sellaisen sopimuksen konkurssia koskevien velvoitteiden kanssa, jonka tämä jäsenvaltio on ennen asetuksen (EY) N:o 1346/2000 voimaantuloa tehnyt yhden tai useamman kolmannen maan kanssa;
- b) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneessä kuningaskunnassa siltä osin kuin se on ristiriidassa sellaisista konkurssia koskevista kansainyhteisön puitteissa tehdyistä sopimuksista johtuvien velvoitteiden kanssa, joita sovellettiin asetuksen (EY) N:o 1346/2000 tullessa voimaan.

*86 artikla***Tiedot kansallisesta ja unionin maksukyvyttömyyslainsäädännöstä**

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava neuvoston päätöksellä 2001/470/EY ⁽¹⁾ perustetun siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston puiteissa lyhyt kuvaus kansallisesta maksukyvyttömyyslainsäädännöstään ja maksukyvyttömyyteen liittyvistä menettelyistään, erityisesti 7 artiklan 2 kohdassa luetelluista asioista, jotta nämä tiedot olisivat yleisön saatavilla.
2. Jäsenvaltioiden on saatettava 1 kohdassa tarkoitetut tiedot säännöllisesti ajan tasalle.
3. Komissio asettaa tätä asetusta koskevat tiedot yleisön saataville.

*87 artikla***Rekisterien yhteenliittäminen**

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset maksukyvyttömyysrekisterien yhteenliittämisestä 25 artiklan mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

*88 artikla***Vakiolomakkeiden laatiminen ja niiden myöhemmät muutokset**

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan 27 artiklan 4 kohdassa, 54 ja 55 artiklassa sekä 64 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut lomakkeet ja tarvittaessa muutetaan niitä myöhemmin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

*89 artikla***Komiteamenettely**

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.
3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

*90 artikla***Uudelleentarkastelulauseke**

1. Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta viimeistään 27 päivänä kesäkuuta 2027 ja sen jälkeen viiden vuoden välein. Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotus tämän asetuksen mukauttamiseksi.
2. Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen ryhmäkoordinointimenettelyjen soveltamisesta viimeistään 27 päivänä kesäkuuta 2022. Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotus tämän asetuksen mukauttamiseksi.
3. Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle tutkimuksen johtajien vastuuseen ja liiketoimintakieltoon liittyvistä rajat ylittävistä kysymyksistä viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2016.
4. Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle tutkimuksen vilpillisestä oikeuspaikkakeinottelusta viimeistään 27 päivänä kesäkuuta 2020.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2001/470/EY, tehty 28 päivänä toukokuuta 2001, siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston perustamisesta (EYVL L 174, 27.6.2001, s. 25).

91 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 1346/2000.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen tämän asetuksen liitteessä D olevan vastaavuus-taulukon mukaisesti.

92 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 26 päivästä kesäkuuta 2017, lukuun ottamatta

- a) 86 artiklaa, jota sovelletaan 26 päivästä kesäkuuta 2016;
- b) 24 artiklan 1 kohtaa, jota sovelletaan 26 päivästä kesäkuuta 2018; ja
- c) 25 artiklaa, jota sovelletaan 26 päivästä kesäkuuta 2019.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 20 päivänä toukokuuta 2015.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

LIITE A

Asetuksen 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettut maksukyvyttömyysmenettelyt

BELGIQUE/BELGIË

- Het faillissement/La faillite,
- De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif,
- De gerechtelijke reorganisatie door een minnelijk akkoord/La réorganisation judiciaire par accord amiable,
- De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,
- De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes,
- De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,
- De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,
- De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites,

БЪЛГАРИЯ

- Производство по несъстоятелност,

ČESKÁ REPUBLIKA

- Konkurs,
- Reorganizace,
- Oddlužení,

DEUTSCHLAND

- Das Konkursverfahren,
- Das gerichtliche Vergleichsverfahren,
- Das Gesamtvollstreckungsverfahren,
- Das Insolvenzverfahren,

EESTI

- Pankrotimenetus,
- Võlgade ümberkujundamise menetlus,

ÉIRE/IRELAND

- Compulsory winding-up by the court,
- Bankruptcy,
- The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,
- Winding-up in bankruptcy of partnerships,
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),
- Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,
- Examinership,
- Debt Relief Notice,
- Debt Settlement Arrangement,
- Personal Insolvency Arrangement,

ΕΛΛΑΔΑ

- Η πτώχευση,
- Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία,
- Σχέδιο αναδιοργάνωσης,
- Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,
- Διαδικασία Εξυγίανσης,

ESPAÑA

- Concurso,
- Procedimiento de homologación de acuerdos de refinanciación,
- Procedimiento de acuerdos extrajudiciales de pago,
- Procedimiento de negociación pública para la consecución de acuerdos de refinanciación colectivos, acuerdos de refinanciación homologados y propuestas anticipadas de convenio,

FRANCE

- Sauvegarde,
- Sauvegarde accélérée,
- Sauvegarde financière accélérée,
- Redressement judiciaire,
- Liquidation judiciaire,

HRVATSKA

- Stečajni postupak,

ITALIA

- Fallimento,
- Concordato preventivo,
- Liquidazione coatta amministrativa,
- Amministrazione straordinaria,
- Accordi di ristrutturazione,
- Procedure di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore (accordo o piano),
- Liquidazione dei beni,

ΚΥΠΡΟΣ

- Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,
- Εκούσια εκκαθάριση από μέλη,
- Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές
- Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,
- Διάταγμα Παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος,
- Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

LATVIJA

- Tiesiskās aizsardzības process,
- Juridiskās personas maksātnespējas process,
- Fiziskās personas maksātnespējas process,

LIETUVA

- Įmonės restruktūrizavimo byla,
- Įmonės bankroto byla,
- Įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka,
- Fizinio asmens bankroto procesas,

LUXEMBOURG

- Faillite,
- Gestion contrôlée,
- Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif),
- Régime spécial de liquidation du notariat,
- Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

- Csődeljárás,
- Felszámolási eljárás,

MALTA

- Xoljiment,
- Amministrazzjoni,
- Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri,
- Stralċ mill-Qorti,
- Falliment f'każ ta' kummerċjant,
- Proċedura biex kumpanija tirkupra,

NEDERLAND

- Het faillissement,
- De surséance van betaling,
- De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

- Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Schuldenregulierungsverfahren,
- Das Abschöpfungsverfahren,
- Das Ausgleichsverfahren,

POLSKA

- Postępowanie naprawcze,
- Upadłość obejmująca likwidację,
- Upadłość z możliwością zawarcia układu,

PORTUGAL

- Processo de insolvência,
- Processo especial de revitalização,

ROMÂNIA

- Procedura insolvenței,
- Reorganizarea judiciară,
- Procedura falimentului,
- Concordatul preventiv,

SLOVENIJA

- Postopek preventivnega prestrukturiranja,
- Postopek prisilne poravnave,
- Postopek poenostavljene prisilne poravnave,
- Stečajni postopek: stečajni postopek nad pravno osebo, postopek osebnega stečaja ja postopek stečaja zapuščine,

SLOVENSKO

- Konkurzné konanie,
- Reštrukturalizačné konanie,
- Oddĺženie,

SUOMI/FINLAND

- Konkurssi/konkurs,
- Yrityssaneeraus/företagssanering,
- Yksityishenkilön velkajärjestely/skuldsanering för privatpersoner,

SVERIGE

- Konkurs,
- Företagsrekonstruktion,
- Skuldsanering,

UNITED KINGDOM

- Winding-up by or subject to the supervision of the court,
 - Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court),
 - Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,
 - Voluntary arrangements under insolvency legislation,
 - Bankruptcy or sequestration.
-

LIITE B

Asetuksen 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitettut selvittäjät

BELGIQUE/BELGIË

- De curator/Le curateur,
- De gedelegeerd rechter/Le juge-délégué,
- De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice,
- De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes,
- De vereffenaar/Le liquidateur,
- De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire,

БЪЛГАРИЯ

- Назначен предварително временен синдик,
- Временен синдик,
- (Постоянен) синдик,
- Служебен синдик,

ČESKÁ REPUBLIKA

- Insolvenční správce,
- Předběžný insolvenční správce,
- Oddělený insolvenční správce,
- Zvláštní insolvenční správce,
- Zástupce insolvenčního správce,

DEUTSCHLAND

- Konkursverwalter,
- Vergleichsverwalter,
- Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),
- Verwalter,
- Insolvenzverwalter,
- Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),
- Treuhänder,
- Vorläufiger Insolvenzverwalter,
- Vorläufiger Sachwalter,

EESTI

- Pankrotihaldur,
- Ajutine pankrotihaldur,
- Usaldusisik,

ÉIRE/IRELAND

- Liquidator,
- Official Assignee,
- Trustee in bankruptcy,

- Provisional Liquidator,
- Examiner,
- Personal Insolvency Practitioner,
- Insolvency Service,

ΕΛΛΑΔΑ

- Ο σύνδικος,
- Ο εισηγητής,
- Η επιτροπή των πιστωτών,
- Ο ειδικός εκκαθαριστής,

ESPAÑA

- Administrador concursal,
- Mediador concursal,

FRANCE

- Mandataire judiciaire,
- Liquidateur,
- Administrateur judiciaire,
- Commissaire à l'exécution du plan,

HRVATSKA

- Stečajni upravitelj,
- Privremeni stečajni upravitelj,
- Stečajni povjerenik,
- Povjerenik,

ITALIA

- Curatore,
- Commissario giudiziale,
- Commissario straordinario,
- Commissario liquidatore,
- Liquidatore giudiziale,
- Professionista nominato dal Tribunale,
- Organismo di composizione della crisi nella procedura di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore,
- Liquidatore,

ΚΥΠΡΟΣ

- Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής,
- Επίσημος Παραλήπτης,
- Διαχειριστής της Πτώχευσης,

LATVIJA

- Maksātnespējas procesa administrators,

LIETUVA

- Bankroto administratorius,
- Restruktūrizavimo administratorius,

LUXEMBOURG

- Le curateur,
- Le commissaire,
- Le liquidateur,
- Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,
- Le liquidateur dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

- Vagyongfelügyelő,
- Felszámoló,

MALTA

- Amministratur Proviżorju,
- Riċevitur Uffiċjali,
- Stralċjarju,
- Manager Speċjali,
- Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment,
- Kontrollur Speċjali,

NEDERLAND

- De curator in het faillissement,
- De bewindvoerder in de surséance van betaling,
- De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

- Masseverwalter,
- Sanierungsverwalter,
- Ausgleichsverwalter,
- Besonderer Verwalter,
- Einstweiliger Verwalter,
- Sachwalter,
- Treuhänder,
- Insolvenzgericht,
- Konkursgericht,

POLSKA

- Syndyk,
- Nadzorca sądowy,
- Zarządca,

PORTUGAL

- Administrador da insolvência,
- Administrador judicial provisório,

ROMÂNIA

- Practician în insolvență,
- Administrator concordatar,
- Administrator judiciar,
- Lichidator judiciar,

SLOVENIJA

- Upravitelj,

SLOVENSKO

- Predbežný správca,
- Správca,

SUOMI/FINLAND

- Pesänhoitaja/boförvaltare,
- Selvittäjä/utredare,

SVERIGE

- Förvaltare,
- Rekonstruktör,

UNITED KINGDOM

- Liquidator,
 - Supervisor of a voluntary arrangement,
 - Administrator,
 - Official Receiver,
 - Trustee,
 - Provisional Liquidator,
 - Interim Receiver,
 - Judicial factor.
-

LIITE C

Kumottu asetus ja luettelo sen muutoksista

Neuvoston asetus (EY) N:o 1346/2000

(EYVL L 160, 30.6.2000, s. 1)

Neuvoston asetus (EY) N:o 603/2005

(EUVL L 100, 20.4.2005, s. 1)

Neuvoston asetus (EY) N:o 694/2006

(EUVL L 121, 6.5.2006, s. 1)

Neuvoston asetus (EY) N:o 1791/2006

(EUVL L 363, 20.12.2006, s. 1)

Neuvoston asetus (EY) N:o 681/2007

(EUVL L 159, 20.6.2007, s. 1)

Neuvoston asetus (EY) N:o 788/2008

(EUVL L 213, 8.8.2008, s. 1)

Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 210/2010

(EUVL L 65, 13.3.2010, s. 1)

Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 583/2011

(EUVL L 160, 18.6.2011, s. 52)

Neuvoston asetus (EU) N:o 517/2013

(EUVL L 158, 10.6.2013, s. 1)

Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 663/2014

(EUVL L 179, 19.6.2014, s. 4)

Asiakirja Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu

(EUVL L 236, 23.9.2003, s. 33).

LIITE D

Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 1346/2000	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artiklan johdantolause	2 artiklan johdantolause
2 artiklan a alakohta	2 artiklan 4 kohta
2 artiklan b alakohta	2 artiklan 5 kohta
2 artiklan c alakohta	—
2 artiklan d alakohta	2 artiklan 6 kohta
2 artiklan e alakohta	2 artiklan 7 kohta
2 artiklan f alakohta	2 artiklan 8 kohta
2 artiklan g alakohdan johdantolause	2 artiklan 9 kohdan johdantolause
2 artiklan g alakohdan ensimmäinen luettelukohta	2 artiklan 9 kohdan vii alakohta
2 artiklan g alakohdan toinen luettelukohta	2 artiklan 9 kohdan iv alakohta
2 artiklan g alakohdan kolmas luettelukohta	2 artiklan 9 kohdan viii alakohta
2 artiklan h alakohta	2 artiklan 10 kohta
—	2 artiklan 1–3 ja 11–13 kohta
—	2 artiklan 9 kohdan i–iii, v ja vi alakohta
3 artikla	3 artikla
—	4 artikla
—	5 artikla
—	6 artikla
4 artikla	7 artikla
5 artikla	8 artikla
6 artikla	9 artikla
7 artikla	10 artikla
8 artikla	11 artiklan 1 kohta
—	11 artiklan 2 kohta
9 artikla	12 artikla
10 artikla	13 artiklan 1 kohta
—	13 artiklan 2 kohta
11 artikla	14 artikla
12 artikla	15 artikla
13 artiklan ensimmäinen luettelukohta	16 artiklan a alakohta
13 artiklan toinen luettelukohta	16 artiklan b alakohta
14 artiklan ensimmäinen luettelukohta	17 artiklan a alakohta
14 artiklan toinen luettelukohta	17 artiklan b alakohta

Asetus (EY) N:o 1346/2000	Tämä asetetus
14 artiklan kolmas luetelmakohta	17 artiklan c alakohta
15 artikla	18 artikla
16 artikla	19 artikla
17 artikla	20 artikla
18 artikla	21 artikla
19 artikla	22 artikla
20 artikla	23 artikla
—	24 artikla
—	25 artikla
—	26 artikla
—	27 artikla
21 artiklan 1 kohta	28 artiklan 2 kohta
21 artiklan 2 kohta	28 artiklan 1 kohta
22 artikla	29 artikla
23 artikla	30 artikla
24 artikla	31 artikla
25 artikla	32 artikla
26 artikla	33 artikla
27 artikla	34 artikla
28 artikla	35 artikla
—	36 artikla
29 artikla	37 artiklan 1 kohta
—	37 artiklan 2 kohta
—	38 artikla
—	39 artikla
30 artikla	40 artikla
31 artikla	41 artikla
—	42 artikla
—	43 artikla
—	44 artikla
32 artikla	45 artikla
33 artikla	46 artikla
34 artiklan 1 kohta	47 artiklan 1 kohta
34 artiklan 2 kohta	47 artiklan 2 kohta
34 artiklan 3 kohta	—
—	48 artikla
35 artikla	49 artikla
36 artikla	50 artikla
37 artikla	51 artikla

Asetus (EY) N:o 1346/2000	Tämä asetys
38 artikla	52 artikla
39 artikla	53 artikla
40 artikla	54 artikla
41 artikla	55 artikla
42 artikla	—
—	56 artikla
—	57 artikla
—	58 artikla
—	59 artikla
—	60 artikla
—	61 artikla
—	62 artikla
—	63 artikla
—	64 artikla
—	65 artikla
—	66 artikla
—	67 artikla
—	68 artikla
—	69 artikla
—	70 artikla
—	71 artikla
—	72 artikla
—	73 artikla
—	74 artikla
—	75 artikla
—	76 artikla
—	77 artikla
—	78 artikla
—	79 artikla
—	80 artikla
—	81 artikla
—	82 artikla
—	83 artikla
43 artikla	84 artiklan 1 kohta
—	84 artiklan 2 kohta
44 artikla	85 artikla
—	86 artikla
45 artikla	—
—	87 artikla
—	88 artikla

Asetus (EY) N:o 1346/2000	Tämä asetetus
—	89 artikla
46 artikla	90 artiklan 1 kohta
—	90 artiklan 2–4 kohta
—	91 artikla
47 artikla	92 artikla
Liite A	Liite A
Liite B	—
Liite C	Liite B
—	Liite C
—	Liite D

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2015/849,

annettu 20 päivänä toukokuuta 2015,

rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI ja EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Laittoman rahan virrat voivat vahingoittaa rahoitusalan eheyttä, vakautta ja mainetta sekä uhata unionin sisämarkkinoita ja kansainvälistä kehitystä. Rahanpesu, terrorismin rahoitus ja järjestäytyneet rikollisuudet ovat edelleen huomattavia ongelmia, joihin olisi puututtava unionin tasolla. Sen lisäksi, että rikosoikeudellista lähestymistapaa kehitetään unionin tasolla edelleen, rahoitusjärjestelmää käyttäen toteutettavan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen kohdennettu ja oikeasuhteinen ennaltaehkäisy on välttämätöntä ja voi tuottaa täydentäviä tuloksia.
- (2) Luotto- ja finanssilaitosten luotettavuus, koskemattomuus ja vakaus sekä koko rahoitusjärjestelmän uskottavuus voisivat vakavasti vaarantua rikollisten ja näiden rikoskumppaneiden pyrkimyksistä peittää rikollisuudesta saadun hyödyn alkuperä tai ohjata alkuperältään laillisia tai laittomia varoja terrorismiin. Rikollisen toimintansa helpottamiseksi rahanpesijät sekä terrorismin rahoittajat voisivat yrittää hyötyä unionin yhtenäiseen rahoitusalueeseen liittyvästä pääomien vapaasta liikkuvuudesta ja rahoituspalvelujen tarjoamisen vapaudesta. Tämän vuoksi unionin tasolla on toteutettava tiettyjä koordinoivia toimenpiteitä. Samanaikaisesti tavoitteet suojella yhteiskuntaa rikoksilta sekä suojella unionin rahoitusjärjestelmän vakautta ja koskemattomuutta olisi suhteutettava tarpeeseen luoda sääntely-ympäristö, jossa yritykset voivat kasvattaa liiketoimintaansa ilman, että sääntelyn noudattamisesta syntyy suhteettoman suuret kustannukset.
- (3) Tämä direktiivi on neljäs direktiivi, jolla puututaan rahanpesun uhkaan. Neuvoston direktiivissä 91/308/ETY ⁽⁴⁾ rahanpesu määriteltiin huumausainerikoksia silmällä pitäen ja velvoitteita asetettiin ainoastaan rahoitusosalalle.

⁽¹⁾ EUVL C 166, 12.6.2013, s. 2.

⁽²⁾ EUVL C 271, 19.9.2013, s. 31.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. maaliskuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 20. huhtikuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 20. toukokuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 91/308/ETY, annettu 10 päivänä kesäkuuta 1991, rahoitusjärjestelmän rahanpesutarkoituksiin käyttämisen estämisestä (EYVL L 166, 28.6.1991, s. 77).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/97/EY⁽¹⁾ direktiivin 91/308/ETY soveltamisalaa laajennettiin niin rikosten kuin ammattien ja toimintojenkin osalta. Rahanpesunvastainen toimintaryhmä, jäljempänä 'FATF', teki kesäkuussa 2003 suosituksiinsa tarkistuksia, joilla suositusten soveltamisalaa lisättiin terrorismin rahoitus, ja vahvisti yksityiskohtaisemmat vaatimukset asiakkaan tunnistamisesta ja henkilöllisyyden todentamisesta sekä toimimisesta tilanteissa, joissa kasvanut rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riski voi antaa aiheen tehostettuihin toimenpiteisiin tai joissa pienentynyt riski voi antaa perusteet keventää valvontaa. Nämä muutokset otettiin huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/60/EY⁽²⁾ ja komission direktiivissä 2006/70/EY⁽³⁾.

- (4) Rahanpesu ja terrorismin rahoitus on usein kansainvälistä toimintaa. Yksinomaan kansallisen tason tai edes unionin tason toimenpiteiden vaikutukset olisivat erittäin rajallisia ilman kansainvälistä koordinoitua ja yhteistyötä. Unionin tuolla alalla toteuttamien toimenpiteiden olisi sen vuoksi oltava yhteensopivia muiden kansainvälisissä yhteyksissä toteutettujen toimenpiteiden kanssa ja vähintään yhtä tiukkoja. Unionin toiminnassa olisi edelleen otettava erityisesti huomioon FATF:n suositukset sekä muiden rahanpesun ja terrorismin rahoituksen vastaisten kansainvälisten elinten välineet. Jotta voidaan tehostaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa, asianomaiset unionin säädökset olisi tarvittaessa saatettava yhdenmukaisiksi FATF:n helmikuussa 2012 hyväksymien rahanpesun sekä terrorismin ja joukkotuhousoseiden leviämisen rahoituksen torjuntaa koskevien kansainvälisten normien kanssa, jäljempänä 'tarkistettu FATF:n suositukset'.
- (5) Lisäksi rahoitusjärjestelmän väärinkäyttö laittomien tai jopa laillisten varojen ohjaamiseksi terrorismiin vaarantaa selvästi rahoitusjärjestelmän eheyden, moitteettoman toiminnan, maineen ja vakauden. Tässä direktiivissä vahvistetuilla ennalta ehkäisevillä toimenpiteillä olisi näin ollen puututtava vakavista rikoksista saatujen varojen käsittelyyn sekä rahan tai varojen keräämiseen terrorismia varten.
- (6) Merkittävien käteismaksujen käyttö on erittäin altista rahanpesulle ja terrorismin rahoittamiselle. Valvonnan terävöittämiseksi ja tällaisten käteismaksujen aiheuttamien riskien vähentämiseksi tavarakauppaa käyvien henkilöiden olisi kuuluttava tämän direktiivin soveltamisalaa, kun niiden suorittama tai vastaanottama käteismaksu on vähintään 10 000 euroa. Jäsenvaltioiden olisi voitava vahvistaa alempia kynnyksiarvoja, yleisiä lisärajoituksia käteisen rahan käytölle ja muita tiukempia säännöksiä.
- (7) Sähköisen rahan tuotteiden käytön katsotaan lisääntyvässä määrin korvaavan pankkitilit, mikä oikeuttaa sen, että kyseisiin tuotteisiin olisi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/110/EY⁽⁴⁾ vahvistettujen toimenpiteiden lisäksi kohdennettava rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyviä velvoitteita. Eräissä todistetusti alhaisen riskin olosuhteissa ja tiukkojen riskinvähentämisedellytysten vallitessa jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava vapauttaa sähköisen rahan tuotteet tietyistä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevista toimenpiteistä, kuten asiakkaan ja tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan tunnistamisesta ja henkilöllisyyden todentamisesta, mutta ei liiketoimien tai liikesuhteiden valvonnasta. Riskinvähentämisedellytyksiin olisi kuuluttava vaatimus, että toimenpiteistä vapautettuja sähköisen rahan tuotteita käytetään yksinomaan tavaroiden tai palvelujen ostamiseen ja että sähköisesti tallennettu määrä on riittävän alhainen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien sääntöjen kiertämisen estämiseksi. Tämä poikkeus ei saisi rajoittaa jäsenvaltioille annettua harkintavaltaa sallia ilmoitusvelvollisten soveltavan yksinkertaistettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä muihin sähköisen rahan tuotteisiin, joihin liittyy 15 artiklan mukainen alhaisempi riski.
- (8) Siltä osin kuin kyse on tämän direktiivin soveltamisalaa kuuluvista ilmoitusvelvollisista, kiinteistönvälittäjiin voitaisiin tarvittaessa katsoa kuuluvan myös vuokratilittäjät.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/97/EY, annettu 4 päivänä joulukuuta 2001, rahoitusjärjestelmien rahanpesutarkoituksiin käyttämisen estämisestä annetun neuvoston direktiivin 91/308/ETY muuttamisesta (EYVL L 344, 28.12.2001, s. 76).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/60/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen (EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15).

⁽³⁾ Komission direktiivi 2006/70/EY, annettu 1 päivänä elokuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä "poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön" määritelmän sekä yksinkertaistettuja asiakkaan tuntemismenettelyjä sekä satunnaisesti tai hyvin rajoitetusti harjoitetun rahoitustoiminnan perusteella myönnettyjä poikkeuksia koskevien teknisten perusteiden osalta (EUVL L 214, 4.8.2006, s. 29).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseläskijälaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7).

- (9) Jäsenvaltioiden määrittelemien lakimiesammattien harjoittajien olisi kuuluttava tämän direktiivin soveltamisalaan heidän hoitaessaan rahoitus- tai yritystoimintaan liittyviä liiketoimia, myös heidän antaessaan veroneuvontaa, mihin liittyy suurin riski siitä, että mainittujen lakimiesammattien harjoittajien palveluja käytetään väärin rikollisen toiminnan tuottaman hyödyn pesemiseksi tai terrorismin rahoittamiseksi. Ilmoitusvelvollisuudesta olisi kuitenkin poikettava sellaisten tietojen osalta, jotka on saatu ennen oikeuskäsittelyä, sen aikana tai sen jälkeen taikka selvitettyä asiakkaan oikeudellista asemaa. Tämän vuoksi lainopillisen neuvonnan olisi edelleen kuuluttava salassapitovelvollisuuden piiriin, paitsi jos lakimiesammattin harjoittaja osallistuu rahanpesuun tai terrorismin rahoittamiseen, lainopillista neuvontaa annetaan rahanpesua tai terrorismin rahoittamista varten tai lakimiesammattin harjoittaja tietää, että hänen asiakkaansa hakee lainopillista neuvontaa rahanpesua tai terrorismin rahoittamista varten.
- (10) Kaikkien tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien ammatinharjoittajien tarjoamia suoraan verrannollisia palveluja olisi kohdeltava samalla tavoin. Jotta Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, jäljempänä 'perusoikeuskirja', taattujen oikeuksien loukkaamattomuus voitaisiin turvata, tässä direktiivissä säädettyjen ilmoitusvelvollisuuksien piiriin eivät saisi kuulua sellaiset tiedot, joita tilintarkastajat, ulkopuoliset kirjanpitäjät ja veroneuvojat, joilla joissakin jäsenvaltioissa on oikeus puolustaa tai edustaa asiakasta oikeuskäsittelyssä tai selvittää asiakkaan oikeudellista asemaa, saavat näitä tehtäviä suorittaessaan.
- (11) On tärkeää korostaa erikseen, että välittömiin ja välillisiin veroihin liittyvät verorikokset sisältyvät tämän direktiivin mukaiseen "rikollisen toiminnan" laajaan määritelmään tarkistettujen FATF:n suositusten mukaisesti. Koska kussakin jäsenvaltiossa voidaan nimetä eri verorikoksia "rikolliseksi toiminnaksi", josta voidaan rangaista tämän direktiivin 3 artiklan 4 kohdan f alakohdassa tarkoitettuihin seuraamuksiin, verorikosten määritelmät voivat vaihdella kansallisessa lainsäädännössä. Vaikka verorikosten määritelmiä jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä ei pyritä yhdenmukaistamaan, jäsenvaltioiden olisi sallittava tietojenvaihto tai avunanto EU:n rahanpesun selvittelykeskusten, jäljempänä 'rahanpesun selvittelykeskukset', välillä niin suuressa määrin kuin niiden kansallisen lainsäädännön mukaan on mahdollista.
- (12) On tarpeen tunnistaa sellaiset luonnolliset henkilöt, jotka omistavat oikeushenkilön tai joiden määräysvallassa oikeushenkilö on. Tosiasiallisen avoimuuden takaamiseksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että soveltamisalaan kuuluu mahdollisimman laaja kirjo oikeushenkilöitä, jotka on muilla mekanismeilla rekisteröity tai perustettu niiden alueelle. Tietty prosenttiosuus osakkeista tai omistusosuus ei kerro automaattisesti tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa, mutta sen olisi kuitenkin oltava yksi niistä todentavista tekijöistä, jotka on otettava huomioon. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava päättää, että pienempi prosenttiosuus voi olla osoituksena omistuksesta tai määräysvallasta.
- (13) Tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan tunnistaminen ja henkilöllisyyden todentaminen olisi tarvittaessa ulotettava oikeushenkilöihin, jotka omistavat muita oikeushenkilöitä, ja ilmoitusvelvollisten olisi otettava selvää luonnollisista henkilöistä, jotka viime kädessä käyttävät omistussuhteeseen perustuvaa tai muunlaista määräysvaltaa asiakkaana olevassa oikeushenkilössä. Muunlaiseen määräysvaltaan voivat muun muassa kuulua konsernitilinpäätösten valmistelussa käytetyt määräysvallan kriteerit, kuten osakassopimus, määräysvallan käyttö tai valta nimittää ylempää johtoa. Joissakin tapauksissa ei ehkä voida tunnistaa luonnollista henkilöä, joka viime kädessä omistaa oikeushenkilön tai käyttää siinä määräysvaltaa. Tällaisissa poikkeustapauksissa ilmoitusvelvolliset voivat, edellyttäen, että kaikki muut tunnistamisen keinot on käytetty ja että epäilykselle ei ole perusteita, pitää ylintä johtoa tosiasiallisena omistajana ja edunsaajana.
- (14) Rikollisten jäljittämiseksi on tärkeää, että tiedot tosiasiallisesta omistajasta ja edunsaajasta ovat tarkat ja ajantasaiset, sillä rikolliset saattavat salata henkilöllisyytensä yritysraakenteen taakse. Jäsenvaltioiden olisi siksi varmistettava, että niiden alueelle kansallisen lainsäädännön mukaisesti perustetut yhteisöt hankkivat riittävät, tarkat ja ajantasaiset tiedot tosiasiallisista omistajistaan ja edunsaajistaan perustietojen kuten yrityksen nimen ja osoitteen sekä perustamista ja laillista omistusoikeutta koskevien todisteiden lisäksi ja pitävät niitä yllä. Pyrittäessä lisäämään avoimuutta oikeushenkilöiden väärinkäytön torjumiseksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskevia tietoja säilytetään yrityksen ulkopuolella sijaitsevassa keskitetyssä rekisterissä täysin unionin oikeuden mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat tässä tarkoituksessa käyttää keskustietokantaa, johon kerätään tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskevat tiedot, taikka kaupparekisteriä tai muuta keskitettyä rekisteriä. Jäsenvaltiot voivat päättää, että ilmoitusvelvolliset ovat vastuussa rekisterin täyttämisestä. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että nämä tiedot asetetaan kaikissa tapauksissa toimivaltaisten viranomaisten ja rahanpesun selvittelykeskusten saataville ja annetaan ilmoitusvelvollisille näiden toteuttaessa asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että muut henkilöt, jotka pystyvät osoittamaan, että rahanpesu, terrorismin rahoitus ja niiden esirikokset, kuten lahjonta sekä verorikokset ja -petokset, koskevat niiden oikeutettuja etuja, saavat tietosuoja sääntöjen mukaisen pääsyn tosiasiallista omistajaa ja

edunsaajaa koskeviin tietoihin. Niillä henkilöillä, jotka pystyvät osoittamaan oikeutetun edun olemassaolon, olisi oltava pääsy tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan hallussa olevan omistussuuden luonnetta ja laajuutta koskeviin tietoihin, joista ilmenee omistussuuden likimääräinen suuruus.

- (15) Tätä varten jäsenvaltioiden olisi voitava kansallisen lainsäädännön nojalla sallia tässä direktiivissä säädettyä laajempi pääsy kyseisiin tietoihin.
- (16) Pääsy tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskeviin tietoihin varhaisessa vaiheessa olisi varmistettava siten, ettei asianomaista yritystä ehditä varoittaa.
- (17) Jotta varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset erityyppisten oikeudellisten muotojen kesken, myös trustien omaisuudenhoitajilta (trustee) olisi edellytettävä, että ne hankkivat ja pitävät yllä sekä antavat tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä toteuttaville ilmoitusvelvollisille ja toimittavat nämä tiedot keskitettyyn rekisteriin tai keskustietokantaan, ja trustien omaisuudenhoitajien olisi ilmoitettava asemastaan ilmoitusvelvollisille. Vastaavia vaatimuksia olisi sovellettava myös sellaisiin oikeushenkilöihin kuin säätiöihin ja trustien kaltaisiin oikeudellisiin järjestelyihin.
- (18) Tätä direktiiviä olisi sovellettava myös ilmoitusvelvollisten toimintaan internetissä.
- (19) Uudet teknologiat tarjoavat aikaa ja kustannuksia säästäviä ratkaisuja yrityksille ja asiakkaille, ja ne olisi näin ollen otettava huomioon riskejä arvioitaessa. Toimivaltaisten viranomaisten ja ilmoitusvelvollisten olisi toimittava ennakoivasti uusien ja innovatiivisten rahanpesutapojen torjunnassa.
- (20) Euroopan jälleerakennus- ja kehityspankin hallintoelimissä olevia unionin edustajia kannustetaan panemaan tämä direktiivi täytäntöön ja julkistamaan Euroopan jälleerakennus- ja kehityspankin verkkosivustolla rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskeva politiikka, joka sisältää yksityiskohtaiset menettelyt tämän direktiivin täytäntöönpanoa varten.
- (21) Rahapelialan palveluiden käyttö rikollisen toiminnan tuottaman hyödyn pesemiseen on huolestuttavaa. Jotta voitaisiin vähentää rahapelipalveluihin liittyviä riskejä, tässä direktiivissä olisi säädettävä, että kaikki korkeariskisten rahapelipalvelujen tarjoajat ovat velvollisia toteuttamaan asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä, kun yksittäisen suorituksen rahamäärä on vähintään 2 000 euroa. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että ilmoitusvelvolliset soveltavat samaa kynnyksarvoa voittojen nostamiseen, panoksen asettamiseen, pelimerkkien ostaminen ja vaihtaminen mukaan lukien, tai molempiin. Rahapelipalvelujen tarjoajien, joilla on fyysiset toimitilat, kuten kasinot tai pelipaikat, olisi varmistettava, että tilojen sisäkäynnin yhteydessä toteutetut asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet voidaan yhdistää suorituksiin, jotka asiakas tekee kyseisissä tiloissa. Todistetusti alhaisen riskin olosuhteissa jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava vapauttaa tietyt rahapelipalvelut joistakin tai kaikista tässä direktiivissä säädetyistä vaatimuksista. Jäsenvaltion olisi harkittava poikkeuksen soveltamista vain tiukasti rajoitetuissa ja perustelluissa tapauksissa, kun rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riskit ovat vähäisiä. Tällaisista poikkeuksista olisi laadittava erityinen riskiarvio, jossa otetaan myös huomioon palveluihin liittyvien suoritusten haavoittuvuus. Niistä olisi ilmoitettava komissiolle. Jäsenvaltioiden olisi riskiarviossaan ilmoitettava, miten ne ovat ottaneet huomioon komission ylikansallisen riskiarvion puiteissa laatimissa kertomuksissa esitetyt asiaankuuluvat havainnot.
- (22) Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski ei ole kaikissa tapauksissa yhtä suuri. Siksi olisi sovellettava kokonaisvaltaista riskiperusteista lähestymistapaa. Riskiperusteinen lähestymistapa ei ole jäsenvaltioille ja ilmoitusvelvollisille liian salliva vaihtoehto. Sen mukaan päätökset tehdään todistettujen riskien perusteella, jotta toimet voidaan tehokkaammin kohdistaa unioniin ja sen toimijoihin vaikuttaviin rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeihin.
- (23) Riskiperusteisen lähestymistavan tukeminen on välttämätöntä, jotta jäsenvaltiot ja unioni voivat tunnistaa ja ymmärtää niihin kohdistuvat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskit ja vähentää niitä. Riskien tunnistamiseen sovellettavan ylikansallisen toimintamallin merkitys on tunnustettu kansainvälisesti, ja seuraavia elimiä olisi pyydyttävä antamaan yhteiskomiteansa kautta lausunto unionin finanssialaan vaikuttavista riskeistä: Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen), jäljempänä 'pankkiviranomainen', joka perustettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 ⁽¹⁾, Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen), jäljempänä 'vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen', joka perustettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010 ⁽²⁾, ja Euroopan

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

(²) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä 'arvopaperimarkkinaviranomainen', joka perustettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010⁽¹⁾.

- (24) Komissiolla on otolliset mahdollisuudet tarkastella tiettyjä rajat ylittäviä uhkia, jotka saattavat vaikuttaa sisämarkkinoihin ja joita yksittäiset jäsenvaltiot eivät voi tehokkaasti tunnistaa ja torjua. Sen vuoksi sen tehtäväksi olisi annettava rajat ylittäviin toimintoihin liittyvien riskien arvioinnin koordinoiminen. Tämän prosessin tehokkuuden kannalta on olennaista, että siihen osallistuvat alan asiantuntijat, kuten rahanpesun ja terrorismin rahoituksen asiantuntijaryhmä sekä rahanpesun selvittelykeskusten ja tarvittaessa muiden unionin tason elinten edustajat. Tärkeänä tiedonlähteenä prosessissa ovat myös kansalliset riskiarviot ja kokemukset. Komission suorittaman rajat ylittävien riskien arvioinnin ei olisi sisällettävä henkilötietojen käsittelyä. Joka tapauksessa tietojen olisi oltava täysin anonymisoituja. Kansallisten ja unionin tietosuojaviranomaisten olisi osallistuttava arviointiin vain, jos rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskin arvioinnilla on vaikutusta yksityishenkilöiden yksityisyyteen ja henkilötietojen suojaan.
- (25) Riskiarvioiden tulokset olisi tarvittaessa asetettava ilmoitusvelvollisten saataville hyvissä ajoin, jotta nämä voivat tunnistaa omat riskinsä sekä ymmärtää, hallita ja vähentää niitä.
- (26) Jotta riskit unionin tasolla voitaisiin tunnistaa ja niitä voitaisiin ymmärtää ja hallita paremmin ja niitä voitaisiin vähentää vielä enemmän, jäsenvaltioiden olisi lisäksi asetettava riskiarvioidensa tulokset toistensa, komission sekä pankkiviranomaisen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja arvopaperimarkkinaviranomaisen, jäljempänä yhdessä 'Euroopan valvontaviranomaiset', saataville.
- (27) Tätä direktiiviä sovellettaessa on aiheellista ottaa huomioon sen soveltamisalaan kuuluvien pienempien ilmoitusvelvollisten ominaisuudet ja tarpeet sekä varmistaa kohtelu, joka on asianmukainen niiden erityistarpeiden ja liiketoiminnan luonteen kannalta.
- (28) Jotta unionin finanssijärjestelmän ja sisämarkkinoiden moitteeton toiminta voidaan suojata rahanpesulta ja terrorismin rahoitukselta, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat sellaisten kolmansien maiden määrittämistä, joiden kansallisissa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmissä on strategisia puutteita, jäljempänä 'suuririskiset kolmannet maat'. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen uhkat ovat luonteeltaan muuttuvia teknologian ja rikollisten käytettävissä olevien keinojen jatkuvan kehittymisen myötä, mikä edellyttää, että oikeudellista kehystä mukautetaan nopeasti ja jatkuvasti suuririskisten kolmansien maiden osalta, jotta voidaan tehokkaasti puuttua olemassa oleviin riskeihin ja estää uusien riskien syntyminen. Komission olisi otettava huomioon rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan alan kansainvälisiltä järjestöiltä ja arvovaltaisilta tahoilta saatavat tiedot, kuten FATF:n julkiset lausumat, keskinäiset arviointikertomukset, yksityiskohtaiset arviointikertomukset ja julkaistut seurantakertomukset, ja tarvittaessa mukautettava arviointejaan niissä esitettyihin muutoksiin.
- (29) Jäsenvaltioiden olisi vähintäänkin säädettävä tehostetuista asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevista toimenpiteistä, joita ilmoitusvelvollisten on sovellettava suorittaessaan liiketoimia komission yksilöimien suuririskisten kolmansien maiden alueelle sijoittautuneiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden kanssa. Olisi kiellettävä myös tehtävien antaminen tällaisiin suuririskisiin kolmansiin maihin sijoittautuneille kolmansille osapuolille. Jos jotakin maata ei mainita luettelossa, tämän ei ilman muuta pitäisi tarkoittaa sitä, että sen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmät ovat tehokkaita, vaan tällaiseen maahan sijoittautuneita luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä olisi arvioitava riskialttiuden perusteella.
- (30) Riski itsessään on luonteeltaan vaihteleva, ja muuttajat voivat yksinään tai yhdessä lisätä tai vähentää mahdollista riskiä, mikä puolestaan vaikuttaa siihen, mikä on ennalta ehkäisevien toimenpiteiden, kuten asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden, asianmukainen taso. Joissain tilanteissa olisi näin ollen sovellettava tehostettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä, kun taas toisissa tilanteissa yksinkertaistetut toimenpiteet saattavat riittää.
- (31) Olisi otettava huomioon, että eräissä tilanteissa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski on suurempi. Vaikka kaikkien asiakkaiden henkilöllisyys ja liiketoimintaprofiili olisi selvitettävä, on tapauksia, joissa tarvitaan erityisen perusteellisia menettelyjä asiakkaan tunnistamiseksi ja henkilöllisyyden todentamiseksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (32) Tämä koskee erityisesti suhteita henkilöihin, jotka ovat tai ovat olleet merkittävässä julkisessa tehtävässä unionissa tai kansainvälisellä tasolla, ja erityisesti suhteita henkilöihin, jotka ovat lähtöisin maista, joissa lahjonta on laajalle levinnyttä. Tällaiset liikesuhteet voivat aiheuttaa varsinkin rahoituslalle tuntuja maineeseen liittyviä ja oikeudellisia riskejä. Kansainvälisten lahjonnan torjuntatoimien vuoksi on myös perusteltua kiinnittää erityistä huomiota tällaisiin henkilöihin sekä soveltaa asianmukaisia tehostettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä sellaisten henkilöiden osalta, jotka toimivat tai ovat toimineet merkittävässä julkisessa tehtävässä kotimaassa tai ulkomailla, sekä sellaisten henkilöiden osalta, jotka toimivat korkeassa asemassa kansainvälisissä järjestöissä.
- (33) Poliittisesti vaikutusvaltaisia henkilöitä koskevat vaatimukset ovat luonteeltaan ennalta ehkäiseviä eivätkä rikosoikeudellisia, eikä niitä olisi tulkittava siten, että kaikkia poliittisesti vaikutusvaltaisia henkilöitä pidetään rikolliseen toimintaan osallistuvina. Kieltäytyminen liikesuhteesta henkilön kanssa pelkästään sillä perusteella, että hän on poliittisesti vaikutusvaltainen henkilö, on tämän direktiivin ja tarkistettujen FATF:n suositusten kirjaimen ja hengen vastaista.
- (34) Ylemmän johdon hyväksynnän saamisen liikesuhteiden luomiselle ei olisi kaikissa tilanteissa merkittävä sitä, että hyväksyntä saadaan hallitukselta. Olisi oltava mahdollista, että tällaisen hyväksynnän antaa sellainen henkilö, jolla on riittävästi tietoa laitokseen kohdistuvasta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskistä sekä riittävä toimivalta tehdä laitokseen kohdistuvaan riskiin vaikuttavia päätöksiä.
- (35) Jotta voidaan välttää moninkertaiset asiakkaan tunnistamismenettelyt, jotka johtavat viivästyksiin ja tehostomuuteen liiketoiminnassa, olisi sopivia suojatoimia soveltaen sallittava, että ilmoitusvelvollisille esitellään sellaisia asiakkaita, joiden tunnistaminen on suoritettu muualla. Jos ilmoitusvelvollinen on antanut tehtävän kolmannelle osapuolelle, lopullisen vastuun asiakkaan tuntemisvelvollisuudesta olisi säilyttävä ilmoitusvelvollisella, jolle asiakas on esitelty. Kolmannella osapuolella tai henkilöllä, joka on esitelty asiakkaan, olisi myös oltava oma vastuunsa tämän direktiivin noudattamisesta, mukaan lukien velvollisuus ilmoittaa epäilyttävistä liiketoimista ja säilyttää tietoja, sikäli kuin sillä on tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluva asiakassuhde.
- (36) Kun on kyse sopimukseen perustuvasta asiamiessuhteesta tai ulkoistamisesta ilmoitusvelvollisten ja tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomien ulkopuolisten henkilöiden välillä, osana ilmoitusvelvollisia olevien asiamiesten tai ulkoistamispalveluiden tarjoajien kaikki velvollisuudet, jotka liittyvät rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan, voivat johtua vain osapuolten välisestä sopimuksesta eivätkä tästä direktiivistä. Sen vuoksi tämän direktiivin noudattamisen olisi ensisijaisesti oltava ilmoitusvelvollisen velvollisuus.
- (37) Kaikki jäsenvaltiot ovat perustaneet tai niiden olisi perustettava toiminnallisesti riippumaton ja itsenäinen rahanpesun selvittelykeskus vastaanottamiensa tietojen keräämiseksi ja analysoimiseksi, jotta voidaan havaita epäilyttävien liiketoimien sekä niiden taustalla olevien rikollisten toimien väliset yhteydet rahanpesun ja terrorismin rahoituksen ehkäisemiseksi ja torjumiseksi. Toiminnallisesti riippumattoman ja itsenäisen rahanpesun selvittelykeskuksen olisi merkittävä sitä, että selvittelykeskuksella on toimivalta ja valmiudet suorittaa tehtävänsä vapaasti, mukaan lukien mahdollisuus tehdä itsenäisesti päätös yksittäisten tietojen analysoinnista, pyytämisestä ja luovuttamisesta. Epäilyttävistä liiketoimista ja muista rahanpesuun, rahanpesun esirikoksiin ja terrorismin rahoitukseen liittyvistä tiedoista olisi ilmoitettava rahanpesun selvittelykeskukselle, jonka olisi toimittava kansallisena keskusyksikkönä tietojen vastaanottamisessa, analysoinnissa ja analyysien tulosten luovuttamisessa toimivaltaisille viranomaisille. Kaikista epäilyttävistä liiketoimista, myös niiden erityksistä, olisi ilmoitettava liiketoimen suuruudesta riippumatta. Ilmoitettuihin tietoihin voi myös sisältyä kynnysarvon perusteella annettavia tietoja.
- (38) Poiketen epäilyttävien liiketoimien suorittamista koskevasta yleisestä kiellosta ilmoitusvelvollisten olisi voitava suorittaa epäilyttäviä liiketoimia ennen toimivaltaisille viranomaisille ilmoittamista, jos liiketoimien suorittamatta jättäminen on mahdotonta tai todennäköisesti vaikeuttaisi yrityksiä jäljittää epäillyn rahanpesun tai terrorismin rahoituksen edunsaajia. Tämä ei kuitenkaan saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden hyväksymiin kansainvälisiin velvollisuuksiin jäädyttää viipymättä terroristien, terroristijärjestöjen ja terrorismin rahoittajien varat Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston asiaan liittyvien päätöslauselmien mukaisesti.
- (39) Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus nimetä tarkoituksenmukainen itsesääntelyelin viranomaiseksi, jolle tiedot ensi vaiheessa toimitetaan rahanpesun selvittelykeskuksen asemasta. Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan järjestelmä, jossa ilmoitus lähetetään ensi vaiheessa itsesääntelyelimelle, on tärkeä perusoikeuksien suojan tae, kun kyseessä ovat lakimiehiin sovellettavat ilmoitusvelvollisuudet. Jäsenvaltioiden olisi säädettävä keinoista ja tavoista salassapitovelvollisuuden, luottamuksellisuuden ja yksityisyyden suojaamiseksi.
- (40) Jos jäsenvaltio päättää nimetä tällaisen itsesääntelyelimen, se voi sallia tai vaatia, että kyseinen elin ei toimita rahanpesun selvittelykeskukselle sellaisia tietoja, jotka kyseisen elimen edustamat henkilöt ovat saaneet joltakin

asiakkaaltaan tai jostakin asiakkaastaan selvittäessään asiakkaansa oikeudellista asemaa tai suorittaessaan kyseistä asiakasta koskevaa puolustus- tai edustamistehtävää oikeuskäsittelyssä tai oikeuskäsittelyyn liittyen, mukaan luettuna oikeuskäsittelyn käynnistämistä tai välttämistä koskeva neuvonta, riippumatta siitä, saadaanko tai hankitaanko tällaiset tiedot ennen käsittelyä, sen aikana tai sen jälkeen.

- (41) Rahanpesuepäilyistä ilmoittaneet työntekijät ovat joissakin tapauksissa joutuneet uhkailun tai vihamielisten toimien kohteeksi. Vaikka tällä direktiivillä ei voida vaikuttaa jäsenvaltioiden oikeuskäsittelyihin, on keskeistä, että tästä asiasta säädetään rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmän tehokkuuden varmistamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi tiedostettava tämä ongelma ja tehtävä voitavansa yksityishenkilöiden, myös ilmoitusvelvollisten työntekijöiden ja edustajien, suojaamiseksi tällaiselta uhkailulta tai vihamielisiltä toimilta ja annettava kansallisen lainsäädännön mukaisesti tällaisille henkilöille asianmukaista suojelua, erityisesti mitä tulee heidän oikeuteensa henkilötietojensa suojaan sekä oikeuteensa saada tehokasta oikeussuojaa ja oikeudellista edustusta.
- (42) Tässä direktiivissä tarkoitettuun henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on saatettuna osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tässä direktiivissä tarkoitettuun henkilötietojen käsittelyyn unionin toimielimissä ja muissa elimissä sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001⁽²⁾. Kaikki jäsenvaltiot tunnustavat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan olevan tärkeä yleistä etua koskeva asia. Tämä direktiivi ei rajoita rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen suojaa, mukaan lukien neuvoston puitepäätös 2008/977/YOS⁽³⁾, sellaisena kuin se on pantu täytäntöön kansallisessa lainsäädännössä.
- (43) On tärkeää, että tämän direktiivin yhdenmukaistaminen tarkistettujen FATF:n suositusten kanssa toteutetaan noudattaen täysimääräisesti unionin oikeutta, erityisesti unionin tietosuojalainsäädäntöä, ja kunnioittaen perusoikeuksia, sellaisina kuin ne on vahvistettu perusoikeuskirjassa. Tiettyihin osiin tämän direktiivin täytäntöönpanossa liittyy tietojen keräämistä, analysointia, säilyttämistä ja luovuttamista. Tällainen henkilötietojen käsittely, edellyttäen että perusoikeuksia kunnioitetaan täysimääräisesti, olisi sallittava, mutta vain tässä direktiivissä säädettyissä tarkoituksissa ja tämän direktiivin edellyttämässä toimissa, joita ovat muun muassa asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden toteuttaminen, jatkuva seuranta, epätavallisten ja epäilyttävien liiketoimien tutkiminen ja niistä ilmoittaminen, oikeushenkilön tai oikeudellisen järjestelyn tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan tunnistaminen, poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön tunnistaminen, tietojen luovuttaminen toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä tietojen luovuttaminen luotto- ja finanssilaitosten ja muiden ilmoitusvelvollisten välillä. Ilmoitusvelvollisten suorittama henkilötietojen keruu ja sen jälkeinen käsittely olisi rajoitettava siihen, mikä on välttämätöntä tämän direktiivin vaatimusten täyttämiseksi, eikä henkilötietoja saisi edelleen käsitellä kyseisten tarkoitusten vastaisella tavalla. Erityisesti henkilötietojen edelleen käsittely kaupallisiin tarkoituksiin olisi ehdottomasti kiellettävä.
- (44) Tarkistetut FATF:n suositukset osoittavat, että jotta voidaan tehdä täysimääräistä yhteistyötä ja täyttää ripeästi toimivaltaisten viranomaisten tietopyynnöt rahanpesun tai terrorismin rahoituksen estämistä, paljastamista ja selvittämistä varten, ilmoitusvelvollisten olisi vähintään viiden vuoden ajan säilytettävä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden tuloksena saadut tiedot ja liiketoimia koskeva aineisto. Tämä säilytysaika olisi vahvistettava viideksi vuodeksi liikesuhteen tai yksittäisen liiketoimen päättymisestä, jotta vältetään erilaiset lähestymistavat ja voidaan täyttää henkilötietojen suojan ja oikeusvarmuuden vaatimukset. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin asian tarpeellisuutta ja oikeasuhteisuutta koskevan arvioinnin jälkeen voitava sallia aineiston pidempi säilyttäminen tai vaatia sitä enintään viiden lisävuoden ajan, mikäli se on tarpeen rahanpesun tai terrorismin rahoituksen estämistä, paljastamista tai selvittämistä varten, sanotun kuitenkaan rajoittamatta meneillään oleviin rikostutkintoihin ja oikeudellisiin menettelyihin sovellettavien todistusaineistoa koskevien kansallisen rikoslain säännösten soveltamista. Jäsenvaltioiden olisi edellytettävä erityisten tietosuojan takeiden käyttöönottoa ja määritettävä, millä henkilöillä tai henkilöryhmillä taikka viranomaisilla olisi oltava yksinomainen pääsy säilytettyihin tietoihin.
- (45) Jotta varmistettaisiin asianmukainen ja tehokas oikeudenhoito sinä aikana, jolloin tämä direktiivi saatetaan osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä, ja jotta direktiivi liittyisi saumattomasti kansalliseen prosessioikeuteen, epäillyn rahanpesun tai terrorismin rahoituksen estämistä, paljastamista tai selvittämistä koskeviin ja

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

(3) Neuvoston puitepäätös 2008/977/YOS, tehty 27 päivänä marraskuuta 2008, rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen suojaamisesta (EUVL L 350, 30.12.2008, s. 60).

jäsenvaltioissa tämän direktiivin voimaantulopäivänä meneillään oleviin oikeudellisiin menettelyihin liittyvät tiedot ja asiakirjat olisi säilytettävä viiden vuoden ajan tuosta ajankohdasta, ja tätä ajanjaksoa olisi voitava jatkaa vielä viidellä vuodella.

- (46) Tätä direktiiviä sovellettaessa käsiteltäviin henkilötietoihin sovelletaan rekisteröidyn tiedonsaantioikeuksia. Rekisteröidyn pääsy epäilyttävää liiketoimea koskevaan ilmoitukseen liittyviin tietoihin heikentäisi kuitenkin vakavasti rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan vaikuttavuutta. Näin ollen voi olla perusteltua kohdistaa tähän oikeuteen direktiivin 95/46/EY 13 artiklan ja tarvittaessa asetuksen (EY) N:o 45/2001 20 artiklan mukaisia poikkeuksia ja rajoituksia. Rekisteröidyllä on oikeus pyytää, että direktiivin 95/46/EY 28 artiklassa tarkoitettu valvontaviranomainen tai tapauksen mukaan Euroopan tietosuojavaltuutettu tarkistaa tietojenkäsittelyn laillisuuden, minkä lisäksi hänellä on oikeus mainitun direktiivin 22 artiklassa tarkoitettuun oikeussuojakeinoon. Direktiivin 95/46/EY 28 artiklassa tarkoitettu valvontaviranomainen voi myös toimia viran puolesta. Valvontaviranomaisen olisi voitava ilmoittaa rekisteröidylle, että se on suorittanut kaikki tarpeelliset todentamiset, sekä kyseessä olevan tietojenkäsittelyn lainmukaisuutta koskevat tulokset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tiedonsaantioikeutta koskevien rajoitusten soveltamista.
- (47) Henkilöt, jotka vain muuntavat paperimuodossa olevia asiakirjoja sähköiseen muotoon ja toimivat sopimussuhteessa luotto- tai finanssilaitokseen, ja henkilöt, jotka antavat luotto- tai finanssilaitosten käyttöön ainoastaan viesti- tai muita tukijärjestelmiä varojen siirtämistä varten taikka määritys- ja toteutusjärjestelmiä, eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan.
- (48) Rahanpesu ja terrorismin rahoitus ovat kansainvälisiä ongelmia, ja niiden torjunnan pitäisi olla maailmanlaajuisia. Jos unionin luotto- ja finanssilaitoksilla on sivuliikkeitä tai tytäryrityksiä sellaisissa kolmansissa maissa, joissa vaatimukset tällä alalla eivät ole yhtä tiukkoja kuin jäsenvaltioissa, niiden olisi sovellettava näihin sivuliikkeisiin ja tytäryrityksiin unionin sääntöjä tai ilmoitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille, jos näiden sääntöjen noudattaminen ei ole mahdollista, jotta voidaan välttää se, että saman laitoksen tai konsernin sisällä sovelletaan hyvin erilaisia sääntöjä.
- (49) Ilmoitusvelvollisten olisi saatava palautetta epäilyttäviä liiketoimia koskevien ilmoitustensa hyödyllisyydestä ja jatkotoimista siinä määrin kuin on se on mahdollista. Jotta tämä olisi mahdollista ja jotta jäsenvaltioiden rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmien tehokkuutta voitaisiin tarkastella, jäsenvaltioiden olisi laadittava asiaan liittyviä tilastoja ja parannettava niiden laatua. Unionin tasolla kerättyjen tilastotietojen laadun ja johdonmukaisuuden parantamiseksi komission olisi seurattava rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan tilannetta unionin laajuisesti ja julkaistava säännöllisesti katsauksia.
- (50) Jos jäsenvaltio edellyttää alueelleen muussa muodossa kuin sivuliikkeenä sijoittautuneilta sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoilta ja maksupalveluntarjoajilta, joiden kotipaikka sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa, että ne nimittävät keskitetyn yhteyspisteen sen alueelle, sen olisi voitava vaatia, että tällainen nimittävän laitoksen puolesta toimiva keskitetty yhteyspiste varmistaa toimipaikkojen noudattavan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia sääntöjä. Jäsenvaltion olisi myös varmistettava, että tämä vaatimus on oikeasuhteinen eikä ylitä sitä, mikä on tarpeen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien sääntöjen noudattamista koskevan tavoitteen saavuttamiseksi, myös vastaavaa valvontaa helpottamalla.
- (51) Kun kyseessä ovat valuutanvaihtotoimistot, sekinlunastustoimistot, trusti- tai yrityspalvelujen tarjoajat taikka rahapelipalvelujen tarjoajat, toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että henkilöt, jotka tosiasiallisesti johtavat tällaisten yhteisöjen liiketoimintaa, sekä tällaisten yhteisöjen tosiasialliset omistajat ja edunsaajat ovat sopivia ja luotettavia. Henkilön sopivuuden ja luotettavuuden määrittämiseen käytettävissä perusteissa olisi vähintään otettava huomioon, että tällaisten yhteisöjen johtajia tai tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia on estettävä käyttämästä niitä rikolliseen tarkoitukseen.
- (52) Jos ilmoitusvelvollisella on toimipaikkoja toisessa jäsenvaltiossa, mukaan lukien asiamiesverkoston kautta, kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen olisi oltava vastuussa sen valvomisesta, että ilmoitusvelvollinen soveltaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia konsernin toimintaperiaatteita ja menettelyjä. Tähän voi kuulua toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden toimipaikkojen toimiloihin tehtäviä käyntejä. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa ja ilmoitettava tälle kaikista seikoista, jotka voisivat vaikuttaa niiden arviointiin siitä, noudattaako toimipaikka vastaanottavan jäsenvaltion rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia sääntöjä.

- (53) Jos ilmoitusvelvollisella on toimipaikkoja toisessa jäsenvaltiossa, mukaan lukien sellaisten asiamiesten tai henkilöiden verkoston kautta, jotka luovuttavat sähköistä rahaa direktiivin 2009/110/EY 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomaisen vastaa siitä, että toimipaikka noudattaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia sääntöjä, muun muassa suorittamalla tarvittaessa tarkastuksia toimitiloissa ja valvontaa niiden ulkopuolella sekä toteuttamalla asianmukaisia ja oikeasuhteisia toimenpiteitä, jos näitä vaatimuksia vakavalla tavalla rikotaan. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa ja ilmoitettava tälle kaikista seikoista, jotka voisivat vaikuttaa tämän suorittamaan arviointiin siitä, miten ilmoitusvelvollinen soveltaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia konsernin toimintaperiaatteita ja menettelyjä. Jotta voidaan lopettaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien sääntöjen vakava rikkominen, joka vaatii välittömiä korjaavia toimenpiteitä, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava soveltaa asianmukaisia ja oikeasuhteisia väliaikaisia korjaavia toimenpiteitä, joita voidaan samankaltaisissa tapauksissa soveltaa niiden toimivallan piiriin kuuluviin ilmoitusvelvollisiin, tällaisiin vakaviin laiminlyönteihin puuttumiseksi tarvittaessa kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen avustuksella tai yhteistyössä sen kanssa.
- (54) Koska rahanpesu ja terrorismin rahoitus on luonteeltaan kansainvälistä toimintaa, rahanpesun selvittelykeskusten välinen koordinointi ja yhteistyö on äärimmäisen tärkeää. Jotta tällaista koordinointia ja yhteistyötä voidaan parantaa ja ennen kaikkea jotta voidaan varmistaa, että epäilyttävistä liiketoimista tehdyt ilmoitukset saavuttavat sen jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskuksen, jossa ilmoituksesta olisi eniten hyötyä, tässä direktiivissä vahvistetaan asiasta yksityiskohtaiset säännöt.
- (55) EU:n rahanpesun selvittelykeskusten foorumi on epävirallinen ryhmä, joka koostuu rahanpesun selvittelykeskusten edustajista ja joka on ollut aktiivinen vuodesta 2006; sen tarkoituksena on helpottaa rahanpesun selvittelykeskusten välistä yhteistyötä ja käydä keskustelua yhteistyöhön liittyvistä asioista, kuten tehokkaasta yhteistyöstä rahanpesun selvittelykeskusten kesken sekä rahanpesun selvittelykeskusten ja kolmansien maiden rahanpesun selvittelykeskusten välillä, rajat ylittävien tapausten yhteisestä analysoinnista sekä eri suuntauksista ja tekijöistä, jotka ovat olennaisia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien arvioinnissa kansallisella ja ylikansallisella tasolla.
- (56) Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen kansainvälisen luonteen vuoksi on erityisen tärkeää parantaa rahanpesun selvittelykeskusten välistä tietojenvaihtoa unionissa. Jäsenvaltioiden olisi kannustettava käyttämään tietojenvaihdossa turvallisia välineitä, etenkin hajautettua FIU.net-tietokoneverkkoa, jäljempänä 'FIU.net-verkko', tai sen seuraajaa sekä FIU.net-verkon tarjoamia tekniikoita. Rahanpesun selvittelykeskuksille olisi sallittava rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen liittyvien tietojen alustava vaihto analysointia varten silloin, kun tietoja ei edelleen käsitellä tai välitetä edelleen, jollei tällainen tietojenvaihto ole kansallisen lainsäädännön peruseräpäätösten vastaista. Tietojenvaihdon sellaisissa tapauksissa, jotka rahanpesun selvittelykeskukset ovat määritelleet mahdollisesti verorikoksiin liittyviksi, ei olisi rajoitettava neuvoston direktiivin 2011/16/EU⁽¹⁾ taikka verotusalan tietojenvaihtoa ja hallinnollista yhteistyötä koskevien kansainvälisten normien mukaista tietojenvaihtoa verotuksen alalla.
- (57) Jotta ilmoitusvelvolliset voivat vastata rahanpesun selvittelykeskusten tiedusteluihin kaikilta osin ja ilman aiheutonta viivytystä, niillä on oltava käytössään tehokkaat järjestelmät, joiden avulla ne pääsevät turvallisia ja luottamuksellisia kanavia myöten rajoituksetta ja ajallaan tietoihin, jotka koskevat liikesuhteita, joita niillä on tai on ollut määrättyjen henkilöiden kanssa. Unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti jäsenvaltiot voisivat esimerkiksi harkita sellaisten pankkirekisterijärjestelmien tai sähköisten tietojenhakujärjestelmien käyttöönottoa, joiden avulla rahanpesun selvittelykeskukset pääsevät pankkitilejä koskeviin tietoihin, tarvittaessa ilman oikeusviranomaisen päätöstä. Jäsenvaltiot voisivat myös harkita sellaisten mekanismien käyttöönottoa, joilla varmistetaan, että toimivaltaisilla viranomaisilla on käytössään menettelyt varojen selvittämiseksi ilman, että siitä ilmoitetaan omistajalle etukäteen.
- (58) Jäsenvaltioiden olisi kannustettava toimivaltaisilla viranomaisillaan huolehtimaan ripeästi, rakentavasti ja tehokkaasti mahdollisimman laajasta tämän direktiivin soveltamiseksi tehtävästä rajat ylittävästä yhteistyöstä, sanotun kuitenkin rajoittamatta rikosasioissa tehtävää oikeudellista yhteistyötä koskevien sääntöjen ja menettelyjen soveltamista. Jäsenvaltioiden olisi erityisesti varmistettava, että niiden rahanpesun selvittelykeskukset vaihtavat vapaasti, omasta aloitteestaan tai pyynnöstä tietoja kolmansien maiden rahanpesun selvittelykeskusten kanssa, ottaen huomioon unionin oikeuden ja rahanpesun selvittelykeskusten Egmont-ryhmän laatimat tietojenvaihtoa koskevat periaatteet.
- (59) Koska rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunta on tärkeää, jäsenvaltioiden olisi säädettävä kansallisessa lainsäädännössään tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten noudattamisen laiminlyönnistä. Jäsenvaltioissa on nykyisin käytössä monenlaisia hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä, joita voidaan määrätä keskeisten ennalta ehkäisevien säännösten rikkomisesta. Tämä moninaisuus saattaisi olla haitaksi

(1) Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1).

rahanpesua ja terrorismin rahoitusta torjuvissa toimissa, ja unionin toimet ovat vaarassa pirstoutua. Tässä direktiivissä olisi näin ollen säädettävä useista erilaisista jäsenvaltioiden hallinnollisista seuraamuksista ja toimenpiteistä sellaisten tilanteiden varalta, joissa vakavasti, toistuvasti tai järjestelmällisesti rikotaan vaatimuksia, jotka koskevat asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä, tietojen säilytystä, epäilyttäviä liiketoimista ilmoittamista ja ilmoitusvelvollisten sisäisiä tarkastuksia. Näiden seuraamusten ja toimenpiteiden valikoiman olisi oltava riittävän laaja, jotta jäsenvaltiot ja toimivaltaiset viranomaiset voivat ottaa huomioon ilmoitusvelvollisten, etenkin luotto- ja finanssilaitosten ja muiden ilmoitusvelvollisten, väliset erot, jotka koskevat niiden kokoa, ominaisuuksia ja liiketoiminnan luonnetta. Saattaessaan tämän direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että *ne bis in idem* -periaatetta ei rikota, kun määrätään hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä tämän direktiivin mukaisesti ja rikosoikeudellisia seuraamuksia kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

- (60) Jotta voidaan arvioida sellaisten henkilöiden soveltuvuutta, jotka ovat johtotehtävissä tai muuten käyttävät määräsvaltaa ilmoitusvelvollisissa, olisi vaihdettava kaikenlaisia rikostuomioita koskevia tietoja neuvoston puitepäätöksen 2009/315/YOS⁽¹⁾ ja neuvoston päätöksen 2009/316/YOS⁽²⁾, sellaisina kuin ne ovat saatettuna osaksi kansallista lainsäädäntöä, sekä muiden kansallisen lainsäädännön asiaan liittyvien säännösten mukaisesti.
- (61) Finanssipalveluiden teknisillä sääntelystandardeilla olisi varmistettava johdonmukainen yhdenmukaistaminen sekä tallettajien, sijoittajien ja kuluttajien riittävä suoja kaikkialla unionissa. Koska Euroopan valvontaviranomaisilla on pitkälle menevää erityisasiantuntemusta, olisi tehokasta ja asianmukaista antaa niiden tehtäväksi laatia komissiolle toimitettavat luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joihin ei liity poliittisia valintoja.
- (62) Komission olisi hyväksyttävä Euroopan valvontaviranomaisten tämän direktiivin mukaisesti laatimat teknisten sääntelystandardien luonnokset delegoiduilla säädöksillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.
- (63) Koska direktiiveihin 2005/60/EY ja 2006/70/EY olisi tämä direktiivi huomioon ottaen tarpeen tehdä tuntuvia muutoksia, ne olisi selkeyden ja johdonmukaisuuden vuoksi yhdistettävä ja korvattava.
- (64) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli rahoitusjärjestelmän suojelemista rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämisen, paljastamisen ja selvittämisen keinoin, koska jäsenvaltioiden yksittäiset toimenpiteet niiden rahoitusjärjestelmien suojelemiseksi voisivat olla sisämarkkinoiden toiminnan sekä oikeusvaltioperiaatteen ja unionin yleisen järjestyksen perusteiden kannalta soveltumattomia, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten takia saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (65) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, erityisesti oikeus yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen, oikeus henkilötietojen suojaan, elinkeinovapaus, syrjintäkielto ja oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen, syyttömyys-olettama sekä oikeus puolustukseen.
- (66) Perusoikeuskirjan 21 artiklassa kielletään kaikenlainen syrjintä, ja jäsenvaltioiden on sen mukaisesti varmistettava, että tämä direktiivi pannaan täytäntöön syrjimättömästi, kun kyse on asiakkaan tuntemisvelvollisuuden yhteydessä tehtävistä riskiarvioista.
- (67) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽³⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, josta käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjällä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (68) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu asetuksen (EY) N:o 45/2001 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon 4 päivänä heinäkuuta 2013⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Neuvoston puitepäättö 2009/315/YOS, tehty 26 päivänä helmikuuta 2009, jäsenvaltioiden välisen rikosrekisteritietojen vaihdon järjestämisestä ja sisällöstä (EUVL L 93, 7.4.2009, s. 23).

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2009/316/YOS, tehty 6 päivänä huhtikuuta 2009, eurooppalaisen rikosrekisteritietojärjestelmän (ECRIS) perustamisesta puitepäätöksen 2009/315/YOS 11 artiklan mukaisesti (EUVL L 93, 7.4.2009, s. 33).

⁽³⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽⁴⁾ EUVL C 32, 4.2.2014, s. 9.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

Kohde, soveltamisala ja määritelmät

1 artikla

1. Tällä direktiivillä pyritään estämään unionin rahoitusjärjestelmän käyttö rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesu ja terrorismin rahoitus on kiellettyä.
3. Tässä direktiivissä rahanpesuna pidetään seuraavaa toimintaa, jos sitä harjoitetaan tahallisesti:
 - a) varojen muuntaminen tai siirtäminen tietoisena siitä, että ne on saatu rikollisesta toiminnasta tai osallisuudesta tällaiseen toimintaan, tarkoituksena salata tai peittää niiden laiton alkuperä tai auttaa tällaisen toiminnan harjoittamiseen osallistuvaa henkilöä välttämään toimintansa oikeudellisia seuraamuksia;
 - b) varojen todellisen luonteen, alkuperän, sijainnin, niistä määräämisen, niiden liikkeiden, niitä koskevien oikeuksien tai niiden omistajan salaaminen tai peittely tietoisena siitä, että kyseiset varat on saatu rikollisesta toiminnasta tai osallisuudesta tällaiseen toimintaan;
 - c) varojen hankkiminen, hallussa pitäminen tai käyttö tietoisena niiden vastaanottohetkellä siitä, että ne on saatu rikollisesta toiminnasta tai osallisuudesta tällaiseen toimintaan;
 - d) mihin tahansa a, b ja c alakohdassa tarkoitettuun toimintaan osallistuminen tai sellaista toimintaa koskeva yhteenliittyminen, yritys ja avunanto, yllytys, suosiminen ja neuvominen.
4. Rahanpesun on katsottava olevan kyseessä silloinkin, kun pesun kohteena olevat varat ovat saaneet alkunsa toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan alueella suoritetuista toimista.
5. Tässä direktiivissä 'terrorismin rahoituksella' tarkoitetaan varojen antamista tai keräämistä eri tavoin suoraan tai välillisesti, kun sen tarkoituksena on tai kun se tapahtuu tietoisena siitä, että varat käytetään kokonaan tai osittain neuvoston puitepäätöksen 2002/475/YOS⁽¹⁾ 1–4 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin.
6. Tietoisuus, tahallisuus tai tarkoitus, jota 3 ja 5 kohdassa tarkoitettujen toimien tunnusmerkistössä edellytetään, voidaan todeta objektiivisten tosiseikkojen perusteella.

2 artikla

1. Tätä direktiiviä sovelletaan seuraaviin ilmoitusvelvollisiin:
 - 1) luottolaitokset;
 - 2) finanssilaitokset;
 - 3) seuraavat luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt näiden harjoittaessa ammattitoimintaa:
 - a) tilintarkastajat, ulkopuoliset kirjanpitäjät ja veroneuvojat;
 - b) notaarit ja muut itsenäiset lakimiesammattien harjoittajat, jos nämä joko toimivat asiakkaansa puolesta tai lukuun taloudelliseen toimintaan tai kiinteään omaisuuteen liittyvissä liiketoimissa taikka osallistuvat asiakkaansa puolesta seuraavien liiketoimien suunnitteluun tai suorittamiseen:
 - i) kiinteän omaisuuden tai liiketoimintayksiköiden ostaminen ja myyminen;
 - ii) asiakkaan rahavarojen, arvopapereiden tai muiden varojen hoitaminen;
 - iii) pankki-, säästö- tai arvopaperitilien avaaminen tai hoitaminen;

⁽¹⁾ Neuvoston puitepäätös 2002/475/YOS, tehty 13 päivänä kesäkuuta 2002, terrorismin torjumisesta (EYVL L 164, 22.6.2002, s. 3).

- iv) yhtiöiden perustamista, toimintaa tai hallinnointia varten tarvittavien varojen järjestely;
- v) trustien, yhtiöiden, säätiöiden tai vastaavien rakenteiden perustaminen tai johtaminen taikka niiden toiminnasta vastaaminen;
- c) trusti- tai yrityspalvelujen tarjoajat, jotka eivät kuulu a tai b alakohdan soveltamisalaan;
- d) kiinteistövälittäjät;
- e) muut tavarakauppaa käyvät henkilöt, jos maksu suoritetaan tai vastaanotetaan käteisenä ja sen suuruus joko yhtenä suorituksena tai useina suorituksina, jotka näyttävät olevan toisiinsa kytkeytyneitä, on yhteensä vähintään 10 000 euroa;
- f) rahapelipalvelujen tarjoajat.

2. Jäsenvaltiot voivat asianmukaisen riskiarvion jälkeen päättää sulkea eräiden rahapelipalvelujen tarjoajat, lukuun ottamatta kasinoita, kokonaan tai osittain tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten soveltamisalan ulkopuolelle näiden palvelujen luonteesta ja, soveltuvin osin, toiminnan laajuudesta johtuvan todistetun alhaisen riskin vuoksi.

Jäsenvaltioiden on arvioitava riskiarvioidensa yhtenä osatekijänä palveluihin liittyvien suoritusten haavoittuvuutta, myös käytettyjen maksumenetelmien osalta.

Jäsenvaltioiden on riskiarvioissaan ilmoitettava, miten ne ovat ottaneet huomioon komission 6 artiklan nojalla laatimissa kertomuksissa esitetyt asiaankuuluvat havainnot.

Jäsenvaltion on ilmoitettava ensimmäisen alakohdan nojalla tekemästään päätöksestä komissiolle ja liitettävä päätökseen erityiseen riskiarvioon perustuvat perustelut. Komissio ilmoittaa kyseisestä päätöksestä muille jäsenvaltioille.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että henkilöt, jotka harjoittavat satunnaisesti tai hyvin rajallisesti sellaista taloudellista toimintaa, jossa rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riski on pieni, eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) taloudellinen toiminta on vähäistä absoluuttisina lukuina;
- b) taloudellinen toiminta on vähäistä liiketoimien perusteella;
- c) taloudellinen toiminta ei ole tällaisten henkilöiden pääasiallista toimintaa;
- d) taloudellinen toiminta on oheistoimintaa, joka liittyy suoraan tällaisten henkilöiden pääasialliseen toimintaan;
- e) tällaisten henkilöiden pääasiallinen toiminta ei ole 1 kohdan 3 alakohdan a–d alakohdassa tai f alakohdassa tarkoitettua toimintaa;
- f) taloudellista toimintaa tarjotaan ainoastaan tällaisten henkilöiden pääasiallisen toiminnan asiakkaille eikä sitä tarjota yleisesti yleisölle.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta henkilöihin, jotka harjoittavat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/64/EY⁽¹⁾ 4 artiklan 13 kohdassa määriteltyä rahansiirtotoimintaa.

4. Sovellettaessa 3 kohdan a alakohtaa jäsenvaltioiden on edellytettävä, että taloudellisen toiminnan kokonaisliikvaihto ei ylitä riittävän alhaalle asetettua kynnysarvoa. Kynnysarvo on vahvistettava kansallisella tasolla taloudellisen toiminnan tyyppin mukaan.

5. Sovellettaessa 3 kohdan b alakohtaa jäsenvaltioiden on sovellettava enimmäismääräksi asetettua kynnysarvoa asiakasta ja yksittäistä liiketoimea kohden riippumatta siitä, suoritetaanko liiketoimi yhdellä kertaa vai useina erillisinä suorituksina, jotka näyttävät olevan kytkeytyneitä toisiinsa. Enimmäismääräksi asetettu kynnysarvo on vahvistettava kansallisella tasolla taloudellisen toiminnan tyyppin mukaan. Sen on oltava riittävän alhainen sen varmistamiseksi, että kyseiset liiketoimityypit ovat epäkäytännöllinen ja tehoton keino pestä rahaa tai rahoittaa terrorismia, eikä se saa olla korkeampi kuin 1 000 euroa.

6. Sovellettaessa 3 kohdan c alakohtaa jäsenvaltioiden on edellytettävä, että taloudellisen toiminnan liikevaihto ei ylitä viittä prosenttia kyseisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön kokonaisliikvaihdosta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY, annettu 13 päivänä marraskuuta 2007, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta (EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1).

7. Kun jäsenvaltiot arvioivat rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riskiä tätä artiklaa sovellettaessa, niiden on kiinnitettävä erityistä huomiota kaikkeen taloudelliseen toimintaan, joka on luonteeltaan sellaista, että sen käyttöä tai väärinkäyttöä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen pidetään erityisen todennäköisenä.

8. Jäsenvaltion 3 kohdan nojalla tekemissä päätöksissä on ilmoitettava syyt, joihin ne perustuvat. Jäsenvaltio voi päättää kumota tällaiset päätökset, jos olosuhteet muuttuvat. Jäsenvaltion on ilmoitettava kyseisistä päätöksistä komissiolle. Komissio ilmoittaa tällaisista päätöksistä muille jäsenvaltioille.

9. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön riskiperusteiset valvontatoimet tai toteutettava muut riittävät toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei tämän artiklan mukaisiin päätöksiin perustuvia poikkeuksia käytetä väärin.

3 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'luottolaitoksella' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) No 575/2013⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä luottolaitosta, mukaan luettuina kyseisen asetuksen 4 artiklan 1 kohdan 17 alakohdassa määritellyt unionissa sijaitsevat sivuliikkeet, riippumatta siitä, sijaitseeko sen kotipaikka unionin alueella tai kolmannessa maassa;
- 2) 'finanssilaitoksella'
 - a) yritystä, joka ei ole luottolaitos ja joka harjoittaa yhtä tai useampaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU⁽²⁾ liitteessä I olevassa 2–12 kohdassa sekä 14 ja 15 kohdassa lueteltua toimintaa, valuutanvaihtotoimistojen toiminta mukaan lukien;
 - b) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY⁽³⁾ 13 artiklan 1 kohdassa määriteltyä vakuutusyriystä, siltä osin kuin se harjoittaa kyseisen direktiivin soveltamisalaan kuuluvaa henkivakuutus toimintaa;
 - c) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY⁽⁴⁾ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä sijoituspalveluyritystä;
 - d) yhteissijoitusyritystä, joka pitää osuuksiaan tai osakkeitaan kaupan;
 - e) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/92/EY⁽⁵⁾ 2 artiklan 5 kohdassa määriteltyä vakuutus- edustajaa, jos tämä tarjoaa henkivakuutuspalveluja ja muita sijoituksiin liittyviä palveluja, lukuun ottamatta mainitun artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja sidoksissa olevia vakuutus- edustajia;
 - f) a–e alakohdassa tarkoitettujen finanssilaitosten unionissa sijaitsevia sivuliikkeitä, riippumatta siitä, sijaitseeko finanssilaitoksen kotipaikka jäsenvaltiossa vai kolmannessa maassa;
- 3) 'varoilla' kaikenlaista aineellista tai aineetonta, irtainta tai kiinteää omaisuutta sekä kaikenmuotoisia oikeudellisia todistuksia tai asiakirjoja, myös sähköisiä tai digitaalisia, jotka ovat osoituksena tällaisten varojen omistuksesta tai osuudesta niihin;
- 4) 'rikollisella toiminnalla' kaikenlaista rikollista osallistumista seuraavien vakavien rikosten tekemiseen:
 - a) puitepäätöksen 2002/475/YOS 1–4 artiklassa säädetyt teot;
 - b) huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laitonta kauppaa vastaan vuonna 1988 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen 3 artiklan 1 kappaleen a kohdassa tarkoitettut rikokset;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutus- toiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta (EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/92/EY, annettu 9 päivänä joulukuuta 2002, vakuutus- edustuksesta (EYVL L 9, 15.1.2003, s. 3).

- c) neuvoston yhteisen toiminnan 98/733/YOS ⁽¹⁾ 1 artiklassa määritelty rikollisjärjestöjen toiminta;
- d) Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta tehdyn yleissopimuksen ⁽²⁾ 1 artiklan 1 kohdassa ja 2 artiklan 1 kohdassa määritellyt petokset, ainakin törkeät petokset, jotka vaikuttavat unionin taloudellisiin etuihin;
- e) lahjonta;
- f) kaikki rikokset, välittömiin ja välillisiin veroihin liittyvät jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä määritellyt verorikokset mukaan luettuina, joista voi enimmillään seurata yli yhden vuoden pituinen vankeusrangaistus tai muu vapaudenrajoituksen käsittävä seuraamus, tai niiden valtioiden osalta, joiden oikeusjärjestelmässä on rikosten osalta vähimmäiskynnys, kaikki rikokset, joista voi vähimmillään seurata yli kuuden kuukauden pituinen vankeusrangaistus tai muu vapaudenrajoituksen käsittävä seuraamus;
- 5) 'itsesääntelyelimellä' elintä, joka edustaa ammatinharjoittajia ja sääntelee heidän toimintaansa, suorittaa tiettyjä valvonta- tai seurantatehtäviä ja varmistaa ammatinharjoittajia koskevien sääntöjen noudattamisen;
- 6) 'tosiasiallisella omistajalla ja edunsaajalla' yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä, joka viime kädessä omistaa asiakkaan tai käyttää siinä määräysvaltaa, ja/tai yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä, jonka lukuun liiketoimi suoritetaan tai toimintaa harjoitetaan; tosiasiallisella omistajalla ja edunsaajalla tarkoitetaan ainakin seuraavia:
- a) yhteisöjen osalta
- i) yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä, joka viime kädessä omistaa oikeushenkilön tai jonka määräysvallassa oikeushenkilö viime kädessä on siten, että luonnollinen henkilö omistaa suoraan tai välillisesti riittävän prosentuaalisen osuuden oikeushenkilön osakkeista tai äänioikeuksista tai omistusosuudesta, haltijaosakkeet mukaan luettuina, tai käyttää määräysvaltaa muilla keinoin, kun kyseessä ei ole säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteena oleva yhtiö, joka kuuluu unionin oikeuden mukaisten sellaisten tiedonantovelvollisuuksien tai vastaavien kansainvälisten normien soveltamisalaan, joilla varmistetaan omistajaa koskevien tietojen riittävä avoimuus.
- Osoituksena suorasta omistuksesta on se, että luonnollisella henkilöllä on 25 prosentin ja yhden osakkeen osakkeenomistus tai yli 25 prosentin omistusosuus asiakkaasta. Osoituksena välillisestä omistuksesta on se, että yhteisöllä, joka on yhden tai useamman luonnollisen henkilön määräysvallassa, taikka useilla yhteisöillä, jotka ovat saman yhden tai useamman luonnollisen henkilön määräysvallassa, on 25 prosentin ja yhden osakkeen osakkeenomistus tai yli 25 prosentin omistusosuus asiakkaasta. Tämän soveltamisella ei kuitenkaan rajoiteta jäsenvaltioiden oikeutta päättää, että pienempi prosenttiosuus voi olla osoituksena omistuksesta tai määräysvallasta. Määräysvallan käyttäminen muilla keinoin voidaan määrittää muun muassa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU ⁽³⁾ 22 artiklan 1–5 kohdassa säädettyjen perusteiden mukaisesti;
- ii) yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä, joka kuuluu ylempään johtoon, jos kaikkien mahdollisten keinojen käyttämisen jälkeen ja edellyttäen, ettei epäilykselle ole perusteita, i alakohdassa tarkoitettua henkilöä ei ole määritetty tai jos on epäilyksiä siitä, onko tunnistettu yksi tai useampi henkilö tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja, ilmoitusvelvollisten on pidettävä kirjaa i alakohdan ja tämän alakohdan mukaisen tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan määrittämiseksi toteutetuista toimista;
- b) trustien osalta
- i) perustajaa;
- ii) trustin omaisuudenhoitajaa tai omaisuudenhoitajia;
- iii) mahdollista suojelijaa;
- iv) edunsaajia tai, jos oikeudellisen järjestelyn tai oikeushenkilön edunsaajia ei ole vielä vahvistettu, niitä henkilöryhmiä, joiden pääasiallista etua silmällä pitäen oikeudellinen järjestely tai oikeushenkilö on perustettu tai toimii;
- v) mitä tahansa muuta luonnollista henkilöä, joka viime kädessä käyttää trustin osalta määräysvaltaa suoran tai välillisen omistuksen kautta tai muilla keinoin;

⁽¹⁾ Yhteinen toiminta 98/733/YOS 21 päivältä joulukuuta 1998, jonka neuvosto on hyväksynyt Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella, rikollisjärjestöön osallistumisen kriminalisoinnista Euroopan unionin jäsenvaltioissa (EYVL L 351, 29.12.1998, s. 1).

⁽²⁾ EYVL C 316, 27.11.1995, s. 49.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

- c) oikeushenkilöiden, kuten säätiöiden, ja trustien kaltaisten oikeudellisten järjestelyjen osalta yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä, joka on vastaavassa tai samankaltaisessa asemassa kuin b alakohdassa tarkoitetut henkilöt;
- 7) 'trusti- tai yrityspalvelujen tarjoajalla' henkilöä, joka liiketoimintanaan tarjoaa kolmansille osapuolille jotakin seuraavista palveluista:
- a) yhtiöiden tai muiden oikeushenkilöiden perustaminen;
 - b) toimiminen tai toisen henkilön järjestäminen toimimaan johtajana tai yhtiöoikeudellisesti vastuullisena henkilönä (company secretary) yhtiössä, yhtiökumppanina henkilöyhtiössä tai samankaltaisessa asemassa muussa oikeushenkilössä;
 - c) kotipaikan, yritys- tai postiosoitteen, hallinnollisen osoitteen tai muiden vastaavien palvelujen tarjoaminen yhtiölle, henkilöyhtiölle tai muulle oikeushenkilölle taikka oikeudelliselle järjestelylle;
 - d) toimiminen tai toisen henkilön järjestäminen toimimaan express trust -järjestelyn tai oikeusmuodoltaan samankaltaisen oikeudellisen järjestelyn omaisuudenhoitajana;
 - e) toimiminen tai toisen henkilön järjestäminen toimimaan hallintarekisteröinnin hoitajana toisen henkilön puolesta, kun kyseessä ei ole säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteena oleva yhtiö, joka kuuluu unionin oikeuden mukaisten tiedonantovelvollisuuksien tai vastaavien kansainvälisten normien soveltamisalaan;
- 8) 'kirjeenvaihtajasuhteella'
- a) toimintaa, jossa yksi pankki kirjeenvaihtajana tarjoaa vastapuolena olevalle toiselle pankille pankkipalveluja, kuten käyttötilin tai muun passiivitilin ja siihen liittyviä palveluja, kuten kassanhallintaa, kansainvälistä varainsiirtoa, sekkien lunastusta, maksujenvälitystilejä ja valuutanvaihtopalveluja;
 - b) luottolaitosten välisiä, finanssilaitosten välisiä sekä luotto- ja finanssilaitosten välisiä suhteita, muun muassa suhteita, joissa kirjeenvaihtajalaitos tarjoaa vastaanottajalaitokselle samankaltaisia palveluja, ja suhteita, jotka on perustettu arvopaperikauppaa tai varainsiirtoa varten;
- 9) 'poliittisesti vaikutusvaltaisella henkilöllä' luonnollista henkilöä, joka toimii tai on toiminut merkittävässä julkisissa tehtävissä ja joita ovat muun muassa seuraavat:
- a) valtionpäämiehet, hallitusten päämiehet, ministerit sekä vara- ja apulaisministerit;
 - b) parlamenttien ja niiden kaltaisten lainsäädäntöelinten jäsenet;
 - c) poliittisten puolueiden johtoelinten jäsenet;
 - d) korkeimpien oikeuksien, perustuslakituomioistuinten tai muiden sellaisten korkean tason lainkäyttöelinten jäsenet, joiden päätöksiin ei voida hakea muutosta, poikkeustapauksia lukuun ottamatta;
 - e) tilintarkastustuomioistuinten tai keskuspankkien johtokuntien jäsenet;
 - f) suurlähettiläät, asiantuntijat sekä puolustusvoimien korkea-arvoiset upseerit;
 - g) valtion omistamien yritysten hallinto-, johto- tai valvontaelinten jäsenet;
 - h) kansainvälisen järjestön johtajat, varajohtajat ja johtokunnan tai vastaavan jäsenet.
- Minkään a–h alakohdassa tarkoitetun poliittisen tehtävän ei katsota käsittävän keskitason tai sitä alemman tason virkamiehiä;
- 10) 'perheenjäsenillä'
- a) poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön aviopuolisoa tai aviopuolisoon rinnastettavissa olevaa henkilöä;
 - b) poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön lapsia ja näiden aviopuolisoja tai aviopuolisoon rinnastettavissa olevia henkilöitä;
 - c) poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön vanhempia;

- 11) 'läheisiksi yhtiökumppaneiksi tiedetyillä henkilöillä'
 - a) luonnollisia henkilöitä, joiden tiedetään olevan oikeushenkilöiden tai oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia yhteisomistajia ja edunsaajia tai joilla tiedetään olevan mikä tahansa muu läheinen liikesuhde poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön kanssa;
 - b) luonnollisia henkilöitä, jotka ovat sellaisen oikeushenkilön tai oikeudellisen järjestelyn tosiasiallisia yksinomistajia ja edunsaajia, josta tiedetään, että se on perustettu poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön tosiasialliseksi eduksi;
- 12) 'ylemmällä johdolla' virkamiestä tai työntekijää, jolla on riittävästi tietoa laitokseen kohdistuvasta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskistä ja riittävästi toimivaltaa tehdä siihen kohdistuvaan riskiin vaikuttavia päätöksiä ja jonka ei kaikissa tapauksissa tarvitse olla hallituksen jäsen;
- 13) 'liikesuhteella' liiketoiminnallista, ammatillista tai kaupallista suhdetta, joka on yhteydessä ilmoitusvelvollisen ammatilliseen toimintaan ja jonka otaksutaan yhteydenottohetkellä olevan pysyvä;
- 14) 'rahapelipalveluilla' palveluja, joihin liittyy sellaisen panoksen asettaminen rahapeleissä, jolla on rahallista arvoa, mukaan luettuina rahapelit, joissa taidolla on osuutensa, kuten arpajaiset, kasinopelit, pokeripelit ja vedonlyöntitoiminta, ja joita tarjotaan fyysisessä paikassa tai millä tahansa keinoin etäpalveluina, sähköisessä muodossa tai muun viestintää helpottavan tekniikan avulla ja palvelujen vastaanottajan henkilökohtaisesta pyynnöstä;
- 15) 'konsernilla' yritysten ryhmää, johon kuuluu emoyritys, sen tytäryritykset ja yritykset, joissa emoyrityksellä tai sen tytäryrityksillä on omistusyhteys, sekä yrityksiä, jotka ovat yhteydessä toisiinsa direktiivin 2013/34/EU 22 artiklassa tarkoitetulla tavalla;
- 16) 'sähköisellä rahalla' sähköistä rahaa siten kuin se on määritelty direktiivin 2009/110/EY 2 artiklan 2 kohdassa;
- 17) 'pöytälaatikkopankilla' luotto- tai finanssilaitosta taikka luotto- tai finanssilaitoksen suhteen vastaavaa toimintaa harjoittavaa laitosta, joka on perustettu sellaisella lainkäyttöalueella, jolla sillä ei ole fyysistä toimipaikkaa eikä todellista johtoa, ja joka ei ole sidoksissa säänneltyyn finanssiryhmään.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on riskiperusteisen lähestymistavan mukaisesti varmistettava, että tämä direktiivi ulotetaan kokonaan tai osittain koskemaan sellaisia ammatteja ja yrityksiä, joissa ei ole kyse 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista ilmoitusvelvollisista mutta joissa harjoitettava toiminta on erityisesti omiaan käytettäväksi rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen.

2. Jos jäsenvaltio ulottaa tämän direktiivin koskemaan muita kuin 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ammatteja tai yrityksiä, sen on ilmoitettava tästä komissiolle.

5 artikla

Jäsenvaltiot voivat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämiseksi antaa tai pitää voimassa tämän direktiivin soveltamisalalla tiukempia säännöksiä unionin oikeuden rajoissa.

2 JAKSO

Riskiarvio

6 artikla

1. Komissio laatii arvon sisämarkkinoihin vaikuttavista rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeistä, jotka liittyvät rajat ylittäviin toimiin.

Tätä varten komissio laatii viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2017 kertomuksen, jossa nämä riskit määritetään, analysoidaan ja arvioidaan unionin tasolla. Tämän jälkeen komissio saattaa kertomuksen ajan tasalle joka toinen vuosi tai tarvittaessa useammin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu kertomus kattaa ainakin seuraavat näkökohdat:

- a) sisämarkkinoiden riskialteimmat alueet;

b) alakohtaiset riskit;

c) rikollisten eniten käyttämät keinot laittomasti saadun hyödyn pesemiseen.

3. Komissio asettaa 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen jäsenvaltioiden ja ilmoitusvelvollisten saataville, jotta näiden olisi helpompi tunnistaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski sekä ymmärtää, hallita ja vähentää sitä ja jotta muiden sidosryhmien, mukaan lukien kansalliset lainsäätäjät, Euroopan parlamentti, Euroopan valvontaviranomaiset ja rahanpesun selvittelykeskusten edustajat, olisi helpompi ymmärtää riskejä.

4. Komissio antaa jäsenvaltioille suosituksia sopivista toimenpiteistä tunnistettujen riskien käsittelemiseksi. Jos jäsenvaltio päättää olla soveltamatta ainoakaan suosituksista rahanpesun ja terrorismin rahoituksen kansallisessa torjuntajärjestelmässään, sen on ilmoitettava asiasta komissiolle ja perusteltava päätöksensä.

5. Euroopan valvontaviranomaiset antavat yhteiskomitean kautta viimeistään 26 päivänä joulukuuta 2016 lausunnon unionin rahoitusalaan vaikuttavista rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeistä, jäljempänä 'yhteinen lausunto'. Tämän jälkeen Euroopan valvontaviranomaiset toimittavat yhteiskomitean kautta lausunnon joka toinen vuosi.

6. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua arviointia tehdessään komissio järjestää työskentelyn unionin tasolla, ottaa huomioon 5 kohdassa tarkoitetut yhteiset lausunnot ja ottaa mukaan työskentelyyn jäsenvaltioiden rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan asiantuntijoita sekä rahanpesun selvittelykeskusten ja tarvittaessa muiden unionin tason elinten edustajia. Komissio asettaa yhteiset lausunnot jäsenvaltioiden ja ilmoitusvelvollisten saataville, jotta näiden olisi helpompi tunnistaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski sekä hallita ja vähentää sitä.

7. Komissio antaa joka toinen vuosi tai tarvittaessa useammin kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle säännöllisten riskiarvioiden tuloksista ja niiden perusteella toteutetuista toimenpiteistä.

7 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava asianmukaiset toimet tunnistaaakseen siihen vaikuttavat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskit ja mahdolliset asiaan liittyvät tietosuojongelmat sekä arvioidakseen, ymmärtääkseen ja vähentääkseen niitä. Sen on pidettävä tämä riskiarvio ajan tasalla.

2. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä viranomainen tai perustettava mekanismi koordinoimaan kansallisia toimia, joilla puututaan 1 kohdassa tarkoitettuihin riskeihin. Viranomaisen nimi tai mekanismin kuvaus on ilmoitettava komissiolle, Euroopan valvontaviranomaisille ja muille jäsenvaltioille.

3. Suorittaessaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja arviointeja jäsenvaltioiden on hyödynnettävä 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun riskiarvion tuloksia.

4. Kunkin jäsenvaltion on 1 kohdassa tarkoitetun riskiarvion osalta

a) hyödynnettävä sitä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmänsä parantamiseen erityisesti yksilöimällä alat, joilla ilmoitusvelvollisten on sovellettava tehostettuja toimenpiteitä, ja tarvittaessa määrittelemällä toteutettavat toimenpiteet;

b) tunnistettava tarvittaessa alat tai alueet, joilla on pienempi tai suurempi rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski;

c) hyödynnettävä sitä jakaessaan ja priorisoidessaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan käytettäviä resursseja;

d) hyödynnettävä sitä sen varmistamiseen, että kulloistakin alaa tai aluetta varten on laadittu rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiä vastaavat asianmukaiset säännöt;

e) annettava asianmukaista tietoa ilmoitusvelvollisten saataville viipymättä, jotta näiden on helpompi suorittaa omat arviointinsa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeistä.

5. Jäsenvaltioiden on asetettava riskiarvioidensa tulokset komission, Euroopan valvontaviranomaisten ja muiden jäsenvaltioiden saataville.

8 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset toteuttavat asianmukaiset toimet tunnistaakseen ja arvioidakseen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskit ottaen huomioon riskitekijät, kuten ne, jotka liittyvät niiden asiakkaisiin, maihin tai maantieteellisiin alueisiin, tuotteisiin, palveluihin, liiketoimiin tai jakelukanaviin. Näiden toimien on oltava oikeassa suhteessa ilmoitusvelvollisten luonteeseen ja kokoon nähden.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut riskiarvioinnit on dokumentoitava, pidettävä ajan tasalla ja asetettava asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten ja itsesääntelyelinten saataville. Toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää, että yksittäisiä dokumentoituja riskiarvioita ei tarvita, jos tietyllä alalla ominaisista erityisistä riskeistä vallitsee selkeä käsitys.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvollisilla on käytössä toimintaperiaatteet, valvontatoimenpiteet ja menettelytavat, joilla vähennetään ja hallitaan tehokkaasti unionin, jäsenvaltion ja ilmoitusvelvollisten tasolla tunnistettuja rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä. Näiden toimintaperiaatteiden, valvontatoimenpiteiden ja menettelytapojen on oltava oikeassa suhteessa ilmoitusvelvollisten luonteeseen ja kokoon nähden.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettuihin toimintaperiaatteisiin, valvontatoimenpiteisiin ja menettelytapoihin on kuuluttava

a) sisäisten toimintaperiaatteiden, valvontatoimenpiteiden ja menettelytapojen kehittäminen, mukaan luettuina riskinhallintaa koskevat mallimenetelmät, asiakkaan tuntemisvelvollisuus, raportointi, tietojen säilyttäminen, sisäinen valvonta, vaatimustenmukaisuuden hallinta, mukaan lukien vaatimustenmukaisuudesta vastaavan toimihenkilön nimittäminen johdon tasolla, kun se on liiketoiminnan koon ja luonteen perusteella asianmukaista, ja työntekijöiden taustaselvitys;

b) riippumaton tarkastustoiminto, jolla testataan a alakohdassa tarkoitetut sisäiset toimintaperiaatteet, valvontatoimenpiteet ja menettelytavat, kun se on liiketoiminnan koon ja luonteen perusteella asianmukaista.

5. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset saavat ylemmältä johdoltaan hyväksynnän käyttöön ottamilleen toimintaperiaatteille, valvontatoimenpiteille ja menettelytavoille ja että ne tarvittaessa seuraavat ja tehostavat toteutettuja toimenpiteitä.

3 JAKSO

Toimintaperiaatteet kolmansien maiden osalta

9 artikla

1. Kolmannet maat, joiden kansallisissa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmissä on strategiaa puutteita, jotka muodostavat merkittävän uhan unionin rahoitusjärjestelmälle, jäljempänä 'suuririskiset kolmannet maat', yksilöidään sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan suojaamiseksi.

2. Siirretään komissiolle valta hyväksyä 64 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa yksilöidään suuririskiset kolmannet maat ottaen huomioon strategiset puutteet erityisesti seuraavissa:

a) kolmannen maan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskeva oikeudellinen ja institutionaalinen kehys, erityisesti

i) rahanpesun ja terrorismin rahoituksen säätäminen rangaistavaksi;

ii) asiakkaan tuntemisvelvollisuuteen liittyvät toimenpiteet;

iii) tietojen säilyttämiseen liittyvät vaatimukset; ja

iv) epäilyttävistä liiketoimista ilmoittamiseen liittyvät vaatimukset;

b) kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten valtuudet ja menettelyt rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi;

c) rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmän tehokkuus rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien käsittelyssä asianomaisessa kolmannessa maassa.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettut delegoidut säädökset hyväksytään yhden kuukauden kuluessa mainitussa kohdassa tarkoitettujen strategisten puutteiden määrittämisestä.

4. Laatiessaan 2 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä komissio ottaa tarvittaessa huomioon rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan alan kansainvälisten järjestöjen ja arvovaltaisten tahojen laatimat asiaankuuluvat arvioinnit tai raportit yksittäisiin kolmansiin maihin liittyvistä riskeistä.

II LUKU

ASIAKKAAN TUNTEMISVELVOLLISUUS

1 JAKSO

Yleiset säännökset

10 artikla

1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä luotto- ja finanssilaitoksiaan ylläpitämästä anonyymejä tilejä tai anonyymejä haltijavastakirjoja. Jäsenvaltioiden on kaikissa tapauksissa edellytettävä, että olemassa olevien anonyymien tilien tai anonyymien haltijavastakirjojen omistajiin ja edunsaajiin ryhdytään soveltamaan asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä mahdollisimman pian ja joka tapauksessa ennen kuin näitä tilejä tai haltijavastakirjoja käytetään millään tavalla.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä haltijaosakkeiden ja haltijaosakkeiden merkintäoikeuksien väärinkäytön estämiseksi.

11 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset toteuttavat asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä seuraavissa olosuhteissa:

- a) aloittaessaan liikesuhteen;
- b) suorittaessaan yksittäisen liiketoimen,
 - i) jonka rahamäärä on vähintään 15 000 euroa, riippumatta siitä, suoritetaanko liiketoimi yhdellä kertaa vai useina erillisinä suorituksina, jotka näyttävät olevan toisiinsa kytkeytyneitä; tai
 - ii) joka muodostaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/847⁽¹⁾ 3 artiklan 9 kohdassa määriteltyä varainsiirron, jonka suuruus on yli 1 000 euroa;
- c) kun on kyse tavara kauppaa käyvistä henkilöistä, jos suoritetaan käteisellä yksittäinen liiketoimi, jonka suuruus joko yhtenä suorituksena tai useina suorituksina, jotka näyttävät olevan toisiinsa kytkeytyneitä, on yhteensä vähintään 10 000 euroa;
- d) kun on kyse rahapelipalvelujen tarjoajista, jos voittoja nostettaessa tai panosta asetettaessa taikka molemmissa suoritetaan joko yhtenä suorituksena tai useina suorituksina, jotka näyttävät olevan toisiinsa kytkeytyneitä, yhteensä vähintään 2 000 euroa;
- e) kun on syytä epäillä rahanpesua tai terrorismin rahoitusta, sovellettavista poikkeuksista, vapautuksista tai kynnysarvoista riippumatta;
- f) kun epäillään, että asiakkaasta aiemmin saadut tunnistetiedot eivät ole oikeita tai riittäviä.

12 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 13 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa sekä 14 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia ilmoitusvelvollisten olla soveltamatta tiettyjä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä, kun kyse on sähköisestä rahasta, jos asianmukainen riskiarvio osoittaa alhaista riskiä ja jos kaikki seuraavat riskinvähentämisedellytykset täyttyvät:

- a) maksuvälinettä ei voi ladata uudelleen tai maksuvälineen maksutapahtumien kuukausittainen enimmäismäärä on 250 euroa, joka voidaan käyttää vain kyseisessä jäsenvaltiossa;
- b) maksuvälineeseen voi tallentaa sähköisesti enintään 250 euroa;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/847, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, varainsiirtojen mukana toimitettavista tiedoista ja asetuksen (EY) N:o 1781/2006 kumoamisesta (katso tämän virallisen lehden sivu 1).

- c) maksuvälinettä käytetään yksinomaan tavaroiden tai palvelujen ostamiseen;
- d) maksuvälineeseen ei voida tallentaa anonyymiä sähköistä rahaa;
- e) liikkeeseenlaskija seuraa liiketoimia tai liikesuhdetta riittävästi voidakseen havaita epätavalliset tai epäilyttävät liiketoimet.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohdan jäsenvaltio voi nostaa enimmäismäärän 500 euroon, jos maksuvälinettä voidaan käyttää vain kyseisessä jäsenvaltiossa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa säädettyä poikkeusta ei sovelleta lunastettaessa tai nostettaessa käteistä sähköisen rahan raha-arvosta, jos lunastettava määrä ylittää 100 euroa.

13 artikla

1. Asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskeviin toimenpiteisiin on kuuluttava
 - a) asiakkaan tunnistaminen ja tämän henkilöllisyyden todentaminen luotettavasta ja riippumattomasta lähteestä peräisin olevien asiakirjojen tai tietojen perusteella;
 - b) tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan tunnistaminen ja kohtuullisten toimenpiteiden toteuttaminen tämän henkilöllisyyden todentamiseksi siten, että ilmoitusvelvollinen on vakuuttunut tietävänsä, kuka on tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja, mukaan lukien se, että ilmoitusvelvollinen toteuttaa oikeushenkilöiden, trustien, yhtiöiden, säätiöiden ja vastaavien oikeudellisten järjestelyjen osalta kohtuulliset toimenpiteet asiakkaan omistus- ja määräysvaltarakenteen ymmärtämiseksi;
 - c) liikesuhteen tarkoituksen ja aiotun luonteen arvioiminen ja tarvittaessa tietojen hankkiminen niistä;
 - d) liikesuhteen jatkuva seuranta, mukaan luettuna liiketoimien tarkastaminen koko liikesuhteen aikana sen varmistamiseksi, että suoritettavat liiketoimet ovat yhdenmukaiset niiden tietojen kanssa, jotka ilmoitusvelvollisella on asiakkaasta, tämän liiketoiminnasta ja riskiprofilista ja tarvittaessa varojen alkuperästä, sekä sen varmistaminen, että hallussa olevat asiakirjat ja tiedot pidetään ajan tasalla.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä suorittaessaan ilmoitusvelvollisten on lisäksi varmistettava, että jos henkilö väittää toimivansa asiakkaan puolesta, henkilön lupa toimia asiakkaan puolesta tarkistetaan, ja niiden on tunnistettava asiakas ja todennettava hänen henkilöllisyytensä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset soveltavat kaikkia 1 kohdassa säädettyjä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia vaatimuksia. Ilmoitusvelvolliset voivat kuitenkin päättää näiden toimenpiteiden laajuudesta riskialttiuden perusteella.

3. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset ottavat huomioon ainakin liitteessä I mainitut muuttujat arvioidessaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset pystyvät osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille tai itsesääntelyelimille, että toimenpiteet ovat tunnistettujen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien kannalta asianmukaisia.

5. Kun on kyse henkivakuutustoiminnasta tai muusta sijoitusvakuutustoiminnasta, jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden lisäksi, jotka vaaditaan asiakkaan sekä tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan osalta, luotto- ja finanssilaitokset toteuttavat seuraavat asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet henkivakuutussopimusten ja muiden sijoitusvakuutussopimusten edunsaajien osalta heti, kun edunsaajat on yksilöity tai nimetty:

- a) kun kyse on edunsaajista, jotka on yksilöity nimeltä mainittuina henkilöinä tai oikeudellisina järjestelyinä, kyseisen henkilön nimen merkitseminen muistiin;
- b) kun kyse on edunsaajista, jotka on nimetty ominaisuuksien tai luokan mukaan taikka muilla keinoilla, riittävien tietojen hankkiminen kyseisistä edunsaajista, jotta luotto- tai finanssilaitos varmistuu siitä, että se pystyy selvittämään kyseisen edunsaajan henkilöllisyyden maksuajankohtana.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan osalta edunsaajien henkilöllisyys on todennettava maksuajankohtana. Kun on kyse henkivakuutuksen tai muun sijoitusvakuutuksen siirtämisestä kolmannelle osapuolelle kokonaan tai osittain, luotto- ja finanssilaitosten, jotka ovat tietoisia siirrosta, on tunnistettava tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja ajankohtana, jona siirto suoritetaan luonnolliselle henkilölle, oikeushenkilölle tai oikeudelliselle järjestelylle, joka saa siirretyn sopimuksen arvon omaksi edukseen.

6. Kun kyse on trustien tai samankaltaisten oikeudellisten järjestelyjen edunsaajista, jotka nimetään erityisten ominaisuuksien tai erityisen luokan mukaan, ilmoitusvelvollisen on hankittava riittävästi tietoa kyseisestä edunsaajasta vakuuttuakseen siitä, että se pystyy selvittämään kyseisen edunsaajan henkilöllisyyden maksuajankohtana tai kun edunsaaja aikoo käyttää saavutettuja oikeuksia.

14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että asiakkaan ja tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan henkilöllisyys todennetaan ennen liikesuhteen aloittamista tai liiketoimen suorittamista.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia, että asiakkaan ja tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan henkilöllisyyden todentaminen viedään päätökseen liikesuhdetta luotaessa, jos se on tarpeen tavanomaisen liiketoiminnan keskeytymisen välttämiseksi ja jos rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski on vähäinen. Näissä tilanteissa kyseiset menettelyt on toteutettava ensimmäisen yhteydenoton jälkeen niin pian kuin se on käytännössä mahdollista.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia tilin avaamisen luotto- tai finanssilaitoksessa, mukaan lukien sellaiset tilit, joilla on mahdollista käydä kauppaa siirtokelpoisilla arvopapereilla, jos sovelletaan sopivia suojaotoimia, joilla varmistetaan, että asiakas ei suorita liiketoimia tai että hänen puolestaan ei suoriteta liiketoimia ennen kuin 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa säädettyjä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia vaatimuksia noudatetaan täysimääräisesti.

4. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että jos ilmoitusvelvollinen ei pysty noudattamaan 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b tai c alakohdassa säädettyjä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia vaatimuksia, se ei saa suorittaa liiketoimea pankkitilin välityksellä, aloittaa liikesuhdetta tai suorittaa liiketoimea, vaan sen on lopetettava liikesuhde ja harkittava asiakkaaseen liittyvän epäilyttävän liiketoimen ilmoittamista rahanpesun selvittelykeskukselle 33 artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltiot eivät saa soveltaa ensimmäistä alakohtaa notaareihin, muihin itsenäisiin lakimiesammattin harjoittajiin, tilintarkastajiin, ulkopuolisiin kirjanpitäjiin ja veroneuvojiin silloin, kun nämä henkilöt selvittävät asiakkaansa oikeudellista asemaa taikka puolustavat tai edustavat kyseistä asiakasta oikeuskäsittelyssä tai sen yhteydessä, oikeuskäsittelyn käynnistämistä tai välttämistä koskeva neuvonta mukaan lukien.

5. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset soveltavat asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä kaikkien uusien asiakkaiden lisäksi myös olemassa oleviin asiakkaisiin riskialttiuden perusteella asianmukaisissa tilanteissa muun muassa silloin, kun asiakkaan merkitykselliset olosuhteet muuttuvat.

2 JAKSO

Yksinkertaistettu asiakkaan tuntemisvelvollisuus

15 artikla

1. Jos jäsenvaltio tai ilmoitusvelvollinen yksilöi aloja, joilla riski on vähäisempi, jäsenvaltio voi sallia ilmoitusvelvollisten soveltavan yksinkertaistettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä.

2. Ennen yksinkertaistettujen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden soveltamista ilmoitusvelvollisten on varmistuttava siitä, että liikesuhteeseen tai liiketoimeen liittyy vähäisempi riski.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset seuraavat liiketoimia ja liikesuhteita riittävästi voidakseen havaita epätavalliset tai epäilyttävät liiketoimet.

16 artikla

Arvioidessaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä, jotka liittyvät erityyppisiin asiakkaisiin tai maantieteellisiin alueisiin ja tiettyihin tuotteisiin, palveluihin, liiketoimiin tai jakelukanaviin, jäsenvaltioiden ja ilmoitusvelvollisten on otettava huomioon ainakin liitteessä II mainitut mahdollisesti vähäriskisempiin tilanteisiin liittyvät tekijät.

17 artikla

Euroopan valvontaviranomaiset antavat viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2017 toimivaltaisille viranomaisille sekä luotto- ja finanssilaitoksille asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet sellaisissa tilanteissa, joissa on asianmukaista toteuttaa yksinkertaistettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä, huomioon otettavista riskitekijöistä ja toteutettavista toimenpiteistä. Erityistä huomiota on kiinnitettävä liiketoiminnan luonteeseen ja kokoon, ja on määrättävä erityistoimenpiteitä, jos se on asianmukaista ja oikeasuhteista.

3 JAKSO

Tehostettu asiakkaan tuntemisvelvollisuus*18 artikla*

1. Tämän direktiivin 19–24 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa ja suoritettaessa liiketoimia komission suuririskiseksi kolmansiksi maiksi nimeämien kolmansien maiden alueelle sijoittautuneiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden kanssa sekä muissakin jäsenvaltioiden tai ilmoitusvelvollisten yksilöimissä suuririskisemmissä tapauksissa jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset soveltavat tehostettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä hallitukseen ja vähentääkseen näitä riskejä asianmukaisesti.

Tehostettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä ei tarvitse automaattisesti soveltaa unioniin sijoittautuneiden ilmoitusvelvollisten sivuliikkeisiin tai enemmistöomisteisiin tytäryrityksiin, jotka sijaitsevat suuririskisissä kolmansissa maissa, jos nämä sivuliikkeet ja enemmistöomisteiset tytäryritykset täysimääräisesti noudattavat koko konsernia koskevia toimintaperiaatteita ja menettelyjä 45 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset käsittelevät näitä tapauksia riskiperusteista lähestymistapaa käyttäen.

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset tutkivat niin pitkälle kuin se on kohtuullisesti mahdollista kaikkien monimutkaisten ja poikkeuksellisen suurten liiketoimien taustan ja tarkoituksen sekä sellaisten epätavallisten liiketoimien taustan ja tarkoituksen, joilla ei ole selvää taloudellista tai laillista tarkoitusta. Ilmoitusvelvollisten on erityisesti vahvistettava liikesuhteen valvonnan astetta ja luonnetta, jotta voidaan selvittää, vaikuttavatko kyseiset liiketoimet tai muut toimet epäilyttäviltä.

3. Arvioidessaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä jäsenvaltioiden ja ilmoitusvelvollisten on otettava huomioon ainakin liitteessä III mainittuihin mahdollisesti suuririskisempiin tilanteisiin liittyvät tekijät.

4. Euroopan valvontaviranomaiset antavat viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2017 toimivaltaisille viranomaisille sekä luotto- ja finanssilaitoksille asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet sellaisissa tilanteissa, joissa on asianmukaista toteuttaa tehostettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä, huomioon otettavista riskitekijöistä ja toteutettavista toimenpiteistä. Erityistä huomiota on kiinnitettävä liiketoiminnan luonteeseen ja kokoon, ja on määrättävä erityistoimenpiteitä, jos se on asianmukaista ja oikeasuhteista.

19 artikla

Kun on kyse rajat ylittävistä kirjeenvaihtajasuhteista vastapuolena toimivan kolmannen maan laitoksen kanssa, jäsenvaltioiden on 13 artiklassa säädettyjen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden lisäksi edellytettävä, että niiden luotto- ja finanssilaitokset

- a) keräävät riittävät tiedot vastapuolena toimivasta laitoksesta, jotta ne saavat kattavan käsityksen tämän liiketoiminnan luonteesta ja voivat määrittää yleisesti saatavilla olevien tietojen perusteella laitoksen maineen ja valvonnan laadun;
- b) arvioivat vastapuolena toimivan laitoksen toteuttamia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia valvontatoimenpiteitä;
- c) saavat ylemmän johdon hyväksynnän ennen uuden kirjeenvaihtajasuhteen aloittamista;
- d) vahvistavat asiakirjoin kullekin laitokselle kuuluvat tehtävät;
- e) varmistavat maksujenvälitystilien osalta, että vastapuolena toimiva laitos on todentanut niiden asiakkaiden henkilöllisyyden, jotka pääsevät käyttämään suoraan kirjeenvaihtajalaitoksen tilejä, ja noudattanut näiden osalta jatkuvaa asiakkaan tuntemisvelvollisuutta ja että se pystyy pyynnöstä toimittamaan merkitykselliset asiakkaan tunnistetiedot kirjeenvaihtajalaitokselle.

20 artikla

Kun on kyse liiketoimista tai liikesuhteista poliittisesti vaikutusvaltaisten henkilöiden kanssa, jäsenvaltioiden on 13 artiklassa säädettyjen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden lisäksi edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset

- a) ovat ottaneet käyttöön asianmukaiset riskinhallintajärjestelmät, mukaan lukien riskiperusteiset menettelyt, sen selvittämiseksi, onko asiakas tai asiakkaan tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja poliittisesti vaikutusvaltainen henkilö;
- b) soveltavat seuraavia toimenpiteitä, kun on kyse liikesuhteista poliittisesti vaikutusvaltaisten henkilöiden kanssa:
 - i) saavat ylemmän johdon hyväksynnän liikesuhteiden aloittamiselle tai jatkamiselle tällaisten henkilöiden kanssa;
 - ii) toteuttavat asianmukaiset toimenpiteet liikesuhteisiin tai liiketoimiin tällaisten henkilöiden kanssa liittyvän varallisuuden tai liittyvien varojen alkuperän selvittämiseksi;
 - iii) seuraavat näitä liikesuhteita jatkuvasti ja tehostetusti.

21 artikla

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset toteuttavat kohtuulliset toimenpiteet sen selvittämiseksi, ovatko henkivakuutuksen tai muun sijoitusvakuutuksen edunsaajat ja/tai tarvittaessa edunsaajan tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja poliittisesti vaikutusvaltaisia henkilöitä. Nämä toimenpiteet on toteutettava viimeistään maksuajankohtana tai ajankohtana, jolloin vakuutus siirretään kokonaan tai osittain. Jos on määritetty suurempia riskejä, jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset 13 artiklassa säädettyjen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden toteuttamisen lisäksi

- a) ilmoittavat asiasta ylemmälle johdolle ennen vakuutuskorvausten maksamista;
- b) seuraavat tehostetusti koko liikesuhdetta vakuutuksenottajaan.

22 artikla

Kun poliittisesti vaikutusvaltainen henkilö ei enää toimi jäsenvaltion tai kolmannen maan antamassa merkittävässä julkisessa tehtävässä tai kansainvälisen järjestön antamassa merkittävässä julkisessa tehtävässä, ilmoitusvelvollisten on vähintään 12 kuukauden ajan otettava huomioon kyseiseen henkilöön liittyvä jatkuva riski ja sovellettava asianmukaisia riskialttiuteen perustuvia toimenpiteitä siihen asti, kun kyseiseen henkilöön ei enää katsota liittyvän poliittisesti vaikutusvaltaiselle henkilölle ominaista riskiä.

23 artikla

Edellä 20 ja 21 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä on sovellettava myös poliittisesti vaikutusvaltaisten henkilöiden perheenjäseniin tai tällaisten henkilöiden läheisiksi yhtiökumppaneiksi tiedettyihin henkilöihin.

24 artikla

Jäsenvaltioiden on kiellettävä luotto- ja finanssilaitoksia aloittamasta tai jatkamasta kirjeenvaihtajasuhteita pöytälaatikopankin kanssa. Niiden on edellytettävä, että kyseiset laitokset toteuttavat asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, etteivät ne aloita tai jatka kirjeenvaihtajasuhteita sellaisen luotto- tai finanssilaitoksen kanssa, jonka tiedetään antavan pöytälaatikopankkien käyttää tilejään.

4 JAKSO

Kolmansien osapuolten suorittamat toimenpiteet*25 artikla*

Jäsenvaltiot voivat sallia, että ilmoitusvelvolliset antavat kolmansien osapuolten tehtäväksi täyttää 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa säädetyt asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat vaatimukset. Lopullinen vastuu kyseisten vaatimusten täyttämisestä säilyy kuitenkin ilmoitusvelvollisella, joka on antanut tehtävän kolmannelle osapuolelle.

26 artikla

1. Tätä jaksoa sovellettaessa 'kolmansilla osapuolilla' tarkoitetaan 2 artiklassa lueteltuja ilmoitusvelvollisia, näiden jäsenjärjestöjä tai etujärjestöjä taikka muita jäsenvaltioissa tai kolmannessa maassa sijaitsevia laitoksia tai henkilöitä,
 - a) jotka noudattavat tämän direktiivin vaatimuksia vastaavia asiakkaan tuntemisvelvollisuutta sekä tietojen säilyttämistä koskevia vaatimuksia; ja
 - b) joiden osalta tämän direktiivin vaatimusten noudattamista valvotaan VI luvun 2 jakson mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden on kiellettävä ilmoitusvelvollisia antamasta tehtäviä suuririskisiin kolmansiin maihin sijoittautuneille kolmansille osapuolille. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa unioniin sijoittautuneiden ilmoitusvelvollisten sivuliikkeet ja enemmistöomisteiset tytäryritykset tästä kiellosta, jos nämä sivuliikkeet ja enemmistöomisteiset tytäryritykset täysimääräisesti noudattavat koko konsernia koskevia toimintaperiaatteita ja menettelyjä 45 artiklan mukaisesti.

27 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset saavat kolmannelta osapuolelta, jolle ne ovat antaneet tehtävän, tarvittavat tiedot 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa säädettyistä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevista vaatimuksista.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset, joiden puoleen asiakas ohjataan, toteuttavat riittävät toimet sen varmistamiseksi, että kolmas osapuoli pyynnöstä toimittaa tarvittavat jäljennökset asiakkaan tai tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan tunnistamista ja henkilöllisyyden todentamista koskevista tiedoista sekä muista näiden henkilöllisyyttä koskevista asiakirjoista viipymättä.

28 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen (koko konsernia koskevien toimintaperiaatteiden ja menettelyjen osalta) ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen (sivuliikkeiden ja tytäryritysten osalta) voivat katsoa, että ilmoitusvelvollinen noudattaa 26 ja 27 artiklan nojalla hyväksytyjä säännöksiä konserniohjelmansa avulla, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) ilmoitusvelvollinen käyttää samaan konserniin kuuluvan kolmannen osapuolen toimittamia tietoja;
- b) kyseinen konserni soveltaa asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä, tietojen säilyttämistä koskevia sääntöjä sekä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaohjelmia tämän direktiivin tai vastaavien sääntöjen mukaisesti;
- c) kotijäsenvaltion tai kolmannen maan toimivaltainen viranomainen valvoo b alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten tosiasiallista täytäntöönpanoa konsernin tasolla.

29 artikla

Tätä jaksoa ei sovelleta ulkoistamiseen eikä asiamiessuhteisiin, kun ulkoistamispalvelun tarjoajan tai asiamiehen voidaan katsoa olevan osa ilmoitusvelvollista sopimussuhteen perusteella.

III LUKU

TOSIASIALLISTA OMISTAJIA JA EDUNSAAJIA KOSKEVAT TIEDOT*30 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueelle perustettujen yhteisöjen ja muiden oikeushenkilöiden edellytetään hankkivan riittävät, tarkat ja ajantasaiset tiedot tosiasiallisista omistajistaan ja edunsaajistaan, mukaan lukien yksityiskohtaiset tiedot niiden hallussa olevista omistusosuuksista, ja pitävän niitä yllä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että näiden yhteisöjen ja muiden oikeushenkilöiden edellytetään antavan ilmoitusvelvollisille laillista omistajaa koskevien tietojen lisäksi tiedot tosiasiallisesta omistajasta ja edunsaajasta ilmoitusvelvollisten toteuttaessa asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä II luvun mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimivaltaiset viranomaiset ja rahanpesun selvittelykeskukset pääsevät 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin ajallaan.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen säilytetään kussakin jäsenvaltiossa keskitetyssä rekisterissä, esimerkiksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/101/EY⁽¹⁾ 3 artiklassa tarkoitettussa kaupparekisterissä tai yhtiörekisterissä, tai julkisessa rekisterissä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle näiden kansallisten mekanismien ominaisuudet. Kyseisen tietokannan sisältämät tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskevat tiedot voidaan kerätä kansallisten järjestelmien mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että 3 kohdassa tarkoitettujen keskitettyjen rekisterien sisältämät tiedot ovat riittävät, tarkat ja ajantasaiset.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskevat tiedot ovat kaikissa tapauksissa

a) toimivaltaisten viranomaisten ja rahanpesun selvittelykeskusten saatavilla rajoituksitta;

b) ilmoitusvelvollisten saatavilla asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevissa puitteissa II luvun mukaisesti;

c) sellaisten henkilöiden tai järjestöjen saatavilla, jotka pystyvät osoittamaan tietojen koskevan niiden oikeutettua etua.

Edellä c alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden tai järjestöjen saatavilla on oltava tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskevista tiedoista vähintään nimi, syntymäkuukausi ja -vuosi, kansalaisuus, asuinmaa sekä hallussa olevan omistusosuuden luonne ja laajuus.

Tätä kohtaa sovellettaessa on tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskevien tietojen antamisessa noudatettava tietosuojasääntöjä, ja myös sähköistä kirjautumista sekä maksun suorittamista voidaan vaatia. Tietojen hankinnasta veloittavat maksut eivät saa ylittää siitä aiheutuvia hallinnollisia kustannuksia.

6. Edellä 3 kohdassa tarkoitettujen keskitettyjen rekisterien on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ja rahanpesun selvittelykeskukset saavat tiedot ajallaan ja esteettä kyseistä yhteisöä tai muuta oikeushenkilöä varoittamatta. Myös ilmoitusvelvollisten on saatava tiedot ajallaan niiden toteuttaessa asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ja rahanpesun selvittelykeskukset voivat antaa 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen ajallaan muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja rahanpesun selvittelykeskuksille.

8. Jäsenvaltioiden on edellytettävä ilmoitusvelvollisilta, etteivät ne luota yksinomaan 3 kohdassa tarkoitettuun keskitettyyn rekisteriin asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien vaatimusten täyttämiseksi II luvun mukaisesti. Kyseiset vaatimukset on täytettävä riskiperusteista lähestymistapaa käyttäen.

9. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksesta, jonka mukaan 5 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitettu pääsy kaikkiin tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskeviin tietoihin tai osaan niistä voidaan tapauskohtaisesti evätä poikkeustapauksissa, jos tällainen pääsy asettaisi tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan alttiiksi petokselle, sieppaukselle, kiristykselle, väkivallalle tai pelottelulle tai jos tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja on alaikäinen tai muuten rajoitetusti oikeustoimikelpoinen. Tämän kohdan nojalla myönnetty poikkeukset eivät koske luotto- ja finanssilaitoksia eivätkä 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja ilmoitusvelvollisia, jotka ovat virkamiehiä.

10. Komissio antaa viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2019 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan edellytyksiä sekä teknisiä eritelmiä ja menettelyjä 3 kohdassa tarkoitettujen keskitettyjen rekisterien turvalliselle ja tehokkaalle yhteenliittämiseksi direktiivin 2009/101/EY 4 a artiklan 1 kohdalla perustetun eurooppalaisen keskusjärjestelmän kautta. Kertomukseen liitetään tarvittaessa säädösehdotus.

31 artikla

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että kaikkien niiden lainsäädännön alaisten express trust -järjestelyjen omaisuudenhoitajat hankkivat riittävät, tarkat ja ajantasaiset tiedot kyseisen express trust -järjestelyn tosiasiallisista omistajista ja edunsaajista ja pitävät niitä yllä. Kyseisiin tietoihin on sisällyttävä tunnistetiedot:

a) trustin perustajasta;

b) trustin omaisuudenhoitajasta tai omaisuudenhoitajista;

c) mahdollisesta suojelijasta;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/101/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 48 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi (EUVL L 258, 1.10.2009, s. 11).

- d) edunsaajista tai edunsaajien ryhmästä; ja
- e) kaikista muista luonnollisista henkilöistä, jotka käyttävät tosiasiallista määräysvaltaa trustin osalta.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että trustien omaisuudenhoitajat ilmoittavat asemastaan ja antavat 1 kohdassa tarkoitetut tiedot ajallaan ilmoitusvelvollisille, kun trustin omaisuudenhoitaja tässä ominaisuudessaan solmii liikesuhteen tai suorittaa yksittäisen liiketoimen, joka ylittää 11 artiklan b, c ja d alakohdassa säädetty kynnysarvot.
3. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimivaltaiset viranomaiset ja rahanpesun selvittelykeskukset pääsevät 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin ajallaan.
4. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että trustin synnyttäessä veroseuraamuksia 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja säilytetään keskitetyssä rekisterissä. Keskitetyn rekisterin on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ja rahanpesun selvittelykeskukset saavat tiedot ajallaan ja esteettä kyseisen trustin osapuolia varoittamatta. Se voi myös sallia, että ilmoitusvelvolliset saavat tiedot ajallaan asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevissa puiteissa II luvun mukaisesti. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle näiden kansallisten mekanismien ominaisuudet.
5. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että 4 kohdassa tarkoitetun keskitetyn rekisterin sisältämät tiedot ovat riittäviä, tarkkoja ja ajantasaisia.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, etteivät ilmoitusvelvolliset luota yksinomaan 4 kohdassa tarkoitettuun keskitettyyn rekisteriin II luvussa säädettyjen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien vaatimustensa täyttämiseksi. Kyseiset vaatimukset on täytettävä riskiperusteista lähestymistapaa käyttäen.
7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ja rahanpesun selvittelykeskukset voivat antaa 1 ja 4 kohdassa tarkoitetut tiedot ajallaan muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja rahanpesun selvittelykeskuksille.
8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tässä artiklassa säädettyjä toimenpiteitä sovelletaan sellaisiin muuntotyypisiin oikeudellisiin järjestelyihin, joilla on vastaavanlainen rakenne tai tehtävä kuin trusteilla.
9. Komissio antaa viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2019 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan edellytyksiä sekä teknisiä eritelmiä ja menettelyjä keskitettyjen rekisterien turvalliselle ja tehokkaalle yhteenliittämiseksi. Kertomukseen liitetään tarvittaessa säädösehdotus.

IV LUKU

ILMOITUSVELVOLLISUUDET

1 JAKSO

Yleiset säännökset

32 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on perustettava rahanpesun selvittelykeskus rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämistä, paljastamista ja tehokasta torjumista varten.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava rahanpesun selvittelykeskuksensa nimi ja osoite kirjallisesti komissiolle.
3. Kunkin rahanpesun selvittelykeskuksen on oltava toiminnallisesti riippumaton ja itsenäinen, mikä merkitsee sitä, että rahanpesun selvittelykeskuksella on oltava toimivalta ja valmiudet suorittaa tehtävänsä vapaasti, mukaan lukien kelpoisuus tehdä itsenäisiä päätöksiä yksittäisten tietojen analysoinnista, pyytämisestä ja luovuttamisesta. Kansallisena keskusyksikkönä rahanpesun selvittelykeskus vastaa epäilyttävistä liiketoimista tehtyjen ilmoitusten ja muiden rahanpesuun, rahanpesun esirikoksiin tai terrorismin rahoitukseen liittyvien tietojen vastaanottamisesta ja analysoinnista. Rahanpesun selvittelykeskus vastaa analyysiensa tulosten sekä mahdollisten muiden olennaisten tietojen luovuttamisesta toimivaltaisille viranomaisille, jos on syytä epäillä rahanpesua, rahanpesun esirikoksia tai terrorismin rahoitusta. Sen on voitava hankkia ilmoitusvelvollisilta lisätietoja.

Jäsenvaltioiden on annettava rahanpesun selvittelykeskuksilleen riittävät taloudelliset resurssit, henkilöresurssit ja tekniset resurssit tehtäviensä hoitamiseen.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden rahanpesun selvittelykeskuksilla on käytettävissään suoraan tai välillisesti ja ajallaan sellaiset rahoitukselliset, hallinnolliset ja lainvalvontaa koskevat tiedot, joita ne tarvitsevat tehtäviensä asianmukaiseen hoitamiseen. Rahanpesun selvittelykeskuksen on voitava vastata jäsenvaltionsa toimivaltaihen viranomaisten tietopyyntöihin, kun tällaiset tietopyynnot perustellaan rahanpesuun, rahanpesun esirikoksiin tai terrorismin rahoitukseen liittyvillä syillä. Päätöksen analyysin suorittamisesta tai tietojen luovuttamisesta tekee rahanpesun selvittelykeskus.

5. Jos objektiivisten tosiseikkojen perusteella on syytä olettaa, että tietojen antamisella olisi kielteisiä vaikutuksia käynnissä olevaan selvittelyyn tai analyysiin, tai jos on kyse poikkeustapauksesta, jossa tietojen ilmaiseminen olisi selvässä epäsuhteessa luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön oikeutettuihin etuihin nähden tai merkityksetöntä siihen tarkoitukseen nähden, johon niitä on pyydetty, rahanpesun selvittelykeskuksella ei ole velvollisuutta vastata tietopyyntöön.

6. Jäsenvaltioiden on vaadittava toimivaltaisia viranomaisia antamaan rahanpesun selvittelykeskukselle selvitys tämän artiklan mukaisesti annettujen tietojen käytöstä sekä kyseisten tietojen perusteella suoritettujen tutkimusten tai tarkastusten tuloksista.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskuksella on valtuudet toteuttaa kiireellisiä toimia suoraan tai välillisesti, kun on syytä epäillä, että liiketoimi liittyy rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, keskeyttääkseen liiketoimen tai kieltääkseen sen jatkamisen, jotta liiketoimi voidaan analysoida, epäily vahvistaa ja analyysin tulokset luovuttaa toimivaltaisille viranomaisille. Rahanpesun selvittelykeskuksella on oltava valtuudet toteuttaa tällaisia toimia suoraan tai välillisesti toisen jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskuksen pyynnöstä pyynnön vastaanottavan selvittelykeskuksen kansallisessa lainsäädännössä määritettyjen ajanjaksojen kuluessa ja siinä määritetyin edellytyksin.

8. Rahanpesun selvittelykeskuksen analysointitehtävään on kuuluttava seuraavat:

- a) operatiivinen analyysi, joka kohdistuu yksittäisiin tapauksiin ja tiettyihin kohteisiin tai asianmukaisesti valikoituihin tietoihin riippuen saatujen tietojen tyypistä ja määrästä sekä tietojen oletetusta käytöstä niiden luovuttamisen jälkeen; ja
- b) strateginen analyysi, joka koskee rahanpesun ja terrorismin rahoituksen suuntauksia ja menetelmiä.

33 artikla

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset ja tarvittaessa niiden johtajat ja työntekijät tekevät täysimittaista yhteistyötä

- a) ilmoittamalla viipymättä omasta aloitteestaan rahanpesun selvittelykeskukselle, erityisesti epäilyttävää liiketoimea koskevan ilmoituksen muodossa, kun ilmoitusvelvollinen tietää tai epäilee tai kun sillä on perusteltu syy epäillä, että varat, oli niiden suuruus mikä hyvänsä, ovat rikollisen toiminnan tuottamaa hyötyä tai liittyvät terrorismin rahoitukseen, ja vastaamalla tällaisissa tapauksissa rahanpesun selvittelykeskuksen lisätietopyyntöihin viipymättä; ja
- b) toimittamalla viipymättä, joko suoraan tai välillisesti, rahanpesun selvittelykeskukselle sen pyynnöstä kaikki tarvittavat tiedot sovellettavassa lainsäädännössä säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

Kaikista epäilyttävistä liiketoimista, myös niiden yrityksistä, on ilmoitettava.

2. Edellä olevan 8 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti nimitetyn henkilön on toimitettava tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot sen jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskukselle, jonka alueelle tiedot toimittava ilmoitusvelvollinen on sijoittautunut.

34 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 33 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusvelvollisten osalta nimetä kyseisen alan soveliaan itsesääntelyelimen viranomaiseksi, joka vastaanottaa 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot.

Nimitetyn itsesääntelyelimen on tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa toimitettava tiedot rahanpesun selvittelykeskukselle viipymättä ja niiden alkuperäisessä muodossa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

2. Jäsenvaltiot eivät saa soveltaa 33 artiklan 1 kohdassa säädettyjä velvollisuuksia notaareihin, muihin itsenäisiin lakimiesammattin harjoittajiin, tilintarkastajiin, ulkopuolisiin kirjanpitäjiin ja veroneuvojiin niiden tietojen osalta, jotka nämä ovat saaneet joltakin asiakkaaltaan tai jostakin asiakkaastaan selvittäessään asiakkaansa oikeudellista asemaa tai suorittaessaan kyseistä asiakasta koskevaa puolustus- tai edustamistehtävää oikeuskäsittelyssä tai siihen liittyen, mukaan luettuna oikeuskäsittelyn käynnistämistä tai välttämistä koskeva neuvonta, riippumatta siitä, saadaanko tai hankitaanko tällaiset tiedot ennen käsittelyä, sen aikana tai sen jälkeen.

35 artikla

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset eivät suorita liiketoimia, joiden ne tietävät tai epäilevät liittyvän rikollisen toiminnan tuottamaan hyötyyn tai terrorismin rahoitukseen, ennen kuin ne ovat saaneet päätökseen 33 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaiset tarvittavat toimet ja noudattaneet asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisia rahanpesun selvittelykeskuksen tai toimivaltaisen viranomaisen muita erityisohjeita.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien suorittamatta jättäminen on mahdotonta tai todennäköisesti vaikeuttaisi yrityksiä jäljittää epäilyksenalaisen liiketoimen edunsaajia, kyseisten ilmoitusvelvollisten on ilmoitettava asiasta rahanpesun selvittelykeskukselle viipymättä liiketoimen jälkeen.

36 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset viipymättä toimittavat rahanpesun selvittelykeskukselle ilmoitusvelvollisia koskevien 48 artiklan mukaisten tarkastustensa yhteydessä tai muulla tavoin mahdollisesti selville saamansa tiedot, jotka saattavat liittyä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lainsäädännön nojalla toimivaltaiset pörssi-, valuutta- ja rahoitusjohdannaismarkkinoiden valvontaelimet ilmoittavat rahanpesun selvittelykeskukselle, jos ne saavat selville tietoja, jotka saattavat liittyä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen.

37 artikla

Ilmoitusvelvollisen taikka sen työntekijän tai johtajan vilpittömässä mielessä 33 ja 34 artiklan mukaisesti suorittama tietojen ilmaiseminen ei merkitse sopimukseen eikä lakiin, asetukseen tai hallinnolliseen määräykseen perustuvan tietojen ilmaisemista koskevan rajoituksen rikkomista, eikä ilmoitusvelvollista taikka sen johtajia tai työntekijöitä voida asettaa minkäänlaisen vastuuseen tällä perusteella silloinkaan, kun ne eivät olleet tarkalleen tietoisia taustalla olevasta rikollisesta toiminnasta, ja riippumatta siitä, toteutuiko laiton toiminta.

38 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yksityishenkilöitä, myös ilmoitusvelvollisen työntekijöitä ja edustajia, jotka ilmoittavat rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevista epäilyistä sisäisesti tai rahanpesun selvittelykeskukselle, suojellaan uhkailulle tai vihamielisille teoille alttiiksi joutumiselta ja erityisesti kielteisiltä tai syrjiviltä toimilta työpaikalla.

2 JAKSO

Tietojen salassapito

39 artikla

1. Ilmoitusvelvolliset sekä niiden johtajat ja työntekijät eivät saa ilmaista asiakkaalle tai muille kolmansille henkilöille, että tietoja toimitetaan, aiotaan toimittaa tai on toimitettu 33 tai 34 artiklan mukaisesti tai että rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskeva analyysi on tekeillä tai saatetaan tehdä.

2. Edellä 1 kohdassa säädetty salassapitovaatimus ei koske tietojen ilmaisemista toimivaltaisille viranomaisille, itsesääntelyelimet mukaan luettuina, tai tietojen ilmaisemista lainvalvontatarkoituksiin.

3. Edellä 1 kohdassa säädetty salassapitovaatimus ei estä tietojen ilmaisemista luotto- ja finanssilaitosten tai näiden laitosten ja niiden kolmansissa maissa sijaitsevien sivuliikkeiden ja enemmistöomisteisten tytäryritysten välillä, edellyttäen, että nämä sivuliikkeet ja enemmistöomisteiset tytäryritykset täysimääräisesti noudattavat koko konsernia koskevia toimintaperiaatteita ja menettelyjä, mukaan lukien konsernin sisäistä tietojenvaihtoa koskevat menettelyt, 45 artiklan mukaisesti ja että koko konsernia koskevat toimintaperiaatteet ja menettelyt täyttävät tässä direktiivissä säädetyt vaatimukset.

4. Edellä 1 kohdassa säädetty salassapitovaatimus ei estä tietojen ilmaisemista 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusvelvollisten tai tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia vastaavia vaatimuksia asettavien kolmansien maiden sellaisten oikeussubjektien välillä, jotka harjoittavat ammattitoimintaa joko työntekijöinä tai muussa asemassa saman oikeushenkilön sisällä tai laajemmassa rakenteessa, johon henkilö kuuluu ja joka on yhteisen omistuksen, johdon tai valvonnan alainen.

5. Kun on kyse 2 artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohdassa sekä 3 alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista ilmoitusvelvollisista sellaisissa tapauksissa, jotka liittyvät samaan asiakkaaseen ja samaan liiketoimeen, jossa on osallisena vähintään kaksi ilmoitusvelvollista, tämän artiklan 1 kohdassa säädetty salassapitovaatimus ei estä tietojen ilmaisemista asianomaisten ilmoitusvelvollisten välillä, edellyttäen, että ne ovat jäsenvaltiosta, tai oikeussubjekteja sellaisessa kolmannessa maassa, joka on asettanut tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia vastaavia vaatimuksia, ja että ne kuuluvat samaan ammattiryhmään ja niitä koskevat salassapitovelvollisuutta ja henkilötietojen suojaa koskevat velvollisuudet.

6. Jos 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut ilmoitusvelvolliset yrittävät saada asiakkaan luopumaan laittomaan toimintaan osallistumisesta, tätä ei pidetä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna tietojen ilmaisemisena.

V LUKU

TIETOSUOJA, TIETOJEN SÄILYTTÄMINEN JA TILASTOTIEDOT

40 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava ilmoitusvelvollisia säilyttämään kansallisen lainsäädännön mukaisesti seuraavat asiakirjat ja tiedot, jotta rahanpesun selvittelykeskus tai muut toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää niitä mahdollisen rahanpesun tai terrorismin rahoituksen estämiseen, paljastamiseen ja selvittämiseen:

- a) asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien menettelyjen osalta jäljennökset asiakirjoista ja tiedoista, joita tarvitaan II luvussa säädettyjen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien velvoitteiden noudattamiseksi, viiden vuoden ajan asiakassuhteen päättymisestä tai yksittäisen liiketoimen suorittamispäivästä;
- b) liiketoimia koskevat asiakirja-aineistot, jotka muodostuvat alkuperäisistä asiakirjoista tai niiden sellaisista jäljennöksistä, joita sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti voidaan käyttää todisteina oikeuskäsittelyssä, ja jotka ovat tarpeen liiketoimien yksilöimiseksi, viiden vuoden ajan asiakassuhteen päättymisestä tai yksittäisen liiketoimen suorittamispäivästä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun säilyttämisajan päätyttyä jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset poistavat henkilötiedot, jollei toisin säädetä kansallisessa lainsäädännössä, jossa on vahvistettava, missä olosuhteissa ilmoitusvelvolliset voivat jatkaa tai ovat velvollisia jatkamaan tietojen säilyttämistä. Jäsenvaltiot voivat sallia säilyttämisen jatkamisen tai vaatia sitä, kun ne ovat suorittaneet perusteellisen arvioinnin säilyttämisen jatkamisen tarpeellisuudesta ja oikeasuhteisuudesta ja kun ne katsovat sen perustelluksi rahanpesun tai terrorismin rahoituksen estämisen, paljastamisen tai selvittämisen vuoksi. Säilyttämisaikaa voidaan jatkaa enintään viidellä vuodella.

2. Jos jäsenvaltiossa on 25 päivänä kesäkuuta 2015 meneillään epäillyn rahanpesun tai terrorismin rahoituksen estämiseen, paljastamiseen tai selvittämiseen taikka niitä koskeviin syytetoimiin liittyvä oikeudellinen menettely ja ilmoitusvelvollisella on hallussaan tuohon meneillään olevaan oikeudelliseen menettelyyn liittyviä tietoja tai asiakirjoja, ilmoitusvelvollinen voi säilyttää kyseisiä tietoja tai asiakirjoja kansallisen lainsäädännön mukaisesti viiden vuoden ajan 25 päivästä kesäkuuta 2015. Jäsenvaltiot voivat sallia tällaisten tietojen tai asiakirjojen säilyttämisen viiden lisävuoden ajan tai vaatia sitä, kun säilyttämisen jatkamisen on todettu olevan tarpeellista ja oikeasuhteista epäillyn rahanpesun tai terrorismin rahoituksen estämisen, paljastamisen tai selvittämisen taikka niitä koskevien syytetoimien vuoksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta meneillään olevaan rikostutkintaan ja oikeudellisiin menettelyyn sovellettavan todistusaineistoa koskevan kansallisen rikoslainsäädännön soveltamista.

41 artikla

1. Tämän direktiivin mukaiseen henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan direktiiviä 95/46/EY, sellaisena kuin se on saatettuna osaksi kansallista lainsäädäntöä. Henkilötietoihin, joita komissio tai Euroopan valvontaviranomaiset käsittelevät tämän direktiivin mukaisesti, sovelletaan asetusta (EY) N:o 45/2001.

2. Ilmoitusvelvolliset saavat käsitellä henkilötietoja tämän direktiivin perusteella ainoastaan 1 artiklassa tarkoitetun rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi, eikä tietoja saa edelleenkäsitellä kyseisten tarkoitusten vastaisella tavalla. Henkilötietojen käsittely tämän direktiivin perusteella muihin tarkoituksiin, kuten kaupallisiin tarkoituksiin, on kielletty.

3. Ilmoitusvelvollisten on annettava uusille asiakkaille direktiivin 95/46/EY 10 artiklan mukaiset tiedot ennen liikesuhteen aloittamista tai yksittäisen liiketoimen suorittamista. Näihin tietoihin on erityisesti sisällytettävä yleinen ilmoitus ilmoitusvelvollisten tämän direktiivin mukaisista oikeudellisista velvoitteista, kun kyse on henkilötietojen käsittelemisestä tämän direktiivin 1 artiklassa tarkoitetun rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi.

4. Edellä 39 artiklan 1 kohdassa säädetyn salassapitovaatimuksen soveltamiseksi jäsenvaltioiden on hyväksyttävä lain-säädännöllisiä toimenpiteitä, joilla kokonaan tai osittain rajoitetaan rekisteröidyn oikeutta päästä omiin henkilötietoihinsa, siltä osin kuin tällainen osittainen tai täydellinen rajoitus on tarpeellinen ja oikeasuhteinen toimenpide demokraattisessa yhteiskunnassa ottaen huomioon asianomaisen henkilön oikeudet edut, jotta

- a) ilmoitusvelvollinen tai toimivaltainen kansallinen viranomainen voi suorittaa tehtävänsä asianmukaisesti tätä direktiiviä sovellettaessa; tai
- b) vältetään asettamasta esteitä virallisille tai oikeudellisille tiedusteluille, analyyseille, tutkimuksille tai menettelyille tätä direktiiviä sovellettaessa sekä varmistetaan, ettei rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estäminen, paljastaminen ja selvittäminen vaarannu.

42 artikla

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että niiden alueella toimivilla ilmoitusvelvollisilla on käytössään järjestelmät, joiden avulla ne pystyvät suojattujen kanavien kautta ja tavalla, jolla varmistetaan tiedustelujen täysi luottamuksellisuus, vastaamaan kaikilta osin ja ilman aiheutonta viivytystä niiden rahanpesun selvittelykeskuksen tai muun niiden kansallisen lainsäädännön mukaisen viranomaisen esittämään tiedusteluun siitä, onko ilmoitusvelvollinen parhaillaan tai onko se viiden kyseistä tiedustelua edeltäneen vuoden aikana ollut liikesuhteessa tiettyihin henkilöihin ja mikä on kyseisen liikesuhteen luonne.

43 artikla

Tämän direktiivin mukaista henkilötietojen käsittelyä 1 artiklassa tarkoitetun rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi pidetään direktiivin 95/46/EY mukaisena yleistä etua koskevana asiana.

44 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava 7 artiklan mukaisten riskiarvioidensa valmistelun edistämiseksi, että ne pystyvät tarkastelemaan rahanpesun tai terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmiensä tehokkuutta ylläpitämällä kattavia tilastoja kyseisten järjestelmien tehokkuuteen vaikuttavista seikoista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tilastoihin on sisällyttävä

- a) tiedot, joilla mitataan tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien eri alojen kokoa ja merkitystä, mukaan luettuina yhteisöjen ja henkilöiden määrä kullakin alalla ja kunkin alan taloudellinen merkitys;
- b) tiedot, joilla mitataan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen kansallisen torjuntajärjestelmän puitteissa tehtyjä ilmoituksia ja tutkimuksia sekä pidettyjä oikeuskäsittelyjä, mukaan luettuina rahanpesun selvittelykeskukselle epäilyttävistä liiketoimista tehtyjen ilmoitusten lukumäärä ja kyseisten ilmoitusten seuranta sekä vuotuiset tiedot tutkittujen tapausten, syytteen asetettujen henkilöiden ja rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevista rikoksista tuomittujen henkilöiden lukumäärästä, esirikosten tyypeistä, jos tietoja on saatavilla, ja jäädytetyn, takavarikoidun tai menetetyksi tuomittujen varojen euromääräisestä arvosta;
- c) jos saatavilla, tiedot, joissa esitetään lisätutkimuksia aiheuttavien ilmoitusten lukumäärä ja prosenttiosuus sekä ilmoitusvelvollisille annettava vuosittainen kertomus, jossa yksilöidään niiden tekemien ilmoitusten hyödyllisyys ja seurantatoimet;
- d) tiedot sellaisten rajat ylittävien tietopyyntöjen lukumäärästä, jotka rahanpesun selvittelykeskus on esittänyt tai vastaanottanut, joihin se on kieltäytynyt vastaamasta tai joihin se on vastannut osittain tai kokonaan.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden tilastoista julkaistaan yhteenveto.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava 2 kohdassa tarkoitetut tilastot komissiolle.

VI LUKU

TOIMINTAPERIAATTEET, MENETTELYT JA VALVONTA

1 JAKSO

Sisäiset menettelyt, koulutus ja palaute

45 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava sellaisia ilmoitusvelvollisia, jotka ovat osa konsernia, panemaan täytäntöön koko konsernia koskevat toimintaperiaatteet ja menettelyt, mukaan luettuina tietosuojaperiaatteet sekä konsernin sisäistä tietojenvaihtoa koskevat toimintaperiaatteet ja menettelyt rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi. Nämä toimintaperiaatteet ja menettelyt on pantava tehokkaasti täytäntöön jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa sijaitsevilla sivuliikkeillä ja enemmistöomisteisissa tytäryrityksissä.
 2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset, joilla on toimipaikkoja muissa jäsenvaltioissa, varmistavat, että nämä toimipaikat noudattavat tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja kyseisen toisen jäsenvaltion kansallisia säännöksiä.
 3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun ilmoitusvelvollisilla on sivuliikkeitä tai enemmistöomisteisia tytäryrityksiä sellaisissa kolmansissa maissa, joissa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevat vähimmäisvaatimukset ovat lievempiä kuin kyseisessä jäsenvaltiossa, niiden kolmansissa maissa sijaitsevat sivuliikkeet ja enemmistöomisteiset tytäryritykset noudattavat kyseisen jäsenvaltion vaatimuksia, tietosuojaa koskevat vaatimukset mukaan luettuina, siinä määrin kuin kolmannen maan lainsäädäntö sen sallii.
 4. Jäsenvaltioiden ja Euroopan valvontaviranomaisten on ilmoitettava toisilleen tapauksista, joissa kolmannen maan lainsäädännössä ei sallita 1 kohdassa edellytetyjen toimintaperiaatteiden ja menettelyjen täytäntöönpanoa. Tällaisissa tapauksissa ratkaisuun voidaan pyrkiä koordinoitulla toiminnalla.
 5. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että kun kolmannen maan lainsäädännössä ei sallita 1 kohdassa edellytetyjen toimintaperiaatteiden ja menettelyjen täytäntöönpanoa, ilmoitusvelvolliset varmistavat, että sivuliikkeet ja enemmistöomisteiset tytäryritykset kyseisessä kolmannessa maassa toteuttavat lisätoimenpiteitä torjuakseen tehokkaasti rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riskin ja ilmoittavat asiasta kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille. Jos lisätoimenpiteet eivät ole riittäviä, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava muita valvontatoimia ja muun muassa vaadittava, että konserni ei perusta liikesuhteita tai lopettaa ne eikä suorita liiketoimia, ja vaadittava tarvittaessa, että konserni lakkauttaa toimintansa kyseisessä kolmannessa maassa.
 6. Euroopan valvontaviranomaiset laativat luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään, minkä tyyppisiä 5 kohdassa tarkoitettuja lisätoimenpiteitä ovat ja mitä vähimmäistoimia luotto- ja finanssilaitosten on toteutettava, jos kolmannen maan lainsäädännössä ei sallita 1 ja 3 kohdassa edellytetyjen toimenpiteiden täytäntöönpanoa.
- Euroopan valvontaviranomaiset toimittavat ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 26 päivänä joulukuuta 2016.
7. Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja tekniset sääntelystandardit asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.
 8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että konsernin sisäinen tietojenvaihto on sallittua. Rahanpesun selvittelykeskukselle toimitettavat tiedot epäilyistä, että varat ovat rikollisen toiminnan tuottamaa hyötyä tai liittyvät terrorismin rahoitukseen, välitetään koko konsernille, jollei rahanpesun selvittelykeskus anna muita ohjeita.
 9. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että direktiivin 2009/110/EY 2 artiklan 3 kohdassa määritellyt sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat ja direktiivin 2007/64/EY 4 artiklan 9 kohdassa määritellyt maksupalvelujen tarjoajat, jotka ovat sijoittautuneet niiden alueelle muussa muodossa kuin sivuliikkeenä ja joiden kotipaikka sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa, nimeävät keskitetyn yhteyspisteen jäsenvaltion alueelle varmistamaan nimeävän laitoksen puolesta, että rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia sääntöjä noudatetaan, ja helpottamaan toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa valvontaa muun muassa siten, että näille toimitetaan pyynnöstä asiakirjoja ja tietoja.

10. Euroopan valvontaviranomaiset laativat teknisten sääntelystandardien luonnokset perusteista, joilla määritetään olosuhteet, joissa 9 kohdan mukaisen keskitetyn yhteispisteen perustaminen on asianmukaista, sekä tällaisen yhteispisteen tehtävistä.

Euroopan valvontaviranomaiset toimittavat ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2017.

11. Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän artiklan 10 kohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

46 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava ilmoitusvelvollisia toteuttamaan toimenpiteet, jotka ovat oikeassa suhteessa niiden riskeihin, luonteeseen ja kokoon nähden, jotta niiden työntekijät ovat tietoisia tämän direktiivin nojalla annetuista säännöksistä, asiaankuuluvat tietosuojavaatimukset mukaan luettuina.

Näihin toimenpiteisiin on kuuluttava työntekijöiden osallistuminen jatkuviin erityiskoulutusohjelmiin, jotka auttavat heitä tunnistamaan rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen mahdollisesti liittyvät toimet ja joissa heitä ohjeistetaan, miten tällaisissa tapauksissa on toimittava.

Jos 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa lueteltuihin ryhmiin kuuluva luonnollinen henkilö harjoittaa ammattitoimintaa oikeushenkilön työntekijänä, tämän jakson velvoitteita sovelletaan kyseiseen oikeushenkilöön eikä kyseiseen luonnolliseen henkilöön.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvollisilla on käytettävissään ajantasaista tietoa rahanpesijöiden ja terrorismin rahoittajien menetelmistä sekä seikoista, joiden avulla epäilyttävät liiketoimet voidaan tunnistaa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että epäilystä rahanpesusta tai terrorismin rahoituksesta laadittavien ilmoitusten vaikutuksesta ja seurannasta annetaan tarvittaessa oikea-aikaista palautetta ilmoitusvelvollisille.

4. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset nimeävät tarvittaessa hallituksen jäsenen, joka on vastuussa tämän direktiivin noudattamiseksi tarvittavien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten täytäntöönpanosta.

2 JAKSO

Valvonta

47 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että valuutanvaihtotoimistoilla ja sekinlunastustoimistoilla sekä trusti- tai yrityspalvelujen tarjoajilla on toimilupa tai ne ovat rekisteröityjä ja että rahapelipalvelujen tarjoajat ovat säänneltyjä.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava toimivaltaisia viranomaisia varmistamaan, että henkilöt, jotka ovat johtotehtävissä 1 kohdassa tarkoitetuissa yhteisöissä tai ovat tällaisten yhteisöjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia, ovat luotettavia ja sopivia.

3. Edellä 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusvelvollisten osalta jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, joilla estetään asian kannalta merkityksellisillä aloilla rikoksista tuomittuja rikollisia tai näiden rikoskumppaneita toimimasta kyseisissä ilmoitusvelvollisissa johtotehtävissä tai olemasta niiden tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia.

48 artikla

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimivaltaiset viranomaiset valvovat tehokkaasti tämän direktiivin noudattamista ja toteuttavat tarvittavat toimenpiteet sen noudattamisen varmistamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on riittävät valtuudet, mukaan lukien valtuudet vaatia esittämään kaikki tiedot, joilla on merkitystä vaatimusten noudattamisen seurannassa, ja valtuudet suorittaa tarkastuksia, ja että niillä on riittävät taloudelliset resurssit, henkilöresurssit ja tekniset resurssit tehtäviensä hoitamiseen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisten viranomaisten henkilöstö ylläpitää korkeaa ammatillista tasoa, luottamuksellisuutta ja tietosuojaa koskevat normit mukaan luettuina, ja että se on erittäin luotettava ja että sillä on asianmukainen pätevyys.

3. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava laajemmat valvontavaltuudet luotto- ja finanssilaitosten sekä rahapeli- palvelujen tarjoajien osalta.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sen jäsenvaltion, jossa ilmoitusvelvollisella on toimipaikkoja, toimivaltaiset viranomaiset valvovat, että kyseiset toimipaikat noudattavat tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja tuon jäsenvaltion kansallisia säännöksiä. Edellä 45 artiklan 9 kohdassa tarkoitettujen toimipaikkojen osalta kyseinen valvonta voi sisältää asianmukaisten ja oikeasuhteisten toimenpiteiden toteuttamisen, jotta voidaan puuttua vakaviin laiminlyönteihin, jotka edellyttävät välittömiä korjaavia toimenpiteitä. Mainittujen toimenpiteiden on oltava väliaikaisia ja ne on lopetettava, kun tunnistettuihin laiminlyönteihin puututaan muun muassa ilmoitusvelvollisen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten avustuksella tai yhteistyössä niiden kanssa 45 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sen jäsenvaltion, jossa ilmoitusvelvollisella on toimipaikkoja, toimivaltaiset viranomaiset tekevät yhteistyötä sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa, jossa ilmoitusvelvollisella on kotipaikka, jotta varmistetaan, että tämän direktiivin vaatimusten noudattamista valvotaan tehokkaasti.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisten viranomaisten soveltaessa valvonnassa riskiperusteista lähestymistapaa ne
- a) käsittävät selkeästi omassa jäsenvaltiossaan esiintyvät rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskit;
- b) pääsevät toimitiloissa ja niiden ulkopuolella kaikkiin merkityksellisiin tietoihin, jotka koskevat ilmoitusvelvollisten asiakkaisiin, tuotteisiin ja palveluihin liittyviä erityisiä kansallisia ja kansainvälisiä riskejä; ja
- c) päättävät toimitiloissa ja niiden ulkopuolella toteutettavien valvontatoimien tiheydestä ja perusteellisuudesta ilmoitusvelvollisten riskiprofiilien sekä kyseisessä jäsenvaltiossa esiintyvien rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien perusteella.
7. Arviointia, joka tehdään ilmoitusvelvollisten rahanpesua ja terrorismin rahoitusta koskevasta riskiprofiilista, vaatimustenvastaisuuden riski mukaan luettuna, on tarkasteltava uudelleen määräajoin sekä silloin, kun niiden johdossa ja toiminnassa esiintyy merkittäviä tapahtumia tai muutoksia.
8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon ilmoitusvelvolliselle sallitun harkintavallan ja tarkastelevat asianmukaisesti tämän harkintavallan perustana olevia riskiarvioita sekä kyseisen yksikön sisäisten toimintaperiaatteiden, valvontatoimenpiteiden ja menettelytapojen riittävyttä ja täytäntöönpanoa.
9. Edellä 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusvelvollisten osalta jäsenvaltiot voivat sallia, että itsesääntelyelimet suorittavat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tehtävät, edellyttäen että nämä itsesääntelyelimet täyttävät tämän artiklan 2 kohdassa asetetut vaatimukset.
10. Euroopan valvontaviranomaiset antavat viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2017 toimivaltaisille viranomaisille osoitetut asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaiset ohjeet valvontaa koskevan riskiperusteisen lähestymistavan ominaisuuksista ja niistä toimista, jotka on otettava huomioon toteutettaessa riskiperusteista valvontaa. Erityistä huomiota on kiinnitettävä liiketoiminnan luonteeseen ja kokoon, ja on määrättävä erityistoimenpiteitä, jos se on asianmukaista ja oikeasuhteista.

3 JAKSO

Yhteistyö

I alajakso

Kansallinen yhteistyö

49 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päätöksentekijöillä, rahanpesun selvittelykeskuksilla, valvojilla sekä muilla rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan osallistuvilla toimivaltaisilla viranomaisilla on tehokkaat mekanismit, joilla ne voivat tehdä yhteistyötä sekä koordinoida kansallisesti toimintaperiaatteiden ja toiminnan kehittämistä ja toteuttamista rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi, myös 7 artiklan mukaisen veloitteensa täyttämiseksi.

II alajakso

Yhteistyö Euroopan valvontaviranomaisten kanssa

50 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava Euroopan valvontaviranomaisille kaikki tiedot, joita nämä tarvitsevat tämän direktiivin mukaisten tehtäviensä hoitamiseen.

III alajakso

Yhteistyö rahanpesun selvittelykeskusten välillä ja komission kanssa

51 artikla

Komissio antaa tarvittaessa apua helpottaakseen koordinoitua, muun muassa rahanpesun selvittelykeskusten välistä tietojenvaihtoa unionissa. Se voi kutsua säännöllisesti koolle jäsenvaltioiden rahanpesun selvittelykeskusten edustajista muodostuvan EU:n rahanpesun selvittelykeskusten foorumin kokouksia, joiden avulla helpotetaan rahanpesun selvittelykeskusten välistä yhteistyötä, vaihdetaan näkemyksiä ja annetaan neuvoja rahanpesun selvittelykeskusten ja ilmoitusvelvollisten kannalta merkityksellisissä täytäntöönpanokysymyksissä sekä yhteistyöhön liittyvissä asioissa, kuten rahanpesun selvittelykeskusten tehokas yhteistyö, rajat ylittävien epäilyttävien liiketoimien tunnistaminen, FIU.net-verkon tai sen seuraajan kautta tapahtuvan ilmoittamisen muotojen vakiointi, rajat ylittävien tapausten yhteinen analysointi sekä niiden suuntausten ja tekijöiden määrittäminen, jotka ovat olennaisia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien arvioinnissa niin kansallisella kuin ylikansallisella tasolla.

52 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset rahanpesun selvittelykeskukset tekevät mahdollisimman laajaa keskinäistä yhteistyötä organisatorisesta asemastaan riippumatta.

53 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskukset vaihtavat omasta aloitteestaan tai pyynnöstä kaikkia tietoja, joilla voi olla merkitystä rahanpesun selvittelykeskuksen käsitellessä tai analysoidessa tietoja, jotka liittyvät rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen ja siihen osallistuvaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön, vaikka siihen mahdollisesti liittyvä esirikosten tyyppi ei ole selvillä tietojenvaihdon aikana.

Pyyntöön on sisällyttävä merkitykselliset tosiseikat, taustatiedot, pyynnön perustelut ja pyydettyjen tietojen käyttötarkoitus. Rahanpesun selvittelykeskukset voivat yhteisestä sopimuksesta käyttää tietojenvaihdossa erilaisia mekanismeja, erityisesti jos tietoja vaihdetaan FIU.net-verkon tai sen seuraajan kautta.

Rahanpesun selvittelykeskuksen saadessa 33 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisen ilmoituksen, joka koskee toista jäsenvaltiota, sen on viipymättä toimitettava ilmoitus tuon jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskukselle.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskus, jolle pyyntö esitetään, veloitetaan käyttämään tietojen saamiseksi ja analysoimiseksi kaikkia käytettävissä olevia valtuuksia, joita sillä tavallisesti olisi kansallisessa tilanteessa, kun se vastaa 1 kohdassa tarkoitettuun toisen rahanpesun selvittelykeskuksen esittämään tietopyyntöön. Rahanpesun selvittelykeskuksen, jolle pyyntö esitetään, on vastattava pyyntöön oikea-aikaisesti.

Jos rahanpesun selvittelykeskus haluaa saada lisätietoja alueellaan toimivasta toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneesta ilmoitusvelvollisesta, pyyntö on osoitettava sen jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskukselle, jonka alueelle ilmoitusvelvollinen on sijoittautunut. Kyseinen rahanpesun selvittelykeskus välittää pyynnöt ja vastaukset viipymättä.

3. Rahanpesun selvittelykeskus voi kieltäytyä vaihtamasta tietoja vain poikkeuksellisissa olosuhteissa, joissa tietojenvaihto voisi olla sen kansallisen lainsäädännön perusperiaatteiden vastaista. Nämä poikkeukset on täsmennettävä siten, että estetään analysointiin tarvittavien tietojen vapaaseen vaihtoon kohdistuva väärinkäyttö sekä siihen kohdistuvat aiheettomat rajoitukset.

54 artikla

Edellä olevien 52 ja 53 artiklan nojalla saatuja tietoja ja asiakirjoja on käytettävä tässä direktiivissä säädettyjen rahanpesun selvittelykeskuksen tehtävien suorittamiseksi. Vaihtaessaan tietoja ja asiakirjoja 52 ja 53 artiklan mukaisesti rahanpesun selvittelykeskus voi asettaa tietojen käytölle rajoituksia ja ehtoja. Tiedot vastaanottavan rahanpesun selvittelykeskuksen on noudatettava näitä rajoituksia ja ehtoja.

55 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 52 ja 53 artiklan nojalla vaihdettuja tietoja käytetään ainoastaan siihen tarkoitukseen, jota varten ne on pyydetty tai annettu, ja että tiedot vastaanottava rahanpesun selvittelykeskus ei välitä muille viranomaisille, virastoille tai yksiköille kyseisiä tietoja eikä käytä niitä muihin kuin alun perin hyväksytyihin tarkoituksiin ilman tiedot toimittavan rahanpesun selvittelykeskuksen antamaa ennakkosuostumusta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että pyynnön vastaanottanut rahanpesun selvittelykeskus antaa tietojen luovuttamista toimivaltaisille viranomaisille koskevan ennakkosuostumuksensa viipymättä ja laajuudeltaan mahdollisimman kattavana. Pynnön vastaanottanut rahanpesun selvittelykeskus saa kieltäytyä luovuttamasta tietoja vain siinä tapauksessa, että niiden luovuttaminen ei kuulu sen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien säännösten soveltamisalaan, voisi johtaa rikostutkinnan vaarantumiseen, olisi selvästi kohtuutonta luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tai pyynnön vastaanottaneen rahanpesun selvittelykeskuksen jäsenvaltion oikeutettuihin etuihin nähden taikka muuten ristiriidassa asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön peruseriaatteiden kanssa. Tietojen luovuttamisesta kieltäytyminen on aina selitettävä asianmukaisesti.

56 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava rahanpesun selvittelykeskuksiaan käyttämään suojattuja tiedonvälityskanavia toistensa kanssa sekä kannustettava käyttämään FIU.net-verkkoa tai sen seuraajaa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden rahanpesun selvittelykeskukset tekevät kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti yhteistyötä uusimman tekniikan käytössä tässä direktiivissä säädettyjen tehtäviensä suorittamiseksi. Rahanpesun selvittelykeskusten on voitava tällaisen tekniikan avulla verrata tietoja muiden rahanpesun selvittelykeskusten tietojen kanssa anonymillä tavalla varmistaen henkilötietojen täyden suojan, jotta rahanpesun selvittelykeskukset voivat jäljittää niitä kiinnostavat kohteet muissa jäsenvaltioissa sekä selvittää näiden kohteiden tulot ja varat.

57 artikla

Kansallisten lainsäädäntöjen väliset erot verorikosten määritelmässä eivät saa estää rahanpesun selvittelykeskuksia vaihtamasta tietoja tai antamasta apua toiselle rahanpesun selvittelykeskukselle niin suurella määrällä kuin niiden kansallisen lainsäädännön mukaan on mahdollista.

4 JAKSO

Seuraamukset

58 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset voidaan tämän artiklan ja 59–61 artiklan mukaisesti saattaa vastuuseen tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten rikkomisesta. Määrättävien seuraamusten tai toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä koskevat säännöt ja varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä tällaisia seuraamuksia ja toimenpiteitä tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten rikkomisesta, sekä varmistettava niiden soveltaminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden oikeutta säätää ja määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että ne eivät säädä hallinnollisia seuraamuksia tai toimenpiteitä koskevia sääntöjä sellaisten rikkomisten osalta, joihin sovelletaan niiden kansallisen lainsäädännön nojalla rikosoikeudellisia seuraamuksia. Tällöin jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle asianomaiset rikoslainsäädännön säännökset.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos velvoitteet koskevat oikeushenkilöitä ja tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja kansallisia säännöksiä rikotaan, seuraamuksia ja toimenpiteitä voidaan soveltaa ylimmän hallintoelimen jäseniin ja muihin luonnollisiin henkilöihin, jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaan vastuussa rikkomisesta.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on kaikki valvonta- ja tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi.
5. Toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä valtuuksiaan määrätä tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön mukaisia hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä jollakin seuraavista tavoista:
 - a) suoraan;
 - b) yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa;
 - c) niiden omalla vastuulla antamalla tehtävä tällaisille muille viranomaisille;
 - d) saattamalla seuraamukset toimivaltaisten lainkäyttöviranomaisten määrättäviksi.

Käyttäessään valtuuksiaan määrätä hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä toimivaltaisten viranomaisten on toimittava tiiviissä yhteistyössä sen varmistamiseksi, että hallinnollisilla seuraamuksilla tai toimenpiteillä saavutetaan halutut vaikutukset, ja koordinoitava toimintansa käsitellessään rajat ylittäviä tapauksia.

59 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä artiklaa sovelletaan ainakin silloin, kun ilmoitusvelvolliset vakavasti, toistuvasti, järjestelmällisesti tai näitä ominaisuuksia yhdistellen rikkovat seuraavissa artikloissa säädettyjä vaatimuksia:
 - a) 10–24 artikla (asiakkaan tuntemisvelvollisuus);
 - b) 33, 34 ja 35 artikla (epäilyttävistä liiketoimista ilmoittaminen);
 - c) 40 artikla (tietojen säilyttäminen); ja
 - d) 45 ja 46 artikla (sisäiset tarkastukset).
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa hallinnollisiin toimenpiteisiin ja seuraamuksiin, joita voidaan soveltaa, kuuluvat ainakin seuraavat:
 - a) julkinen lausuma, jossa ilmoitetaan kyseinen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ja rikkomisen luonne;
 - b) määräys, jossa kyseistä luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vaaditaan lopettamaan menettely ja olemaan toistamatta sitä;
 - c) jos ilmoitusvelvollisella on oltava toimilupa, toimiluvan peruminen tai keskeyttäminen;
 - d) väliaikainen kieltä, jolla ilmoitusvelvollisessa johtotehtävissä toimivaa henkilöä tai muuta luonnollista henkilöä, jonka katsotaan olevan vastuussa rikkomisesta, kielletään hoitamasta johtotehtäviä ilmoitusvelvollisissa;
 - e) hallinnolliset taloudelliset enimmäisseuraamukset, jotka ovat määrältään vähintään kaksi kertaa niin suuret kuin rikkomisesta saatu hyöty, jos hyöty on määritettävissä, tai vähintään 1 000 000 euroa.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos asianomainen ilmoitusvelvollinen on luotto- tai finanssilaitos, 2 kohdan e alakohdasta poiketen voidaan soveltaa myös seuraavia seuraamuksia:
 - a) kun kyseessä on oikeushenkilö, hallinnollinen taloudellinen enimmäisseuraamus, joka on määrältään vähintään 5 000 000 euroa tai 10 prosenttia vuotuisesta kokonaisliikevaihdosta viimeisen käytettävissä olevan, ylimmän hallintoelimen hyväksymän tilinpäätöksen mukaisesti; jos ilmoitusvelvollinen on emoyritys tai sellaisen emoyrityksen tytäryritys, jonka edellytetään laativan direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan mukainen konsernitilinpäätös, merkityksellinen vuotuinen kokonaisliikevaihto on johtavan emoyrityksen ylimmän hallintoelimen hyväksymän viimeisen käytettävissä olevan konsernitilinpäätöksen mukainen vuotuinen kokonaisliikevaihto tai vastaava tulotyyppi asianomaisten tilinpäätösdirektiivien mukaisesti;

b) kun kyseessä on luonnollinen henkilö, hallinnollinen taloudellinen enimmäisseuraamus, joka on määrältään vähintään 5 000 000 euroa tai niissä jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 25 päivänä kesäkuuta 2015.

4. Jäsenvaltiot voivat antaa toimivaltaisille viranomaisille valtuudet määrätä myös muuntotyypisiä hallinnollisia seuraamuksia 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen lisäksi tai määrätä hallinnollisia taloudellisia seuraamuksia, jotka ylittävät 2 kohdan e alakohdassa ja 3 kohdassa tarkoitettut määrät.

60 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset julkaisevat virallisella verkkosivustollaan päätökset, joilla määrätään hallinnollinen seuraamus tai toimenpide tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten rikkomisesta ja joihin ei saa hakea muutosta, välittömästi sen jälkeen, kun päätöksestä on ilmoitettu seuraamuksen kohteena olevalle henkilölle. Julkaistuissa tiedoissa on oltava vähintäänkin tiedot rikkomisen tyypistä ja luonteesta sekä rikkomisesta vastuussa olevien henkilöiden nimet. Jäsenvaltioilla ei ole velvollisuutta soveltaa tätä alakohtaa päätöksiin, joilla määrätään luonteeltaan tutkinnallisia toimenpiteitä.

Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen rikkomisesta vastuussa olevien henkilöiden nimien tai tällaisten henkilöiden henkilötietojen julkaiseminen on kuitenkin kohtuutonta tällaisten tietojen julkaisemisen oikeasuhteisuutta selvittävän tapauskohtaisen arvioinnin perusteella, tai jos julkaiseminen vaarantaa finanssimarkkinoiden vakauden tai meneillään olevan tutkinnan, toimivaltaisen viranomaisen on:

- a) lykättävä hallinnollisen seuraamuksen tai toimenpiteen määräämistä koskevan päätöksen julkaisemista, kunnes ei enää ole perusteita olla julkaisematta sitä;
- b) julkaistava hallinnollisen seuraamuksen tai toimenpiteen määräämistä koskeva päätös anonyymisti kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jos asianomaiset henkilötiedot voidaan tehokkaasti suojata tällaisella anonyymillä julkaisemisella; jos kyseessä on päätös julkaista hallinnollinen seuraamus tai toimenpide anonyymisti, asiaankuuluvien tietojen julkaisemista voidaan lykätä kohtuullisen pituisen ajan, jos ennakoidaan, että tuon ajan kuluessa anonyymien julkaisemisen perusteet lakkaavat olemasta olemassa;
- c) jätettävä hallinnollisen seuraamuksen tai toimenpiteen määräämistä koskeva päätös kokonaan julkaisematta, mikäli katsotaan, etteivät a ja b alakohdassa säädetty vaihtoehdot ole riittäviä varmistamaan, että:
 - i) finanssimarkkinoiden vakaus ei vaarannu; tai
 - ii) päätöksen julkaiseminen on oikeassa suhteessa vähämerkityksiseksi katsottaviin toimenpiteisiin verrattuna.

2. Jos jäsenvaltiot sallivat sellaisten päätösten julkaisemisen, joihin saa hakea muutosta, toimivaltaisten viranomaisten on välittömästi julkaistava virallisella verkkosivustollaan myös ilmoitus muutoksenhaun mahdollisuudesta ja mahdolliset myöhemmät tiedot sen tuloksesta. Lisäksi on julkaistava kaikki päätökset, joilla kumotaan hallinnollisen seuraamuksen tai toimenpiteen määräämistä koskeva aikaisempi päätös.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että tämän artiklan mukaisesti julkaistut tiedot pysyvät niiden virallisella verkkosivustolla viiden vuoden ajan niiden julkaisemisen jälkeen. Julkaistujen tietojen sisältämiä henkilötietoja saa sovellettavien tietosuojasääntöjen mukaisesti kuitenkin pitää toimivaltaisen viranomaisen virallisella verkkosivustolla ainoastaan tarvittavan ajan.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ottavat hallinnollisten seuraamusten tai toimenpiteiden tyypistä ja tasosta päättäessään huomioon kaikki merkitykselliset olosuhteet, mukaan luettuina tapauksen mukaan seuraavat:

- a) rikkomisen vakavuus ja kesto;
- b) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön vastuun aste;
- c) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön varallisuus, jonka osoittavat esimerkiksi vastuussa olevan oikeushenkilön kokonaisliikevaihto tai vastuussa olevan luonnollisen henkilön vuosiansiot;
- d) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön rikkomisesta saama hyöty, jos se on määritettävissä;
- e) rikkomisen kolmansille osapuolille aiheuttamat tappiot, jos ne ovat määritettävissä;

- f) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön halukkuus tehdä yhteistyötä toimivaltaisen viranomaisen kanssa;
- g) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön aiemmat rikkomiset.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että oikeushenkilö voidaan saattaa vastuuseen 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista rikkomisista, jotka on sen hyödyksi itsenäisesti tai osana oikeushenkilön organisaatiota toimien toteuttanut kuka tahansa henkilö, jolla on oikeushenkilössä johtava asema, joka perustuu johonkin seuraavista:

- a) oikeus edustaa oikeushenkilöä;
- b) valtuudet tehdä päätöksiä oikeushenkilön puolesta; tai
- c) valtuudet käyttää määräysvaltaa oikeushenkilössä.

6. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että oikeushenkilö voidaan saattaa vastuuseen, jos tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetun henkilön harjoittaman valvonnan tai käyttämän määräysvallan puutteellisuus on mahdollistanut sen, että oikeushenkilön alaisena toimiva henkilö on voinut toteuttaa 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja rikkomiset kyseisen oikeushenkilön hyödyksi.

61 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset luovat tehokkaat ja luotettavat mekanismit, joilla kannustetaan ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten mahdollisesta tai todellisesta rikkomisesta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin mekanismeihin on sisällyttävä ainakin seuraavat:

- a) erityismenettelyt rikkomisia koskevien ilmoitusten vastaanottamista ja niihin liittyviä jatkotoimia varten;
- b) ilmoitusvelvollisten sellaisten työntekijöiden tai vastaavassa asemassa olevien henkilöiden asianmukainen suojeleminen, jotka ilmoittavat ilmoitusvelvollisessa tehdystä rikkomisesta;
- c) syytetyn henkilön asianmukainen suojeleminen;
- d) rikkomisesta ilmoittavan henkilön ja sen luonnollisen henkilön, jonka väitetään olevan vastuussa rikkomisesta, henkilötietojen suojaaminen direktiivissä 95/46/EY vahvistettujen periaatteiden mukaisesti;
- e) selkeät säännöt, joilla varmistetaan, että sen henkilön osalta, joka ilmoittaa ilmoitusvelvollisessa tehdystä rikkomisesta, taataan luottamuksellisuus kaikissa tapauksissa, jollei tietojen ilmaisemista edellytetä kansallisessa lainsäädännössä jatkotutkimusten tai myöhempien oikeuskäsittelyjen yhteydessä.

3. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvollisilla on käytössään asianmukaiset, ilmoitusvelvollisen luonteeseen ja kokoon nähden oikeasuhteiset menettelyt työntekijöitään tai vastaavassa asemassa olevia henkilöitä varten, jotta nämä voivat ilmoittaa rikkomisista sisäisesti erityisen riippumattoman ja nimettömän kanavan kautta.

62 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat Euroopan valvontaviranomaisille kaikista luotto- ja finanssilaitoksille 58 ja 59 artiklan mukaisesti määräytyistä hallinnollisista seuraamuksista ja toimenpiteistä, myös niitä koskevasta mahdollisesta muutoksenhausta ja sen tuloksesta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset tarkistavat kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti, onko asianomaisen henkilön rikosrekisterissä merkityksellistä tuomiota. Tätä koskeva mahdollinen tietojenvaihto on toteutettava päätöksen 2009/316/YOS ja puitepätöksen 2009/315/YOS mukaisesti, sellaisina kuin ne on pantu täytäntöön kansallisessa lainsäädännössä.

3. Euroopan valvontaviranomaiset ylläpitävät verkkosivustoa, jossa on linkit kunkin toimivaltaisen viranomaisen julkaisemiin tietoihin luotto- ja finanssilaitoksille 60 artiklan mukaisesti määräytyistä hallinnollisista seuraamuksista ja toimenpiteistä, ja näyttävät ajanjakson, jonka ajan kukin jäsenvaltio julkaisee hallinnolliset seuraamukset ja toimenpiteet.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

63 artikla

Korvataan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012⁽¹⁾ 25 artiklan 2 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) keskusvastapuoli on sijoittautunut kolmanteen maahan tai saanut toimiluvan kolmannessa maassa, jonka kansallisessa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmässä komissio Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 (*) mukaisesti ei katso olevan strategisia puutteita, jotka muodostavat merkittäviä uhkia unionin rahoitusjärjestelmälle.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).”

64 artikla

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 25 päivästä kesäkuuta 2015 määräämättömäksi ajaksi 9 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 9 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 9 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole yhden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan yhdellä kuukaudella.

65 artikla

Komissio laatii viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2019 kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja antaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

66 artikla

Kumotaan direktiivit 2005/60/EY ja 2006/70/EY 26 päivästä kesäkuuta 2017.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin tämän direktiivin liitteessä IV esitetyn vastaavuustaulukon mukaisesti.

67 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2017. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

68 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

69 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 20 päivänä toukokuuta 2015.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

LIITE I

Seuraavassa ei-tyhjessä luettelossa esitetään riskimuuttajat, jotka ilmoitusvelvollisten on otettava huomioon päättäessään, missä määrin ne soveltavat asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti:

- i) tilin tai liikesuhteen tarkoitus;
 - ii) rahamäärä, joka asiakkaan on tarkoitus tallettaa, tai suoritettujen liiketoimien suuruus;
 - iii) liikesuhteen säännöllisyys tai kesto.
-

LIITE II

Seuraavassa ei-tyhjentävässä luettelossa esitetään 16 artiklassa tarkoitetun mahdollisesti vähäisemmän riskin osatekijät ja näyttötyytit:

- 1) Asiakkaaseen kytkeytyvät riskitekijät:
 - a) julkisesti noteeratut yhtiöt, joihin sovelletaan (joko pörssin sääntöjen perusteella tai lakisääteisesti taikka valvottavissa olevien välineiden perusteella) tiedonantovelvollisuutta, joka edellyttää tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan riittävää avoimuutta;
 - b) julkisyhteisöt tai julkiset yritykset;
 - c) asiakkaat, joiden asuinpaikkana on 3 kohdassa tarkoitettu maantieteellinen vähäisemmän riskin alue.
- 2) Tuotteeseen, palveluun, liiketoimeen tai jakelukanavaan kytkeytyvät riskitekijät:
 - a) henkivakuutus sopimukset, joissa vakuutusmaksu on pieni;
 - b) eläkevakuutus sopimusjärjestelyt, jos näihin sopimuksiin ei liity lauseketta ennaikaisesta takaisinostosta eikä niitä voida käyttää lainan vakuutena;
 - c) eläke-etuuksia työntekijöille tarjoavat eläke-, eläkkeellesiirtymis- tai vastaavat järjestelyt, joiden maksut vähennetään palkasta ja joiden säännöt eivät salli sitä, että jäsen siirtää saamansa etuudet toiselle;
 - d) rahoitustuotteet tai -palvelut, joilla tuotetaan asianmukaisesti määriteltyjä ja rajattuja palveluja tietyn tyyppisille asiakkaille ja joiden yhteydessä tavoitteena on parantaa saatavuutta taloudellisen osallisuuden lähtökohdista;
 - e) tuotteet, joiden osalta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiä hallitaan muiden tekijöiden avulla, esimerkiksi asettamalla rajat rahakortille tai edellyttämällä omistajuutta koskevaa avoimuutta (esimerkiksi sähköisen rahan tietyt tyytit).
- 3) Maantieteelliset riskitekijät:
 - a) jäsenvaltiot;
 - b) kolmannet maat, joissa on käytössä toimivia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan tarkoitettuja järjestelmiä;
 - c) kolmannet maat, joissa luotettavien lähteiden mukaan on vain vähän lahjontaa tai muuta rikollista toimintaa;
 - d) kolmannet maat, joissa luotettavien lähteiden kuten keskinäisten arviointikertomusten, yksityiskohtaisten arviointikertomusten tai julkaistujen seurantakertomusten mukaan on tarkistettujen FATF:n suositusten mukaiset rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevat vaatimukset ja jotka tosiasiallisesti soveltavat kyseisiä vaatimuksia.

LIITE III

Seuraavassa ei-tyhjentävässä luettelossa esitetään 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen mahdollisesti suuremman riskin osatekijät ja näyttötyypit:

- 1) Asiakkaaseen kytkeytyvät riskitekijät:
 - a) liikesuhde toteutetaan epätavallisissa olosuhteissa;
 - b) asiakkaat, joiden asuinpaikkana on 3 kohdassa tarkoitettu maantieteellinen korkeamman riskin alue;
 - c) oikeushenkilöt tai oikeudelliset järjestelyt, joita käytetään henkilökohtaisten varojen hallintaan;
 - d) yritykset, joissa on hallintarekisteröinnin hoitajia tai joiden osakkeet on laskettu liikkeeseen haltijaosakkeina;
 - e) yritystoiminta, jossa käytetään paljon käteissuorituksia;
 - f) yrityksen omistussuhteet vaikuttavat epätavallisilta tai liian monimutkaisilta verrattuna yrityksen liiketoiminnan luonteeseen.
- 2) Tuotteeseen, palveluun, liiketoimeen tai jakelukanavaan kytkeytyvät riskitekijät:
 - a) yksityispankkipalvelu;
 - b) tuotteet ja liiketoimet, jotka saattavat edistää anonymiteettiä;
 - c) ilman henkilökohtaista läsnäoloa hoidetut liikesuhteet tai liiketoimet, joihin ei liity tiettyjä suoja-toimia, esimerkiksi sähköisiä allekirjoituksia;
 - d) maksu saadaan kolmannelta osapuolelta, joka on tuntematon tai jolla ei ole yhteyttä kyseiseen tapaukseen;
 - e) uudet tuotteet ja uudet liiketoimintakäytännöt, uusi toimitusmekanismi mukaan luettuna, ja uusien tai kehittyvässä olevien tekniikoiden käyttö sekä uusiin että aikaisempiin tuotteisiin.
- 3) Maantieteelliset riskitekijät:
 - a) maat, joissa luotettavien lähteiden kuten keskinäisten arviointikertomusten, yksityiskohtaisten arviointikertomusten tai julkaistujen seurantakertomusten mukaan ei ole tehokkaita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 9 artiklan soveltamista;
 - b) maat, joissa luotettavien lähteiden mukaan on huomattavasti lahjontaa tai muuta rikollista toimintaa;
 - c) maat, joihin kohdistuu esimerkiksi unionin tai Yhdistyneiden kansakuntien määräämiä pakotteita, vienti- tai tuontikieltoja taikka vastaavia toimenpiteitä;
 - d) maat, jotka rahoittavat tai tukevat terroritoimintaa tai joissa toimii tunnettuja terroristijärjestöjä.

LIITE IV

Vastaavuustaulukko

Tämä direktiivi	Direktiivi 2005/60/EY	Direktiivi 2006/70/EY
—		1 artikla
—		3 artikla
—		5 artikla
—		6 artikla
—		7 artikla
1 artikla	1 artikla	
2 artikla	2 artikla	
2 artiklan 3–9 kohta		4 artikla
3 artikla	3 artikla	
3 artiklan 9, 10 ja 11 kohta		2 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
4 artikla	4 artikla	
5 artikla	5 artikla	
6–8 artikla	—	
10 artikla	6 artikla	
11 artikla	7 artikla	
13 artikla	8 artikla	
14 artikla	9 artikla	
11 artiklan d alakohta	10 artiklan 1 kohta	
—	10 artiklan 2 kohta	
15, 16 ja 17 artikla	11 artikla	
—	12 artikla	
18–24 artikla	13 artikla	
22 artikla		2 artiklan 4 kohta
25 artikla	14 artikla	
—	15 artikla	
26 artikla	16 artikla	
—	17 artikla	
27 artikla	18 artikla	
28 artikla	—	
29 artikla	19 artikla	
30 artikla	—	
31 artikla	—	
—	20 artikla	
32 artikla	21 artikla	
33 artikla	22 artikla	

Tämä direktiivi	Direktiivi 2005/60/EY	Direktiivi 2006/70/EY
34 artikla	23 artikla	
35 artikla	24 artikla	
36 artikla	25 artikla	
37 artikla	26 artikla	
38 artikla	27 artikla	
39 artikla	28 artikla	
—	29 artikla	
40 artikla	30 artikla	
45 artikla	31 artikla	
42 artikla	32 artikla	
44 artikla	33 artikla	
45 artikla	34 artikla	
46 artikla	35 artikla	
47 artikla	36 artikla	
48 artikla	37 artikla	
49 artikla	—	
50 artikla	37 a artikla	
51 artikla	38 artikla	
52–57 artikla	—	
58–61 artikla	39 artikla	
—	40 artikla	
—	41 artikla	
—	41 a artikla	
—	41 b artikla	
65 artikla	42 artikla	
—	43 artikla	
66 artikla	44 artikla	
67 artikla	45 artikla	
68 artikla	46 artikla	
69 artikla	47 artikla	

OIKAISUJA

Oikaisu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 861/2007, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä

(Euroopan unionin virallinen lehti L 199, 31. heinäkuuta 2007)

Sivulla 12, kohdassa 4.7:

on: "4.7 Asianosaiset ovat sopineet tuomioistuimen valinnasta "

pitää olla: "4.7 Asianosaiset ovat sopineet tuomioistuimen valinnasta

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI